

GİRİŞ

Ben 1933 yılında Kayseri'nin Merkeze bağlı Bağpınar Köyünde dünyaya gelmişim. Hangi ayın, hangi gününde doğduğum bilinmiyor. Annemin anlattığına göre cevizler döküldüğü ve bağların bozulduğu zaman doğmuşum dediğine göre; Ekim ayının ilk haftaları olması muhtemeldir. Anadolu da doğum tarihleri çocukluk dönemlerimizde hep böyle hesaplanıyordu. Şimdiki gibi ay, gün, saat belirleyen Nüfus Hüviyet cüzdanları çıkarılmıyordu. Köylü buna gerek de görmüyordu. İhtiyaç hasıl olunca şehre gidip nüfus idaresine başvuruyordu. Biz de öyle yapmıştık. İlkokulu bitirince rahmetli amcamla Kayseri'ye gittik. Nüfus memurluğuna vardık. İlgili memur amcama Doğum tarihi ay ve gün sordu. Amcam 1933 biliyordu. Ancak ay gün bilmiyordu kafadan attı. 4 Nisan 1933 dedi. Nüfus Kâğıdına böyle yazıldı.

Atalarım Tımarlı Sipahidir. Doğduğum köye Bünyan ilçesine bağlı Karakaya köyünden gelmişler, Prf. Faruk Sümerin, Oğuzlar, Türkmenler adlı değerli kitabındaki bilgiye göre, Karakaya köyüne yerleşen Türkmenlerin 24 Oğuz boyundan üç ok koluna mensup Yüregir boyu olduğu zikredilmektedir. Dedelerimin doğduğum köye hangi tarihte nasıl geldikleri hakkında bir bilgim yoktur. Ancak II'nci Mahmut tarafından Asakir-i Mansure-i asker almak için, Kayseri'de Tabii ki Türkiye (Osmanlı İmparatorluğu) sınırları belkide yalnız Anadolu'da 1831 yılında yapılan yalnız Türklerin ve erkeklerin sayıldığı bu nüfus sayımına göre dedelerim Sipahi Derviş Ahmet 65 yaşında. Babadan oğula geçen sipahilik. Derviş Ahmet'in ölümünden sonra oğlu Hacı Ahmet'e geçmiş 1847 yılında Tımarlı Sipahiliğin ilga edilmesinden sonra bu görevi yürüten sipahiler yarım aylıkla emekliye sevk edilmiş bir kısmı da iç güvenlikte görevlendirilmiştir.

Son sipahi Hacı Ahmet ağaya yetişen Torunu Oğlunun kızı rahmetli babaannem İltifat Hanımdan son sipahinin menkibelerini dinliyerek büyüdük. Babaannemin anlatımı; orta boylu kumral benizli, Şecaat sahibi, çok dindar daima delaili hayrat selavati şerifeler kitabı okuyan Nargile tiryakisi sportmen müthiş silah kullanan o devrin silahı olan çakmaklı tüfeklerle attığını vuran nişancı o zamanlar moda olan hâli vakti iyi kişiler kapılarında Afrikalı hizmetçi (uşak) bulundurmuş Dedemin böyle bir Arap (zenci) uşağı varmış, gittiği yere nargilesini taşımış. Dedem bu kişinin eline yumurtayı vermiş iki parmağı arasında tuttuğu yumurtayı çakmaklı tüfekte vurmuş. Hacı Ahmet Ağa hayli uzun yaşamış, hangi tarihte vefat ettiğini bilmiyoruz doğum tarihi 1831 yılında yapılan sayımda 22 yaşında yazılı olduğuna göre, 1809 yılında doğmuş. II. Mahmut, Abdülmecit, Abdülaziz ve II. Abdülhamit 4. padişah dönemi yaşamış. Spora merakıyla ün salan Abdülaziz döneminde İstanbul da tüm Avrupa devletlerinin katıldığı tüfekte atış müsabakasına katılarak, birinci olmuş ve Abdülaziz'in iltifatına mazhar olmuş. 1971 yılında 105 yaşında hakkın rahmetine kavuşan babaannem olayı şöyle anlatırdı. Bugün Sivasın bir ilçesi olan Gemerek o tarihlerde Kayseriye bağlı nahiye durumunda Dedem İstanbul'da Gemerekli hemşerisi Raşit Paşanın konağına misafir olur. Dedem müsabakayı kazanır paşasıyla konağa dönerler. Raşit Paşa derki bak Ahmet sen bugün birinci oldun yarın Padişah seni huzura kabul ederek mükâfatlandırarak, bu arada sana başka bir isteğinin olup olmadığını sorar, bizim bir hemşerimiz Mehmet pehlivan var, şu anda hapiste (zindanda) yatıyor bir iftiraya uğradı. Kesin olarak suçsuzdur. Padişahım Mehmet Pehlivanın affını istiyorum! dersin. Zavallıyı kurtarsın der ve olay paşanın dediği gibi gelişir. Padişah dedemi huzura kabul eder. Taltif eder ve bir arzusu olup olmadığını sorar. Dedemde paşanın öğrettiği gibi Mehmet Pehlivan'ın affını talep eder ve Abdülaziz han bu isteği kabul edip Mehmet pehlivanı sana verdim al götür der. Dedem Kayseri'ye Mehmet Pehlivan'la döner. Mehmet Pehlivan bundan sonra hep dedemin yanındadır. Abdülaziz şehit edilmiş Abdülhamit Han Devleti Aliyenin başındadır. Birinci meşrutiyet ilân edilmiş, meclisi mebusan açılmış ama meclisin çoğunluğu gayri Türkler'in elindedir. Yıl 1877 Abdülhamit Hanın arzusu hilafına Azınlıkların

Gayri Türklerin çoğunlukta olduğu bu meclis, devleti çökerten dedelerimiz'in 93 Moskof savaşı dedikleri 1877 - 1878 Türk Rus savaşına sürüklemiş. Devleti mahvetmiştir. Doğuda Gazi Ahmet Muhtar Paşanın, Batıda Gazi Osman Paşanın destan yazan kahramanlıkları Osmanlı imparatorluğunun mağlubiyetini önleyememiş Doğu Anadolu'nun bazı vilayetleri Ruslara bırakılmış, Rumeli elimizden çıkmış, Ruslar yeşil köye kadar gelmişlerdir. Bu savaşın gerçek sorumlusu olan Meclisi mebusan kapatılmış ama bunlar cezalandırılmamıştır. Buda kızıl Sultan denen Abdülhamit Hanın uydurma takma unvanının aksine ne kadar halim Selim, merhametli bir insan olduğunun açık bir delilidir.

İşte adı geçen 1877-1878 (93 Moskof Savaşı)na dedem Hacı Ahmet hiç bir zorunluluğu olmamasına rağmen gönüllü adamlarıyla bu savaşa doğu cephesine koşar kaç kişiyle katıldığını bilmiyoruz Bildiğimiz Mehmet Pehlivan ve Kel Ömer isminde delice cesur bu iki fedai bir de Babaannemin 3-4 yaş büyüğü ağabeyi torunu hacı Beydir. Kafile hazırlanır yola çıkacak Hacı beyin annesi soramaz ama Hacı Ahmet Ağanın eşi Ayşe

Hanım sorar: Efendi Hacı bey daha çocuk ağız süt kokuyor. Bu kadarcık çocuk bunca yol meşakkatine savaş zorluğuna nasıl katlanır.

O mübarek insan, bak hanım der. Biz yaşlandık bir ayağımız çukurdadır. Bizden sonra devleti emanet edeceğimiz torunumuzun yetiştiğini görmek isterim beni bundan mahrum etmeyin: der ve kafile yola çıkar. Küçük Hacı Bey bir ara Ruslara esir düşer iki fedai Pehlivan Mehmet ve Kel Ömer, gece Rus karargâhına sızarak Hacı Beyi kurtarırlar. Savaş sonu kafilе döner ancak, genç Hacı Bey sıtma mı zaturcen (zature) ince ağız mı (verem) bilinmeyen bir hastalıktan ama 20 yaşına gelmeden ölür. Son Osmanlı Rahmetli babaannem 1971 yılında 105 yaşında ahirete göçtü 20 yaşında bir genç kadar sağlam kafaya sahipti. Hiç devlet demezdi hep Devlet Baba derdi. Edep ve ahlâk timsali idi. Oğullarına erkek Torunların isimlerine efendi ilave ederek hitap ederdi. Kızlarına, gelinlerine ve kız Torunlarına Hanım derdi. Hiç isimleri ile çağırılmazdı kabahat işlersek, yaramazlık yapsak, en ağır sözü ilahi saçın sakalın ak olsun başına buğday, yağsın göksünde ak kıl betsin gibi güzel sözler söylerdi. Hayatım boyunca ayağını uzatıp oturduğunu

görmedim. O mübarek kadın, ailedeki terbiye yönlendirilmesini şöyle anlatırdı. Dedem ağabeyim Hacı Beyle beni her gün karşısına alır, büyüklere saygıyı küçüklere şefkati, misafiri karşılamayı talim ettirirdi. Ben yokken bir misafir geldiğinde nasıl davranacaksınız derdi. Biz hemen cevaplardık. Abim efendim buyurun istirahat edin. Dedem şimdi gelir diyerek içeri alır, başköşeye oturturuz. Kahve ikram ederiz. Abdest almak isterse ben suyunu dökerim. İltifat peşkir tutma gibi güzel geleneklerimizi öğretirdi. Babaannem den dedelerimin menkıbelerini dinleyerek büyüdük.

Okumaya başladığım andan itibaren Anadolu da evlerinde okunan Battal Gazi Destanı, Hz. Ali'nin Cenkleri, Hayber Kalesi, Berber Kafesi, Lak Kalesi, Kan Kalesi, Muhammed Hanife Cenkleri gibi kitapları okuyup ezberledim. Bunlar bana kitap okuma sevgisi aşıladı. Ardından Tarihî Romanlar geldi. Bozkurtların Ölümü, Bozkurtlar Diriliyor. (Atsız), Kızıl Tuğ, Kolsuz Kahraman, Gültekin, Savcı Bey, Türk Kahramanları, Abdullah Ziya Korazanoğlu) Osmanoğulları, Yavuz Sultan Selim Ağlıyor, Kanuni Sultan Süleyman, Barbaros Hayrettin (Ferudun Fazıl Tülbentçi 'nin) Tarihî Romanları Adeta ezbere biliyordum. Orkun Türkeli, Ergenekon gibi dergilerle tanıştım. 1944 olaylarını ve Tabutluk kahramanlarını isim isim biliyordum.

TÜRKEŞ BEYLE TANIŞIYORUZ

Şahsen yüz, yüze tanışmamız 1963 senesi Hindistan dönüşünde olmuştu. Hatırımda kaldığına göre ocak veya şubat ayıydı. Kurtuluş Kıbrıs caddesinde Osman Oğuzoğlu isminde bir hakim vardı. Bildiğime göre Türkeş Beyin hala çocuğuydu. Yine aynı binada oturan Yaşar Türkiş vardı o da yakın akrabası idi. Onlarda Kıbrıs tan Türkiye'ye göçmüşlerdi. Bende aynı mahallede oturuyordum. Evlerimizin arasında yüz metrelik bir mesafe vardı. Yaşar beyle sık sık, konuşuyorduk. Buluşma yerimiz benim oturduğum binanın altında bulunan foto Hamit Çeken Beyin fotoğrafçı dükkânıydı. Yaşar Bey bir gün bize dedi ki yarın Türkeş Bey Osman amcalara gelecek kendisini buraya fotoğraf dükkânına getirip sizinle tanıştıracam dedi ve ertesi gün buluştuk. Birlikte Resim çektirdik, sohbet ettik, o günden sonra sık sık konuştuk Gazi Osman Paşa kader sokaktaki evine zaman zaman gittim. O zaman

Kastomonu milletvekili olan İsmail Hakkı Yılanlıoğlu ve birçok zevatla orda tanıştım. Bu sırada Türkeş Beyin Adalet Partisinin başına geçmesi bahis konusuydu.

O sene içinde son ziyaretim 19 Mayıs 1963 günüydü. 20 Mayıs 1963 günü otobüsle Adaya gittim ağabeyim karayoluyla hacca gitmişti. Adana'da onu karşılayacaktım. Akşam otelde yattım Sabah 21 mayıs Talat Aydemir ihtilâli ile uyandım, maalesef ismet paşanın başında bulunduğu Türkçülük düşmanları yine sahnedeydi Türkeş beyin hiç alakası olmadığı halde gözaltına alınmış, tutuklanmış, yargılanmış neticede beraat etmişti. Ama maalesef hapisanede yattığı o günler geri alınamamıştı. Yarıda kalan AP'nin başına geçme tahakkuk etmemiş CKMP'ye girmişti CKMP 1965 Kongresi Ankara Kızılay'daki Büyük sinema da yapılıyordu iki aday vardı Türkeş Bey ve Ahmet Tahta kılıç ilk konuşmayı Türkeş Bey yapmıştı. Sonra Ahmet TahtaKılıç kürsüye geldi. Tahtakılıcı ismen daha öncelerden 1950 öncesi gıyaben Tanıyorduk. İyi bir hatipti demagojiyi iyi yapardı. DP. Milletvekiliydi. C.H.P. lilerden ara sıra sopada yerd. 46-50 yılları arasında D.P Milletvekilleri sayı olarak azdı. İşte o tahta kılıç kürsüye çıkmıştı çıkar çıkmaz demagojiye istismara yönelik ateşli konuşma yapıyordu. Delege üzerinde de etkili oluyordu. Kongreyi meşhur Hüseyin Üzmezle birlikte balkonda izliyorduk. Hüseyin üzmez birden ayağa kalktı. Gür sesiyle bağırma başladı tahta kılıca hitaben sen değil misin İmam Hatip okullarına karşı çıkan orta kısmını kapatan cevap ver, hadi konuşsana, ne duruyorsun sen yalan söylüyorsun? Tahtakılıç birden bocaladı. Hüseyin Üzmez devamlı bağırıyordu. Delegeler arasında dalgalanma başladı. Tahtakılıç konuşma intizamını kaybetti. Etki altına almaya çalıştığı delegeler kendisinin aleyhine döndü ve Türkeş Bey Genel Başkanlığa seçildi.O meşhur Ahmet Tahtakılıç maalesef ahir ömründe aşın solcu oldu koministlerin

avukatlığını yaptı En hararetli savunucusu oldu. Halkevleri başkanı oldu 1980 öncesi C.H.P milletvekili seçildi işte bu Allahın'ın şaşırttığı insanın akıbetini gösteren ibret verici bir tablodur. Bundan sonra Milliyetçiler için CKMP dönemi başladı. 1969 da Adana Kongresinde M.H.P'nin amblemi üç hilal oldu. Partide fiilen ve etkin görev almam hemen 12 Mart muhtarasının akabinde yapılan Nisan 1971 Tarihinde Selim Sırrı Spor Salonunda yapılan kurultayda, Genel idare Kuruluna seçildim. Rahmetli Gün Sazak Beyde bu kongrede seçildi ve bir gün sonra yapılan görev taksiminde Genel Muhasiplik üzerimde kaldı. Rahmetli Dündar Taşar Bey beni aday gösterdi ve ittifakla eller kalktı. Ben şaşırılmışım, itiraz ettim. Dedim ki Efendim ben her ne kadar Ticaretle uğraşiyor müteahhitlik yapıyorsam da muhasebeden falan anlamam dediysem de Dündar bey o güçlü mantığıyla hemen cevabı yapıştırdı. Adalet Partisinin genel muhasibi Faruk Şükan da doktor ama genel muhasip dedi. Dolayısıyla itiraz hakkım bitmiş oldu. Söz Dündar Taşar beyden açılmışken o büyük insandan kısaca bahsetmeden geçemeyeceğim. Türklük sevdalısı, mümtaz bir şahsiyetli ve Osmanlı ihtişamının hayranıydı.

Büyük ilim adamı Prof. Erol Güngör'ü o keşfetmişti. Henüz Asistan olan Erol Güngör her İstanbul'a uğradığında Dündar Bey'le buluşur onun Rahle-i Tedrisatında istifade edermiş, Rahmetli Taşar Bey Erol Güngör'den bahsederken büyük istidad yarımın ilim adamı yetişiyor diyordu, gerçek öyle oldu ama genç yaşta Erol Bey'i kaybettik. Allanın rahmeti üzerine olsun. Başkanlık divanı Teşekkül etmişti. Genel Sekreter Mustafa Kemal Erkovan Genel Başkan Yardımcısı Dündar Taşar Bey Gün Sazak Bey de Genel Bşk.Yardımcılığına seçilmişti. MHP Genel Merkezi Kızılay'da Yüksel Caddesi ile Konur Sokak'ın köşe başındaki şu andaki Harp-İş Sendikasının bulunduğu iki katlı bir binaydı. Birkaç oda yukarda bir iki odada alt katta bulunuyordu. Yukarda genel Başkan ve Yardımcıları Genel Sekreter odaları; aşağıda muhasebe, salon vs. Toplantı sonunda muhasebeye indim. Muhasebe işlerine Selahattin Şahin Kaya isminde bir arkadaşımız bakıyormuş. Durumu sordum maalesef partinin kasasında bir kuruş yok, tersine borçlar var. Kırtasiyeci Turan Öztürk'e kurultayda, toplantının yapıldığı Selim Sırrı Spor Salonunda delegeye verilen kıymalı pide için kasaptan alınan et borcu, oturlan Genel Merkez Binasının senelik kira bedeli olan 32 bin lira, velhasıl borç borç üstüne gerçekten çok kötüydü. Zaten binanın yıllık kirası ödenmediği için bina sahibi mahkemeye vermiş ve tahliye kararı almıştı. Partide çalışan Şahin Ağa partinin emektarı Hasan Kozan 150'şer lira olan maaşlarını

atamıyorlardı. Hasan Kozan Millet Partisini ilk kurulduğu zaman çocuk yaşta partide göreve başlamıştı. Maraşal Fevzi Çakmak, Hikmet Bayur, Osman Bölükbaş'larına hizmet venmiş, vefakar insanlardı. Şahin Ağa 1975 yılında hakkın rahmetine kavuştu. Hasan Kozan 1996 yılına kadar partide hizmet etti. O da ahirete göçtü Cenabı Allah'tan bu iki vefakar insanlara rahmet diliyorum. Muhasebenin durumunu gördükten sonra Genel Başkanın makamına çıktım, durumu anlattım. Dinledi üzgündü dedim ki efendim siz üzülmeyin madem bu yük üzerime yıkıldı. Allanın yardımıyla altından kalkarım. Ben burda olduğum müddetçe siz bu konuyu düşünmeyin dedim. Ama şimdi ne yapacaktık, binayı boşaltmamız gerekiyordu. Mahkeme tahliye kararı vermiş, yargıtay onaylanmış. Acilen yeni bina bulmak gerekiyordu. Dündar Bey, Gün Sazak Bey ve ben bina aramaya koyulduk. Tandoğan Mebus evlerine girdik, İller sokakta boş bir evde tamirat vardı. Kiralık olup olmadığını sorduk kiralık değil Hasan Polatkan'ın evi olduğunu söylediler. Rahmetli Dündar Bey şöyle bir durdu ve dedi ki yahu arkadaşlar bu adamı rüşvet aldı memleketi soydu diye astılar. Koca bir Maliye Bakanının oturduğu şu evciğe bakın Osmanlının çamaşırcısı burda oturmaya tenezzül etmezdi, dedi. Tek parti devrinde mebuslar için yapılan bu evler; altta bir oda salon tuvalet mutfak, yukarda 3 küçük oda ve banyodan ibaret binalardı. Üçümüz bina aramaya devam ettik, neticede Bahçeli 3 üncü cadde üzerinde 45 nolu bir binacık bulduk. Çocuk kulübüymüş boşalmış hurda bir vaziyette bir doktorun eviydi. Yukarıda 3 oda banyo, aşağıda salon salomon-je mutfak tuvaletten ibaretti. Onu kiraladık Aklımda kaldığına göre aylık 2.500 lira idi ama tamiratu için para lâzımdı. Kasa tamtakır para yoktu. Türkeş Bey eşi Muzaffer Hanımın 13.000 lira tasarruf ettiği parası olduğunu söyledi. O 13 bin lirayı Muzaffer Hanım'dan ödünç aldım ve parayla binanın badana ve boya işlerini yaptım Binayı oturulacak duruma getirdik ve taşındık Alt katı muhasebe ve toplantı salonu yukarı katı Genel başkan odası Genel sekreter yardımcıları ve Genel Başkan Yardımcılarına tahsis ettik. Balkondan kapatma küçük bir kısmı da yazı işlerine tahsis ettik. Bu binada öğlenleri simit yiyerek kışın bazen kömür olmadığı için paltoyula oturarak ayakta durmaya çalıştık. Her ay Genel Başkan soruyordu, Mehmet Bey kirayı ödeyebildik mi, odacıların parasını temin edebildik mi? Kendisine dedim ki sayın Başkanım bu konuyu düşünmeyin bu iş madem ki üstüme yıkıldı. Bu mesuliyeti taşıdığım müddetçe bu işle ilgilenmeyin dedim ama iş gerçekten zordu. Çünkü partinin hiç bir geliri yoktu. Genel İdare Kurulu 27 kişiden oluşuyordu. Birde Genel Başkanın kontejanından 10 kişi vardı ama Genel Başkan her zaman bunun tamamını kullanmıyordu. 30-32 kişi arasında değişiyordu. Her yönetim kurulu üyesi 200 TL aidat ödüyordu. Ama bunun çoğunu da alamıyordum. Sonunda bundan da vazgeçtim. Başka yollar aradım.

Kitaba ve okumaya olan sevgim hasebiyle kitapçılarda karşılaşip tanıdığım İstanbul'daki yayın evi sahipleriyle ve Ankara'daki toptancı Kılıç Kitap eviyle temasa geçtim. Parasını satıp vermek şartıyla bir kısmını da bono vererek partide kitap satış yeri açtım. %35 tenzilatla alıp %20-25 tenzilatla parti teşkilatlarına gençlik kollarına ülkü ocaklarına satmaya başladık. Bütün teşkilatlara genelge gönderdim. Ödemeli olarak isteyen herkese postaladım. Her yıl takvim çıkardım, bayramlar için kartpostallar bastırdım. Ajans Türk matbaasının çıkardığı bir takvimde 16. İmparatorluk Bayrakları vardı. Türkiye'de ilk defa basılmıştı. Ondan filme alıp evvela Kartpostal tablolar ve masa bayrakları yaptırıldı. Allaha hamdolsun benim bu icadım şimdi Genel Müdür müsteşarların parti, başkanları, Belediye başkanları vb. gibi tüm yetkililerin odalarını süslediğini görmenin bahtiyarlığı içindeyim. Allahın rahmeti üzerine olsun. Büyük mütefekkir şair dava adamı Necip Fazıl Kısakürek Bey'in bir sözünü hatırlıyorum. Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Salonunda bir konferansında salon tıklım tıklım doluydu. Salonu şöyle bir süzdü dedi ki. "Bir zamanlar serseri kuşlar gibi kayalar üzerine tohum attık. Bu tohumların yeşerdiğini görmenin bahtiyarlığı içindeyim". Üstadın bu tesbiti gerçeğin ta kendisiydi. 1965 ve 1970 yılların başında bir avuç ülkücü gençlik yine aynı miktarda az fakat inançlı bir parti teşkilatı her türlü, zorluk yokluk düşmanlık içinde ayakta duran ve hızla yoluna devam eden MHP bu bir azmin, iradenin, sabrın eseri idi. İşte lider, dava adamı ile sıradan bir parti başkanının farkı burda idi. Bütün olumsuzluklara rağmen davasında bir adım geri atmadan hedefe yürümek, çünkü sabır gerçekten başarının ilk şartıydı. Allahın Resulü Sevgili Peygamberimiz bir hadisi şerifinde şöyle buyuruyor "Sabır dinin yarısıdır" Başka hadisinde "Sabır Dinin Tamamıdır" İşte MHP Genel Başkanı Türk Milliyetçiliğini siyasi aksiyon yapan Alparslan Türkeş Bey'in diğer siyasî parti başkanlarından farkı, sabrı, azmi ortaya koyduğu davanın kutsallığına olan inancıdır. Düşünün bir kerre basın aleyhinde, Türkiye'yi parselleyen solda CHP onun karşısında sağda olduğunu iddia eden AP her ikisinde MHP'yi siyasî arenada boğmak peşinde idi. Sağdaki parti bizi Kamu Oyuna nasyonel sosyalist (Milliyetçi) Sosyalist olarak empoze ediyor. Soldaki parti CHP ve yandaşları faşist, ırkçı, tutucu diye karalıyordu. Bu saldırılara göğüs görmek cidden çok zordu ancak bütün bunlar liderin azmi, sabrı ve davaya olan inancıyla aştık. Partinin Genel Başkanın bineceği bir araba dahi yoktu. 1971 Ağustos ayı idi Anadolu'nun fethinin 900 yıl dönümünü kutlamak için Malazgirt'te gidecektik. Teşkilata özellikle yakın illere tamim çıkardık. Malazgirt'e buluşalım dedik, ama oraya gidecek vasıtamız yoktu. Gün Sazak Beyin arabası vardı kaza yapmıştı. Sadi somuncuoğlu ve İbrahim Metin tuz ticareti yapıyordu Nuh Nebiden kalma tuz taşıma Minibüsleri vardı. Gün Sazak Beyle konuştuk. Dedeman Otelinin altında bulunan Ersan Taksiye gittik, 1966 model Şavrole impala bir araba kiraladık Kilometre üzerinden pazarlık yaptık gece kalışları için de 75 lira ödemek koşuluyla anlaştık. Partiden ödeyecek para yoktu. Arabanın gidiş geliş ücretini Gün Sazak Beyle birlikte ödemek üzere anlaştık. 20 Ağustos günü Genel Başkan'la yola çıktık. İkimiz yalnızdık. Kaman, Kırşehir, Kayseri, Göksün güzergahından K. Maraşa indik. K. Maraşta bir gün bir gece kaldık. İl Başkanımız Avukat Mehmet Yusuf Özbaş Beydi. K. Maraş halkının büyük sevgisini kazanmış çok değerli bir arkadaşımızdı, bunu orda bizzat müşahade ettim. Yeni yapılmış Belli Otelinde bizi misafir etti. Genel Başkan otelde istirahat ediyordu. Gel seninle dolaşalım dedi. Beni bir Lokantaya götürdü. Çelebinin lokantasıymış, küçük bir lokanta, lüksü yok ama çok güzel temiz yemekleri varmış, ama enterasan tarafı yemeklerden daha mühümdü. Çelebi durmadan elini dirseklerine kadar yıkayan sabunlayan titiz bir kişi daha mühümü Sayın Osman Bölükbaşı'nın MP'nin il Başkanı Osman Bölükbaşının büyük mitinglerini takip eder bütün konuşmalarını ezbere okurmuş. Mehmet Beyin anlattığına göre Bölükbaşı, Samsun'da büyük miting yapar Çelebi'de ordadır. Bir hafta sonra K. Maraşa gelir Bölükbaşı konuşuyor Çelebi müdahale eder. Samsunda söylediğini söyle der Osman Bey söylediği sözleri hatırlamayınca Çelebi mikrofonu alır ve Bölük başı'nın Samsun konuşmasını aynen tekrarlar. Ertesi gün 23 Ağustos K. Maraş'dan yola çıktık. Adıyaman'dan sonra yolda lokanta işareti olan bir yere girdik, tabiatın tüm güzelliklerini cem etmiş şahane bir yer; billur gibi akan sular, yeşil ve manzara tarif edilmeyecek kadar güzel. Türkeş Bey burası için "Ben Avrupa'da çok güzel yerler gördüm, ama böylesini görmedim" demişti. Ama bakımsız, basit, baraka Lokanta çardaktan ibaret güzel ala balık varmış yedik ama bakımsız, basit baraka ve çardaktan ibaret bir lokantadan güzel alabalık yedik ve yola devam edip Malatya, oradan Elazığ'a uğradık. Elazığ'da parti bir gece tertiplemiş geceye konuşmacı rahmetli A. Nihat Asya yine rahmetli Yıldırım Niyazi Genç Osmanoğlu, Mehmet Göktürk Uytun'dan oluşan şairler topluluğu katıldılar. Geceyi izledik ve sabah erken Bingöl'e geçtik. Bingöl'de birkaç ay evvel deprem olmuştu. Valiyi ziyaret edecek geçmiş olsun dileğinde bulunduk. Burada genç mühendislerle tanıştık. Bu genç mühendisler Genel Başkan'a efendim sizin Tarım Kentleri programınızı okuduk Burası tam uygulama yeridir. Ama kimseye anlatamıyoruz dediler. Buradan Muş'a hareket ettik burdada bir teşkilâtımız yoktu. Genel Başkanla mektuplaşan bir esnafın dükkanını bulduk, onunla kısa bir konuşmadan sonra Malazgirt'e hareket ettik. Malazgirt'e vardığımızda bizim teşkilatlardan henüz gelen olmamıştı. Halk Eğitim Müdürü imiş bir genç bizimle ilgilendi. Protokola dahil olan zevat için ayrılan adı otel

ama hiç otele benzemiyen yerleri gösterdi bize merdivenlerinden zorla çıkılan bu yerleri beğenmedik. Genel Başkana efendim buralarda kalınmaz, Teşkilâtın gelecek arkadaşlar gençler çadır kuracaklar, onlarla birlikte çadırda kalalım dedim. Evet öyle yapalım dedi. Bizi dinleyen Halk Eğitim Müdürü, efendim eğer isterseniz sizi evimde misafir edebilirdim dedi. Kendisine teşekkür ettik ve kabul ettik tek katlı 3 odalı bir evi

tamamen bizde tahsis etti. Ertesi gün rahmetli Gün Sazak Bey ile Turan Koçal Bey kadroya dahil ettik ve 2 gece bu evde kaldık. Aslen Bitlis'li olan Halk Eğitim Müdürü Hikmet Bey bilahare Ankara'ya geldiğinde partiye uğradı böyle bu arkadaşı kazanmış olduk. Malazgirt Zafer'in 900. yıl dönümünü o günkü imkânlarımız içinde parti ve gençlik olarak en güzel şekilde kutladık. 27 Ağustos günü Malazgirt'ten ayrıldık. Tutak üzerinden Ağrı'ya çıktık. Akşam Ağrı'ya vardık. Alışmadığımız serin bir hava vardı. Gece Kılıç Arslanların otelinde kaldık. İl başkanımız Ali Bey ve partililer otelde konuştuk. Sabah Erzurum'a hareket ettik. Erzurum da iyi bir teşkilatımız vardı. Bizi şehir dışında karşıladılar. İl binasına gittik, arkadaşlarla konuştuk ve Erzurum'lada vedalaşarak Sivas'a mütevecihen yola çıktık, saat 18.00 de Sivas'a ulaştık. İl Başkanı Av. Müştak Karabağ ve teşkilat tarafından yolda karşılandık. Sivas'ta kalmadık. Ayak üstü konuştuk ve yola devam ettik saat 22.00 de Ankara'ya ulaştık. Yolculuk bir hafta sürmüştü. Bunca tehlikeli bölgelerden yollardan geçerek yanımızda ne koruma vardı ne silah. Aklıma geldikçe halen düşünürüm ama başka çaremizde yoktu. Koruma taşıyacak araba nerde zaten tek arabayı kiralamıştık. Arabanın kira bedeli 3500 TL tutmuştu yarısını Gün Sazak Bey, yarısını da ben cebimden ödedim. Kaba tabirle söylersek sağdan say 3 soldan say 5 kişi yanı bir avuç inanmış insandı ama hepsi kararlı azimli muvaffak olacağından emin kişiliğe sahipti

MHP bir parti değil bir okuldu. Okulun kurucusu idoloğu Başbuğ Türkeş'ti plâmi programı yapmıştı. Gençliğe yatırım, bazı Milliyetçi geçinenler, milliyetçiliğin lafını yapmaktan öte gitmeyen kitle partilerinde yer almış milletvekili hatta Bakanlık koltuğuna oturmuş kimseler bıyık altından gülüyordu. Ama kısa zamanda oğullarını kızlarını MHP'ye kaptırdılar. Rahmetli abimiz Osman Yüksel serden geçti. Bizim parti hara gücü partisi diyordu. Yani çocuk partisi gürültü partisi diyordu. AP Partisinin ileri gelenlerinden bir kişinin oğlu ülkücü oluyor, baba merak ediyor oğlunun ülkücü olmasına kafası basmıyor. MHP Genel Merkezine geliyor. Kitap satış yerine giriyor bakıyor gençler harıl hani kitap alıyor, adamcağız yüksek sesle şimdi oğlumun neden ülkücü olduğunu anladım diyip gidiyor. Sabırla sebatla adeta iğneyle kuyu kazarcasına, bıkmadan usanmadan bütün yokluklara düşmanlıklara rağmen Hareket Anadolu'da hızla yayılıyordu.

Napolyonun zafer için 10 şart vardır. Para para sözü MHP de geçersizdi. Çünkü partinin hiç bir gelir kaynağı yoktu. 1971 Nisan kongresinde kurultaya sunulan 2 yıllık mali rapor partinin gelir ve gideri toplam 110 bin TL den ibaretti. Genel Muhaseplik görevini devraldıktan sonraki kurultayda gelir ve gider tablosu 365 bin liraydı. Delegele tarafından alkışlandım. Her kurultayda bu artarak devam etti. 12 Eylül ihtilaline geldiğimizde bu 9 milyonu bulmuştu. Her kongre öncesinde de Genel İdari Kurulunun İttifakla aldığı kararıyla Genel Başkan'ın imzasıyla şahsıma teşekkür edilmiştir. Partinin belli başlı hiç bir geliri yoktu. Adeta sinekten yağ çıkarırcasına kaynak arıyordum. Parti makbuzlarını Bayrak ve firmaları seçim afişlerini para karşılığı veriyordum. Her sene duvar takvimi bastırıp parti teşkilatlarına ve ocaklara satıyordum. Bozkurt'u Üç Hilali rozet, maskot, kolye, kol ve gravat manşetleri, kartpostal ve tişörtler, 16. imparatorluğu temsil eden bayraklar ve ayrıca geniş bir kitaplık milliyetçi fikirleri yansıtan ilmi fikri, kitaplar, romanlar, tarihî eserler ve sağlam kaynaklara dayanan dinî yayınlar bunların gelirleriyle hem partinin giderlerini muntazam karşılıyordum, hem de davanın reklamını yapıyorduk. Bunların gelişerek devam ettiğini görüyorum. Beni çok memnun eden de 16. İmparatorluğun bayraklarını yüksek makamları işgal eden devlet ricalinin masalarını süslemesidir. Bu bayraklar ilk defa Ajans Türk matbaası tarafından basılan bir takvim de çıkmıştı. O takvimden aldım Kartpostal ve bayrak olarak ilk defa ben yaptırdım. Şimdi birçok yerde yeni Türk Cumhuriyetlerinin bayraklarının da buna ilave edildiğini görüyorum. Bunların dışında her sene partinin kuruluş yıl dönümü münasebetiyle tertiplenen kutlama gecesiydi görevi üstlendiğim ilk yıllarda Dedeman otelinde tutulan bir salonda yapılıyordu. Parti yöneticilerinin dışında onlann davetlisi veya davetiye sattıkları kişilerden oluşan bir toplantı oluyordu. MHP nin ortaya koyduğu Türklük gurur ve şuuru İslâm ile Ahlak ve fazileti, prensiplerine ters düşen içkili alemli bir havada kutlanıyordu. Bu geceyi Genel İdare Kurulunun seçtiği tertip heyeti hazırlıyordu. İlk katıldığım gecede şef garsonu çağırdım içeriye katı suretle içki ver-miyeceksin şayet verirsen içki ücreti olarak bir kuruş ödemem, parayı benden alacaksın dedim. Tabii ki veremedi. Ben salonun dışında kapıda ayakta bekliyordum, içerde garsonla münakaşa edenler oluyordu. Garson eliyle beni gösterdi. Ankara İl Başkanı kabzımallık yapan İsmail Bey yanıma geldi. Sen mi içkiyi yasakladın diye çıkışmaya başladı. Bu arada salonun dışında bekleyen 4-5 kişi ülkücü genç yanımıza geldi. Ben evet dedim. Ben dedi arkadaşlarıma bilet satarken içkili diye sattım dedi bende in aşağıya aşağıda iç bu salonda içki yok demem üzerine münakaşa şiddetlenince gençler abi müsaade et bu adamı dövelim

dediler, müsaade etmedim. Bu gençlerin 4'ü yüksek öğretmen okulundanmış 1 tanesi de ilahiyat fakültesinde okuyan Lokman Abbasoğlu olduğunu öğrendim.

Bir sonraki yılda da yine kutlama tertip heyeti seçildi. Heyete Genel Sekreter Mustafa Kemal Erkovan, Mustafa Erdem, Yaşar Ayıkbilgin, Yaşar Ilgaz seçilmişlerdi. Bu arkadaşlar yine Dedeman telini tutmuşlar. Ben de partinin matbuat baskı işlerini Dedeman Otelinin yanındaki Emel Matbaasında bastırıyordum. Matbaaya varmışken Otele girdim. Otelin bu işle ilgilenen yetkilileriyle görüştim Otelle Tertip Komitesinin arasında yapılan sözleşmeyi okudum kişi başı 135 lira; içkili ve otelin sazı cazı olarak anlaşmışlar, otel müdürüne bu anlaşma geçersiz parayı ben vereceğim böyle bir programa para vermem deyince adam şaşırıldı. Peki ne olacak şimdi Yeniden bir anlaşma yapacağız, dedim. Yeniden pazarlık yaptık, içki yok okuyucuları biz getireceğiz kişi başı 75 lira olarak anlaştık. Eskiye yırttık yeniye imzaladık. Halbuki benim hiç bir yetkim yoktu. Partiye geldim, anlaşma yapan arkadaşlar genel sekreter odasında oturuyorlardı. Kendilerine dedim ki arkadaşlar ya partinin programından İslâm Ahlak ve Fazileti, Türklük gurur ve şuuru ibaresini çıkaralım, veyahutta bu umdelere uyalım. İçkili cazlı bir kutlama MHP'ye yakışmıyor deyince ne yapalım, Mevlüt mü okutalım dediler bende evet Mevlüt okutacağım diyerek odadan çıktım. Genel Başkanın odasına girdim yalnız oturuyordu. Durumu kendisine anlattım ve dedim ki efendim eğer onların isteği olarsa bana müsaade edin ben görevi bırakıyorum hiç tereddüt etmeden sen bildiğini yap dedi. O sene öyle geçti ama oda içime sinmiyordu. Onbinlerce gence sahip Gençlik partisi MHP'nin kuruluş yıl dönümü bir otel salonunda 200 kişiyle kutlanmamalıydı. Bir gün partide kimsenin olmadığı bir zaman konuşurken dedim ki efendim bu partinin kuruluş yılı kutlamalarını otelden çıkaralım bunu spor salonlarına taşıyalım deyince yahu Mehmet Bey işte burdan her sene 25 bin lira falan gelir geliyor. Bunu da kaybetmeyelim deyince dedim ki efendim siz müsaade edin bunu kurultayların yapıldığı geceye alırız. Gündüz kongre akşamda kutlama yaparız. Hem delegeler ve teşkilât hem de gençlerimiz katılır. Biletleri de 5 lira on lira yaparım, gelir 25 bin liradan az olursa üstünü ben tamamlarım dedim. Genel Başkan bunu doğru buldu ve öyle yaptık. Mehterler, Folklor Halk ve Kahramanlık Türküleriyle Gençler ve Delegeler coştu İlk gecede 90 bin lira para kaldı sonra hep böyle devam etti Rahmetli Tür keş Bey iş yapan çalışan kişinin yanında olmuştur. Görev yaptığım müddetçe de hep yanımda olmuştur. 12 Eylül 1980'e gelene kadar kuruluş yıl dönümleri hep Atatürk Spor Salonunda binlerce partili ve gencin katılımıyla coşkulu bir şekilde kutlandı. Teşkilâtlarımızda büyük maddî sıkıntı içindeydi o fedakar İl ve İlçe Başkanları ile yöneticileri, çocuk çocuğunun rızkından kesip inandıkları dava için harcama yapıyorlar ve partiyi ayakta tutmaya insan üstü gayret sarfediyorlardı. Genel Merkez olarak bu fedekar insanlara yardım yapamadığımız gibi onlardan yardım bekliyor fırsat buldukça alıyorduk. Allanın rahmeti üzerine olsun, Ordu İl Başkanımız Haki Yener Bey vardı. Hali vakti yerindeydi o zamanki durumuyla 70 yaşında falandı. Haki Amca paraya ihtiyaç var derdim. O kürsüye çıkar arkadaşlar Genel Merkezimizin yardıma ihtiyacı var yardım yapalım der. Bin lira ortaya koyardı. 5-10 kişide bu isteğe katılır 5-6 bin lira toplardık. O zamanki Siyasi Partiler Kanunu 'na göre parti Genel Merkezleri bütün teşkilâtlarının gelir ve gider hesabını Anayasa Mahkemesine bildirmekle mükellefi. Teşkilâtlara devamlı tamim yapıyordum ama gelir giderlerini bildiren bir kaç ilin dışında ne hesap ne kitap, Anayasa Mahkemesinin verdiği mühlet bitti. Partiye Mahkeme celbi geldi. Sorumlu kişinin bildirilmesi isteniyordu. Adımı yazdım gönderdik. 1973 seçimlerinin ertesi gün Anafartalardaki Adliye binasında hakim önüne çıktım. Hakim şimdiye kadar niçin göndermediğimizi sordu. Bende cevaben Niğde Merkez İlçe Başkanın Hesaplarla ilgili gönderdiğim Tamime cevaben yazdığı mektubu okudum. İlçe Başkanı mektupta şöyle diyordu. Devamlı hesap istiyorsunuz hangi paranın hesabını vereceğim. Sizden bir kuruluş almadığım gibi bu güne kadar kimseden para almadım. Bugüne kadar cebimden 10 bin lira harcadım lütfen paramı gönderin diyordu. Mektubu hakime verdim ve dedim ki efendim biz MHP olarak teşkilatımıza hiç para vermedik çünkü bizimde yok olmayan şeyin hesabı olur mu hakim dedi ki. Yahu paralı büyük partiler dahi hesap veremiyor siz haklısınız DİYYİN beraat ettirdi. Bu yokluklar içinde 1973 seçimlerine girdik. 43 bin lira paramız vardı ona da afiş bastırdım. Arkadaşlarımız belirli illerden aday Genel Başkan Adana, Gün Sazak Eskişehir, Sadi Somuncuoğlu Niğde İbrahim Metin Konya, M. Kemal Erkovan Ankara 1. bende 2. sıradan aday oldum. Koskoca Ankara ilinde merkezde il Başkanlığı Kırıkkale ve Polatlı dışında Teşkilat yoktu. Beypazarı, Nallıhan, Ayaş Kızılıçhamam, Çamlıdere, Güdül buralarda partiye gönül veren kişilerden naylonda olsa Teşkilatlar kurdum. Birinci sırada Aday olan Erkovanlı malesef bir gayretin içinde olmadı. Daha öncede CKMP den 1961 seçiminde Şerefli Koçhisardan milletvekili seçilmişti. Orada çalış dedik gönderdik 3 gün sonra geldi. Ümitsüzdü koskoca Ankara'da seçim çalışmalarını yürütecek ekip lâzımdı. Politikayı bilen yaşını başını almış insan yoktu. Gençlerden bir ekip kurdum. O zaman Ankara İlahiyat fakültesi öğrencisi Hasan Kara 1999 seçimlerinde Boyabat Belediye Başkanı seçildi yine aynı fakültede öğrenci arkadaşı Lokman Abbasoğlu şu anda Ticaretle uğraşiyor Bir de Fen Fakültesi karşısında

Kebabçı dükkanı işleten G.Antepli Abdullah usta bu üçünü bir ekip yaptım bunlara Beypazar'ın dan bir cip tuttum. Beypazarı, Nallıhan Ayaş, Kızılcıhamam, Çamlıdere, Gündül, Polatlı ilçelerine gönderdim. Bende yanıma aldığım gençlerle Bâlâ, Kırıkkale, Keskin, Kalecik, elmadağ gibi ilçelere yetişmeye çalıştım. Bu gençlerden birisi şu anda M.H.P. Genel başkan yardımcısı Ankara milletvekili Şevket Bülent Yahnici'dir. O zaman Balaya bağlı olan Karakeçili nahiyesine gittik konuşuyoruz. Bu arada Şevket'e konuştu. Yaşlı bir vatandaş, şevket'e şöyle bir baktı oğlum sen iyi politikacı olursun dedi.Genel merkezin hali tam perişandı. Seçimin tüm yükü genel sekreter yardımcısı Acar Okanın üstüne yıkılmıştı. Ter yüzünden akarak herkese yetişmeye çalışıyordu. Askerlikten gelme bir disiplin ve vazife anlayışı vardı. 22 şubat Talat Aydemir'in ihtilal teşebbüsüne katıldığı gerekçesiyle üst teğmenlikten emekli edilmişti. Sonra hukuk fakültesine devam ederek hukuku bitirmiş avukat olmuştu. Türkeş Bey kendisini çok seviyordu Bana birkaç kere Acar'ı yerime yetiştireceğim demişti. Sonra hadiseler başka türlü gelişti. Genel başkanın muhterem eşi Muzaffer Hanımefendi 1974 'de vefat edince Türkeş Beyin yeniden evlenmesi söz konusu olunca değişik görüşler ortaya çıktı. Seçilen eş konusunda karşı çıkışları sebebiyle Türkeş Beyle Acar Okan ve bazı arkadaşlar partiden ayrı kaldılar. 1975-76 seneleri gelinceye kadar partide devamlı mesai yapacak profesyonel politikacı yoktu. Türkeş Bey sabah gelir akşama kadar partide otururdu bir de ben vardım. Bayramların birinci günü hariç senenin 363 günü partide görevliydik. Diğer arkadaşlarımız hepsi ekme kavgası peşindeydi. Başkanlık Divanı üyeleri bile toplantıdan toplantıya gelebiliyorlardı. Genel Başkan milletvekili aynı zamanda da emekliydi. Benimde en büyük desteğim Ağabeyim Ahmet Doğan'dı İnşaat mütahitliği ortaklığımız vardı. Amca oğullarıyla birlikte abim de ortaklığımızın yöneticisiydi. Hepimizde aynı idealleri paylaşıyorduk. Abim ve ortaklar sen partide çalış biz bu işi yürütürüz dediler. Dolayısıyla ben gecemi gündüzümü partiye verdim. Milletimize ve davamıza yaptığım hizmetin en büyük payı ağabeyim Ahmet Doğan'a aittir. Bazı arkadaşlarımız rahmetli Türkeşi bazı konularda tenkit ederlerdi. Meselâ efendim ben teşkilat başkanım veya genel sekreterim genel başkan bizim görevlerimize müdahale ediyor benim işimi başka kişilere yaptırıyor diye serzenişte bulunuyordu. Bu tenkit çok yanlıştı. Çünkü partinin günlük yazışma ve takip edilmesi gereken muamelatı vardı. Bunlar mutlaka yapılacaktır. Bu işlerde görevli arkadaşlar vazifesi başında olmayınca bu görevleri bazan kendisi yapardı bazen ben yapardım. Varsa başka bir arkadaş yapardı, taki 1975 Kurultayında Necati Gültekin Paşa genel sekreter yardımcılığı görevine getirilinceye kadar böyle devam etti. Necati Gültekin bey büyük bir gayretle her gün partide görev yaparak yazı çizi işlerini düzene koydu parti parti gibi çalışmaya başladı. 1977'den itibaren genel sekreter ve Ankara milletvekili olarak 12 Eylül ihtilâline kadar görevi yürüttü Partide yükümü hafifleten bir kişi de Yaşar Okuyan oldu. 1976'dan itibaren genel merkezde görevlendirildi ve arkasından da genel sekreter yardımcısı oldu o zamana kadar benim yürüttüğüm kurultay çalışmalar'ı kongreleri ona yıktık ve ben kurtuldum. Bu işleri Yaşar yaptı Yaşar gerçekten bu işleri iyi yapar nitekim Anap'ta da bu işi fevkalâde yapıyor. Arada sırada para konusunda kavgamız olurdu Yaşar para harcamayı çok sever benden bu işleri için para ve malzeme isterdi. Ben tabî tüm isteklerini vermezdim. Zaten imkanlar da kısıtlıydı. Kulakları çınlasın aziz kardeşim İstanbul milletvekili Turan Kocal Bey yaşar'ın dayısıdır. Ağah Oktay Güner'de genel başkan yardımcısı Konya milletvekili ağah Beyin iki kitabı vardı biri israf Ekonomisi biri de verim ekonomisi Turan Bey ağah beye bir gün yahu ağah sen bu kitapları yazarken çok uğraşıyorsun Yaşarı yaz israf ekonomisi Mehmet Doğan'ı yaz verim Ekonomisi olsun bitsin dedi tabi ki işin şakasıydı.

1973 Seçim Sonrası:

MHP % 3'e yakın bir oy almış 1 Adana, 1. Ankara 1- Yozgat olmak üzere 3 milletvekili çıkarmıştı. 3 milletvekiline rağmen M.H.P iyi bir politika izliyerek 1975 yılında bizzat genel başkan Türkeş Beyin gayretiyle hükümet ortağı olmuş, 1977 genel seçimlerine iktidar ortağı olarak gitme imkanı doğmuştur.

1974 MUZAFFER HANIMIN VEFATI

Muzaffer Hanımefendi, hayatımda karşılaştığım gerçek bir hanımdı. İnancıyla mütavazi, hayatıyla gerçekten örnek bir şahsiyetti. Bence o Başbuğu tamamlıyan bir kişiliğe sahipti, büyük badireler görmüş, 1944 Tabukluk olaylan yaşamış, 27 Mayıslar 13 Kasımlar 21 Mayıs Talat Aydemir olaylan, bütün bu olaylar onun sağlığı üzerinde tahribatlar yaparak 1974'e kadar gelmişti. Vefatından bir hafta evvel:

Türkeş Beyle bana ziyarete gelmişlerdi Partide ufak bir paket kaldırırken ani bir hareket sonunda belfitiği olmuştu. Doktorun tavsiyesi üzerine sert tahta üzerinde yatıyordum. Bir hayli sohbet ettik. Yarın Hacettepe Hastahanedeyatacağımı kalp ameliyatı olacağımı söyledi. 4-5'gün sonra ben ayağa kalktım. Hacettepe'de Fizik tedavisine başladım. Ameliyat olmadan bir gün evvel Muzaffer Hanımı Hastahanedey ziyaret ettim. Acil şifalar diledim, duacı olduğumuzu söyledim ayrıldım. Ertesi gün ameliyat oldu malesef ameliyattan çıkmadı. O günü

hatırlıyorum, Türkeş bey adeta yıkılmıştı. Liderdi ağhıyamazdı o da öyle yaptı. Gaziosman Paşa kader sokakta evinin odasına kapandı. Kapıyı arkadan kitleyip uzun müddet Kur'an okuduğunu hatırlıyorum. Muzaffer Hanım karşıyaka mezarlığına defnedildi mezarını yaptırma konusunda isteği üzerine yardımcı oldum. Bu arada 3 defa birlikte kabristana gittik. Muzaffer hanımı Türkeş Bey şöyle tarif ediyordu. Mehmet Bey 33 yıllık beraberliğimizde en ufak incinmedim, hiç bir gün asık yüzlü görmedim. En sıkıntılı günlerimde bana moral kaynağı oldu. Hiç bir zaman halinden şikayetçi olmadı diyordu.

Yaklaşık 2 yıl bekar olarak oğlu Tuğrul'la birlikte kaldı. Dört kızı evlenmişti, bekar olarak Tuğrul vardı. 19 yaşında falan 1976 ya geldiğinde, yeniden evlenme konusunu partide bizlere açtı arkadaşlarının fikrini almak istiyordu. İşte o anda değişik görüşler çıktı seçimin yaklaşması nedeniyle sayıca az olan bazı arkadaşlar bu evlilik seçimden sonra olsun diyordu. Diğer bazı arkadaşlar da seçilecek gelin namzedi üzerinde duruyordu. Bir kısım arkadaş seçme hakkının kendisine ait olduğunu söylüyordu. Bu işin sonunda kantarın topu kaçtı bazı arkadaşlarımız bir nevi partiden koştular ama genel başkan kararlıydı. Bu işin bu duruma gelmesinden üzgündü. İtirazların büyük bir kısmı Türkeş Beyin 59 yaşında gelin namzedinin 23 yaşında olmasından kaynaklanıyordu. Rahmetli Gün Sazak bey Mehmet Ağa sen dinî konulan ve tarihî bizden iyi biliyorsun. Dinimize ve töremize göre evlenilecek erkek ve kadın arasındaki yaş farkının yeri nedir diye sordu? Bende Peygamberimiz Hz. Muhammed A.S. efendimizin küçük yaşta olan Hz. Ayşe validemizle olan evliliğini anlattım. Tarihten de misal olarak Selçuklu Sultanı Tuğrul Beyin ve halifenin 19 yaşındaki kızıyla evlendiğinde 70 yaşında olduğunu düğünde Türk usulüne göre oyunlar oynadığını söyledim. Öyle ise bence tamam muhalefetliğim bitmiştir dedi. Nikah günü yapılacağı belli olunca rahmetli Faruk Akkühah hocayla konuştuk. Dedi ki Doğan genel başkanı yalnız bırakmayalım, bizde gidelim dedi öyle kararlaştırdık. Sabah saat 9'da hareket saatinden önce acil bir durum çıktı Akkühah hoca gelemedi ben gittim. Nikah Yalova Turan Kocal Beylerin Cumhuriyet caddesindeki iki katlı evlerinde yapıldı. Nikah kıyılan mekanda hatırımda kaldığı kadarıyla Turan Kocal genel idare kurulu üyesi emekli albay Vacid Akkor yeni genel idare kurulu üyesi emekli Albay Necdet Sarman bendeniz Yaşar Okuyan, bir de yanılmıyorsam Cengiz Koçal vardı. Resmî nikahtan sonra dinî nikahı Necdet Sarman kıydı ve ikinci vaktine yakın Yalova'dan ayrıldık. Bu arada Turan Kocal Beyin rahmetli babası çok muhterem İstiklal savaşı gazisi Yalova'nın kurtuluşunda en büyük payı olan Milis Kuvveti Komutanı tam bir ideal adamı Rasim Kocal beyden bahsetmeden geçemeyeceğim. Odada çay içiyoruz, üç kişiyiz. Türkeş bey ben Rasim Bey Türkeş Beye şöyle hitap ediyordu. Efendim naçizane size tavsiyem mesai arkadaşlarınızı seçerken makamına rütbesine ve okuluna bakma. Davaya olan inancına ve ihlasına bak bir de karısından korkan kişilerle yola çıkma hayır gelmez yarı yolda bırakır dedi. Örnek olarak da Mehmet Altınsoy'u gösterdi. Mehmet Altınsoy CKMP den 1961 seçimlerinde Niğde milletvekili olmuş İnönü'nün başkanlığında kurulan koalisyon hükümetin de diyanetten sorumlu Devlet bakanı Yalova'ya gelmiş Rasim Kocal Bey Yalova ilçe başkanı Cumhuriyet cad. dükkanlarındalar. Altınsoy'un yanında hanımı var. Bakan devamlı hanımın etrafında dönüyor bu hâli beni etkiledi yanımda duran oğluma Turan bu adamdan hayır gelmez dediğim oldu. Mehmet Altınsoy partiyi terketti. Sayın başkan lütfen bunlara dikkat et dedi. Allah'ın rahmeti üzerine olsun bir daha sohbet imkanımız olmadı. 12 Eylül sonrası biz tutuk evinde olduğumuz dönemde hakkın rahmetine kavuştuk.

1976 yılında kurultaylar : Parti büyüdükçe iç çekişmelerde kaçınılmaz oluyordu. Daha önceki kongrelerde ufak tefek şeyler olmuyor değildi ama çok azdı. Genel başkan 27 kişilik bir liste yapıyordu bu liste genellikle tulum çıkıyordu bu listeden emekli Hava Yzb. Mustafa Erdem çizilirdi bir de İbrahim Metin'in bastırıldığı listede Özer Revanoğlu listeyi delerdi. Genel idare kuruluna girerdi. Türkeş Bey bu duruma kızardı kızgınlığı bir iki gün sonra geçerdi. Tüzüğe göre genel başkanın 10 kişi seçme yetkisi vardı. Mustafa Erdemi kontenjandan genel idare kuruluna alırdı. Bir gün sordum dedimki efendim Özer Revanoğlunun genel idare kuruluna girmesi milletvekili aday olması hep karşı çıkıyorsunuz dedim. Mehmet bey ben Özeri aksine çok seviyorum henüz iyi bir iş kuramadı aday olması politikayla uğraşması, mali yıkıntı oluyor, ben istiyorum daha çok genç, kendisini toparlasın önünde çok zaman var. Mustafa Erdem'i sordum. Bu arkadaşı da teşkilât istemiyor. Her kurultayda çiziyorlar seçmiyorlar siz kontenjan dan alıyorsunuz güldü. Yahu sende görüyorsun parti olarak bir arabamız yok Adamın arabasından istifade ediyoruz Haklıydı, adamın mavi renkli bir Reno 12 arabası vardı. Parti işlerine koştururdu. Bir de Devlet Bahçeli Beyin beyaz renkli Reno 12'si vardı, o da partinin gençlik kollarının ocağın işlerine kullanılıyordu. 1976 Kurultayı cidden çok çekişmeliydi. Mustafa Kemal beyin etrafında toplanan bir grup beni hedef seçmişlerdi. Kemal Bey saf bir insandı bazı kişiler onu tahrik ediyordu. Niğdeli olan Emin Uçok isminde bir şahıs vardı. Bu rahmetli Dünder bey vasıtasıyla partiye girmişti. Hatta genel idare kuruluna da seçilmişti. Sadettin Bilgicin adamı aynı zamanda da MİT. mensubu olduğu söyleniyordu. Perde gerisinde bu kişi vardı. Yanlarında genel sekreter yardımcısı Şerafettin Toperi yaşar ilgaz, mustafa erdem, yaşar ayıkbilgin açıkça ortaya çıkmayan bazı kişiler parti genel merkezi 3. cadde 45 Nolu küçük

binaydı. Yanındaki 43 nolu binayı da 300 bin liraya almıştık. Muhasebe kısmını ben oraya taşımıştım. Bu arada kongre yaklaşmış il, ilçe başkanları partiye gelip gidiyor, bu arkadaşlarda propagandalarına devam ediyorlar, artık kazanacaklarına tam inanmışlarki o zamanlar partinin idare amiri olan emekli baş çavuş Hamdi Beye yemin vermişler git Mehmet Doğana söyle suyunu ılıttık. Hamdi inanç bey yanıma geldi. Tedirgin bir hali vardı. Sordum Hamdi bey bir şey mi var. Yutkundü! Mehmet Bey biliyorsun seni çok severim ama kusura bakma yemin verdiler söyleyeceğim dedi. Tabî söyle niye kusura bakayım diyince açıldı dedi böyle böyle kongrede seni tasfiye edeceklerini söylediler onun için geldim dedi. Sağol Allah razı olsun görelim mevlam ne eyler neylerse güzel eyler, ellerinden geleni arkalarına koymasınlar dedim. Kongre gelip çatmış, bu arkadaşlar ayrı liste yapmışlar, genel başkanın yaptığı liste yine İbrahim Metin Beyin yaptığı liste çekişmeyi gören il başkanlarının birçoğu yanıma geldi. Hepsine şunu. Söyledim. Bu arkadaşları seçeceksiniz, beni seçmeyin, seçer seniz bile istifa ederim deyince dediler ki bu gruptan bir tek Mustafa Kemal Erkovanı seçeceğiz oda genel sekreter seçilmezse ayıp olur dediler ve dedikleri gibi de yaptılar. Erkovan Bey de son sıralarda seçildi, böylece 1977 genel seçimlerine doğru yol alıyorduk. Teşkilâtlarımız büyük oranda birkaç il hariç tamamlanmış maddî imkanlarımız 1973 oranla bir hayli gelişmişti. Üç adet Reno 12 binek arabamız, olmuş o güne kadar sahip olmadığımız küçükte olsa bir seçim otobüsümüz olmuştu Allah onlardan razı olsun, otomarsan haslar bir adet mercedes münübüsün biraz büyüğu bir arabayı seçim otobüsü şeklinde özel olarak yapıp bize hediye etti. Ayrıca 324.000 TL'ya almış gibi de fatura kestiler bu olumlu gelişmelerin yanında olumsuz durumlarda vardı. Adelet Partisi Sadettin Bilgiç vasıtasıyla partiye kanca atmış Mustafa Kemal Erkovan beyi ayartmıştı. Birinci hedefleri partiyi seçime sokmamak adalet partisini desteklememiz buna karşı MHP 'ye 10 kişilik grup kuracak Milletvekili seçilecek yerden listeye kaymak bu partide kabul görmedi, şiddetle reddedildi. Buna karşı isteyeceğimiz 15 vilayette biz seçime girelim Adalet Partiler bizim listemizden girsin bize 20 milletvekili verilsin diğer illerde adelet partisi seçime girsin biz girmiyelim adalet partisi listesini tamamlayalım. Bu da onlarca kabul görmeyince Kemal bey partiden ayrıldı. Adalet Partisine geçti ve Ankara dan 4 sıra Milletvekili adayı yaptılar gaye MHP'nin önünü kesmekti. Kim ne derse desin Sadettin Bilgiçin Türk milliyetçiliğine büyük köstek olduğu kanaatindeyim İkinci bir fitne ezgahı ise Milli Selamet Partisinden geldi onlarda Faruk Aklülâh, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu ve Osman Yüksel Serdengeçti'ye kanca takmışlardı. Bir gün muhasebede bir kaç arkadaşla oturuyorduk. Rahmetli Serdengeçti ağabey o Davudu yüksek sesiyle selamım aleyküm deyip içeri girdi. Kendisini kucakladık çay ikram ettim sohbet başladı. Elleri titriyordu konuştukça açılıyor, açıldıkça konuşuyordu. Sohbet koyulaştı oda dolmuştu bu arada bana döndü Kayserili Kayseride durum nasıl dedi kayseri iyi dedim Konya nasıl dedi oda iyi dedi İstanbul'u sordu ne yapacaksın soruyorsun ağabey diye sorunca mebus olacağım da nerden olayım diye soruyorum deyince mebus olup da ne yapacaksın ağabey baksana titriyorsun dedim, Kayserili Başbuğ ey Türk Titre kendine dön demedimi ilk defa emre ben uydum onun için titriyorum dedi. Mebus olacağım dokunulmazlık zırhına girip kitap yazacağım reisle konuşmaya geldim dedi. Kalktı yukarıya genel başkanın yanına çıktı Genel Başkanın anlattığına göre efendim demiş Millî Selamet partisi beni Bursa'dan liste başı yapmak istiyor. Beni Konyadan veya İstanbuldan liste başı aday yap diyor. Türkeş Bey Osman Eğer Milli Selamet partisi ciddi olarak seni liste başı yapacaksa git sen nerden Millet vekili olursan ol sen değişecek değilsin ya sen hep yine serdengeçtisin Akkülâh Beye Adana Yılanlıoğluna Kastomonu liste başı vadedilmiş otomarsanın hediye ettiği otobüsü teslim almak için İstanbul'a gitmek üzere tam hava meydanına hareket edecektim ki !

Faruk Akkulâh Hoca telefon'da Doğan ben Ulusta Hacı bayram caminin yanındaki oteledeyim. Acele konuşmamız lâzım dedim ki Hocam ben şunda Havaalanına hareket ediyorum. Zaten geç kaldım uçağa zor yetişeceğim kusura bakma otele uğruyamam diyip telefonu kapayıp hava alanına hareket ettim ve gerçekten de zor yetiştim. Otobüsü teslim alıp şoföre teslim ettim Ankara'ya döndüm. Gençlik kollarından bir grup genç otele gidip hocayı almışlar. Hoca tabî Nadim ve pişman olmuş, Faruk Hoca olayı böylece kapadı. Kastomonu liste başı sözü verdikleri İsmail Hakkı Yılanlıoğlu milletvekili listesine bile kaymamışlar İki senatör çıkarılan ilin 2'nci sırasına koyup harcamışlardı. Rahmetli serden geçti hiç bir yere sığmamış partiye dönmüştü. Rahmetli Türkeş bey Osman Yüksel Serdengeçtinin dönüşünü şöyle anlatmıştı. Seçim çalışmaları için İstanbul'a gittim. Aksaray'daki il binasına girdim Serdengeçti merdiven başında duruyordu nerdesin be Osman dedim Geldim başbuğum geldim dedi. Rahmetli Serden Geçtiye bir gün sordum milli Selameti nasıl buldun? Kayserili yahu parti değil Babil Kulesi Türkten başka her şey var dedi. O müthiş üslubuyla MSP anlatıyordu.

Seçim takvimi işlemleriyle başlamış heyacanda doruk noktasına çıkmıştı. Milletvekili çıkarma şansının yüksek olduğu illerde çekişmeler oluyordu. Bunların başında Çorum, G.Antep, Sivas, İstanbul geliyordu. Seçim işlerini tam yetkili olarak o yürütüyordu. Nevzat Köseoğlu'da yardımcıydı. Bizde yardımcı oluyorduk. Gün Sazak Bey kendi akşam erken yatıp sabahleyin gün doğmadan evvel mutlaka kalktığını hiç güneşi yatakta karşılamadığını

söylerdi. Seçim çalışmaları için saat 8'de partide oluyordu. Bende erken geliyordum kimse yokken bahçede oturup Emaktar Hasan Efendinin demlediği çayı içip sohbet ediyorduk. Bir gün evvel Çorumlu adayları ve onlarla gelen heyeti kovalamıştı. Osmancık ilçesinin adayı genç bir öğretmen işi karıştırıyordu. Bu arada kendisi Eskişehirden aday olacağını gençlere söz verdiğini söyledi bu arada Eskişehir'de avukatlık yapan genel idare kurul üyesi Mehmet İrmak Bey gündeme geldi. Ben Mehmet Beyin o güne kadar Eskişehirli olduğunu biliyordum. Gün bey Mehmet Bey Çorumlu kargı kazasından olduğunu söyleyince tamam Çorum işi bitti Mehmet Beyi liste başı aday yapalım kavga bitsin dedim öyle yaptık ama kavga zor bitti. Mehmet Beye karşı tavır koydular o dönemde ülkü ocağı genel başkanı Çorumlu olan Muharrem Şemsek'ti Mehmet Beyin yanında yer aldı. İsyân bastırıldı Gazi Antep teşkilatı o zaman müftülük görevi yapan şu anda Marmara Üniversitesi İlahiyat fakültesinde prof. olan Zekeriya Beyazı istiyordu. Genel Başkan da Cengiz Gökçek'in olmasından taraftı ve öyle oldu arkadaşların aday olacağı iller belirlenmişti. Genel Başkan Adana, Gün Sazak Eskişehir Necati paşa Ankara Sadi Somuncuoğlu Niğde Agah Oktay Güner ve İhsan Kabadayı Konya ben Kayseri A. Fuat Eyüboğlu Yozgat, Tokat, Elazığ, Sivas kendi adaylarını bulmuştu İstanbul liste başı Turan Kocal beydi. Erzurum Nevzat Köseoğlu K.Maraş M.Yusuf Özbaş böylece seçime girdik bu seçimde her ne kadar 1973 seçimine göre birazcık da olsa iyi girmiştik. Genel Merkezin bir seçim arabası münübüsü iki Reno binek arabası vardı. Ancak illerde adaylar kendi imkanlarıyla seçim kampanyası yürütmek mecburiyetinde idi. Tabi ki yükün büyük kısmında 1 'inci sırayı alan seçilme ümüdü olan adayın omzuna biniyordu. Bir miktar para il teşkilatına bir miktar parada ilçe başkanlarına verdim. Ben de amca Zadem Ahmet Karabeyin Anadol arabasıyla köy köy dolaşmaya başladım. 2'inci aday Enver Kolukisa 3. sırada Av. Nevzat Türkten 4'ncü sıra adayı Asım sancak ve tüm teşkilatlarımızın gayretlerini takdirle anmak istiyorum başta il başkanımız Muhterem İbrahim Özbekar Kamil Kantarcı, Alim Gerçel Halit Erkiletlioğlu Hasan Sami Bolak Hasan Ali Kilci, Muzaffer Tok, Naci Kavramoğlu, Ahmet Kaplan, tüm partililere ilçe başkanlarımıza ülkücü gençlere başarıya katkılarından dolayı şükranlarımı sunuyorum. Türkiye genelinde olduğu gibi Kayseri de seçime eşit şartlarda gerilmiyordu. Diğer partilerin maddi imkanları bizim en az 3 katımızdı. Bir misal o günkü iki büyük parti CHP ve AP değil küçük olan Selamet Partisinden vermek istiyorum. Adaylar şöyle sıralanıyordu 1. Sırada meşhur Nakşibendi Şeyhi Sami Ramazanoğlu'nun damadı Kayseri'nin yerlisi Ömer Kirazoğlu, 2. Sırada Kayseri'nin bir numaralı vaizi şu anda Kayseri Müftüsü olan Necmettin Nursaçan köylü kentli tüm Kayserilinin tanıdığı sevdiği bir zat. Liste böyle sıralanıyordu. Şeyh Sami Ramazanoğlunun damadının aday olması hesabıyla Türkiye çapında Müritler Kayseri'ye akın etmişti. Almanya ve diğer Avrupa ülkelerinde çalışan MSP li işçiler arabalarıyla Kayseri'yi doldurmuştu. Her arabada anfi bulunuyordu. Arabanın önünde şoför mahalinde sakal göbeğine kadar uzanmış bir Nakşibendi mürit oturuyordu. Buna rağmen Millî selâmet Partisi 1973 yılında seçimlerinde aldığı neticeyi alamamıştı. 1973 iki milletvekili çıkaran parti sıfır çekmişti. Bütün bu imkanlara rağmen neden kaybetmişti. Kampanyalarını tamamen iftira ve karalamaya dayamışlardı. Yalnız kendileri müslüman, birde onlara oy verenler. İki hadiseyi anlatmadan geçemeyeceğim; biri benim yaşadığım olaydır. Pınar başı ilçesinin büyük bir köyüne girdik anadol arabada ben ve arabayı kullanan Amcazadem Ahmet Karabey köyün kahvesine vardık. MSP liler kahvede konuşuyorlar, kahve dolu, biz de selâm verip içeri girdik. Onların konuşmalarını dinliyoruz. 3. sıra milletvekili adayları Mehmet Türkmenoğlu, sakallı müritler ve yüksek islam enstitüsü öğrencileri 6-7 kişilik bir grup anfileri ve teypleri konuşuyorlar, aynen şöyle diyorlardı. Demirel Amerikan uşağı karısı ağza alınmayacak sözler. Bu mühval üzere sürdü gitti, konuşmaları bitti. Allah'a ısmarladık dedikleri anda ben müdahale ettim dedim ki lütfen oturun ben sizi dinledim sizde beni dinleyin diyince acele bir yere yetişeceğiz deyip toparlanmaya başladılar. Bakın dedim ben sizin aleyhinize konuşacağım lütfen beş dakika oturun yüzünüze karşı söyleyeyim diyince biraz ağırlaştılar ben konuşmaya başladım. Siz Demirel Amerikan uşağı diyorsunuz o şu anda Başbakan sizin lideriniz, Erbakan'da yardımcısı Demirel Amerikan uşağı olursa sizin genel başkanınız uşağın uşağı olmaz mı? Ayrıca müslümanlıktan söz ediyorsunuz, hem başbakana iftira ediyorsunuz onu da bir yana koyun, onun hanım'ın ailesine çirkin laflar söylüyorsunuz bu müslümanlığa yakışır mı? Aday olan Türkmenoğlu söze karıştı. Bizim size sözümüz, yok biz kardeş partiyiz dedi. Gerçekten kızmıştım. Hayır dedim biz kardeş parti falan değiliz. Bunun üzerine köylü araya girdi, bizde onlarda köyü terkettik MSP liler bu tutumlarını kampanya boyunca sürdürmüşler Sarız ilçe başkanımız Mustafa Erkek yalak mahiyesinde geçen bir olayı anlattı. 2. Sıra MSP adayı Necmettin Nursaçan Kayseri'nin en meşhur vaizi bu satırları kaleme aldığım sırada da kayseri müftüsü MSP lilerin toplantısı Necmettin hoca konuşuyor hedef Demirel yine Amerikan uşağı Mason, eşi ailesi hakaretler dinleyiciler müdahale ediyor hoca efendi bu konuşmalar sana yakışmıyor kendine gel diyorlarsa da hoca efendi devam ediyor adalet partililer kürsüye hücum edip hocayı alaşağı edip pataklamaya başlıyorlar bu arada bizim ilçe başkanı Mustafa Erkek araya girip hocayı AP lilerin elinden kurtarıyor bana

anlattığına göre ağzı burnu kanamıştı. Çeşmeye götürdüm. Ağzımı burnunu yıkadım. Bana dua ve teşekkür etti ve ayrıldı dedi. Necmettin Hoca Kayseri'nin merkeze bağlı Erciyes'in eteğindeki Hacılar nahiyesinde ben de bir akşam orda toplantı yaptım. Necmettin Hocayı met ettim dedim ki ben Necmettin Beyi şahsen görmedim ama gıyaben methini işittim Böyle bir kişi yetiştirdiğiniz için sizi tebrik ederim ama teslim ettiğiniz kişiler onu harcar dedim. Seçim neticesi Hacılardan onun kadar oy aldım. İftirayı ve hakareti seçim sermayesi yapan M.S.P. 1973 seçiminde 2. Milletvekili çıkardığı Kayseri den 1977 seçiminde sıfır çekerek boyunun ölçüsünü aldı. 8. Milletvekili çıkararak ilde 75'er biner reyyle Ap.3 CHP 3.33800 oyla MHP 1. 31000 oyla CGP 1. MSP ise 1900 oyla sınıfta kaldı aradan 20 sene sonra

avukat Hamdi Güllal Beyle konuşuyorduk Mevzu Kayseri ve Refah Partisiydi. Hamdi bey Yozgat'ın Boğazlıyan kazasından imam hatip lisesini Kayreside okumuş Kayseri'yi bilen bir kişi Sonra Ankara Hukuk fakültesini bitirmiş avukatlık yapmaktadır. 1970 yılında benim tavasutumla MHP ye girdi genel idare kurulu üyesi oldu Genel muhasip yardımcılığı yaptı. Sonra 1974'ten sonra MSP ye kaydını ve Danışmanlık görevi aldı. Şu anda hiç partiyle ilgilenmiyor. Kayseri ve Rafahı konuşurken sohbet sırasında 2 şey anlattı birisi 1977 seçiminde MSP lilerin Kayseri'de benim hakkımdaki iftiraları hem gittikleri yerde benim ermeni dönmesi olduğumu söylemişler o kadar Allah'tan korkmaz utanmaz insanlar ki, aynı zamanda da zır cahil, Anadolu tumarlı sipahi torununun ermeni olamayacağını bilemeyecek kadar. 2'ncisi ise daha feci şöyle devam etti danışmanlık yaptığım sırada sanayi başkanlığı MSP ye bağlıydı Bir zat telefon etti, randevu istedi büroma geldi. Efendim beni partiden gönderdiler sanayi bakanlığında bir projemiz var. Bu proje sizin vasıtanızla bakanlığa gitmesi gerekliliği size de 10 milyon vermemi söylediler. Şok oldum, şaşırıp, adamı ben sizi ararım dedim gönderdim. O gece sabaha kadar uyuyamadım. 10 milyon benim rüyamda görmediğim bir paraydı. Çankaya da bir daire 1 milyona satılıyordu 10 daireli bir Apartman parası şaytan al fırsat bu fırsat diyor ama inancım ve vicdanım Allah'tan kork haram diyordu. Kan ter içinde uykusuz sabah ettim.

Allaha şükür imanım galip gelmişti teklifi reddettim. Kayseri'yi anlatırken yeri geldi bu konuyu anlatmış olduk. Bu zihniyetin başka marifetlerini yeri geldikçe yazacağız. 6 Haziran seçimi o günün şartlarına göre başarılı olduk 14 ilden toplam 16 milletvekili çıkararak ilk defa gurup kurduk, milletvekili çıkardığımız iller Ankara 2, Konya 2, İstanbul 1, Kayseri 1, Niğde 1, Erzurum 1, G.Antep 1, K.Maraş 1, Tokat 1, Sivas 1, Yozgat 1, Elazığ 1, Adana 1, Çorum 1, ayrıca Mersin, Hatay, Ordu gibi illerden de az farklarla seçimi kaybettik. Türkiye genelinde seçim neticesi şöyle tecelli etmişti.

AP-189, CHP 213 MSP 24 MHP 16, Güven Partisi 3 bağımsız 450 Milletvekili böylece dağılmıştı. Meclis 6 Haziran seçiminden on gün sonra açıldı. En yaşlı üye AP Van milletvekili Kinyas kartal'ın yönetiminde yemin merasimini idrak etti günler geçti Aylar geçiyordu Meclis başkanını seçemiyordu. Sağdan bir kişi seçme ihtimali kalmamıştı. AP çıkardığı adaya kendisi oy vermiyordu, meclis kilitlenmişti çalışmıyordu düşündük şöyle bir karar aldık. CHP ye bir teklif yapalım bunu da kamu oyuna açıklıyalım dedik. Karar kısaca şöyleydi. CHP'nin komünist ve bölücü olmayan bir aday çıkarması halinde oy verip seçeceğimizi açıkladık. CHP grubu içinde araştırma yaptık. Daha önceleri AP'den milletvekili seçilen 12 Mart döneminde de bayındırlık bakanlığı yapan Zonguldak milletvekili Cahit Karakaş Bey üzerinde durduk Rahmetli gün Sazak beyin referansı da olumluydu CHP bildirdik fakat onlar Cahit Karakaş'ı istemiyordu. Bize ondan vazgeçin alın size 10 kişilik liste bunlardan kimi isterseniz onu aday gösterelim dediler. Onlara göre listede sağcı geçinen meselâ eski diyanet işleri başkanı Lütfü Doğan Mehmet Yüceler gibi isimler yer alıyordu. Fakat biz ısrar ettik Cahit Karakaş Beyi gösterirseniz oy veririz dedik. İstemeye, istemeye Cahit beyi aday yaptılar. Rey verdik, meclis başkanlığı kilidini açtık ve meclis çalışmaya başladı bu seferde kendi çıkardıkları adaylara rey vermeyen AP partisi ve MSP aleyhimize propaganda yapmaya başladılar. MHP soldan CHP li bir kişiyi meclis başkanı yaptı diye avaz avaz bağırdılar Cahit Karakaş Bey meclis başkanlığını dürüst tarafsız bir şekilde yönetti. 2. yılın sonunda yeniden aday olduğunda meclisin iktidar muhalefet milletvekillerinin tamamına yakının oyunu alarak seçildi. Daha önce bizi tenkit eden AP lilerden Amasya milletvekili devlet bakanlığında yapan Muhammed Kelleciye sordum. Yahu siz bizi Cahit Beyi ilk defa seçtiğimizde tenkit ediyordunuz şimdi tam kadro oy verdiniz dedim. Gerçektende 450 400'den fazlasının oyunu almıştı. Oy vermeyenlerin çoğu da CHP'liydi aşın uçlar Cahit Beyi sevmiyordu. Muhammed Kellecinin cevabı ağabey bizim içimizde ondan iyisi yok oldu.

2. MC. ÜÇLÜ KOALİSYON KURULUŞU

5 Haziran 1977 seçimlerinin tablosu şöyleydi; CHP 213, AP 189 MSP 24 MHP 16, GP 3 tek başına iktidar olma şansı hiç bir partiye verilmemişti. Ortaya koalisyon çıkmıştı. Milletten tercihi buydu o güne kadar gelen geleneğe uyarak cumhurbaşkanı hükümet kurma görevini Ecevite verdi. CHP başkanı hükümeti kuramadı ortak

bulamadı daha önce koalisyon ortaklığı yaptı MSP CHP' ye pek yaklaşmadı 1973 seçiminden sonra CHP MSP Koalisyonunun sağ seçmen tabakasında olumsuz karşılanması komünist militanların affedilmesi 1977 seçimlerinde MSP'ye büyük oy kaybını getirmiş milletvekili sayısı yarı yarıya düşmüştü. Dolayısıyla MSP CHP'ye yanaşmadı. Ecevit Cumhurbaşkanı korutürke görevi iade etti. Görev AP Genel başkanı Süleyman Demirel'e verildi, işte böylece 2'nci MC 3'lü koalisyon hükümeti Erbakan Hocanın pazarlıkları sonunda Şekillendi başbakan Süleyman Demirel başbakan yardımcılarını Alparslan Türkeş Necmettin Erbakan Bu koalisyonda 8. oldu Bakanlık MSP'ye 5 Bakanlık bize düşmüştü. Bize düşen bakanlıklar; 1 Başkan yardımcısı (iç ve dış güvenlikten sorumlu) 2 Ticaret bakanlığı 3. Sağlık Bakanlığı 4. Gümrük ve Tekel bakanlığı 5 bir devlet bakanlığıydı. Bazı arkadaşlar bakanlık kulisine girmişlerdi. Bu bizim hakkımız diyenler bile vardı. Ben doktorum sağlık bakanlığı bizde olduğuna göre bakan ben olmalıyım diyenler vardı. Kırgınlığa sebep olacak laflar dönüyordu. Halbuki tüzüğümüze göre bakanları tespit etmek genel başkanın yetkisinde idi. Odasına çıktım yalnızdı durumu anlattım dedim ki efendim bazı arkadaşlar bir kulise yanşa girmiş durumda sağlık bakanlığı bizde olduğuna göre bu bakanlık Dr. olan falan arkadaşın bakanlık falan arkadaşın hakkı gibi laflar var bakanları atamak sizin hakkınız ama size karşı bir kırgınlık olabilir. Münasip görürseniz sizin bakan yapmayı düşündüğünüz arkadaşları genel idare kurulundan geçirelim dedim. Olur mu öyle yapabilmisiniz dedi. Olur tabi ankarada mevcut genel idare kurulu üyelerini telefonla toplantıya çağıralım. Çoğunluk zaten Ankarada mevcut, organizeyi biz yaparız dedim. Zatâliniz kimleri bakan yapmayı düşünüyorsunuz diye sordum. Başbakan yardımcısı ben olacağım dedi. Ben de efendim gün Sazak beyi bakan olarak düşünülmüşünüz deyince sahi yahu bak iyi hatırlattın evet. 1- Gün Sazak 2- Sadi Somuncuoğlu 3- Cengiz Gökçek 4- Agah Oktay Güner dedi. Telefonlar çalıştı 23 kişi toplantıya katıldı. Bu arada kulislerde yapıldı Türkeş Bey toplantıyı açtı. Arkadaşlar koalisyon ortaklığında bize 5 bakan düştü 1 Tanesi başbakan yardımcılığı onu ben üstleneceğim bunu dışında bir Devlet Bakanlığı Ticaret Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Gümrük ve Tekel Bakanlığıdır. İçinizden 4 bakan seçin bilahere kimin hangi bakanlığa atanacağını ben belirlerim dedi. Kendisi toplantıyı terk etti. Türkeş beyin tesbit ettiği isimler 19 oy aldı. Dört oyda başka isimlere çıktı kulakları çınlasın Mehmet Yusuf Özbaş Bey durumdan habersizdi Yahu herkes ne çabuk yazdı diye hayretini belirtmişti. Sadi Beyi devlet bakanı, Cengiz Gökçek'i Sağlık bakanı, Agah Oktay Güner'i Ticaret bakanı Rahmetli Gün Sazak Beyi Gümrük ve Tekel bakanı yaptı. Gün Bey bakanlığı kabul ederim ama şartlarım var dedi. Bana müdahale etmiyeceğinize işime karışmayacağımıza söz verirseniz kabul ederim dedi. Bildiğin gibi yönet kimse sana karışmayacak denildi ve öylede oldu. Rahmetli bir avuç insanla yüzümüzü ak etti. Namık Kemal Zeybek'i Müsteşar yaptı. Namık Kemal Bey Eğitimci olarak yetmiş bir avuç pırıl pırıl arkadaşlarıyla gümrükleri kontrol altına aldı. Belki de koalisyonun yıkılmasına bu organize sebep oldu. Gümrüklerden kuş uçmuyordu. Tercüman'ın sahibi Kemal ılıcak'ın bir talebi reddedilmişti. Dolayısıyla bir müddet bize kırıldıklarını biliyorum. Tırlar, Bulgar hududunda kuyruk olmuş içeri giremiyordu. Bulgarlar dışişleri bakanı olan çağlıyangile nota vermişler. Çağlıyangil bakanlar kuruluna bu konuyu getirmiş. Gün Sazak Bey kapılar açık, buyurup girsinler biz görevimizi yaparız demiş ancak tırlar giremedi. Ecevit hükümetinin kurulması Tuncay Mataracı'nın Gümrük ve Tekel bakanı olmasıyla tırlar akın akın Türkiye'ye girdi. Sağlık bakanlığına getirilen Cengiz Gökçek Hukukçu avukat idi. Ama ona öyle bir müsteşar verdik ki Abdurrahman Yurtaslan gerçekten Aslan olan bu kardeşimiz. Kurduğu kadrosuyla büyük işler yaptı. Bir hatıramı anlatırsam başka söze lüzum kalmaz sanıyorum. 3'ü MC koalisyonu yıkılmış Ecevit hükümeti kurulmuştu. 1979 Şubat bütçe meza-kereleri yapılıyordu. A.P'dan kopan 1 Herden sağlık bakanı olan Dr. Mete Tan Bakanlığına yönetilen tenkitleri cevaplamak üzere kürsüdeydi. Hep bize MHP'ye çatıyordu. Vay efendim şu kadar militan atadılar şu kadar sürgün yaptılar diye devam ediyordu. Yakınımda oturan CHP Adıyaman milletvekili Dr. Kemal Tabak bana dönerek bak abi neler yapmışsınız dedi. Bende dedim ki sayın bakanın kürsüde duruş şekline bak böyle adamın sözü ciddiye alınır mı dedim. Gerçekten de Mete Tan dirseğini kürsüye dayamış poposunu çıkarmış acayip bir duruşu vardı. Kendisi o öldü Allah var sözünü aynen aktarıyorum. Ben sizin ideolojinize karşı bir görüş sahibiyim ama dedi bir doktor olarak sağlık bakanlığında yaptığımız icratı alkışlıyorum Bakanlık merkezinde çöreklenmiş hırsız çetesini dağıttığımız bu güne kadar hiç bir iktidar ihtilaller dahi bunları söküp atamadı. Bu işi siz yaptınız dedi. Bu sözü söyleyen Dr. Kemal Tabak Bey aşırı solcu ve hatta kürtçülük yapan bir kişiliğe sahipti yüzümüzü ak eden bu arkadaşımızı başta Abdurrahman Yurtaslan bey olmak üzere tüm mesai arkadaşlarını saygıyla anıyoruz. Diğer bir icraat bakanlığında ticaret bakanlığı idi. Bakanlığı deruhte eden Agah Oktay Güner Bey seçim öncesinde bu bakanlığın Müsteşarı idi tabî ki bakanlığı çok iyi biliyordu. Takviye edilmiş bir kadroyla bakanlığı fevkalade yönetti. Devlet, bakanlığı görevini yüklenen arkadaşımız Sadi Sonumcuoğluna Devlet İstatistik Enstitüsü bağlıydı orda da yapılacak işlerin en iyisi yapıldı. Ne yazık ki hükümetin ömrü kısa oldu. 1977 Ağustosunda güven oyu alan hükümet ve yazık ki AR den istifa eden 12 milletvekili ile birlikte çöküverdi. Bağımsızların lideri durumunda olan kişi Konya milletvekili Oğuz

Atalay dı Ecevit'le ilk temasa Balıkesir milletvekili güneş örgütle birlikte Ecevitin orandaki evinde buluşmalarıyla meşhur Güneş Motel pazarlıkları alıp satma işlemleri yazıldı çizildi. Dillere destan oldu CHP örgütü ve grubu Ecevit'e her ne pahasına olursa olsun hükümeti kur gerekiyorsa milyonlar verip adam satın alalım diye mesajlar gelmeye başlamıştı. Ecevit bu durumu gönülden benimsemese de kaygısı başkaydı sağ bir darbeden yönetimin sağa teslim edilmesinden kuşkulanyordu. İşte bu nedenle AP den ayrılan milletvekillerine ne isterlerse verilecekti. Son toplantı mataracının evinde yapıldı içkili mükellef sofraya kurulmuştu. Mataracının hanımı inançlı ve hafız bir hanımdı. Ama içkili misafirlerine mükellef bir sofraya hazırlamıştı. Toplantıda iki kişi içki kullanmıyordu. 2'side Yüksek İslam Enstitüsü mezunuydu bu toplantıda 12 bağımsız milletvekilinden olmayan Bir AP'li Manisa milletvekili Sümer Oral vardı. O bu pazarlığın içinde yoktu ama herhalde genel başkan Süleyman Beyin bilgisi dahilinde buradaydı. CHP'nin Ağır topu Ali Topuz yetkiyle donatılmış olarak toplantı da hazır. Ali Topuz Bey aslen Rizeli Mataracıyla hemşeridir. Kendisi hoca çocuğu toplantıda konuşuyordu bende Kuran'ı hatmettim lise son sınıfa kadar da beş vakit namazımı kıldım. Üniversiteye başladıktan sonra bozuldu diyordu Mataracı'nın hanımı da mataracının içki kullanmasından memnun olmadığını söylüyordu. Muhabbet böyle devam ederken pazarlığa son düğüm vuruldu. Tuncay Mataracı Gümrük ve Tekel bakanlığı deyip dayatıyor, ben diyor İstanbul'a gideceğim. Kırmızı plakalı araba İstanbul'a gelecek oradan kırmızı plâkalı makam arabasıyla Ankara'ya geleceğim diyordu. Hilmi İşgüzar Sosyal Güvenlik bakanlığında ısrarlı, Enver Akova'ya diyanet teklif ediliyor Akova diyanete sıcak bakmıyordu. Kendisi müftülükten gelmişti? diyanet camiasıyla haşır neşirdi. Başım ağrır endişesiyle istemedi. Kendisine isteği doğrultusunda Vakıflar Genel Müdürlüğü ve Toprak tarım Müsteşarlığı bağlandı. Diyanet İşleri başkanlığı boşta kalmıştı. Dini bilgileri güçlü olan bir kişi gerekliydi. Odada bulunan bir zat problemi çözdü eski diyanet işleri başkanı CHP Malatya milletvekili Dr. Lütfü Doğan'ın ismini ortaya attı. Hiç hesapta yokken Lütfü Doğan diyanetten sorumlu devlet bakanı oldu. Evet Hükümetin çatısı çatılmıştı. Şimdi sırada Demirel başkanlığındaki 2'nci MC 3'lü koalisyonu yıkmaktı. Gensoru hazırlanıp meclis başkanlığına verilmişti. 31 Aralık 1977 hükümetin son günüydü gensoru müzakereleri yapılıyordu. Vakit hayli geçti kürsüde CHP grup başkan vekili şu anda CHP genel başkanı Altan Öymen konuşuyordu. Bir elinde mendil burnunun sümüğünü siliyor diğer taraftanda avazının çıktığı kadar bağırıyordu. İşimiz aceledir beklemeye tahammülümüz yoktur. Anaların göz yaşını dindirmeye geliyoruz diyordu. Geldiler göz yaşlarını kan gölü yaptılar. Hükümet düştü.

7 Ocak 1978 GÜNÜ ECEVİT HÜKÜMETİNİ AÇIKLADI

Bakanlık sayısı 21'e çıkarılmış 10'u bağımsızlara tahsis edilmişti. C. Güven Partisi genel başkanı Prof. Turan Fevzioğlu başbakan yardımcısı diğer bir başbakan yardımcısı da Demokratik Parti genel başkan yardımcısı Dr. Faruk Sükan oldu. Hükümet radyoda okunur okunmaz daha güven oyu almaya gerek görmeden bakanlıklarda kıyım başlamıştı. M.E. Bakanlığı İçişleri daha önce bize bağlı olan Sağlık, Gümrük ve Tekel ve Ticaret bakanlıkları hedef seçilmişti. Ticaret bakanı Teoman Köprülüler isminde 100 kilonun üzerinde bir kişiydi. CHP liler bu zata idi amin diyorlardı. Bakanlık koltuğuna oturur oturmaz millitanların CHP lilerin önüne koyduğu listenin tasfiyesine hemen başlamıştı. 1-Numara benim oğlum Hamburg ticaret ataşeliğinde memur olarak çalışan Serdar Doğan Teleks emriyle görevden alınmış, o günkü şartlarda hiç bir milliyetçinin gidemeyeceği Tunceli'ye sürülmüştü. Oğlum telefonla durumu bildirdi. İstifa ettirdim bu bakanlıklarda üst düzey bürokratların tamamı görevden alınmış, yerlerine aşırı solculuğuyla maruf kimseler getirilmişti. Ancak en büyük tahribat M.E. Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığında yapılıyordu. Bu bakanlıklarda icraatı Töb-Der ve Pol-Der yapıyordu. Türkiye'nin her tarafından feryatlar yükseliyordu. Başkanlık Divanı ve genel idare kurulu çareler arıyorduk. Öncelikle Ankara'da bir mitingle hükümetin zulmünü protesto etme kararına vardık. 15 Nisan 1978 günü Kurtuluş meydanından başlayan bir yürüyüşle Tandoğan meydanında tarihin en büyük mitingini gerçekleştirdik. Bu miting diğer partilerin parayla taşıma suretiyle gerçekleşen bir miting değildi. Bu MHP teşkilatlarının ülkücülerin aşkla şevkle katıldığı bir mitingdi. Bu mitinge parti olarak harcadığımız sadece Tandoğan meydanına kurulan seslendirme için zenger'e verdiğimiz 10 bin liradan ibarettir. Bizim önceden tahminimiz mitingün 150 bin kişilik bir topluluk olacağı idi. Miting'den birkaç gün önce meşhur Ankara valisi Tekin Alp bir danıştay üyesine ifadesi aynen şöyle oluyor. MHP 15 nisan günü 5 bin kişi daha toplayamaz onları darma dağıtmış ettik diyor. Ama miting günü daha sabahın ilk saatlerinde meydanları dolduran muhteşem manzara karşısında bazı yetkililerin Ankara dışına çıktığını biliyoruz, gerçekten de manzara muhteşemdi. Tahminler alt üst olmuş. 500 bin kişi bir araya gelmiş. Tarihin en büyük protesto mitingini yapıyordu . uygun adımlarla yürüyen topluluk 2 slogan atıyordu. Biri iktidarın zulmüne karşı zam zulüm, işkence işte CHP İkinci slogan Kanımız aksada zafer İslamın en ufak bir taşkınlığa meydan vermeden miting ülkücülere yakışır bir

şekilde sona ermişti. Ama belkide bu görkemli miting iç ve dış bazı mihrakları tedirgin etmiş 12 Eylül ihtilâlinin MHP'ye karşı uyguladığı zulmün sebebini teşkil etmişti. Ama biz zulmün sona ermesi devletin tahribattan kurtulması için çareler arıyorduk. Milliyetçi Hareket Partililerin inancına göre parti amaç değil parti millete hizmet için bir araçtır. Önce millet ve devlettir esas olan budur. MHP kurmayları bütün toplantılarında meseleye hep bu açıdan bakmış kararlarında ve eylemlerinde parti menfaatini hiç hesaba katmamıştır. Zaten savduğumuz milliyetçiliğinde gereği budur. Türkeş'in yetiştirdiği MHP okulunun öğrencileri şu anda iktidar ortağı olan ülküdaşlarımız da önce Devlet ve Millet geleneğini aynen devam ettiren kararlar almakta tereddüt etmezler. Kan selini durdurmak için Türkiye genelinde sıkı yönetim teklifi yaptık. Tüm sol basın ve örgütler üzerimize yayılım ateşi açtılar bizim askerî yönetim istediğimizi darbe çağrısı yaptığımızı iddia ederek hakkımızda suç duyuruları yaptılar. 12 Eylül sonrası da bu konuda yargılandık tabi ki çok gülünç bir olay bizi darbe yapanlar yargılıyordu. Daha ne yaptık sinei millete dönme karar aldık, belki hissi bir karardı ancak bunalmıştık. Bilâhare genel başkan, genel idare kurulunu toplayarak bu kararı meclis grubunun kararını genel idare kuruluna taşıdı. Genel idare kurulu kararı kaldırdı. Türkiye'nin süratle felakete bir iç harbe doğru sürüklendiğini görüyor bunu önleyebilmek için her çareye ama her çareye başvuruyorduk. Rahmetli Gün Sazak Beyin meşhur CHP Ankara belediye başkanı Vedat Dolakayla samimiyeti vardı. Onun vasıtasıyla ve hatta Turan Güneş vasıtasıyla CHP'ye gel bu kanı durdurulmuş birlikte koalisyon yapalım teklifleri illettik ancak geri çevrildi. Zira Ecevit ve partisi insiyatifi ellerinden kaçırmıştı. Kendilerini iktidara taşıyan aşın sol bölücü örgütlere diyet ödüyordular. Memleket bu kan deryası içinde yüzerken açlık yokluk sefalet ayyuka çıkmış, enflasyon % 100 leri aşmış, benzin motorin yok satar olmuş, bir paket margarin temin edebilmek için saatlerce kuyruk bekleyen kuyruktan eli boş çıkmayan vatandaş kendini şanslı sayıyordu. Sigara ve Çay da karaborsada olan ihtiyaçların başında geliyordu. Mark 6 liradan 24 liraya, Dolar 9 liradan 33 lira ya çıkmıştı. Gümrük ve tekelleşen bakanlığında su istimal ayyuka çıkmış gümrükler yolgeçen hanı olmuştu. Mataracı İstanbul'da muhtelif yerde tezgâhını kurmuş parayı bastıran her istediğini gümrüklerden geçiriyordu. Bunun dışında bakanın başka talepleri de mafya tarafından karşılanıyordu. 12 Eylül sonrası tutuk evinde Hilmi İşgüzar sordum. CHP Hükümetinde görev alırken bazı güzel artistleri talep ettiğiniz söyleniyor dedim güldü. Yahu benim adım çıkmış bu tamamen yalan ama bakanlığı sırasında Mataracı'ya getirildiğini söyledi. İsmi verdiği bu kadını ben yazmak istemiyorum bu sanatçının ismi basında açıklanan meşhur mit raporunda sıkıyönetim komutanına takdim edildiği yer almıştı. Hilmi İşgüzar Aslan Yozgatlı milliyetçi bir yapıya sahip kişidir. Bakanlığı zamanında da gösterdi sosyal güvenlik bakanlığında milliyetçi kıyımı yapılmadı. Bu vatanperver tutumunu burada zikretmekten geçemeyeceğim. 12 Eylül'den sonra İşgüzar'ın yargılanıp mahkûm edilmesinde askerlere yakın olan Prof. Turhan Fevzioğlu'nun rolü olmuştur. Fevzioğlu hakkında çirkin bir kitap yazılmıştı. Bu kitapta Fevzioğlu'nun homoseksüel olduğu yazılıyordu. Bir gazeteci adıyla yazılmıştı. Ama Hilmi İşgüzar'dan biliniyordu. İşgüzar'a yüklenen suç aklımda kaldığına göre bir ilaç fabrikasının alımı bayındırlık elamanlarının 825 milyon değer biçtiği fabrikayı 85 milyona alması. Sinop hast. İnşaatı temel hafriyatında müteahhit Ali'ye fazla para ödemesi birde SSK'nın Ziraat Bankasında olan Mevduatı'nın çekip başka bankalara yatırması ihtilâl öncesinde mecliste bu dosyayı bana gösterdi okudum. CHP hükümetinde faizler yüzde yirmi dört'e çıkarılmış işgüzar bir yazı yazarak Ziraat bankasından bakanlar kurulunca alınan karar gereğince SSK'nın mevduatına % 24 faiz oranı uygulanması istemişti. Bankanın cevabı yazısında ise Ziraat bankasının bu oranı uygulamayacağını bildirmesi üzerine paraları çekmiş % 24 oranını uygulayan bakanlara yatırmış yani SSK'nın menfaatini korumuş iddia sahipleri, efendim bu tamam da o bankalardan komisyon almıştır diyorlardı ki isbatı olmayan bir laf söz rahmetli Turan Fevzioğlu'n dan açılmışken onu yad etmeden geçemeyeceğim . Turan Bey çok zeki kültürlü bir zattı babası Sait Azmi Beyde Kör Sait namıyla maruf Kayseriyi cebinde taşıyan meşhur Avukat. Davalısında davacının da vekâletlerinin cebinde Olduğu söylenir ben yaşlı hâlinde gördüm. Asabi mizaçlı bir kişiliği vardı. Aslen Kayserili olmadıkları Doğu'dan gelip Kayseri'ye yerleştikleri söylenir. 1960 öncesi CHP'den milletvekili olan Turan Fevzioğlu CHP'nin militan milletvekillerinin başında geliyordu. DP iktidarına karşı sert çıkışları vardı. Türkiye de o zamanlar yeni kurulan çimento ve şeker fabrikalarını oy fabrikası olarak niteleyerek DP hükümetini itham ediyordu. Taki İsmet Paşanın ortamın solu ideolojisini ortaya atana kadar bundan sonra CHP ile yolları ayrıldı. CHP'den ayrılan arkadaşlarıyla Amblemi koç olan CGP'yi kurdu. Parti her seçimde biraz biraz küçülerek 1977 genel seçimlerine kadar geldi. 1977 6 Haziran seçimlerinde Kayseri'den kendisi Vandan Salih Yıldız, Ağrıdan Mikail olmak üzere 3 milletvekili çıkardı. CGP o koalisyona girdiğinde 2 kişiydi kendisi ve Salih Yıldız. Turan Fevzioğlu hiçbir parti tarafından sevilmiyordu bilakis C.H.P nin aşırı sol kanadı 1977'den önce mecliste CHP'li militanlar tarafından kürsüde dövülmüş, 1980 yılında kürsüde konuşmasını tamamlayıp inen Fevzioğlu'na saldırdılar. Ali Galipin yiyeğine vurun çığlıklarıyla saldırıya geçtiler. MHP grubu etrafını çevirdik fiske vurdurmadan genel kurul salonundan dışarı çıkardık. Rahmetli bir gün partiye telefon ederek Sayın Doğan seninle bir buluşalım dedi. Ben de olur

hocam nerede istersiniz ben gelirim dedim. Meclisteki odasına davet etti odasında buluştuk. Kayseri de Üniversite kurulması için bir kanun teklifi hazırladım buyur dedi. Teklifi bana uzattı teklifi okudum yazdığı gerekçe fevkalade idi. Selçuklulardan başlamış Gevher Nesibe'den hastaneleri külliyele güzel bir üslûpla sıralamış. Kalemimi çıkardım. Hocam imzalayıp hemen meclis başkanlığına verelim dedim olmaz dedi. Konunun komisyonlardan ve genel kuruldan geçebilmesi için AP lilerin de teklifi imzaları ve ayrıca komisyondan geçmesi için üyelerin ayarlanması gerekli dedi. Tamam, ben bugün A.P lilere imzalatırım komisyon üyelerini de ayarlarım dedim ve kanun teklifini aldım aşağıya genel kurula indim günlerden perşembe idi. İlk önce gözüme MSP'den AP'ye geçen daha önce Zonguldak milletvekiliyken 1977 genel seçiminde A.P'den Kay seriye 1, sıra Kontenjan adayı yapılan Zeki Okurla karşılaştım. Zeki okur Beyi MSP'den aday olmadan öncede Ankara merkez vaizi olduğu zamandan tanıyordum değerli bir insandı. Kensingine izah ettim, imzalanmasını istedim Mehmet Bey biliyorsun ben yabancıyım önce diğerleri imza etsin ben hazırım dedi. AP genel başkan yardımcısı Kayseri 3'ncü sıradan seçilen Kemal Doğan Beye ulaştım oda Şevket Doğan benden kıdemli önce onun imzalaması lâzım dedi. Şevket Doğan'ı yakaladım. O da en kıdemlimiz İbrahim kirazoğlu Abimizdir o imzalamadan hiç birimiz imza atmaz dedi. Rahmetli İbrahim kirazoğlunu kuliste yakaladım. 1960 öncesinde DP milletvekilliği yapmış, yassı adada yatmış, idamla yargılanmış, sevdiğim bir kişiydi. Yanına oturdum. Abi Turhan Fevzioğlu Kayseri'de üniversite kurulması için güzel bir kanun teklifi hazırlamış, Siz imzalamadan diğer arkadaşlar imzalamıyor, imzaları tamamlayıp meclis başkanlığına verelim diyince, hemşerim sen aklını peynir ekmekle mi yedin sen Fevzi Oğlunun reklamcısızısın diyince şaşırđım. Sen ne diyorsun ağabey Kayseri'ye Üniversite kurulacak bir iki Fevzioğlu'nun bir imzası var teklifte sizin dört imzanız olacak dediysem de hayır olmaz dedi. Baya canım sıkılmıştı imzalamıyor musun diye tekrar sordum. Evet imzalamıyorum dedi. Tamam, ben yarın Kayseriye gidiyorum Cumartesi günü Cumhuriyet meydanında miting yapacağım. Bangır bangır bağıracağım. Kayseri'ye üniversite kurulmasını AP'liler ve İbrahim Kirazoğlu engelliyor karşı çıkıyorlar diyeceğim dedim. Bir adım attım getir getir imzalayım dedi. İmzaladı diğerlerine de imza attırdım. Fevzioğlu'na teslim ettim, tamam şimdi komisyon üyelerini ayarlayalım dedi. O işe yöneldim bizim partiden Rahmetli Faruk Demirtolaydı daha söyler söylemez birden feveran etti. Fevzioğlunun imzasının olduğu bir teklife komisyonda karşı çıkarım o Tokat'ta yapılacak takım tezgâhları Fabrikası'nı Tokat'tan geri çektirdim dedi. Bak dedim öyle bir şey yaparsan aramız ebediyen bozulur, sonra ben bunu Türkes Bey'e söyleyeceğim oda, Kayseri'li deyince senin hatırın için tamam dedi MSP 'den Yozgat milletvekili Hüseyin Erdal'dı aramız iyiydi onunda ayarladım. AP'den Muhammet kelleci Amasya milletvekili öğretmenlikten gelmeydi. Ülkücü bir arkadaşta bize karşı da çok saygılıydı tamam ağabey dedi. Komisyon üyelerinden Tokat milletvekili Fezullah Değerli Beyi buldum, Allah Rahmet eylesin, 2000 yılının başlarında kaybettik. Hay hay ben bizim AP' li diğer komisyon üyelerine de müs-bet oy kullandırırım sen merak etme dedi. Böylece komisyonlardan ve genel kuruldan geçti. Kanunlaştı. Erciyes Üniversitesi böylece kurulmuş oldu. Kurucusu Kayseri yüksek öğrenim ve yardım vakfıydı. Bu vakfın başkanlığını prof. Feyzi Fevzioğlu yapıyordu İstanbul Üniversitesinde görevliydi. Ben önce Turan Fevzioğlu ile akraba olduklarını sanıyordum ama değıllermiş. Kayseri'de emeğı geçen kişileri ödüllendirmek gayesiyle bir toplantı tertiplemişler bizide çağırđılar gittik. Tabi ki konuşmalar yapıldı, ben de çok kısa bir konuşma yaptım. Kayserimize milletimize hayırlı ve uğurlu olmasını diledim. Turan Fevzioğlu uzun bir konuşma yaptı. Yerine oturdu. Yan yana idik. Kulağıma eğildi hafifçe bu işin gerçekleşmesinde en çok emeğı olan sensin ama kimse bilmiyor dedi Tabii güldüm. Ama şu bir gerçek ki o bu işe başlamasaydı. Kimsenin aklında yoktu. Biz her gün cenaze kaldırmadan fırsat bulupta başka bir şey düşünemiyorduk diğerlerinin de böyle bir düşüncesi yoktu. Bu gün Türkiye'nin sayılı üniversiteleri arasına giren Erciyes Üniversitesinin kuruluşuna yaptığı öncülük hareketini kimse inkâr edemez Çok zeki olan Fevzioğlu kaypak bir yapıya sahipti. Bazı konuşmalarımız ve münakaşalarımız oluyordu son Ecevit hükümetinde başbakan yardımcısı olduğu dönemdi. Yıl 1979 kendisi bağımsızlar sırasında oturuyordu. Yanma gittim oturdum. Konuşmaya başladık ben kendisine bu hükümette bulunmakla bölücülere komünistlere yardımcı oluyorsun bu büyük bir vebaldir. Devlet tamamen komünist ve bölücülerin işgaline uğradı diyince bayağı kızdı. Sizde her keze komünist diyorsunuz sizin gençlerinizde boşmu duruyor geçen gün Adanadan portakal sandığı içinde silah getirirken yakalanmadılar mı diye savunmaya geçti ben bu arada Gümrük ve Tekel bakanlığındaki ayyuka çıkan rüşvet ve su istimali Kayseri senatörü Ecevitin Maliye bakanı Müezzinoğlunun Kaçakçılıkla ilgisini hatırlattım bunlar hakkında soruşturma önergelerimiz olduğunu söyledim. Bizim münakaşa biraz sert ve sesli olmuş arka sıralardan bir sese geldi. Sayın Doğan'a katılıyorum. Döndüm baktım Hilmi İşgüzar ve onun bir sıra arkasında Ali Rıza Septioğlu, oturuyordu. İşgüzar Septioğlu'nu göstererek bak bölücülük o kadar yaygınlaşmış ki o da büyük kaygı duyuyor dedi.

Ali Rıza Septioğlu Şeyh Said'in Kızı tarafından torunudur. Artık Ecevit'ten ümit kesilmişti bir kulağı orduda olan Fevzioğlu. Hükümetten istifa etti. Birkaç gün sonra bu sefer o bizim MHP'ye ait olan bölüme gelip yanıma oturdu. Sohbe başladı mevzu o açtı. Sayın Doğan, sen Haklıymışın bu Ecevit komünistlerin kuklası dedi. İlâve etti, araştırdım bu Ziya Müezzinoğlu'nun kardeşi Atilla Müezzinoğlu Elektronik eşya kaçakçılığı yapıyor Ziya Bey'in oğlu da baraber dedi. İki münakaşanın arasında geçen zaman 3 aylık bir süreydi. Değişen bir şey yoktu. CHP'nin zirveye çıktığı oy patlaması yaptığı 1977 Aralık mahalli idareler seçimiydi CHP bu seçimde % 42 oy patlaması yapmış büyük başarı sağlamıştı. İşte seçimler münasebetiyle Kayseri'de idim. Kış hava soğuk ben de Turan Fevzioğlu'da Turan Otelinde kalıyoruz. Akşam otelin salonunda il ilçe teşkilatımızdan 20 - 30 kişi bir grup toplanmış, gündüz mesaisinin yorgunluğunu atmaya çalışıyor çay içip sohbet ediyorduk. Fevzioğlu yanında 3 arkadaşıyla içeri girdi ağzı burnu sanlıydı. Üşüdükleri her hâlden belliydi yanımıza buyur ettik. Yemliha beldesinden geliyorlarmış çay ikram ettik sohbet koyulaştı. Kominizim bölücülük mevzuları gündeme geldi. Fevzioğlu güvenlik konseyinde dinlediği bir banttan misal verdi. Atatürk Spor Salonunda yapılan bir toplantıda kaydedilmiş konuşmacı aynen şöyle diyormuş, emperyalist bir ülkenin başkentinde kürt halkının bağımsızlık toplantısını yapıyoruz. Daha bir çok şeyler anlattı geç vakte kadar bu minval üzere konuştuk. Sayın Doğan durum böyle Allah sizin yardımcınız olsun dedi.

Fevzioğlu ertesi gün sabah Ankara'ya hareket etti. Ben bir gün daha kaldım. Akşam radyoda dinliyoruz Fevzioğlu Ankara da ayağının tozuyla CGP'nin komünizme de faşizme de karşıdır diyor. Faşist olarak ta bizi kastediyordu. Aradan zaman geçmiş bu zaman içinde Fevzioğlu beyanatları hep orduya selam niteliğindedir. 12 Eylül darbesi olmuş, Turan Fevzioğlu ihtilali yapanların başbakan adayı, tam başbakan olacağı anda CHP kanadının karşı çıkmasıyla akamete uğruyor. Neticede Bülent Ulusu başbakan oluyor. Tutukluluğunun 12'nci ayında tahliye olan İstanbul milletvekili genel idare kurulu üyesi Turan Kocal Bey Ankara'da bazı temas yapıyor bu arada siyasetin duayeni saygın Osman Bölükbaşını ziyaret ediyor. Bölükbaşıyla Turan beyin dostluğu eskilere dayanıyor. CMP dönemlerinde aynı partide birlikte olmuşlar ordan Bölükbaşının evinden Turan Fevzioğlunu arıyor, Mecliste kendisine kol kanat verdik CHP'nin militanları tarafından linç edilmeden kurtardık. Her halde vefa borcu vardır diye içerdeki arkadaşların durumunu anlatıp asker kesimiyle bu konuda diyalog kurmasını rica edecektim. Telefon açtım hanımı çıktı. Turan beyle konuşacağım dedim. Eşi telefonu Turan beye verdi ben kendimi tanıttım Turan Kocal dedim. Beni bir daha arama dedi ve telefonu kapadı. Şoke oldum demişti. İki buçuk yıl sonra ben tahliye oldum. Türkeş Bey tutukluydu. Kayseri senatörümüz Hüsnü Dikeçliğil vefat etmişti. Allah'ın rahmeti ve mağfireti üzerine olsun. Dört başı mamur inanmış bir insandı. Yüksek tansiyondan felç gelmişti. Senelerce öyle yaşadı. Kendisini her ziyarete gittiğimde Allah'a tevekkülün en güzel örneklerini onda gördüm. Ziyaretine gelen her misafire hastayım diyen herkese moral veriyordu. Hâlden en ufak bir şikâyetçi olduğunu görmedim. Cenaze TBMM'in önünden kalkarken Turan Fevzioğlu beni gördü yanıma geldi. Sarıldı. Geçmiş olsun dedi bayağı zayıflamıştı. Kulağıma eğilerek usulca dostlarıma selâm söyle, dedi. Kastettiği Türkeş beydi kimsenin duymasından çekiniyordu. İşte rahmetli Fevzioğlu böyleydi.

Birde Faruk Sükan ağabeyimiz vardı. Komünistlerin zehir hafiye dedikleri kişiydi. O da Ecevit hükümetinin başbakan yardımcısıydı. Bir gün gittim yanına oturdum dedim ki sen bizim abimiz durumundasın. Hırsızlık, kominizim bölücülük aldı başını gidiyor. Sizde bunlara hükümet içinde görev almakla yardımcı oluyorsunuz bu senin geçmişine yakışmıyor. Hani sen eskiden komünistlerin nefes alışlarını takip ederdin de onlarda sana zehir hafiye demişlerdi. Şimdi ne isim takacaklarını doğrusu merakla bekliyorum diyince, Mehmetçiğim, Faruk Sükan yine aynı kişi hepsinin dosyasını tutuyorum dedi. Havanın bulutlandığını sezince doluya tutulmadan 20 Eylül 1979 günü hükümetten istifa etti. Tekrar AP'ye katıldı yerden yere vurdukları Demirel'in karşısında yeniden düğme ilikleli Sükan, Fevzioğlu, Enver Akovanın istifaları Ecevit hükümetinin yolun sonuna yaklaştığını gösteriyordu. Zira Ecevit ordusunda güvenini yitirmişti, ordu kademelerinden sesler yükseliyordu. M. Ali Birant'n 12 Eylül 04 kitabındaki tesbitine göre Ecevit'e vatan haini diyenler bile vardı, ancak dur diyen yoktu. Zira ihtilâlin beyni Kenan Evren ve Haydar Saltıktı. Onlarda koyu CHP sempatzamı kişilerdi. Ecevitin parti genel başkanlığın dan düşürülmesini istiyorlar ve Orhan Eyüboğuluyla temas hâлиндelerdi. CHP'yi kurtarma peşinde oldukları açıktı ancak gelişmelerde kaygıyla izleniyordu. Ecevitin 13 Şubat 1978 günü Millî Güvenlik Kurulunda ilk defa ulusal güvenlik kavramını ortaya atmasıyla Generaller fena hâlde irkildi. Başbakan Yugoslavya'dan yeni dönmüştü. Yugoslav sistemi (Fedarilizm çekirdek ordu) yöntemini gündeme taşıyordu. Buna. İlk tepki Genel Başkanımız Alparslan Türkeş'ten geldi. Orduyla Ecevit, Hükümet yandaşlarıyla ordu arasında 2 nci gerginlik kontrgerilla tartışmasıydı. Miting meydanlarında, Meclis Kürsüsünde, Basında her yerde kontrgerilla tartışmaları vardı. Bu askeri rahatsız ediyordu. Ecevit yandaşlarının hatta CHP içindeki aşırı sol bölücü, Tandanslı milletvekillerinin Kontrgerilla aleyhi kampanyaları engellemediği gibi, bizzat Genel Kurmay

Başkanı Evren'den solun kontrgerilla dediği, Özel Harp Dairesinin dağıtılmasını istiyordu, bu tartışmaların en hararetli yapıldığı günlerdi. Bahçelievler 3. Caddedeki parti genel merkezimizin hemen yanında T. iş Bankası Şubesi vardı. Bankaya uğradım Müdürün yanına girdim odada bir zat daha vardı müdür bey tanıştırdı. Genelkurmay 2. Başkanlığından Emekli Nihat Paşa dedi. Bende oturdum sohbe başladı mevzu günün konusu Kontrgerilla'ya geldi. Paşam bu kontrgerilla nedir dedim paşa anlattı. Bu özel Harp dairesidir Genelkurmay 2. Başkanına bağlıdır, emekli olmadan önce bana bağlıydı. Buraya Subay Astsubay güvenilir kişiler seçilir yetiştirilir, bunların görevi Allah korusun memleketin bir bölümü işgale uğrarsa bu güçler oraya sızar, halkı ayaklandırır. Gerilla savaşıyla düşmanı arkasından vurur dedi ve ilave etti. Beni meclise çağırırsınlar orada anlatayım dedi. Bende aman paşam sakın ha militanların saldırısına uğrarsın dedim. Gülüştük 3 üncü kaygı, bölücülüktü, PKK 1979 yılında Ş.Urfa'da kurulmuştu. Başrollerde destekçi CHP milletvekili paydaştı Anarşist bir ruha sahip saldırgan bir kişiydi. Diyanet İşleri Başkanı Dr. Tayyar Altıkulaç Beye makamında silah çekecek kadar küstah ve dine saygısız, Kürtçü ve marksistdi. Meclis kürsüsünde konuşan 12 Mart dönemi Deniz Gezmiş idama mahkûm eden Mahkemenin Başkanı Emekli Tuğ General Bursa Milletvekili Ali Elverdi'yi kürsüde konuşurken tekmeleyen kişidir. Aklınca Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını öcünü alıyordu. İşte bunların himayesinde PKK Urfa'da hâkimiyet kurma aşamasında karşısına Bucak aşireti çıktı. Bucak Aşiretinin Reisi Celal Bucak AP milletvekiliydi. Urfa'ya memleketine gittiği sırada PKK tarafından evinde kuşatılmıştı. Günlerce muhasara altında kaldı. Sonra güvenlik güçlerince müdahale yapıp muhasara kaldırılmıştı. Celal Bucak'ın evinde hatırımda kaldığına göre 14 tabanca bulunmuş adli soruşturma başlatılmıştı. 12 Eylül'den sonra Celal Bucak tutuklandı. Önce Ankara Dil okulunda 1 ay falan kaldı. Rahatsızdı yüksek tansiyonu vardı. Ankara'dan Diyarbakır sıkıyönetim komutanlığına gönderdiler. Orada 6-7 ay kaldıktan sonra tahliye oldu. Birkaç ay sonra vefat etti. Çok iyi bir insandı. Allah rahmet eylesin. İşte PKK ile ilk mücadeleyi yapan Bucak Aşireti lideri hapislerde sürünüp hayatını kaybederken PKK'nın hamileri Celal Paydaş ve yandaşları ellerini kollarını sallayarak gezmışlerdir.

Mecliste bir gün Kürtçülük tartışması vardı. CHP milletvekilleri Celal Paydaş falan itham ediliyordu. O sırada halka dağıtıldığını iddia ettikleri bildiri şeklindeki bir kâğıdı çıkararak Urfa milletvekili Necmettin Cevheri'yi suçlayarak esas Kürtçünün Cevheri olduğunu söylediler ve işte belge dediler.

Cumhuriyet senatosunda yapılan bir oturumda CHP'ye yapılan ithamlara cevap veren. CHP Konya Senetörü Erdoğan Bakkalbaşı 27.12.1977 yaptığı konuşmada Necmettin Cevheri'nin 7.12.1977 Siverek'te yaptığı konuşmada Ecevit'i Kürt aleyhtarlığı ile suçluyor ve yöre halkı Eceviti kendi dostu sanır bu ne biçim dostluktur ki. Kürdara Azadi (Kürtlere Hürriyet) sözüne tepki gösterir ve bu sloganları taşıyanları alanlardan kovar üzerlerine saldırır. Hatta bu nedenle bazı kişileri partisinden ihraç etmiş ve demokrasiye ihanet etmiştir.

Necmettin Cevheri de 12 Eylül'de gözaltına alındı. 28 gün sonra bırakıldı. 12 Eylül sonrası PKK ve yandaşlarının üzerine gerektiği gibi gidilmedi. Böylece 1983 seçimlerine gelindi. ANAP seçimi kazandı. Sivil idare kuruldu. ANAP iktidarı başbakan Turgut Özal da işi savsakladı. Bir avuç anarşist sözleriyle geçiştirdi. Köy yakmaları Şırnak baskınları toplu katliamlar başladığında iş işten geçmişti bile, bir avuçken üzerine gidilip ezilmeyen PKK on binleri bulan militan silahlı dağ kadrosuna sahipti. Bende kürt kanı var diyen Özal acaba bu işi savsaklamayı bilinçli olarak mı yapmıştı. Talabani'nin Özal haber gönderdi açıklaması Abdullah Öcalan'ın sorgu sırasında ki ifadesi bu tezi doğrulayan niteliktedir. Öcalan sorgusunda, Özal bana çılgın derdi. Son olarak Cumhurbaşkanlığı döneminde bana gönderdiği milletvekiline çılgına söyleyin biraz beklesin bana biraz daha süre versin, vaatlerimi yerine getireceğim demiş ben de ateş kes ilân ettim ve istenilen süreyi verdim, ancak Özal vaatlerini yerine getirmedi. Bizde ateş keski bozduk. Özal'ın basında yankı bulan federasyonu tartışılmalı sözü sonrasında. DYP aksaray milletvekili TBMM hayali ihracat komisyonu üyesi Mahmut Öztürk mecliste yaptığı konuşmada özetle şöyle diyordu. Ne idüğü belirsiz insanlar devletin en üst noktalarına ulaşmışlardır bugün Türkiye'de bir yetkili federasyonu savunuyor.

Aynı zat ben PKK ile anlaşırısam terörü durdururum diyor kim oluyor da çıkıp PKK ile pazarlık yapıyor terörü durdurmak istiyor.

Beş yıl hayali ihracat dosyalarını uyuttun, şimdi PKK'yla oturup anlaşıp terörü durduracağım diyorsun, Türk Devleti bu kadar zayıf değildir. Türk Devleti'nin en büyük şansızlığı böyle bir cumhurbaşkanına sahip olmasıdır.

Özal, Mahmut Öztürk'ü mahkemeye vermiş, Ankara 24 asliye hukuk Mahkemesi'nin kararı 14-10-1992 Hürriyet gazetesinden Ankara 24 asliye hukuk mahkemesi Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın Kürtler ve federasyon konusundaki bazı sözleri ile ülkenin birlik ve beraberliğini korumadığı ve bu Sözleri'nin halkta infial yarattığı kanısına vardı. Bu sözler milletimizde büyük bir infiale yol açmıştır. Davalı milletvekili bu sözlere karşılık

milletin temsilcisi olarak TBMM de konuşmasındaki sözleri söylemiştir, bu sözler her ne kadar davacıyı incitici de olsa milletin birlik ve beraberliğinin korunmasına, üniter yapının korunmasına yöneliktir. Kişilik hakkına saldırıda bulunan kimse eğer üstün hakları korumak için davranmışsa kişilik hakkı korunmadan yararlanmaz. Davalı milletvekili yeminine sadık olarak memleketin içinde bulunduğu durumdan kurtulması için mesuliyetine müdrük olarak konuşmuştur. Hakaret kastı taşımadığı üstün değerleri dile getirdiği anlaşılmış ve mahkememizde bu yönde vicdani kanaate varıldığından tazminat davasının reddine karar vermiştir.

Dünyada ırkçılık yapmayan tek millet Türk Milletidir. Hak eden her kişi devletin en üst kademelerine çıkıp oturmuştur. Cihan imparatorluğu olan Osmanlı'da Sadrazamlık makamına gelenlerin büyük çoğunluğu soyca Türk olmayanlardan oluştuğunu görüyoruz. Türk milletinin bu hoş görüşü cumhuriyet döneminde de aynen devam etmiştir. Yetmiş küsur yıllık cumhuriyet tarihimizde cumhurbaşkanlığı, başbakanlık, hatta genel kurmay başkanlığı-makamına kadar yükselmiş kişilerin içinde Arnavut'u, Boşnak'ı, Kürdü çoğunluktadır ama bu milletimizce yadırganmamıştır. Ancak devletin en yüksek mekânına çıkan zat bunun idraki içinde olmaz ben de kürt kanı var gibi laflar ederse işte bu yadırganır, böyle bir kişiye ben hakkımı helâl etmem. Yılan küçük iken başına basıp ezmeyen PKK'nın ejderha olmasına göz yuman 30 bin kişinin hayatına 100 milyarları Dolarların hesabına ister ihanet ister gaflet her ne şekilde olursa olsun sebebiyet veren, Özal'ı Tarih yargılayacaktır.

Şimdi yeniden 1979 yılma dönüyoruz ordu kesiminin kaygılan, Yugoslav tipi milis ordu tartışması ve bölücülük konuları büyük tedirginlik yaratıyordu. İşte bunlardan dolayı ılımlı C.H.P. lilerle ordu arasında diyalog yaşanıyor bunların başında Orhan Eyüboğlu ön plana çıkan kişilerdendi. İhtilâlden sonrada bu diyalog sürmüş hatta Eyüboğluna başbakanlık teklif edildiği söylenmiştir. Komünist ve bölücülerin kuşatması altında olan Ecevit hükümeti 14 Ekim 1979 günü yapılan seneto üçte bir yenileme ve boş olan 5 milletvekilliği için yapılan ara seçimde millet tarafından alaşağı edilmiş, senato için yapılan 50 üyenin yenilmesi sonucu AP 30 CHP 12 MHP 1 boş olan 5 milletvekilinin tamamını AP kazanmıştı. Aynı gün akşam Ecevit köşke çıkarak cumhurbaşkanı Korutürk'e istifasını sundu. Cumhurbaşkanı hükümeti kurma görevini en çok milletvekili sayısına sahip olan CHP genel başkanı Ecevit vermek istediye de Ecevit yeniden hükümet kurma olanağı olmadığını söylüyerek bu teklifi reddetti hükümet kurma görevini Süleyman Demirele vermesi gerektiğini ancak MSP ve MHP bir koalisyon kurmasının veya hatta onların desteğiyle bir azınlık hükümeti kurması özellikle MHP ile iş birliğinin bu memleketi felakete götüreceğinden eminim. Ben siyasi hayatımı riske edip Demirelin onlara muhtaç olmadan ister koalisyon ister dışardan destekleme yoluyla katkıya hazır olduğunu beyan ediyordu. Korutürk buna sevinmişti gönlünde AP ve CHP nin işbirliği yatıyordu 24 Ekim 1979 günü Demirele hükümet kurma görevi verirken Ecevit'in bu teklifini Demirel'e ilettili. Demirel şaşırılmıştı ancak Demirel bunu göze alamazdı ve almadı. Zira bunu AP teşkilatlarına anlatamazdı bu arada MHP başkanlık divanı aldığı kararı bir bildiri olarak Türk kamuoyuna açıklıyordu. Milliyetçi hareket Partisi Sayın Süleyman Demirel'in kuracağı azınlık hükümetini hiçbir şart öne sürmeden desteklemeye hazır olduğunu beyan etmesi hem AP'yi hem de MSP yi köşeye sıkıştırmıştı. Demirel hükümeti kurmaya pek hevesli değildi aldığımız bilgiler bu yönde idi sağ seçmen tabanına mesaj vererek Demireli hükümeti kurmaya zorlamak hemde MSP'yi her hangi bir koalisyon ittifakından uzak tutup. Demirel hükümetine dışarıdan desteğini sağlamak ancak sayın Erbakanı bu işe evet dedirtmek bir hayli zor oldu. Aracılar mekik dokudu aracılıkta büyük gayret gösteren Demirel'in azınlık hükümetinin kurulmasında emeği geçen hemşerim ve iş adamı sayın Emin bey partiye her gelişinde genel başkan Türkeş beye ben çıkarıyordum netice M.S.P den gereken desteği sağladı. Türkeş Bey bana sayın Erbakan'a 20 milyon TL. verilerek razı edildi dedi.

Soner Yalçın Hangi Erbakan isimli kitabının 195'nci sayfasında bu paranın 6 milyon lirasından söz ediyor" Erbakanın YapıKredi Bankası Aşağı Ayrancı şubesindeki 1615 - 4 numaralı hesabına Ziraat Bankası Akay şubesine ait 2 çekle toplam 6 milyon yatırılmıştır. Çeklerin sahibi hema holding'in sahibi (Cavit Çağların dünürü) Emin Hattatır" bu şartlarda olsa M.S.P'nin de dışarıdan desteğini alan Demirel 7 kasım günü Ecevit'i ziyaret etti. Ecevit bunda da MHP ile ortaklık veya MHP desteğiyle değil iki büyük partinin ortak bir görüşte buluşmalarıyla ülkenin bulunduğu durumdan çıkabileceğini ben size Cumhurbaşkanı aracılığıyla bir mesaj yolladım aldınız mı? Aldım size dışardan destek önerisi yapmıştım. Tüm sorumluluğu üzerime alarak şimdi siz herkesle konuşup anlaştıktan sonra bana geliyorsunuz diyerek sitemde bulunuyordu. AP cephesinde de bazı milletvekilleri CHP ile bir koalisyon önerenler vardı. Demirel'in cevabı kesindi yıpranmayalım diye hizmetten kaçamazdık ancak bu AP CHP Koalisyonu olamazdı. Daha bir hafta önce meydanlarda memleketin bu duruma gelmesinin beş sorumluluğunun CHP olduğunu Millete ilân etmişiz, hâl böyle iken böyle bir koalisyonun izahını yapamayız. Böyle bir ortaklıkta başarılı da olmaz. Dışardan destek vermesi de gayri ciddi idi. Ben başaramadım gel sen yap ben sana destek olayım sözüne inanamazdık. Böyle bir şey politika'nın doğasında yoktur böyle bir

destek devamlı olmaz diyordu. MHP'nin şartsız desteği MSP'nin kerhen desteklediği Demirel'in azınlık hükümeti 13 Kasım günü yapılan güven oylamasında 229 evet 208 ret oyla güvenoyu alarak göreve başladı. Memleket yokluk içindeydi. Böylece tarihte yerini alan 24 Ocak kararlarına gidildi. Hem iktidarın değişmesi hemde alınan ekonomik kararlar. Kuyrukları kaldırdı ama anarşi durmuyordu. Başbakan Demirelin komutanlara hükümet olarak ne lazımsa yerine getirmeye hazırım para malzeme ne gerekli ise hazırım yeter ki kan dursun diyordu. Genelkurmay Türkiye genelinde sıkıyönetime sıcak bakmıyordu. Ecevit Hükümeti döneminde de Türkiye bütününde bir sıkıyönetimi uygulaması istemeni kabule yanaşmadıklarını Ecevit hükümetinin Gümrük ve Tekel Bakanı Tuncar Mataracı 12 Eylül sonrası dil okulu tutuk evinde bir sohbet anında bizim MHP nin Türkiye genelinde sıkı yönetim istememiz Millî güvenlik kuruluna gelmiş Ecevit'in teklifi Genel Kurmay Başkanı Kenan Evren tarafından ben Türkiye genelinde uygulanacak bir sıkı yönetim için komutan bulamam gerekçesiyle reddedildiğini söylemişti. Ancak darbenin başı Kenan Paşa 12 Eylül günü bütün Türkiye genelinde ilân edilen sıkıyönetime komutan bulabilmiştir. İş bununla da kalmamış MHP askerî darbe istiyor yaygarasıyla hakkımızda dava açılmış ne gariptir ki bu konuda darbecilerin sıkıyönetim mahkemesinde yargılandık.

Millî Güvenlik Kurulunda Devlet Güvenlik Mahkemeleri ve olağan üstü hal yasasının çıkartılması istenmiştir.

Tarihler 27 Aralık 1979 ' günü saat 17.30'u gösteriyordu ki; Genelkurmay başkanı Kenan Evren elinde bir mektupla köşke çıkıyordu. Cumhurbaşkanı Korutürk'e sunulan bu mektup bir muhtıra idi ve aynen şöyle idi.

MUHTIRA

Ankara 27.12.1979

Ülkemizin içinde bulunduğu ortamda Devletimizin bekası millî birliğinin sağlanması halkın mal ve can güvenliğinin temini için anarşi, terör ve bölücülüğe karşı parlamenter demokratik rejim içerisinde Anayasal kuruluşların ve özellikle siyasi partilerin Atatürkçü millî bir görüşle müştereken tedbirler ve çareler aramaları kaçınılmaz bir sorumluluk olarak görülmektedir.

Millî Güvenlik kurulunun muhtelif toplantılarında bu konuda alınan kararların muhalefete mensup siyasî partilerin kısır tutum ve davranışları yüzünden olumlu sonuçlara götürülmediği yüksek malumlarıdır.

Kuvvet komutanları ile beraber yaptığım son gezilerim de ordu ve Kolordu komutanı seviyesindeki general ve amirallerle görüşmelerimde millî birlik ve beraberliğe en çok ihtiyaç duyduğumuz bu dönemde suretle bir sonuca ulaşabilmek için gerekli tedbirlerin müştereken tespiti amacı ile tüm anayasal kuruluşlar ve siyasî partilerin bir kere daha uyarılması bütün komutanlarca müştereken dile getirildi.

Bu karar ışığında Türk Silahlı Kuvvetlerinin görüşlerini Millî Güvenlik Kurulu başkanı olarak zatualilerine sunuyorum gereğini yüksek takdirlerine arz ederim

Saygılarımla

Kenan Evren Orgeneral

G.K. Başkanı

Ayrıca mektuba iliştilmiş Türk Silahlı Kuvvetlerinin görüşü başlığını taşıyan ikinci bir mektup ekliydi, onda özetle şöyle diyordu. Türk silahlı kuvvetleri ülke yönetiminde etkili ve sorumlu anayasal kuruluşları özellikle siyasî partileri göreve davet etmek mecburiyetinde kalmıştır.

Kahraman Maraş olaylarının yıl dönümünde, henüz ilk ve orta öğretim çağındaki evlatlarımızın örgütlü eylemciler tarafından zorla sürüklendikleri anarşik olaylar ibretle müşahede edilmektedir.

Anayasamızın getirdiği geniş hürriyetleri kötüye kullanılarak istiklâl Marşımız yerine komünist enternasyonal söylenele Şeriat düzeni davetçilerine demokratik rejim yerine her türlü faşizmi getirmek isteyenlere anarşiye yıkıcılığa ve bölücülüğe milletimizin tahammülü kalmamıştır. Dendikten sonra devlet kademelerinin siyasî görüşlere göre parsellendiğini, polis öğretmen gibi birçok kuruluşun düşman kamplara bölündüğü vurgulandıktan sonra bölgemizde gelişmelerden bahisle Ortadoğu da her an sıcak bir çatışmaya dönüşebilecek durumdadır. İçte anarşist ve bölücüler yurt sathında genel bir ayaklanmanın provalarını yapmaktadır.

Ülkede birlik ve beraberliğin sağlanması için yüce meclislerimizden en kısa zamanda kısa ve uzun vadeli tedbirler alınmalıdır. Son pasajında Türk silahlı kuvvetleri iç hizmet yasası ve kendisine verilen görev ve sorumluluğun idraki içinde siyasî partilerin bir an önce Atatürkçü bir görüşle devleti yok etmeye yönelik her türlü

hareketlere karşı bütün önlemleri müştereken almaları ve Anayasal kuruluşlarında bu yönde yardımcı olmalarını ısrarla istemektedir.

İmza Kenan Evren
G.K. Başkanı
Nurettin Ersin
K.K. Komutanı
Bülent ulusu
D.K. Komutanı
Tahsin Şahin Kaya
Hav. K. Komutanı
Sedat Celesun
J.Genel Komutanı

Bu iki mektubun dışında 6 sayfalık terörü durdurma hedeflerine karşı ana başlığı altında yasal önlemler idari önlemler adlı iki başlık vardı. Bunda komutanların istediği ve tüm önlemler sıralanmıştı.

Korutürk soruyor benim ne yapmamı istiyorsunuz, dedi Evren bazı arkadaşlar bu mektubun 12 Martta olduğu gibi radyoda okunmasını istediler ancak biz size getirmeyi ve sizin takdirinize bırakmayı uygun bulduk siz Millî Güvenlik kurulunun devletin başısınız Korutürk iyiki radyoya vermemişsiniz öyle yapsaydınız ben bu mekâmı terk ederdim.

Evren eğer bunlar doğru yolu bulmazsa meclisi feshetmek başka bir yol denemek gerekecek. Zatiâliniz iki partinin başkanı ile temasa geçerek CHP ve AP'nin oluşturacağı büyük koalisyonu oluşturmalısınız. Ordu olarak arkadayız. Korutürk ben Demirel ve Ecevit'i çağırıp onları diyaloga zorlayacağım bu mektubu onlara vereceğim. Yılbaşından sonra vermem de bir mahsur var mı? Evren hayır bir mahsur yok dedi ve ayrıldı. Ordu tarafından Cumhurbaşkanına bir muhtara verilmişti ama kime 32 gün önce güvenoyu alan AP azınlık hükümeti olmazdı. Zira Demirel bunu üstlenmedi o tarihte MHP olarak bizde aynı kanaati taşıyorduk. 32 günlük bir hükümet muhtarının muhatabı olmamalıydı. Eğer önce ki hükümetin icraatları bahis konusu ise geç kalınmış bir uyarı mektubuydu muhtırayı kimse üstlenmemiş ve boşlukta kalmıştı.

Korutürk, Demirel ve Ecevit'i 12 Ocak 1979 günü bir araya getirmiş anlaşın diyordu ama neyle anlaşacaklardı. Ecevit AP CHP ortaklığı teklif ediyor Demirel mevcut bir hükümetin olduğunu yapılacak işin Devlet Güvenlik Mahkemeleri ve sıkıyönetim yasalarını çıkarırsak krizden çıkarız diyordu. Askerlerin bu yasalar hakkındaki taleplerini Demirel siyasî parti liderlerine yazmış bu kanunların TBMM'den geçmesi için destek talep etmiş Milliyetçi Hareket Partisinden olumlu cevap almış, CHP ve MSP'den bir cevap gelmemişti CHP'ye hakim olan aşın sol devlet güvenlik mahkemelerine kesin olarak karşıydı.

Bu tartışmalar sürüp giderken 6 Nisan 1980 gününe gelmiş çatmış Korutürk'ün süresi sona ermiş ama Cumhurbaşkanlığı konusunda hâlâ müspet bir adım atılmamıştı. Partiler arasında bir mutabakat yoktu. Bir partinin yalnız başına cumhurbaşkanı seçmesi imkânsızdı 22 Martta başlayan seçim turları neticeden uzaktı. AP'nin ilk çıkardığı aday Sadettin Bilgice en fazla 200 oy çıkabilmiş halbuki Ap nin meclis ve senatoda ki üye sayısı 260 civarında idi buna 18 de bizim oyumuzu eklersen 280 civarında bir oya ulaşması gerekirdi ancak AP si kendi adayına oy vermiyordu. MSP ise CHP'yle oynaş halindeydi. Muhsin Baturu destekliyordu bir fire Yaşar Göçmen hariç CHP'nin adayına oy veriyordu. Yaşar Göçmen Muhsin Baturu ayakkabı ile cami halılarını çiğneyen bir adama ben oy vermem diyordu. Bu itirazından dolayı genel kurul salonunda hafifte olsa partili arkadaşları tarafından tartaklanmıştı. MSP'nin Muhsin Batur paşayla olan bağı neydi ki AP'si adayını değiştirmiş İstanbul milletvekili Faik Türün'ü aday yapmıştır. Paşa ise paşaydı artı beş vakit namazını kılan mazbut bir kişiliğe sahipti. Bu yapısından dolayı AP li üyelere oy alamıyordu. İstanbul milletvekilimiz Turan Kocal Bey turlar devam ederken kuliste bir masa etrafına toplanan AP'li 7-8 üyenin aralarında geçen şu konuşmaya şahit oluyor bunlardan konuşan kişi Rize milletvekili İzzet Akçal Mesut Yılmaz'ın amcası aynen şöyle diyor namaz kılan bu yobaza oy vermeyiz, peki onlar böyle diyordu. MSP ye ne oluyordu. Muhsin Batur aşkının sebebi neydi. Çok yazıldı söylendi Millî nizam partisi kapandıktan sonra tedavi bahanesiyle İsviçreye uçan Erbakanı 12 Mart sonrasında AP oylarını bölmek için Türkiye'ye getirenin Muhsin Batur olduğuydu. CHP Muhsin Batur'u aday olarak çıkarınca tabi senatörlerden 12 Mart devlet bakanı Mehmet Özgüneşin aracı olarak MSP liler Batur arasında diyalog kurması sonucu Erbakan'la Batur defalarca bir araya geldiler anlaşılarda nede anlaşılarda bunu bilmiyoruz ancak MSP le devamlı temas halinde olan Muhsin Batur bizim kapımızı bir kerre olsun çalmadı.

Her fırsatta din, iman, İslâm diyen MSP'nin 5 vakit namaz kılan Faik Türün paşaya- değilde Yaşar Göçmenin ifadesiyle camiye ayakkabı ile giren Muhsin Batur'u desteklemesinin ikinci bir yönünde AP Azınlık hükümetini

yıkıp CHP yle hükümet kurma pazarlığının el altında devam etmesiydi. Gerçi CHP'nin amacı AP 'yle bir hükümet kurmaktı ancak Ap. Böyle bir hükümete yanaşmıyordu. Böyle bir ortaklığa evet dediği an seçmen tabanının büyük ölçüde M.H.P ye kayacağı kesindi. Çare erken seçimdi işte 23 Nisan günü Ap Erken seçim teklifim ortaya attı Bu arada Coşkun Kırca'nın hazırladığı Cumhurbaşkanlığı seçimiyle ilgili Anayasa değişikliği AP Grubunda imzaya açıldı buna göre cumhurbaşkanını halk seçecek ayrıca geniş yetkilere sahip olacak. Meclisi feshedecek kanunları veto edebilecek atamalar yapabilecek vs eğer bu gerçekleşirse Ap bundan kazançlı çıkacaktı hala Çankaya da vekaleten cumhurbaşkanlığı görevini yürüten İhsan Sabri Çağlıyangili cumhurbaşkanı yapmaktı. M. Ali Birand'ın yazdığına göre hürriyet gazetesi Ankara temsilcisi Cüneyt Arcayürek bir gün başbakana gidiyor kamuoyu Ecevit'le bir araya gelerek sorunları çözmenizi istiyor. Ben Ecevit'le konuştum birer kişi görevlendirin bunlar gizlice buluşup bir doruk toplantısı hazırlasınlar. Demirel hevesli olmamasına rağmen peki demiş. AP den genel Başkan yardımcısı Necmettin Cevheri CHP'den genel sekreter yardımcısı Altan Öymen görevlendirildi. 15 Mayıs gecesi Altan Öymen'in Çankaya daki evinde gece yapılan bu gizli toplantıda cumhurbaşkanlığı seçimi üzerinde duruluyor ve netice olarak iki Genel Başkanın 24 Mayıs günü bir araya gelmesi kararlaştırılıyor ve 24 Mayıs günü mecliste Ecevitin odasında iki lider mahiyetleriyle (kurmayları) ile bir araya geliyorlar. Toplantıda ilk sözü Demirel alıyor. AP grubunda imzaya açılan Anayasa değişikliğini ortaya atıyor, Türkeş çağırma olumlu yanıt verdi. Erbakan düşünelim diyor. Cumhurbaşkanlığı seçimi öyle bir noktaya geldi ki bu tıkanmayı ancak Millet çözer, çıkalmı milletlin karşısına millet kimi istiyorsa onu seçsin. Ecevit buna karşıydı o da Korutürk'ü anlaşılarak seçtiğimiz gibi yine bir aday üzerinde anlaşıp bu işi mecliste çözelim diyordu. Demirel bizim çıkacağımız adaya sizin parti sizin çıkaracağımız adaya. Bizim arkadaşlar oy vermez. O zaman başkaydı şimdi durum değişik diyordu bunun üzere devam eden konuşmalar bir neticeye varmadan 28 Mayıs Cuma günü toplanmak üzere ayrılıyorlar 28 Mayıs günü tekrar bir araya geldiklerinde Ecevit CHP AP MSP'li geniş tabanlı koalisyon Teklifi'ni gündeme getirdi. Demirel ise anayasa değişikliği bu olmazsa erken seçim tezini tekrarladı. Toplantı dağıldı.

MATEM GÜNÜ

27 Mayıs 1980 MHP'nin Matem günüydü. Mertliğin dürüstlüğün timsali gerçekten Ağa olan MHP genel başkan yardımcısı Gün Sazak Bey komünist Dev Sol Militanlarınca evinin önünde şehit edilmişti.

12 Eylül darbesine kadar 27 günleri bayram olarak kutlanıyordu. Her iki rahmetli Türkeş Bey ve Gün Sazak Anıt Kabirdeki törene katılmışlar, oradan birlikte parti genel merkez'ine gelmişlerdi. Üçümüz partinin önünde oturduk. Yine Allahın rahmetine kavuşan partinin emektarı Hasan Kazan yeni demlediği çaydan getirdi. Birer çay içtik. Genel başkan o gün kara yoluyla İstanbul'a gidecekti. Gün beyi birlikte götürmek için yarım saat rica etti. Gel Gün birlikte gidelim beni yalnız bırakma diyor Gün Sazak ise efendim beni bugün mazur gör çiftlikte işim var, çocukları alıp çiftliğe gideceğim diyordu. Neticede Türkeş Bey gün Beyi ikna edemedi peki öyleyse ben yola çıkayım dedi. Kalktı arabasına bindi İstanbul'a doğru yola çıktı Gün Beyle ben 15 dakika civarında oturduk birer çay daha içtik. Rahmetli kalktı. Hadi Allah'a ısmarladık Mehmet Ağa dedi. Bana genellikle böyle hitap ederdi. Arabasına bindi o gün şoförünü getirmemişti, arabayı kendisi sürerek ayrıldı. Akşam partiden eve döndüm, yarım saat sonra Hasan Kozan telefonda Mehmet bey Gün Sazak'ı vurdular diyordu. Haberi alan Türkeş Bey ayağının tozuyla gece Ankara'ya dönmüştü acımız büyüktü bir değeri kaybetmiştik Türkeş adeta çökmüştü; acı, bununla da kalmıyordu. Komünist mihraklar basında çöreklenen yandaşları Gün Sazak'n Türkeş'e muhalif olduğunu davadan döndüğü için Türkeş tarafından vurulduğunu yazacak kadar alçalmışlardı. Partili geçinen bazı kişiler bile Gün Sazak'ın Türkeş'e Muhalif olduğunu söyleyecek kadar modaya uyduğunu üzülenek gördüm. Gerçek bu muydu? Elbette hayır. Her ikisinin de yakınında olan bir kişi olarak gerçeği ilk defa burada yazıyorum. Türkeş Beyle partide yalnız kaldığımız zaman sohbet sırasında söylediği şeydu, insanlar fanidir. Benden sonra davamızın kesintisiz devam etmesi için yerime bir kişinin yetişmesi lâzım diyordu. 1974'te genel sekreter yardımcısı Acar Okan'ı düşündüğünü bizzat bana söyledi. Bunu yeminle teyit ediyorum sonra 1976 yılına geldiğimizde Türkeş Beyin evlenme konusu gündeme gelince araya kara kedi girdi. Acar Okan bu konuda Muhalefet gösterdi. Aralarında kırgınlık oldu. Acar bey yönetim dışında kaldı. 1979'a geldiğimizde; aynen bunu da yeminle teyit ediyorum odasında konuşurken söz dolaştı vekalet konusu açılınca yerime gün Sazak Beyi düşünüyorum ve ona güveniyorum diyordu. Türkeş Bey Gün Sazak'ın kendine muhalif olduğunu bilmeyecek duymayacak kadar gözü kapalı kulağı tıkalı bir insanımıydı ki kendisine muhalif olan bir kişi kendine vekâlet eden İnumaralı genel başkan yardımcılığında tutsun ve ilerde kendi yerini teslim edeceği kişi olarak düşünsün. Buna kargalar da güler Rahmetlinin cenazesi şanına lâıyk olarak ülkücülerin tekbirleriyle edebî istirahatgahına

tevdî edildi. O gün yurt çapında salâlar verildi, ülkücülerin hüznü günüydü. Ecevit tarafından başkaldırma olarak niteleniyordu.

Bu arada MHP meclis grubu 7 Haziran günü toplanarak sinei millete dönme kararını almıştı. Milletvekilleri aldıkları maaşları da iade ederek istifa edeceklerdi. Türkeş Bey partinin yetkili organı genel idare kurulunu toplantıya çağırıyor, genel idare kurulu meclis grubunun kararını onaylamadı, yeniden meclise döndük.

Cumhurbaşkanlığı seçimi dönme dolap gibi dönüyor, oturumlar yapılıyor netice yok, almakta mümkün görünmüyordu. Bu arada hükümete destek veren diğer MSP bir taraftan da Kadayıfın altını kızartıyordu. Bu arada Ecevit 8 Haziran günü CHP küçük kurultayında yaptığı konuşmada en çok milletvekili sayısına sahip olmasına karşın bir CHP AP MSP'nin kuracağı koalisyon hükümetinde başbakanlık iddiasında bulunmayacağını dışarıdan bir kişinin de başbakan olabileceğini açıklıyordu. Demirel'in bu teklife cevabı sayın Ecevit nasıl bir hükümet istiyor anlayamadım, kırdığını döktüğünü tamirle uğraşıyoruz. Kendine güveni varsa Millete (seçime) gidelim, diyordu.

Ecevit Erbakan Buluşuyor

Ecevit bir taraftan Demirel'i sıkıştırırken, diğer taraftan kadayıfın altını kızartan Hocayla gizlice randevulaşıyordu. 8 Haziran günü yani CHP kurultayında CHP MSP'yle T.B.M.M M.S.P. grup odasında yanında Altan Öymen'le geliyordu. Erbakan kanadı, Hasan Aksay ve Oğuzhan Asiltürk'ten oluşuyordu. Hedef AP azınlık hükümetini düşürmekti, ancak MSP'nin şartları ağırdu verilecek gensoruyla hükümeti düşürmeye evet ancak bundan sonra kurulacak hükümetle CHP MSP hükümetinde başbakanlığın MSP ye verilmesi şartını öne sürmesi Ecevitin itirazıyla karşılaşılıyor halbuki Ecevit'in isteği tarafsız bir başbakan başladığında AP nin dahil olacağı büyük koalisyon Erbakan, Ecevit tartışmasının odağında öncelikle MHP var. MHP ye karşı güç birliği oluşturmak ama bir türlü anlaşamıyorlardı. Netice Altan Öymenle Oğuzhan Asiltürk'ün müzakereleri sürdürmesi kararlaştırıldı.

16 Haziran günü CHP parlamento grubunda AP azınlık hükümetini düşürmek için gensoru verilmesi konusu gündeme geldiğinde Milletvekilleri Ecevit'i sert şekilde tenkit ediyorlardı. Şu anda gensoru gereksiz bırakalım AP iktidarda yıpransın muhalefette kalmamız CHP'nin güçlenmesini sağlayacak yapılacak bir seçimde şansımız artacaktır.. Tezi ileri sürülürken Ecevit aksini savunuyordu bu hükümetin daha çok yıpranmasını, CHP nin muhalefette daha çok puan kazanması yönünde bir karara varırsak buna rejim dayanabilir mi diyordu Solcu yazarların iddiasına göre Ecevit'in MHP Tandanslı sağ bir darbeden endişesi vardı.

16 Haziran günü yapılan genişletilmiş sıkıyönetim koordinasyon toplantısında, komutanlar istenilen Anayasa değişikliği ve konuların çıkamadığından şikâyet ediyorlar. 17 Haziran günü ise darbenin tarihini tespit ediyorlardı. İhtilal 11 Temmuz saat 04 bayrak plânı özel kuryelerle dağıtıldı.

Bu adara CHP' nin MSP' nin gizli pazarlığı sürüyordu. Düşüm noktası başbakanlık veya tarafsız bir başkanın yanında Erbakan'ın Başbakan yardımcılığı, 24 Hazirana geldiğinde Erbakan MSP milletvekillerini serbest bıraktığını, artık bu hükümeti destekleme mecburiyetinin kalmadığını açıklıyor ve ilâve ediyordu Arkasını görmeden hükümeti düşürmeyiz bu arada CHP nin gensorusu gündeme gelmişti 2 Temmuz günü hükümetin kader günüydü, o günü hiç unutamıyorum. MSP adına kürsüye çıkan Erbakan Demirel'i yerden yere vuruyordu. Parmağıyla AP sıralarını işaret ederek sizi gidi sizi ben sizi çok iyi bilirim diyor tabi bu arada gülünç şeylerde oluyordu. Ap sıralarında protesto CHP sıralarından alkışlar, bravo sözleri yükseliyordu Kulisteki milletvekilleri yerli sinema başladı diye salona giriyordu. O gün geç saatlere kadar süren konuşmalar ve oylama sonunda; 227 güven, 214 güvensizlik oyu çıkmış, hükümet güvenoyu almıştı. Oylama sonucu Erbakan bir açıklama yaparak gereken desteğin devam ettiğini söylüyordu. Kadayıfın altı tam kızarmamıştı CHP pazarlık kapıları açıktı.

Hükümetin 227' ylide güvenoyu alması ihtifalcileri plân değişikliği yapmaya zorluyordu. Yeni güvenoyu almış bir hükümete karşı ihtilal hoş karşılanmaz biraz daha bekleyelim görüşü ağır basmış 8 Temmuz günü bayrak plânı yürürlükten kaldırılmıştır. Türkiye çapında cinayetler durmuyor, kan akmaya devam ediyordu. Komünist ve bölücü çetelerin iç harp kışkırtması sonucu 8 Temmuz günü Çorum olayları patlak veriyordu. Hedef Türkiye genelinde Sünnî Alevî çatışmasını gerçekleştirmekti. Bu hadise de 8 vatandaş hayatını kaybetmiş, bazı iş yerleri tahribata uğramıştı biz MHP olarak AP azınlık hükümetinin devamını ancak yeterli tedbirlerin anayasa değişikliği devlet güvenlik mahkemelerinin çıkartılması cinayetlerin durmasını ve erken bir seçime gidilmesini istiyorduk. CHP AP ve MSP nin birlikte kuracağı bir hükümetin MHP yi hedef alacağı aşıkardı ancak AP nin bu tuzağa düşmesi zordu bizim hükümete karşı hiçbir zorluk çıkarmadan verdiğimiz destek sağ kamuoyunda tekdire karşılanıyordu. Seçmenin nabzını çok iyi tutmasını bilen Demirel MHP yi dışlarsa büyük oy kaybına uğraşacağını seçmen tabanının MHP ye kayacağını çok iyi biliyor ve C.H.P nin tuzağına düşmüyordu

bizde parti yönetimi olarak MHP üzerinde oynanmak istenilen oyunlara fırsat vermemek için azami titizliği gösteriyorduk. Hele bir CHP ile MSP' nin yapacağı bir ortaklığın komünist ve bölücülerin işine yarayacağı kesindi, gayet usta ve akıllı manevralarla MHP bunu önlemiştir. Bu inceliği anlayamayan bazı taraftarlarımız bize sitem ediyorlar. Demirel hükümetinden desteği çekmemizi istiyorlardı, ancak bunlar hissi davranışlardı. Bunlara da sabırla göğüs geriyorduk. Bu arada 5 kontenjan senatörlüğü boşalmış, cumhurbaşkanlığı seçimi bir ilerleme yoktu CHP de Muhsin Batur AP'de Faik Türlü turları devam ederken cumhurbaşkanı vekili İhsan Sabri Çağlıyangil Demirel'le Ecevit'i Çankaya'ya davet ederek bu konuları görüşüyordu. Beş kontenjan senatörünün atanması gerektiğini, ancak bunu kendisinin değil yeni seçilecek cumhurbaşkanının yapmasını istediğini vurgulayarak 2 liderden bir aday üzerinde anlaşmalarını talep ediyordu. Demirel, Ecevit'i bir bağımsız aday seçtirmek istemediğini ileri sürerek oysa ne AP bir CHP liye ne de bir CHP'li AP'liye oy verir. Biz istediğimiz kadar zıplayalım netice alamayız diyordu. Çağlıyan gilde geniş tabanlı bir koalisyon ve cumhurbaşkanlığı konusunda iki partinin anlaşmasını zor görüyordu. Eski bir politikacı olarak parti tabanın temayülünü Demirel kadar o da biliyordu. Sonunda Ecevit şu çizgiye geliyor ben cumhurbaşkanının parti üyeleri arasından seçilmesini demokratik buluyorum, ancak bir bağımsızın seçilmesine de varım diyordu ama Demirel kuşkuluydu bu diyalog çağrılarının altındaki oyun AP tabanın dağılmasına yönelikti bu toplantıdan da bir netice çıkmamıştı. Bu toplantıdan 2 gün sonra cumhurbaşkanı vekili Çağlıyangil mecliste temsil edilen parti başkanlarını millî birlik grubu başkanını toplantıya çağırdı, mevzu cumhurbaşkanlığı seçimiydi. Görüşler farklıydı ama ortak nokta cumhurbaşkanının meclis içinden seçilmesi idi MHP genel Başkanımız TÜRKEŞ Bey parlamentodaki aritmetik millî iradeye uymuyor, solun karşısındaki partilerin oy oranı yüzde 70, ancak meclislerde bu oranda temsil edilmiyorlar, bu durumda erken seçim şarttır. Biz dışarıdan bir cumhurbaşkanına karşıyız diyordu. Bütün liderleri grup başkanlarını dinleyen Çağlıyangil, Demirel'le Ecevit'in anlaşmasından başka çıkış yolu olmadığı kanaatine vararak, 24 Temmuz günü iki lideri Çankaya'ya yemeğe davet eder. Siz Türkiye'nin yüzde seksenini temsil ediyorsunuz, şimdi cenaze başında oturup ağlama zamanı, değil Millet müjde bekliyor bir yemekle bu iş halledilmez, ancak papa seçimi gibi bu işi bitirinceye kadar devam edeceğiz. Demirel önce teşhiste birleşelim derken, Ecevit MHP'yle ilişkisini kesmesini istiyordu. Ayrıca Devlet Güvenlik mahkemesi ve olağan üstü hâl yasasına yanaşmıyordu. Ecevit'in tüm isteği AP MHP ittifakını bozmaktı. Devlet dışı güçler devletin yerini almak isteyenler silahlı zorbalara, CHP milletvekillerinin evlerini basıyorlar. Bunları hep MHP yapıyor diyor, bu toplantıdan bir türlü kurtulamıyordu. Demirel buyur seçime gidelim, Ecevit yanaşmıyor siz 3 parti yeterli sayıya sahipsizsiniz biz destek almayız diyordu saat gece yarısına kadar devam eden toplantı bir anlaşma sağlanmadan dağıldı. CHP AP'nin MHP'yle ittifakının devam ısrarı üzerine İçişleri Bakanı İsparta milletvekili Mustafa Gülcügil hakkında gensoru verme teşebbüsünü AP Gülcügil'i istifa ettirerek önledi, yerine Ankara milletvekili Orhan Eren'i atadı. Çankaya zirvesinin sonuçsuz kalması darbe hazırlığı içinde olanları iyice ümitlendirmişti.

Askerî şura 5-7 Ağustos tarihinde toplanmış, atama ve terfi işlerini tamamlamıştı. Komuta heyetinden Bülent Ulusu emekliye ayrılmış Deniz Kuvvetleri Komutanlığına Nejat Tümer atanmıştı. Genel Kurmay 2. Başkanı Haydar Saltık Ege ordu komutanlığına, Bedreddin Demirel 2. Orduya atanmıştı. 9 Ağustosta Komutanlar genelkurmayda toplanmış ihtilâl tarihi saptanmıştı. 12 Eylül 04 -Bayrak Plânı'nın yeniden dağıtılmasını hazırlıkların yapılmasını karara bağlıyordu.

Siyaset cephesinde gündem erken seçimdi iş resmîyete bindi 17 Ağustos günü seçim teklifi AP grubunca Meclis başkanlığına verildi. MHP olarak erken seçim bizim de isteğimizdi. Bu arada Sayın Erbakan AP'yi şiddetle tenkit ederek erken seçim girişimini engellemenin yanı sıra CHP ile işbirliğine girmişti. 22 Ağustos Ecevit Erbakan buluşmasında gensorular konusu ele alındı. Karşılıklı destek verilmesi üzerinde anlaşıldı. Böylece CHP MSP cephesi oluştu. İlk iş birliği Anayasa komisyonunda gerçekleşti. 25 Ağustos günü toplanan anayasa komisyonunda MSP'nin hazırladığı 90 sayfalık rapor her gün 10'ar sayfa okunarak engellemeyi başlatmışlardı. Onlara göre erken seçim anayasaya aykırıydı. Sebebi efendim cumhurbaşkanı seçilmeden milletvekilleri yemin edemezmiş, bu iki parti seçimden kaçmak için her çareye başvuruyordu. Bir erken seçimin iki parti içinde hüsrana olacağını çok iyi biliyorlar Can hıraç bir şekilde karşı çıkıyorlardı. Hiç unutamam o günlerde CHP Bingöl Milletvekili Dr. Celalettin ezman gündem dışı söz almış konuşuyordu. Yönünü AP sıralarına dönmüş aynen şöyle söylüyordu. Ap. liler erken seçim diye çırpıyorsunuz erken seçimin bu meclise ne getireceğini biliyor musunuz, erken seçim bu meclise MHP yi getirecek siz MHP'nin uşağımızsınız diyordu CHP'nin ılımlı kanadından rahmetli Prof. Turan Güneş kulislere konuşurken MHP en az 150 milletvekili çıkarır. Tahmininde olduğunu alenen söylüyordu. Ama gel gör ki Anayasa komisyonu BSK MSP'den komisyonda çoğunlukta CHP MSP ittifakında idi. Netice almak oldukça zordu bu arada M.S.P Dışişleri Bakanı Hayrettin Ekmen hakkında gensoru vermişti. Gensorunun mahiyeti İsrail ve Kudüstü. CHP'nin tam desteğini almıştı. Artık kadayın altı

tam kızarmıştı yemeye hazır hâle gelmişti. Ön görüşmeleri yapılan gensoru gündeme alınmıştı. 5 Eylül günü yapılan görüşmelerde MHP adına ben konuştum (Meclis Zabıtları).

Söz sırası, Milliyetçi Hareket Partisi grubu adına sayın Mehmet Doğan'da.

Buyurunuz Sayın Doğan: Sizde süreniz 30 dakika efendim.

MHP GRUBU ADINA MEHMET DOĞAN

(Kayseri) Sayın Başkan, sayın milletvekilleri: Dış İşleri Bakanı hakkında millî Selâmet Partisi genel başkanı Sayın Necmettin Erbakan ve arkadaşlarınca verilen gensoru hakkında Milliyetçi Hareket Partisinin görüşlerini arz etmek üzere söz almış bulunuyorum. Grubum ve şahsım adına yüce meclise saygılar sunarım.

Sayın milletvekilleri, tarih boyunca olduğu gibi, bugün de milletlerarası münasebetler ve mücadeleler devam etmektedir; bu mücadele ve münasebetlerin bitmesi de mümkün değildir gelecekte belki daha amansız bir şekilde sürüp gidecektir. Her milletin kendi varlığını, millî çıkarlarını, vatan bütünlüğünü koruması, kollaması, elbette ki en tabii hakkıdır. İşte, bu çerçeve içerisinde her millet gerek komşu devletler, gerekse uzak da olsa diğer devletlerarasında millî çıkarlarını ön plânda tutmak şartıyla münasebetler kurar, bu da devlet politikası olur. Her gelen hükümet veya şahıs bu ilkelerle diledikleri gibi oynayamaz. Görevleri, gayesi ve hedefleri belli olan devlet politikasını daha iyiye, daha güzele, kısacası tespit edilen ana hedeflere ulaştırmaktır. Çünkü şahıslar ve hükümetler gelip geçici, sürekli olan ise devlettir.

Türk Devleti de cumhuriyetle birlikte bir dış politika tespit etmiştir. Temelleri "Yurtta sulh, cihanda sulh" ilkesine dayalı, insan haklarına saygılı, kimsenin toprağında gözü olmayan dostça münasebetleri hedef alan bir politikadır. Bu politikanın bugüne kadar gelip geçen hükümetler elinde, genellikle Türk millî menfaatlerine uygun olarak yürütüldüğünü iddia etmek mümkün değildir. Bilgisiz, liyakatsiz, millî hedeflerden habersiz kadrolar elinde Türk dış politikası yer yer çıkmaza itilmiş Türk milleti beynelmilel antlaşmalarla sağladığı haklarını dahi koruyamaz duruma düşmüştür.

Bunun mesulü falan hükümet veya filan şahıs değildir. Gelen geçen hükümetler. Dışişleri teşkilatında görev alan, yüksek düzeyde görev almış olan tüm bürokratlar derece derece sorumludur. Bu gibi hükümetler. Türkiye cumhuriyetinin koyduğu dış politikanın felsefesini kavrayamamışlardır; Türk Hariciye teşkilâtını organize edememişler, Türk milletini yabancı ülkelerde tam anlamıyla temsil edecek, millî hak ve çıkarlarını koruyabilmek için bilgili, tarih ve kültür şuuruyla dolu mazbut karakterli, Türk dış politikasını kavramış kadrolar yetiştirememişlerdir. Elçilikler, konsolosluklar, ataşelikler her gelen iktidarca dosta, yarana peşkeş çekilmiş veyahut da Türk dış politikasının ana felsefesine uzak, gününü gün eden bazı kişilerin inhisarına düşmüş saltanat gibi babadan oğla intikal edip gelmiştir. İşte, dış politikada bulunduğumuz nokta burasıdır.

Sayın milletvekilleri, biz bir imparatorluk döneminden geliyoruz. Birinci Dünya Savaşı, 600 yıllık Osmanlı Türk İmparatorluğunu dağıtmış, emperyalist güçler topraklarımızı işgale başlamış, bu işgaller Anadolu'nun bağrına kadar uzanmıştır. Türk Milleti, canını dişine takarak, kanı pahasına, canı pahasına giriştiği millî mücadeleden Allah'ın izniyle muzaffer çıkmış; bugünkü Misak-ı Millî hudutlarımızı çizmiş, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni kurmuştur.

Kaybedilen imparatorluk topraklarında, Misak-ı Millî hudutları dışında, mühim miktarda soydaşlarımızı terk etmek mecburiyetinde kaldık; Batı Trakya ve Musul'u sayabiliriz. O günün şartlarında Batı Trakya'yı Millî sınırlar içine katmak mümkün olmadı; ama soydaşlarımızın hakları Lozan Anlaşması'yla bir statüye bağlandı. Bu anlaşmaya göre, azınlık, cemaat haklarıyla teminat altına alınmış, Türk bölgesine Yunanlı nüfus mübadelesi önlenmiş; mal, mülk edinme, dini ibadet, Türkçe tedrisat hakları sağlanmış. Ege denizindeki adaların askerî maksatlarla kullanılması ve tahkim edilmesi önlenmiştir.

Lozan Antlaşması'nın 37'nci maddesi gereğince Türkiye'de yaşayan Rum azınlık cemaatine de aynı haklar tanındı. Biz, Türk Milleti olarak attığımız imzaya bugüne kadar sadık kaldık, ama muhatabımız olan Yunanistan, anlaşmayı tersyüz etti. Rum azınlık cemaati, en azından Türkler kadar rahat ve imkanlı yaşarken. Batı Trakya Türklerinin acıklı hâlini hepimiz biliyoruz. İnsanca yaşama hakları ellerinden alınmıştır. Bunu, dünyada bilmeyen kalmadığı hâlde, bugüne kadar gelip geçen Hükümetler, meseleye yeterli ilgiyi göstermemiş veyahut da acz içinde elini ovuşturup oturmuşlardır.

Şimdi bakınız, Eylül 1976 tarihli Amerikan dergisinden aktarıyorum;" Yunan Irkçılığı ve Batı Trakya Türk Azınlığı" başlığı altındaki yazıda özetle şöyle diyor: " Acaba, dünya kamuoyu, Batı Trakya'da Meşe, Bekirli ve Arabacı köylerinde yaşayan Müslüman Türk Azınlığın atalarından kalmış, yüzyıllar boyu Türkler tarafından işletilmiş topraklara, Yunan makamları tarafından asılsız bir haksız iktisap iddiasıyla el konulduğu ve sahiplerinin yaşlı gözleri önünde o bölgedeki Yunanlılara dağıtıldığını biliyor mu:

Acaba dünya kamuoyu, Batı Trakya'da yaşayan Türk azınlığın evlerini onarma izni alamadıklarını, topraklarını işlemek için gerekli malzemeyi temin edemediklerini, buna karşılık jandarma ve polis karakollarında veya devlet dairelerinde her gün dayaktan hisselerini aldıklarını, dünya kamuoyunun oluşmasını sağlayan kitle haberleşme araçları neden Batı Trakya'ya uzanıp, orada yaşayan halkın açılıyla yakından ilgilenmek imkanı bulamıyor? Orada yaşayan insanlar armatör veya büyük şirketlerin sahipleri olmadığı, fakir olduğu için mi?

Neden, insanlık, dünyanın en büyük toplama kampında yaşayan Batı Trakya Türklerinin yaşama çabalarına aldırıyor?

1924 yılında 120 bin Türk yaşamaktaydı, Türkler normal olarak %3 artar. Yarım yüzyıl içinde artan nüfus ne oldu?

Batı Trakya Türk'ü Türkiye'den gelen gazeteyi okuyamaz, Türk radyosunu dinleyemez, hatta Türkiye'den gelen namaz vakitlerini gösteren masum duvar takvimlerini de duvarına assanız.

Değerli arkadaşlarım uzun bir makaleden kısa birkaç pasaj aldım.

Biz, Milliyetçi Hakaret Partisi olarak, bütün komşularımızla karşılıklı anlayış ve dostça münasebetlerden yanayız. Özellikle, din kardeşlerimiz olan Müslüman Arap ülkeleriyle yüzyıllar boyu aynı kaderi paylaşmanın, aynı bayrak altında yaşamının, aynı kibleye yönelmenin şuurunu taşıyoruz.

Müslüman komşularımız Suriye ve Irak, bizden ayrılmış devlet oldukları günden bugüne kadar, Türk milletinden daima dostluk görmüşlerdir. Özellikle Irak'la cumhuriyetin başından beri iyi münasebetlerimiz sürmüş, müşterek Bağdat Parkı kurulmuş, Türkiye tarafından dostça kardeşçe münasebetleri zedeleyecek her türlü davranıştan kaçınılmıştır. Maalesef dostluğa, kardeşliğe, yaklaşmayan ilk davranış 1956 yılında Kerkük'te yaşayan masum soydaşlarımıza karşı yapılan kanlı katliam hepimizin malumudur.

Türkiye, bugün olduğu gibi, o gün de seyirci kalmıştır. Bütün olup bitenlere rağmen, millet olarak iyi niyetimiz, muhafaza ettik, her türlü hasma ne tutum ve davranıştan kaçındık.

İyi niyetimizin, maalesef bugün Irak'ın başında bulunan sosyalist, İrkçi Baasçı liderleri tarafından anlaşılmadığını, hafife alındığını, düşmanca bir tavır içine girdiklerini üzülen görüyoruz.

Öyle düşmanca bir tavır ki İslâm kardeşliğimizi bir tarafa bırakın, komşulukla, insanlıkla bağdaştırmak mümkün değildir.

Sınırı yanlışlıkla geçti diye helikopterlerle hücum edip, katlettikleri on Türk, din kardeşleriydi, komşularıydı. Ataları, yüzyıllar boyu aynı kaderi paylaşmışlardı. Bu vahşiyane cinayetin sorumluları elbette ki, Irak'ın başında bulunan, İslâm'dan nasip almamış ırkçı sosyalist baas liderleridir.

Akıl babası, Hıristiyan Misal Eflak olan devlet başkanı Saddam Hüseyin, 23 Temmuz 1980 tarihli Bağdat Sevr'e gazetesinde yayınlanan beyanatında tiyneyetini ve zihniyetini ortaya koymuştur. Bu beyanatında şöyle diyor bizden öncekiler aptaldı, şimdi gerçek ev sahibi geldi. Biz şimdi halkımız adına bayraklara bayraktarlık yapıyoruz. Sınırlarımızdan birkaç Türk vatandaşı geçti, yasak bölgeye girdiler. Sınırdaki Irak uçakları devriye gezmektedir. Silâhlarla donatılmış helikopterlerimiz sının geçenleri gördü, üzerlerine ateş açtı, onları öldürdü. Bu da tabii bir olaydır. Bu tabii olaya karşı bu kadar gürültü neden yapıldı? Yani, Türk'ün ağırlığı Iraklıdan daha mı fazla? Yok. Bundan sonra Iraklının ağırlığı yeryüzündeki herseke eşittir.

Gözü kararmış, kendini dev aynasında gören petrol şımarığı bu zalim ırkçı sosyalist, hasbelkader Irak sınırları içinde kalan soydaşlarımız için, ıraklı Türkmenleri kimse bizden soramaz. Hiç kimsenin Irak vatandaşları için aracı olmasını kabullenemeyiz. Türkler ve İranlılar bunu iyice bilmelidir, her kimin burada kimsesi varsa gelsin, toprağı eşelesin, çıkarsın ve götürsün yürüsün gitsinler" demektedir.

• Aziz arkadaşlarım, biraz evvel burada konuşan bir sözcü, bundan evvelki öngörüş melerde Milliyetçi Hareket Partisi adına sözcülük yapan arkadaşımızı ve Milliyetçi Hareket Partisini de "Batı Klüp" üyesi olarak tarif etti.

Son zamanlarda siyasî edebiyatımıza bir klüp kelimesi girdi; siyasî istikametler, felsefi muhtevalar bu kelime ile tarif edilir oldu Biz, bazı siyasî tutumları hangi klübe dahil edeceğimizi şaşırtdık. Meselâ, akıl hocası Hıristiyan Misal Eflak olan sosyalist ırkçı Baas partisinin Türkiye'de sözcülüğünü yapanların, hangi Kulübün üyesi olduğunu tayinde güçlük çekiyoruz.

Biz ırkçılığa, faşizme, Nazizm e, komünizme karşı olan Türk İslâm ülküsünün sahibiyiz.

Sayın milletvekilleri, Mısır büyükelçiliği baskını olayını hepimiz hatırlıyorsunuz. Türk Devleti'nin başkentine kadar silâhlarla giren Filistinli gerillalar, Türk Devletinin şerefine tevdi edilen Mısır Büyükelçiliğini basmış, iki güvenlik görevlimizi şehit etmiş, elçilik mensuplarının ölümüne sebep olmuşken, Türk güvenlik kuvvetleri onları katletmemiş, adalete tevdi etmiştir.

Komşumuz Yunanlılarla da ara sıra karşılıklı sınır geçme, balıkçıların karşılıklı karasularına girme olayları zuhur etmektedir. Hiç birisinde böylesine barbarca katliam olmamış, küstahça beyanatlar verilmemiştir. Bu noktada,

bizimle birlikte bütün dünya kamuoyunun, dikkatini çekmesi ve üzerinde hassasiyetle durması gereken mesele açıktır. İnsan hak ve hürriyetlerinin bu ölçüde değer kazandığı asrımızda, bu nasıl bir devlettir ki, suç işlendiğini iddia ettiği kimseleri muhakeme etmeden, insanın en mukaddes hakkı olarak bilinen savunma hakkını tanımadan katledebiliyor." Kendi vatandaşlarına da, yabancılara da, devlet olma hassasiyetiyle bağdaşmayacak olan bu iptidai tavrı takınabiliyor?

Sınırı geçen vatandaşlarımız hiçbir sorguya tabi tutulmadan, helikopterlerden inen Iraklı askerlerce hemen orada kurşuna diziliyorlar İdam edilen Türkmenler hiçbir mahkemeye çıkarılmak-sızın, savunma haklarını kullanmalarına imkân verilmeksizin ve aylarca tecrit edildikten sonra bir gün öldürüldükleri duyuruluyor. Bu tutumla, zaman zaman çok daha hafif ve detay sayılabilecek mesafelerle uğraştıklarına şahit olduğumuz bazı milletlerarası kuruluşların da yakından ilgilenmesi gerekmez miydi? Ancak, biz müteşebbis olmadıkça, bizim Hariciyemiz bu makamları harekete geçirmenin gayretine düşmedikçe tabii ki, onların kendiliğinden doğacak ilgilerini beklemek mümkün olmayacaktır.

Değerli arkadaşlarım, son günlerde basında çıkan bazı haberler, bizim Hariciye teşkilâtımızdan bu tarz aktif tavırlar beklemenin nasıl bir hayal olduğunu iyice ortaya koymuştur. Gensoru vesilesiyle kısaca temas edeceğimiz bu hususlarda da Hariciye Bakanımızın tavrını öğrenmek istiyoruz.

Yayınlanan haberlere göre, idam edilen ilk 15 kişiden birisi olan, Irak Ordusundan emekli Albay Türkmen Kardeşlik Kulübü Başkanı Abdullah Abdurrahman, tutuklanmadan birkaç gün önce Bağdat Sefaretimize gelmiştir oradaki görevlilere, yakın günlerde Türkmen cemaatinin başına bir felâket gelebileceğini ifade etmiştir. Ayrıca, Türk Hariciyesinden Irak makamlarına bilgi ve haberler sızdırıldığı konusunda ciddi endişeleri olduğunu, bu hususları Sefirle konuşmak istediğini söylemiştir. Sefir bu zatın görüşme isteğini reddetmiştir. Birkaç gün sonra Türkmenler arasında geniş tutuklamalar başlamış, birkaç ay sonra da idamlara geçilmiştir.

Şimdi Türk Hükümetinin politikasının değiştiğini söyleyerek bu görüşmeyi reddeden sefir nerededir? Bu hadise üzerine Hariciye Vekilimiz ne yapmıştır? Dikkati çeken ve üzüntü veren diğer bir nokta; o devrin Cumhuriyet Halk Partisinin ırkçı Baas Partisi'ni kardeş parti ilân ettiği zamana tesadüf etmesidir.

Hadise bu kadarla da bitmemektedir. İdam edilen son 10 Türkmanden birisi, kendisine Türk Hariciye vekâletinden bir evrakın fotokopisi gösterilerek suçlandığını söylemiştir. Görülüyor ki hadise dehşet vericidir ve rahmetli Abdullah Abdurrahman ve diğerleri, Türk Hariciyesi tarafından hançerlenmiş olarak idama gitmişlerdir. Yine 1978'in Ocak ayında Türk emniyeti tarafından kendisine daimi ikamet verileceği vaadiyle emniyete getirilen ve Irak'a teslim edilen İbrahim, o gün bugün ölü mü, diri mi olduğundan haber yoktur ve babası, ilkökul öğretmeni olan Mehmet Bey de bir ay kadar önce idam edilmiştir. Bu tespitler her halde Hariciyemizin yüz akları değildir.

Değerli arkadaşlarım, şimdi burada önerge sahibi Sayın Erbakan'ın Irak dönüşü yaptığı basın toplantısına temas etmek istiyorum. Sayın Erbakan, başında millî kelimesi taşıyan bir siyasî partinin genel başkanı ve şahsiyetli dış politikadan en çok söz eden bir kişi olduğu hâlde, bunları unutarak Saddam Hüseyin'in sözcüsü gibi konuşmaktadır. Sınırı geçti diye katledilen 10 Türk'ten hiç bahsetmeyerek, idam edilen, hepsi yaşını başını almış, bugüne kadar Irak devletine sadık kalmış, hizmet etmiş emekli Albay Abdullah Abdurrahman, Doç. Dr. Necdet Koçak, Dr. Rıza Demirci ve arkadaşları için: " Anarşistmişler, camide namaz kılan Müslümanların yüzüne kezzap atacaklarmış" demesi esef verici bir olaydır. Bu kişiler Irak'ı yöneten baasçılardan kat kat daha üstün Müslüman'dırlar; onlar caminin kutsiyetini Allah'a kulluğu onlardan daha iyi bilenlerdir ve bugüne kadar da daima ezilmelerine, mallarının müsadere edilmesine, memurlarının sürekli sürgün hâlinde olmasına, en ağır baskılara rağmen daima sadık kalmışlardır. Şimdi soruyoruz:

Yanlışlıkla sınır geçen 10 Müslüman kardeşimiz de mi anarşi çıkaracaktı, namaz kılan müslümanlara kezzap atacaktı, yoksa Bağdat'a kadar uzanıp darbeyi hükümet yaparak, Baasçıları iktidardan mı uzaklaştıracaklardı? El insaf! Her Türk'ün, her siyasî partinin, Teker teker her parlamenterin birinci görevi, Türk Devleti'nin, Türk milletinin, Türk vatandaşının, soydaşının hak ve hukukunu korumaktır. Çağımızda hiçbir millet vatandaşlarına ve soydaşlarına karşı işlenen cürümlere bigâne kalmamaktadır. Bunun misalini yakın geçmişte Sovyet Rusya'nın kendi topraklarında yaşayan Sovyet vatandaşı olan Yahudiler hakkında aldığı karar ve İsrail'in dünya kamuoyunu da harekete geçirerek gösterdiği tepki süper bir devlet olan Sovyet Rusya'yı yerine mıhlamıştır.

Türkiye, Birleşmiş Milletler Anayasasına imza atmış bir ülkedir. Dünyanın her köşesindeki zulmü barbarlığı kınar ve onaylamaz ama kendi vatandaşlarına yapılan insanlık dışı muameleleri görmezlikten gelir. Nerede Kamboçya'ya, Vietnam'a Şili'ye ağıt yakanlar? Nerede Ebu Firaz'ın günlük hayatını adım adım takip edenler, İslamlık adına, devrimcilik adına?

Değerli arkadaşlarım: Gensoruda, Batı Trakya Türklerinden bahsedildiği hâlde, Kerkük Türklerinden söz edilmemiştir. Sınırdan şehit edilen 10 Türk akıllarına bile gelmemiştir. İşte üzerinde durulacak, hatta günlerce, aylarca düşünülecek nokta burasıdır.

Muhterem arkadaşlarım, Peygamber diliyle " Müslüman o kişidir ki, Müslüman kardeşinin ayağına batan bir dikenin ıstırabını yüreğinde hissedendir" Bu masum insanların katledilmesinin ıstırabını hissetmeyen yüreklere yazıklar olsun. Bu konuda Hükümet ve Hariciye pasif kalmış, yeterince tepki gösterememiştir.

Değerli üyeler, şu hususu teyid en bir kere daha ifade edeyim ki: biz Türk Devleti'nin daima komşularıyla dostluk, güven içinde yaşamasından ve dış politikasını bu ana doğrultu üzerinde geliştirmesinden yanayız. Irak içinde bu evveliyatla böyledir. Ancak malumdur, dış politika gerçekçilik ister, hava ve hevesle yürüyemeyeceği gibi, tek taraflı iyi niyetle de yürümez, dostluklar, karşılıklı iyi niyete dayanırsa dostluk olur. Maalesef, Irak'la olan ilgilerimizde karşılık bulamamış, hariciyemizin beceriksizlikleri de ilave edilince gülünç duruma düşmüşüzdür. Hâlbuki Irak'ta yaşayan Kürt ve Türkmen cemaatleri karşılıklı dostluğumuzun en kıymetli unsurları olabilirdi ve olmalıydılar da; ama Baas yönetiminin ırkçı, dengesiz tutumu buna imkân vermemiştir. Türk hariciyesi ise, Ortadoğu meselelerinde hiçbir zaman insiyatifi elde etme başarısını gösterememiştir ve daima emrivakilere boyun eğmek zorunda kalmıştır. Bu tutumla ne yeni dostluklar inşa edilebilir ne de mevcutları muhafaza edebilir. Çünkü izaha gerek yoktur ki kendi menfaatlerini koruma cehtini gösteremeyen bir devletin, dostluğu da fazla itibara lâyık bulunmaz.

Hâlbuki değerli arkadaşlarım, Ortadoğu'nun kaderi bir bakıma bütündür. İstesek de, istemesek de bu kaderi biz de Irak'la yahut Irak da bizimle paylaşmak zorunda kalabilir. Nice yıllardan beri Ortadoğu üzerinde oynanan büyük oyunlar karşısında ne Irak, ne de Türk hariciyesini bu idrakte göremiyoruz.

Bir zamanlar Rusya'nın tahrik ve yardımlarıyla Irak Kürt Cemaati Irak'a karşı dövüştürüldü dağlarda yıllarca kan kaybettiler. Yetmiş iki cins milleti bir devlet içinde yaşatanlar, bin yıllık coğrafya, devlet, bayrak, kan ve iman beraberliğini parçalayarak bu cemaati, Türkmen cemaati ile dövüştürmek istediler, ama muvaffak olamadılar, sonra roller değişti, ama kurbanlar aynı kaldı. Rusya, Baasçılarla anlaştı. Bu sefer de bazı Batılılar, İran şahı vasıtasıyla Irak Kürt cemaatini, sözüm ona desteklemeye koyuldular. Silâhlandırıdılar; ezilen mahvedilen yine bu cemaat oldu. Bu cemaatler bizi hiç ilgilendirmiyor mu, biz Ortadoğu ülkesi değilmiyiz? Kaderimiz bu coğrafya, beşeri unsurlarla oluşmayacak mı? Türk hariciyesinden Türk Devlet geleneğine ve haysiyetine yakışır biçimde ve menfaatlerimizi kavrayan bir idrakte Ortadoğu'ya eğilmesini istiyoruz. Bunun da ilk adımı, bu bakanlığı bir protokol genel müdürlüğü ve dış görev heveskârlığı olmaktan kurtarmakla başlar.

Sayın üyeler, şimdi Kudüs ve İsrail konusuna değinmek istiyorum. Biz Türk Milleti olarak Kudüs'ü bin yıl müdafaa ettik, yüz binlerce, belki de milyonlara varan şehit verdik. Kudüs İslâm dininde üç kutsal şehirden birisidir. Kudüs, aynı zamanda Yahudiler, Hıristiyanlar için de kutsaldır. Böyle bir şehrin zorla gasbedilip, İsrail'in başkenti yapılmasını şiddetle ve nefretle kınıyoruz. Böyle bir oldubittiye rıza göstermemiz mümkün değildir. Türkiye Hükümetinin bu oldubitti karşısında ilk tepkiyi gösteren, Müslüman ülkeler arasında bulunmasını olumlu karşılıyoruz.

Türk Hükümetinden bundan sonraki dönemlerde de daha aktif bir politika izlemesini bekliyoruz. Yine Türkiye hükümetlerinden, Kudüs'ün Osmanlı İmparatorluğu döneminde olduğu gibi, Müslümanların, Yahudilerin ve Hıristiyanların serbestçe girip çıkabilecekleri, rahatlıkla ibadetlerini yapabilecekleri özel bir statüye kavuşturulması yolunda teşebbüslerde bulunmasını talep ediyoruz.

Değerli arkadaşlarım, bu gensoru iç politikaya yöneliktir. Zira dünyanın çeşitli bölgelerinde Müslümanlara yapılan zulme temas edildiği hâlde Irak'ın sosyalist, ırkçı liderlerinin barbarlığı tek kelime ile dahi kınanmamışım

Sayın milletvekilleri, dış politikada millî ve dinî değerler etrafında birlik sağlanması zarureti ile karşı karşıya bulunuyoruz. İçeride birçok konularda itilafı olabiliriz; fakat Türk milletine yapılan haksızlıklara, zulümlere karşı hem İslâm'ın, hem de millî ruhunun gereği olan dayanışma içinde kenetlenmeliyiz. Bu duygular içinde yüce meclise saygılar sunarım (MHP ve AP sıralarından alkışlar).

Yapılan oylama sonucu gensoru kabul edilmiş Dışişleri bakanı Hayrettin Erkmen istifa etti. Demirel üzerine almadı bulun 226 düşürün hükümeti diyip işin içinden çıktı.

6 Eylül günü MSP'nin meşhur Konya, Kudüs'ü kurtarma mitingi yapılıyordu. Bu miting darbecilerin sevindiği ihtilâle gerekçe gösterdikleri aptalca yapılan bir gösteriden başka bir şey değildi. İstiklâl Marşı'na da saygısızlığın yapıldığı yürüyüş ve mitingde taşınan pankartlar atılan sloganlar, aklın ve mantığın kabul lenmeyeceği şeylerdi. Tam darbe gerekçesiydi artık ok yaydan çıkmıştır. Herkes bir oyun içindeydi, kimi kesim ve kişiler bilerek isteyerek ateşe benzin sıkıyor, kimi gafillerde felâkete çanak tutuyordu.

Komutanlara ne duruyorsun kurtar memleketi diyen politikacılar Mekik dokuyordu. Böylece ülke 12 Eylül'e geldi, 04 işlem tamam Kenan Paşa muradına erdi. Erdi de havaları nasıldı? Yani Türkiye'de oynanan oyunlara, çatışmalara hadiseler nasıl bakıyorlardı. Gözleriyle gördükleri, kulaklarıyla duyduklarına mı inanıyorlardı. İcraatları bunun tersiydi. Tamamen Marksistlerin bölücülerin güdümünde olan CHP ile yan kuruluşları durumunda olan disk töb der vs. kuruluşlar ve onların yayın organlarının MHP'ye karşı yürüttükleri kara propaganda Kenan Paşanın yönünü tayin ediyordu. Gerçeği gören komutanlar da vardı. Ama orduda bir emir komuta kademesi hiyerarşik bir sistem vardı. Genelkurmay başkanı ordunun başıdır son söz onundur yine de sesler yükseliyor, tehlikelere dikkat çekiliyordu. Önceliğine göre sıralarsak orduyu tedirgin eden hususlar şunlardır.

1. Had sayfaya ulaşan bölücülük; bunun teşvikçileri, destekçileri, CHP ve yandaşlarıdır. TBMM'de cumhurbaşkanı seçimi bahanesiyle prova yapılıyordu.
2. Komünizm tehlikesi 1 Mayıs'ta İzmir'de işgaller tahrip edilen fabrikalar çatışmalar.
3. Ecevit'in Yugoslav tipi milis ordu, 24 Ocak kararları münasebetiyle Türk ordusunu Güney Amerika ordusuna benzetmesi bir işçi kongresinde bölücülere mani olamadı.
4. Fatih camiinde Regaip kandili münasebetiyle okunan mevlitte bir grubun Atatürk yuhalanması MSP'nin Konya mitingi.
5. Anarşi ve ölümler,
6. Cumhurbaşkanı seçimi, *

Türkiye'deki çatışmanın, kavganın, sağ, sol çatışması olduğunu yazan, çizen söyleyenler işi basite alıyorlardı. Hâlbuki bu kavga Türk milletinin var olma, yok olma kavgasıydı. Bir ordu ve İstanbul sıkıyönetim komutanı orgeneral Necdet Uruğ söyle diyordu. Bir tarafta Türkiye'yi Komünist yapmak isteyenler, diğer tarafta bunlara karşı mücadele edenler var diyordu.

1. Ordu komutanı Necdet Uruğ paşayı 1979 yılında ziyaret eden bir sendika heyeti Disk hakkında bir dosya takdim ederler paşa dosyayı önüne kor der ki çocuklar biz maalesef anadan doğma CHP liyiz, sıkıyönetim komutanı olduktan sonra hangi taşı kaldırırsam altından bizim parti çıktı diyor ve anarşinin kaynağının CHP'nin koltuğu altındaki Disk Töbder pol-der Doğu Kültür Ocağı Dev Yol dev Sol vs. örgütlerden kaynaklandığını itiraf ediyor.

16-20 Nisan günlerinde 3 ordunun kanatlı jandarma tabikatını bazı CHP milletvekillerinin eleştirisi konusu yapması Evren'in gezi sırasında komutanların büyük tepkilerine ve şikayetlerine yol açmıştı. Komutanlar şöyle dert yanıyordu?

"Komutanım CHP'li bazı parlamenterler açıkça bölücülük kampanyası sürdürüyor. Kürtçe nutuklar veriyorlar, adamı yakalıyoruz polis bırakıyor veya yargıcın önüne çıkarıyoruz, bir ay sonrasına gün veriyor. Komutanım ağır şekilde suçlanmaya başladık Kimi bizi Demirel'in uşağı, kimi bizi Ecevit'in yamakçısı olarak nitelemeye başladı. (M.Alli Birand 12 Eylül saat. 04.00).

CHP meclis grubunda sayılan azınsanmıyacak kadar Disk, Töb der mensubu milletvekilinin yanında bölücü kürtçü şahıslarda mevcuttur. Ordu düşmanlığını açıkça yapıyorlardı . İzmir Tariş'e bağlı en modem iplik fabrikalarını, makinelerine kadar tahrip eden Disk militanlarının savaşı andıran eylemlerini önleyen jandarmayı yerden yere vuruyorlardı. İzmir Mv. Süleyman Genç ve arkadaşları ön saftaydı. Mecliste, komisyonlarda, basında, sokakta, her yerde orduya ve devlet güçlerine faşist karalamalarıyla hareketler yağdırıyorlardı. Orduyu her alanda biz savunuyorduk, çünkü ordu bizimdi bozulmadık, yozlaşmamış, tek müessese olarak görüyorduk, Marksistlerin bölücülerin devleti işgal etmek ve çökertme gayretlerinin kara propagandalarının önünü kesmek istiyorduk, ancak 12 Eylül ile sukütü hayale uğradık Ordu düşmanı milletvekilleri siyasetçiler yazarlar ellerini kollarını sallayarak gezerken ordunun savunucusu olan MHP Yöneticileri milletvekilleri, partililer ve gençler zindanlara tıklandı. C.5 isimli işkence hanede Marksist bölücü kişilerden seçilmiş ekiplerce insanlık dışı işkencelere tabi tutuldu.

Bazı taraflı insafsız kalemlerin, yazarların, siyasilerin dediği gibi Türkiye'yi 12 Eylül'e sağ sol çatışması getirmedir. Türkiye'yi ihtilale getiren sebeplerden 1 tanesi S.S birliği yandaşları komünist ve bölücülerin devleti ele geçirmek için Sovyet Rusya destekli organize saldırıdır. Disk'e bağlı sendikalarca grevler fabrika işgalleri ve tahripleri diğer taraftan Dev Genç, Dev Yol, Dev sol Tikko vs. mensubu bir sürü Marksist, Leninist gençlik grupları üniversiteleri işgal ediyordu. İşgaller şehirlerde, semtlerde, mahallelerde yayılıyor bazı şehirler kasabalar kurtarılmış olarak ilân ediliyordu. Misal olarak Tunceli, Ordu'nun Fatsa ilçesi gibi birçok yeri saymak mümkündür. İhtilâllerin başı Kenan Evren genelkurmay başkanı olarak Fatsa'nın üzerinden uçakla geçemediğini, meydanlarda bizzat açıklamıştı. Çünkü orada tamamen komünist bir yönetim kurulmuştu başı tabi

ki Terzi Fikri namıyla meşhur belediye başkanıydı Kazanın kaymakamı dahil tüm devlet ricali onun emrindeydi. Kendilerinden olmayanlara hayat hakkı tanımıyorlardı. Fatsa dan bana bir mektup gelmişti, aynen şöyle yazıyordu çarşının ortasında bir genci vurdular çocuğu hastaneye götürdük yaşıyordu. Doktor ağzına yastık kapatmış öldürmüş diyordu. Kenan paşanın üzerinden geçemediği Fatsa böyleydi. 1980 ordu valisi Reşat Akka'ya yiğit vali. Valiliğin emrindeki bir avuç insanla Fatsa ya girmiş operasyon yapmıştı. Genelkurmay başkanı olan Kenan Evren Başbakan Süleyman Demirel e Reşat Akkaya için Kahraman vali demiş, demişte 12 Eylülün hemen 2'nci gününde bu kahraman valiyi emekliye sevk etmiştir. Sebep malum, vali milliyetçi Türkeşçi imiş başka ne yapmış Fatsa yı kurtarılmış bölge yapan terzi fikrinin yandaşı olan kaymakamı terfi ettirip Sivas a vali yapmıştır. Milliyetçi hareket partisi ve Ülkücü gençliğin dışında hiçbir kimse işin vahametini göremiyor ve görmek istemiyordu. Türkiye'nin en büyük tarihi partisi CHP'yi kontrolüne almışlardı. Genel başkanımız Türkeş Beyin tabiriyle CHP genel başkanı Bülent Ecevit siyah bir kaplana binmişti; Ense inemiyor, dursa duramıyordu. Sayın Ecevit bugün komünist olmadığı gibi o günde komünist değildi ama kuşatılmıştı. Burada rahmetli Dündar Taşar Beyi anmadan geçmek mümkün mü Bahçelievler 3. Cadde 43 nolu küçük genel merkez binamızda oturuyoruz İsmet Paşa'nın kurultayda kaybettiği Ecevit'in genel başkan seçildiği gündü. Dündar Bey odada heyecanlı heyecanlı dolaşıyordu, hep İsmet Paşa kaybedecek diye söyleniyordu, bende varsın kaybetsein ağabey kurtuluruz dedim. Bende İsmet Paşayı sevmem ama iş senin bildiğin gibi değil dedi Eceviti destekleyenler Marksistler İsmet paşa kaybederse partiyi ele geçirecekler, böylece tarihî partiye hakim olacaklar Bu fevkalâde tehlikeli, keşke yardım etme imkânı olsa da İsmet Paşaya yardım edebilsen diyordu. Zaman rahmetli Dündar Taşar Beyin ne kadar haklı, ileri görüşlü olduğunu ortaya koydu. Nitekim CHP'nin bütün örgütleri Disk, Töb Der, Polder vs'n kontrolü altına girmişti TBMM CHP grubunda sayıları oldukça fazlaydı. Çekinmeden gövde gösterisi yapıyorlardı cumhurbaşkanlığı seçim tutarları yapılırken aday çıkardılar. Adayları Marksist Kürtçü Nurettin Yılmaz dı 83 oy verdiler, ayakta alkışlayarak gösteri yaptılar, o günü hiç unutamam CHP genel sekreteri Orhan Eyüboğlu ayağa kalktı kendi grubuna dönerek Allah belanızı versin diye bağırdı ve hızla genel kurulu terk etti Biz MHP olarak memleketin suratla felâkete gittiğini görüyor, milleti ve kurumları uyarmak için elimizden gelen her gayreti yapıyorduk ama yetmiyordu.-İktidarı elinde tutan CHP tarafından emniyet Pol-Dere eğitim Töb-Dere teslim edilmiş, okullardan çocuklar sudan bahanelerle atılıyor ülkü ocağı teşkilatlar bizzat içişleri bakanı Hasan Fehmi güneş tarafından basılıyor. Milliyetçilere karşı terör estiriliyordu okullar tamamen edilmiş Maksist Leninist bölücü kişilere teslim edilmiş Ankara'nın meşhur Atatürk lisesinin başına müdür olarak Tunceli'li Vecihi Timur isminde eli olmayan bir zat getirilmişti. Eli bomba atarken kopmuş olduğu söylenen bir anarşist ilk işi okuldaki ülkücü gençleri tasfiye etmek; kimini kendi isteği diye, kimisinin velisinin isteği diye tasdiknamelerini verip kapı dışarı koymuştu. Benim küçük oğlum Selçukkan Doğan Mehmet Irmak Beyin oğlu Murat Irmak aynı okulun son sınıf öğrencisi parti idare amiri Kemal Demirin kızı gökçen yüzlerce çocuk Mehmet ırmak beyle 07.03.1978 günü okula gittik. Mehmet Beyin yanında eşi Aysel Hanımda vardı. Okulun bahçesine girdik, o sırada ağzı burnu kan içinde bir öğrenciyi sürükleyip getiriyorlardı, hem veli hemde milletvekili olarak önlerinde durduk. Nedir bu çocuğun hali, kim yaptı dedik Çocuğu sürükleyenler okul önünde görevli oldukları söylenen pol-der üyesi sivil polislermiş müdahalemize sert tepki gösterdiler içlerinden birisi belinden silâhı çekti bize doğrulttu. Mehmet Irmak Bey fırlamak istedi, hanımı tuttu ve milletvekilleri'ne silah çekiyorlar diye bağırdı ben elimi cebimden çıkarmaya dahi gerek görmeden polisin üzerine yürüdüm. Ben yürüdükçe o geri geri gitti duvardan atladı okulu terk etti Müdürün odasına çıktık, uzun boylu tartıştık ve okuldan ayrıldık biz okuldan çıkınca aralarında konuşmuşlar, şimdi bu milletvekilleri gider şikayetçi olurlar diyerek hemen aralarında bir plân kurmuşlar, bir tutanak tutmuşlar, yalancı görgü şahitleri ayarlamışlar. Biz Mehmet beyle savcıya gittik valiye çıktık o andaki Ankara valisi olan zat solcu Tuncelili bir zattu ismi imam Tekin Alp. Mehmet Irmak Bey valiliyle hayli tartıştı. Ayrıldık. Akşam devlet radyosundan bir dinliyoruz ki of of MHP'li iki milletvekili Mehmet Doğan ve Mehmet Irmak Atatürk lisesini basmış polisleri silâh çekmişler sonradan öğreniyoruz ki okul müdürü ve vali iki hemşeri tezgahı birlikte hazırlamışlar, biz polisleri mahkemeye verdik davaya 8 Asliye ceza baktı, yalancı şahitlerin ifadeleri hakim tarafından tarafılığı sebebiyle dava istikamet değiştirdi suçlu biz olduk ve 12 Eylül sonrasında dava devam etti. Okul öğretmenlerinden olan daha önce yalancı şahitliği yapan eski Ankara müftüsü Rağıp İmamoğlunun oğlu benim silahla polisin üzerine yürüdüğümü gözlerimle gördüm demişti. Hakimden söz istedi benim önceki ifadem tamamen yalandır beni isterseniz tutuklayın o günden beri vicdan azabı çekiyorum ben o saatlerde okulda bile değildim, hadiseden sonra okula geldim, önüme bir tutanak koydular imzala şunu dediler imzaladım. Ben bu amcaı burada ilk defa gördüm dedi. Hakim niye imzaladın imzalamayadın diyince okulun havası tamamen soldu. Aksini yapamazdım dedi ben beraat ettim fakat diğer polislerin ısrarla Mehmet Beye silâh çekti iftiraları Mehmet Bey aleyhine cüzi bir para cezasıyla son buldu. Oğlumu okuldan aldım. Kurtuluş lisesine kaydını yaptırdım ama okulun peşini bırakmadım

Milli Eğitim bakanı Necdet Uğur'la temasa geçtim. Bakanlıktaki makam odasında hayli tartıştık, sinsi ve yumuşak diken bir kişiliğe sahipti. Okulun durumunu, müdürü, yaptığı kıyımı ortaya koyarak dedim ki bak sayın bakan son sınıf öğrencilerinin eline tasdikname verip kovan müdürü bu çocuklar çekip vurursa bunun sorumlusu sen olursun. Bu müdür, Marksist bölücü anarşiye karışmış bomba atarken eli kopmuş dedim. Bunun üzerine Güner isimdeki hanım danışmanını çağırdı Mehmet Beyin taleplerini yapın dedi. Bana gelen öğrencileri yeniden okula aldırırım. ME bakanlığı işgal edilmişti. Başta MEB olmak üzere bütün okullarda tarihi tablolar indirilmişti, hele bir tane vardı ki Atatürk tarafından Ressam Ragıp Tahir Burak'a yaptırılan Ergenekon tablosu bunların başında idi. Bütçe müzakereleri sırasında M.E bakanlığı bütçesi konuşulurken tarihi tabloları fatihin Kanuni Sutan Süleymanın tablolarını indirmesini tenkit ettiğimizde avazı çıktığı kadar bağıyordu Fatih sizin babanız mı? Bizde MHP grubu olarak hep bir ağızdan evet bizim babamız, senin baban kim diye yanıtladık CHP'nin 6 ok amblemi parça parça olmuş Milliyetçiliği temsil eden oku ise tarihe karışmıştı. Türk'e ait terimler, tabirler, sözcükler suç kabul ediliyor yasaklanıyordu. Aklımda kalan içinde yaşadığım bir olayı kısaca belirtmek istiyorum MHP Haymana gençlik kolları bir ayran şölenni tertiplemişler. Kaymakam izin vermemiş genel merkeze durumu bildirmişler. Genel başkan bana Mehmet Bey içişleri bakanıyla bir konuş dedi o sırada içişleri bakanı Hav. Orgeneral İrfan Özyayın'lı idi Nazik bir insandı randevu istedim ve gittim makamında kabul etti anlattım dedim ki efendim gençlik kollarımız haymana teşkilatı bir ayran şölenni tertiplemişler ancak kaymakam izin vermiyormuş. Lütfen emir buyurunda kaymakam bey izin versin dedim Cevabı aynen şöyle oldu Şölen kelimesini kaldırırsınlar izin verelim dedi, güldüm, dedim ki sayın paşam şölen; Türkçe ziyafet, eğlence demektir, bu sözcük sizi niye rahatsız ediyor dediysem de şölen kelimesine taktı. Bu arada bana dedi ki sizin partiniz 100 milyonluk Türkiye istiyor millî devlet güçlü iktidar diyorsunuz. Evet dedim biz tamamen millî güçlü nüfusu 100 milyonu bulmuş saniyede zirveye çıkmış güçlü bir ekonomiye sahip süper bir Türkiye istiyoruz diyince, sessiz kaldı. İrfan paşa dürüst bir insandı solcu falan değildi klasik bir CHP'liydi. Dürüstlüğü kendisini bakanlıktan düşürdü K.Maraş olayları onun zamanında olmuştu. Hadiseyi hangi tarafın başlattığı TBMM tartışılırken İrfan Paşa mertçe doğru söyledi olayı solun başlattığını açıklayınca bakanlığının sonu oldu. Onun yerine Meşhur seks skandalı kahramanı militan Hasan Fehmi Güneş getirildi. Yıllar sonra 12 Eylül sıkı yönetim mahkemeleri Kahraman Maraş ve Çorum olaylarının tertipçileri sol ve bölücü militanları yakalayıp mahkûm etti, ama yıllarca Marksist Leninistler hadiseyi tersine çevirerek Maraş ve Çorum olaylarının yıl dönümlerini kutladılar. Faşizme ölüm naraları attılar.

Gel gör ki Amerika'nın da onayını alan 12 Eylülün hedefi MHP'nin önünü kesmekti. 12 Eylül darbesini hazırlayıcılar Kenan Evren ve Haydar Saltıktı, bu iki zatta koyu CHP taraftarı sola sempatisi olan kişiliğe sahiptiler. Haydar Saltık'ın hanımının aşın solcu olduğu söyleniyordu. Cüneyt Arca Yürek'in 12 Eylülde geliş ve 12 Eylülü anlatan kitabında genelkurmay başkanı olduğu 12 Eylül öncesinde Kenan Evren'le konuşurken Kenan Paşa MHP'yi soruyor, seçim olursa ne yapar diye soruyor, Cüneyt Arcayürek 30 Milletvekili çıkarabilir deyince Evren yerinden zıplıyor. MHP karşı büyük bir antipati duyduğunu her haliyle ortaya koyuyordu, aynı kitaplarda misaller vererek koyu bir CHP olduğunu vurguladıkları Kenan Evren'e Ecevit'i niye gözüaltına aldığını ve niçin tutuklattığını sormayı da unutmuyorlar. Rusya destekli komünist ideolojinin MHP ye karşı yürüttüğü kara propaganda darbenin başı Kenan Evren ve yandaşlarının beynini yıkıyordu. 12 Eylülde bu haleti Ruhiye ile geldiler, onlara göre Türkiye'deki anarşinin sorumlusu MHP ve ülkücülerdi şimdi mesele ihtilâl gerekçe hazırlamaktı. O işe koyuldular bir Ankara sıkıyönetim komutanı vardı korgeneral Nihat Özer Kenan paşanın sadık adamı MHP düşmanı bir kişiliğe sahipti bize intikal eden bilgiye görede Dev Yol militanı bir kızla gönül eğlendiriyordu. Tabi ki bu kızda komutandan aldığı bilgileri örgütüne aktaracaktır.

Nihat Özer bunlarla kalmıyor, siyaset yapıyor, MHP'yi eleştiriyor başbakan S. Demirel'e mektup gönderiyordu. Rahmetli Gün Sazak Bey 27 Mayıs 1979 Salı günü akşam evinin önünde komünist militanlar tarafından alçakça kurşunlanarak şehit edilmişti. Cenazeyi kaldırmak bir problem olmuştu. Başbakan Süleyman Demirel aracı olmasına rağmen cenazenin Bahçelievler 3. Cadde genel merkez binasından cenazenin kılınacağı Hacı Bayram camine kadar kortejin yürütmesine müsaade etmiyor ayak diriyordu. Türkeş Bey kararlıydı, ancak askerle partililerin karşı karşıya gelmesini istemiyorduk. Bu arada Gün Sazak Beyi çok seven CHP Yozgat eski milletvekili Prof. Dr. Tıp Fakültesi Dekanı Celal Sungur araya girdi. Sıkıyönetim komutanı Nihat Özer'le dostluğu varmış işin vahametini anlatarak razı etti, yüz binlerce partili Ülkücü tekbirlerle Hacı Bayrama yürüdü böylece rahmetli Gün Sazak bey Allah'ın rahmetine tevdi edildi. Sıkıyönetimin gölgesi altında Kızılay'ın en işlek bir noktasında bulunan Ziraat Mühendisleri birliği gündüz güzüyle kurşunlanıyor. 4 ülkücü Ziraat Mühendisi şehit ediliyor. Orda bulunanların gayretiyle başı tıraşlı sivil giyimli asker olduğu sanılan bir kişi yakalanıyor ancak sıkıyönetime bağlı kişilerce kurtarılıyor. Bahçeli Evler 3 Cadde 43 nolu parti genel merkezi gündüz

gözüyle sivil giyinmiş asker ve polis timince baskına uğramış parti önünde oturan gençlik kollarına mensup 2 genç taranarak şehit edildi. Ankara'da sıkıyönetim vardı, polis karakolu hemen partinin yanında idi, gün pazardı. MHP'nin Nevşehir'de mitingi vardı. Sabahleyin bende Nevşehir'e gittim miting başladı. Rahatsızlaştım, ayağımda alerjik bir şişme oluyordu. Sabah Nevşehir'e birlikte gittiğimiz aslan Nevşehirli olan Turan Öztürk Beyle öğle vakti Nevşehir'den ayrıldık, beni partinin önüne bıraktı. Benim arabam parti önündeydi saat 15.00 sıralarıydı parti binasına girdim, odamda 1 saat kadar oturdum, sonra partiden ayrılıp eve geldim. Yarım saat geçmedi, parti çalışanı rahmetli Hasan Kozan telefonda idi. Mehmet abi parti basıldı. Tarandı. 2. Gencimiz şehit oldu diyordu. Koştuk partiye vardık her tarafta kurşun izleri benim odam zemin katta sinemaya bakıyordu, kurşunun biri oturduğum koltuğun arkasındaki pencereden girmiş karşı duvara saplanmıştı eğer yarım saat daha partide kalsam o kurşun kafamı delip geçecekti, bu işi yapanlar bilâhare ortaya çıkarıldı. Yakalandı ama aradan iki seneye yakın zaman geçti. Genel idare kurulu üyemiz avukat Cahit Aküzüm, Ulus'ta bürosunda komünist militanlarca kurşunlanıyor ve Şehit ediliyor, İstanbul il başkanımız Recep Haşatlı oğluyla birlikte evinin önünde vahşice katlediliyor, hele Zeytinburnu'nda Kartal'da ilçe başkanları yönetim kurulu üyeleri art arda şehit ediliyordu. Hele Trabzon'da merkez ilçe başkanırken işi icabı İstanbul'a göçen Bakırköy ilçe başkanlığı görevini üstlenen Mehmet Başak'ı hayali hâlâ gözümün önündedir. Gençlik kollarımızdan o arslan gibi Neciplerin, dağ gibi yüzünden tebessüm eksik olmayan o yiğit Ercüment Yahniciyi hiç unutamıyorum. Vatan bölünmesin, bayrak düşmesin diye Sovyet Rusya destekli komünist ve bölücü çetelerin alçakça saldırılarına göğüs geren okulumu, mahallem, kentimi sana teslim etmem diye direnen ömrünün baharında kara toprağa giren Süleyman Özmen Yusuf İmamoğlu, Dursun Önkuzu, Ruhi Kılıçkiran ve binlerce ülkücünün aziz hatırası önünde saygıyla eğiliyorum, bu millet size minnettardır Akif'in dediği gibi sizi tarihe gömsen desekte sığmazsınız, sizi peygamberin kucağına Allah'ın rahmetine tevdi ediyorum. İş biraz daha kızıştırmak, yapacakları darbeyi meşrulaştırmak peşinde olanlar veya onlara yardımcı olan güçler ülkücü camiadan birkaç çocuk yaşta genci teşvik ederek bazı kişileri kurşunlatmalardır. Misal olarak verirsek veli can Oduncu'yu gösterebiliriz. Bu henüz 16 yaşında bulunan bu gencin dedeleri doğu Türkistan'da Kızıl Çin'le savaşmış vatanlarını terk etmek zorunda kalmışlar, ilk önce Hindistan'a oradan da Türkiye'ye sığınmışlardı. Bu çocuk yaştaki Veli Can Oduncu dedesinden ve babasından komünist Çin'in zulmünü dinleyerek büyümüştür. Tahrikçiler için bulunmaz kumaştır al eline tabancayı vur şu komünisti demişler o da çekmiş vurmuş Gizli kuvvetin kullandığı bundan ibaret değildir, bir hayli ülkücü genç vardır. Aynı metot solcu Marksist, Leninist ve bölücü kesimin gençlerine de uygulanmıştır. İşte bu organizeler ihtilâlî meşrulaştırma yönündeki bir bölümüdür. MHP bu tezgâhı çok iyi biliyordu, parti teşkilâtlarını ve gençlerini kavganın dışında tutmak için her çareye baş vuruyorduk, iyi yetişmiş aklı başında yetenekli kişilerden, eğitimciler ismini verdiğimiz bir grubu, Türkeş Bey bizzat seçmiş onlara seminerler vererek Türkiye üzerinde oynanan oyunları ve bunlara karşı alınacak tedbirler teşkilatları kavganın dışında tutmanın yolları konusunda eğitmiş, bunları kendi bölgelerindeki parti mensuplarını ve ülkücü gençleri bu doğrultuda eğitmekle görevlendirilmiştir. Bunlardan memur olanları istifa ettirmiş, surdan burdan bulup buluşturduğu paralarla bunlara azda olsa her ay maaş vermiş, teşkilâtlan adım adım dolaşabilmeleri içinde altlarına birer reno araba alınmıştır. Bütün bu gayretler üzerimize gelen belayı durduramıyordu. Bu komünist Rusya destekli Marksist ve bölücü çeteler hedef olarak MHP yi ve ülkücü gençleri seçmişti.

Eğitimci kadrosu olarak seçilen yetiştirilen kişiler hepsi bir değerdi, hepsi bir liderlik kişiliğine sahipti. Bu kadrodan birkaç tane bakan çıkmış parti lideri üst düzey Bürokrat şu anda mecliste onlarca milletvekili vardır.

Bu güzide kadronun görevi ülkücüleri kavganın dışında tutmaktı, her çareye başvuruyorduk ama belâ üstümüze üstümüze geliyordu. Ülkücü gençler okullara sokulmuyor, okuma hakları engelleniyor, okula girmek isteyenler hayatını kaybediyordu. Sovyet Rusya güdümlü Marksist Leninist örgütlerinin hedefi açıktı. MHP onun idealini benimseyen ülkücü gençlikti. Türkeş Bey'in bu katliamı önleyebilmek Türkiye düşmanlarının başta komünist Rusya'nın Türkiye'yi bir iç harbe sürüklemek oyunlarını bozmak için nasıl olağan üstü bir gayret sarf ettiğini bilen bir kişi olarak söylüyorum ki eğer solcu sosyalist yazar ve çizerlerin bölücü ve ot kafalıların iddia ettiği gibi Türkeş vurun kırın deseydi. Türkiye kan gölü değil kan denizi olurdu, o gecesini gündüzüne katarak bütün gücüyle ülkücüleri kavga dışında tutmaya çalıştı çünkü o milliyetçiydi milliyetçilik kuru bir laf değil bir aşktır. Türk milliyetçileri için Türkiye ve Türk Milleti Mecnun'un Leylasıdır, o ölümsüz bir aşk ile bağlı olduğu Leylasına Türkiyesine zarar gelmesini hiç düşünebilir mi? Canını malını her şeyini feda eder yeter ki milleti bölünmesin, devleti yıkılmasın, aşkın ne olduğunu bilmeyene aşkı anlatmak zordur, solun solcularına, Holding ağalarına bunu anlatamazsın, onlara göre biz ırkçıyız. Turancıyız, şövanistiz vs. hayır bir ırkçı değiliz rahmetli Türkeş'te ırkçı değildi. Yahya Kemal Beyatlı'nın dediği gibi kökü mazide olan atiydi bizim tarihimizde ırkçılık yoktur Türkeş, Türk tarihini çok iyi biliyordu, özellikle türk tarihindeki yükselme duraklama, gerileme ve

çöküşleri büyük bir vukufla tahlil eder onlardan ders çıkarırdı, hele Viyana bozgununu anlatırken gözleri dolu dolu olurdu, Sadrazam Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Viyana Muhasarasını sürdürürken, Kırım hanı Murat Giray'ı ordunun arkasını emniyete almak gayesiyle Tuna nehrinin üzerindeki taş İskender (insburg) köprüsünü tutmakla görevlendirilmişti Polonya kralı Sobiesky komutasındaki haçlı ordusu Tunay'ı geçmeye başlar Kırım hanı eli böğründe düşmanın Tunay'ı geçmesini seyrederken murat Giray'ın imamı hanım yanma gelir, hanım ne durursun düşman nehri geçiyor, ehli İslâmî arkadan vuracak, tez karşı koyalım, sözüne Kırım hanının cevabı korkunçtur. Bırak hoca Osmanlının burnu sürtülsün Kırım hanının bu ihaneti Türk tarihinin dönüm noktası olmuş evet Osmanlı adım adım çöküşe yol alırken kırım toptan yok olmuştur.

İşte sayın Türkeş bu olayı en ince noktasına kadar inceler, iç çekişmelerin, fitnenin, fesadın, tarihte bizlere nelere mal olduğunu anlatır. Türkiye üzerinde oynanan oyunları bozmanın yolunu arardı.

Türk milliyetçileri; devleti ve milleti üzerinde bir ananın yavrusu üzerinde titrediği gibi titrer, Şu tarihî hikaye bunun en güzel izahıdır. Peygamber Hz. Süleyman'a iki kadın gelir, bir birinden davacı olduklarını söylerler. Davanın nedeni bir çocuktur, her iki kadında çocuğun kendisine ait olduğunu iddia eder geri adım atmazlar. Hz Süleyman derki hanımlar her ikinizde feragat etmiyor çocuğun kendinize ait olduğunu söylüyorsunuz, bana yapacak bir tek şey kalıyor, çocuğu iki parçaya bölüp bir parçasını birinize diğer parçasını da o birine vermektir der. Kılıcını çeker o anda kadının biri feryat ederek Hz. Süleyman'ın ayağına kapanır ya Süleyman çocuğa dokunma ben hakkımdan vazgeçtim çocuğu ona ver der. Hz Süleyman al hanım çocuğun öz annesi sensin der çocuğu ona verir işte gerçek anne çocuğunun yaşaması için hakkından feragat edendir. İşte milliyetçilikte budur, devletin ve milletin bakası için her türlü kişisel çıkarları elinin tersiyle itendir.

12 Eylül öncesinde MHP'nin Türkeş'in gösterdiği gayreti o günkü muhatabımız CHP ve sayın Ecevit gösterebilseydi büyük ölçüde çatışma önlenir, bu kadar kan akmazdı. Seksen öncesinde Marksist, bölücü yıkıcı dernekler, sendikalar, örgütler CHP'nin şemsiyesi altına sığınmışlardı. Tarihî bir partinin gücünü imkânlarını kullandırdılar.

Sayın Ecevit dernekler, sendikalar ve parti üzerindeki inisiyatifini kaybetmişti. İstese de bunu durduramıyordu. Genel başkanımız Türkeş Beyin tarifiyle Ecevit siyah bir kaplana binmişti inse inemiyor, dursa duramıyordu. Sayın Ecevit'te bunu biliyordu, 12 Eylül Ecevit'in kurtuluşu oldu. Kaplıktan atladı kurtuldu. Ancak bazı fobilerden hâlâ kurtulamadığını 18 Nisan seçimlerinden sonra koalisyon kurulma aşamasında eşi Rahşan Ecevit aracılığıyla MHP'ye, ülkücülere karşı eli kanlı gibi tabirler kullanması çok çirkin bir ithamdır. Komünist ve bölücülerin katili MHP ise 4500 ülkücünün katilide CHP'dir dersek bunu içine sindirecek mi? Sanıyorum ki sayın Ecevit yavaş yavaşta olsa MHP'yi anlamak tadır anlayacaktır. Bugün yan yana oturduğu başbakan yardımcısı bakanlar bir uyum içinde çalışan MHP Grubu Milliyetçi Hareket Partisi okulundan yetişen Alpaslan Türkeş'in öğrencileridir. Temennimiz odur ki inşallah böyle çirkin sözler siyaset sahnesinde bir daha sarf edilmez

Bizim bütün gücümüzle önlemeye çalıştığımız ama gücümüzün yetmediği 12 Eylül geldi çattı. 11 Eylül günü MHP grup toplantısında genel başkan İzmir'de bazı hareketler olduğuna dair bilgi aldığını, ancak teyit edemediğini yeni bilgi olursa bize aktaracağını söylemişti. Böylece grup toplantısı sona erdi, genel kurul salonuna indik aynı tas aynı taraktı, değişen bir şey yoktu. Partiye gittim her şey normaldi, parti cıvıl cıvıldı, ziyaretçi dolup taşıyordu. Bu arada sivil giyimli bir subay gelmiş, Türkeş Beyle konuşmak istemiş fakat o kadar kalabalıkta konuşma imkânı bulamamış kimliğini de açıklamamış, 2 saat kadar bekledikten sonra konuşma dan ayrılmış, halbuki partide genel sekreter Ankara milletvekili Necati Paşa vardı, ben vardım. Başka arkadaşlarda vardı ama bizde sonradan öğrendik akşam oldu her kez dağıtıldı. İstanbul milletvekili genel idare kurulu üyesi Turan Kocal Bey saat 19.00 İstanbul'la konuşurken telefona karışan bir konuşmaya şahit olur, konuşan İstanbul sıkıyönetim komutanı org Necdet Uruğ birinci orduya bağlı birlik komutanlarına talimatlar yağdırıyor, kimin nereyi nasıl kontrol altına alacağını hazırlığın buna göre derhal yapılmasını istiyor, telefonu kapatan Turan Kocal bey derhal genel başkan Alparslan Türkeş Beyi arıyor. Sayın başkanım mühim bir haber var derhal yanınıza geliyorum der. Bahçelievler 3. Cadde aynı apartmanda altlı üstlü oturdukları yiyeni Yaşar Okuyan'ı alıp arabasına atlar genel başkanın oradaki evine çıkar, Türkeş Bey çocukları evden göndermiş kendisinde giyinik vaziyette çantası elinde olarak bekliyor, yine Turan Beyin arabasıyla Bahçelievler deki Turan Beyin evine gelirler. Bir müddet burada müzakere ederler bu arada telefonlar kesilir, irtibat kurmaları zorlaşır, genel başkan arabaya bindirir ve uğurlar gençlik kollarına haberi arkadaşlara ulaştırması talimatı verilse de bu haber maalesef bizlere ulaşmadı. 12 Eylül darbesini ben şahsen sabahleyin öğrendim.

Şimdi buraya kadar ülkeyi 12 Eylülle getiren iç etkenlerden bahsettik bunun dış etkenleri yok muydu? Varsa neydi? Amerikan'ın etkisi var mıydı? Bu ülkeden destek ve onay alınmış mıydı? İşin içinde her hangi bir

pazarlık var mıydı? Şimdi buna bakalım. Burda 3. Bilgi var. Birisi hâlân Amerika'da yaşamını sürdüren bir tarih profesörün Türkçe Beye anlatımı iki 12 Eylül 1980 tarihinde Türkiye'de bulunan Amerika büyük elçisinin giderayak Cumhuriyet gazetesiyle yaptığı 3 günlük mülakat, üçüncüsü kulağı delik her yere girip çıkan M.Ali Birand'ın 12 Eylül saat 04.00 isimli kitabıdır şimdi bunlara bir göz atalım.

12 EYLÜL VE AMERİKA'NIN ROLÜ

Amerika dan ilk sinyal 1979'un 7-8 Haziran tarihleri arasında genel kurmay başkanı org. Evren'de Amerika'ya bir gezi yaptı. Amerika'n genelkurmay başkanının davetlisi olarak gittiği bu ziyarette Brezezinski ile de görüştü toplandı sırasında Brezezinski. Türkiye'nin iç sorunlarına değinmemeye özel bir dikkat gösterdi ancak hem Brezezinski hem de Evren'i gören diğer Amerikalı yetkililer bir noktanın üzerinde özellikle durdular istikrarlı bir Türkiye istiyoruz gelişmeler ise bu yönde gitmiyor, Washington'un mesajı son derece netti M.Ali Birand 12 Eylül 04-11 say 99 Pentagon'un silâhlı kuvvetlerin olası bir girişimde bulunup bulunmayacağı yolunda hiçbir bilgisi yoktu ancak gelişmelerin bir askeri müdahaleye götürme olasılığı bu kapalı kapılar ardında konuşulmaya başlanmıştı. Bu durum mayıstan itibaren her ay giderek artan bir biçimde gelişmeye, hatta bir askerî müdahalenin nasıl bir yönetim oluşturabileceği kimlerin başrole çıkabileceğiyle ilgili raporların hazırlanmasıyla sürdürüldü.

Avrupa'daki Amerika'n ve tüm müttefik NATO kuvvetlerinin başkomutanı (Saceur) Gn Haig o dönemde Türk askerî temsilcisi korg. Süreyya yüksel ile Ege komuta kontrol bölgelerini konuşup müzakere ediyordu, bir ara söz dönüp dolaşıp Türkiye'deki iç çalkantılara geldi. Yüksel en son örneği anlattı ve Urug'un 1 Mayıs'ta İstanbul'da sokağa çıkma yasağı ilân ettiğini ve buna uymayanları da hükümetin itirazına rağmen tutuklayıp bırakmayacağını söyledi.

Haig'in tepkisi ilginçti. "Bravo derim, işte komutan böyle olur ve istikrar böyle kurulur aynı eser Washington Türkçe'yi benimsemiyordu. MHP'nin işleri daha fazla kışkırtmasından ve aşın milliyetçilikle bölgedeki dengeleri dahi bozabileceğinden kuşkulanıyordu aynı eser.

Burada yeri gelmişken rahmetli genel başkan Türkçe Beyin 1979 yılında Amerika'da yerleşmiş vatanperver milliyetçi bir Türk profesörün Amerika'dan Türkiye'ye kısa bir ziyaret için gelirken uçakta koltuk arkadaşı olan Amerika'n istihbarat görevlisi bir albayla olan konuşmasını partiye gelerek anlatmasıdır. Rahmetlinin ban anlattığı aynen uçak orta doğuya doğru süzülürken ilk önce İran'da gerçekleşen Humeyni devrimi ardından orta doğuda ki Sovyet nüfusunu ve baskısını tartışıyorlar Amerikalı albay muhatabının Türk olduğunu bilmiyor iki Amerikalı gibi konuşuyorlar sıra Türkiye'ye gelir, prof. Albaya diyor ki Türkiye'nin durumu da iyi değil Türkiyede Sovyet baskısı komünizm tehlikesiyle karşı karşıya değil mi? Bu konulardaki görüşünüz nedir? Albayın cevabı söylediklerinizde hakikat payı var, ancak bizi Amerika'yı endişelendiren o değil bizi Türkiye'de gelişen milliyetçilik hareketi endişelendirmektedir diyor. Bunu doğrulayan ikinci kişi ise 1980 ihtilâl inde, Ankara'da bulunan Amerika'nın Türkiye büyükelçisidir.

12 Eylül ihtilâl den sonra Türkiye'den tayini çıkan bu zat Cumhuriyet gazetesiyle yaptığı üç günlük röportajında (mülakatında) özetle şöyle diyordu Bizim Amerika'da 2 parti var, Cumhuriyetçiler ve Demokratlar; bunlardan hangisi iktidar olursa olsun hiçbir şey değişmez Amerika'nın Türkiye'ye bakışı da böyledir. Yani Türkiye'de mevcut olan Adalet Partisi, CHP'si bunlardan hangisi iktidar olursa olsun Amerika nazarında birdir. Ancak Türkiye'deki MHP çok değişik bir partidir onun iktidar olmaması lâzımdı, ihtilâl onların önünü kesmiştir. Tabi bu sözler üç günlük mülakatın özünün özüdür.

Oysa Washington'da kuşklar artıyordu uyarı mektubu bir askerî müdahalenin ilk sinyaliydi, verilmesinin üzerinde aylar geçmesine rağmen Ordu'da hiçbir hareket görülüyor sanki bir şey olmamış gibi hareket ediyordu. Washington için askerî müdahale gerekliliği 1979 başından itibaren doğmuş, ilk sinyaller 1979 yaz aylarında alınmış, hatta aynı yılın eylülünde Beyaz Saray'daki Türkiye yetkilisi Paul Henze İstanbul'a bir konferans için geldiğinde şimdiye kadar hiç yapmadığı bir şey yapıp Ankara uğramamıştı zira artık gereği yoktu asker yönetime el koyacaktı.

1980 Mayıs ayından itibaren Washington Ankara'ya sinyallerini artırma kararı verdi ilk mesaj Evren'e ve ikinci mesaj ikinci başkan Saltık'a Brüksel'de verildi. Ülkenizdeki kargaşa karşısında Türk ordusu ne yapmayı düşünüyor, Saltık hiç renk vermedi, bu soruyu bekliyordu hemen yanıtladı, her zaman ki görevimizi sürdürüyoruz, aynı toplantıya katılan genelkurmay başkanları onuruna verilen kokteylde bu defa Evren sıkıştırıldı. Amerika'n genelkurmayı başkanı Gn. Jones bir ara Türk meslektaşını kenara çekti Türkiye'deki gelişmeleri doğrusu kaygıyla izliyoruz, neler olduğunu anlıya bilmek de çok güç, aylardır bir cumhurbaşkanı bile seçemedi politikacılarınız M.Ali Birand.

3 Haziran günü Ankarada 'ki A.B.D büyükelçiliğinin bir araya getirdiği bir gazeteciler grubu Viyana'daki M.B.F.R (Çok taraflı karşılıklı ve dengeli kuvvet indirimi) görüşmelerindeki Amerikan delegasyonunu ziyaret etmişti. Delegasyon sözcüsü Aurelius Fernandez Hürriyet gazetesi yazı işleri sorumlularından Zafer Toraman ile konuşuyordu, daha önce çok daha az terör darbe getirmişti, şimdi ne oluyor?

Siz bir darbemi bekliyorsunuz? Yoo, bir mukayese yapmak istedim, Türk ordusu böyle bir darbe yaparsa, Amerika ve Nato'nun tepkisi ne olur? Siviller bir müdahaleye yumuşak tepki gösterirler. Askeri kanadı bilmem (M.Ali Birand 12 Eylül 04) 9-96

Tüm batı dünyası askerî çevrelerin okuduğu US Armed Forces (ABD silahlı Kuvvetleri) dergisinin Haziran 1980 sayısında mesaj tekrarlanıyordu. Türkiyede'ki gelişmeler öyle bir noktaya gelmiştir ki Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin müdahalesinden başka bir çıkış noktası görülmemektedir. Türk Silâhlı Kuvvetleri müdahale edecek ancak gelişmeleri uzun vadede orduda düzeltilmeyecektir . 12 Eylül 9-197).

12 Eylül akşamı ABD başkanı Carter Washington'daki Kennedy Canter'de "Damdaki Kemancı" müzikalini seyrediyordu Oyunun yarısında locanın hemen dışındaki telefon sinyal verdi. Beyaz Saray santrali Dışişleri bakanı Muskie'nin başkan ile görüşmek istediğini söyledi ve bağlantıyı kurdu. Mr. Prensident Türk ordusu'nun komuta heyeti Ankarada yönetime el koydu her hangi bir kaygıya gerek yok, kimlerin müdahale etmesi gerekiyorsa onlar müdahale etti. Garter teşekkür etti, iyi geceler diledi ve Damdaki Kemancı'ya döndü.

Bütün bunlar gösteriyor ki 12 Eylül darbecileri Amerika'nın onayını ve desteğini almışlardır. MHP'yi ezmek ve dağıtmakta bu pazarlığın içindedir. Ayrıca Yunanistan'a verilen taviz de unutulmamalıdır. Yunanistan Nato'nun askerî kanadına dahil değildi. Türkiye'nin onayı olmadan da Nato'nun askerî kanadına üye olma olanağı yoktu. Yunanistan'ın bu isteği 12 Eylül öncesi sivil hükümetlerin hiçbiri tarafından kabul görmemiştir. Ancak 12 Eylül darbesinden hemen sonra ihtilâlin başı Kenan Paşa tarafından kabul edilmiş Yunanistan Natonun askeri kanadına dahil edilmiştir bunu gaflet olarak kabul etmek mümkün değildir bu bir ihanettir Türkiye'ye çok pahalıya mal olmuştur. Şöyle ki Natonun askeri kanadında olmayan bir Yunanistan Türkiye'ye karşı Natonun desteğinden mahrum olurdu. Avrupa birliğinde bize karşı daima muhalefet eden Yunanistan'a karşı bizimde elimizde kuvvetli bir koz olurdu. Türkiye elindeki bu kozu kaptırmış zeytin dalı uzattığı Yunanistan'dan kırmızı kart görmüştür. Anayasa'nın geçici 15'nci maddesi kaldırılmalı, 12 eylül darbecileri vatana ihanet suçundan yargılanmalıdır.

Bunları böylece tespit ettikten sonra, 12 Eylül gününe dönebiliriz ihtilâlcilerin güvence altı dedikleri gözaltına alma işlemleri iki kanaldan yapılmıştı. Bir kısım arkadaşlar, sıkıyönetim görevlisi askerler bir kısımda. Ankara Emniyeti birinci şube mensuplarınca Asker kanadı verilen vazifeyi 2 gün içinde tamamlamış emniyetin ki üçüncü dördüncü güne bile sarkmıştı. Bana Pazar günü ihtilâlin, 3'ncü günü akşam saat 21 sıralarında emniyet 1'nci şb den 3 sivil polis geldi, gayet nazik ve hürmetkâr olarak; efendim 1 'nci şubeye kadar gideceğiz, böyle karşılaşmak istemezdim ama vazife dediler. Küçük bir çanta aldım, ev halkına Allaha ısmarladık diyip ayrıldık. Emniyet sarayının asansöründe arkadaşımız genel idare kurulu üyesi Çorum milletvekili Mehmet Irmak Bey yine genel idare kurulu üyemiz genel başkan yardımcısı emekli albay rahmetli Tahsin Ünal beyle karşılaştık. Hep birlikte 1 'nci şubeye çıktık, bir kanepenin üzerine oturduk, bu orada dal grubu başkanı Kemal Yazıcıoğlu geldi. Geçmiş olsun dedi gitti, bize çay gönderdi ve öylece kanepede sabahladık; sabah olduğunda bizi bir polis minibüsüyle Mamak'a kolorduya götürdüler, nizamiye de durduk subayla polisler arasında 15 dakika civarında bir konuşma oldu, subay telsizle yaptığı konuşma sonunda Mamak'a yanlış geldiğimiz anlaşıldı. Milletvekilleri merkez komutanlığının bitişiğinde yeni yapılan dil okulunda gözaltına alınıyormuş Merkez komutanlığına geldik Bahçelievler son durakta bulunan (buraya gelmemiz hayli zaman aldı) 1'nci şubeden Mamak'a, Mamak'tan merkez komutanlığına gidiş gelişler müzakereler derken, vakit hayli oldu polisler bizi teslim edip gitiler oradan da dil okuluna geçtik tutuk evi komutanlığına teslim edildik tutuk evi komutanı asık suratlı Yüzbaşı eşyalarımızı kontrol etti, küçük bir bıyık makasım vardı onu alıkoydu muameleyi tamamladı, yukarı kata çıktık. Bina iki katta giriş katı idare askerlerin kaldığı kısımlar vs. ikinci kat dershaneler, öğrencilerin kalması için odalar duşlar, WC'ler, merdivenlerden yukarıya çıktık demir kapılar açıldı, hapishane kapılarının aynısı epey bir tadilat yapılarak aylarca evvelinden hapisane durumuna getirildiği besbelliydi, askerler kapıyı açtı içeri girdik. Epey bir kalabalık ilk gelenler adaları paylaşmışlar, boş yer kalan en sondaki büyük dershaneymiş oraya girdik buradakiler 2 kişi hariç bizim arkadaşlar Necati paşa, Agah Oktay Güner, İhsan Kabadayı Ahmet Er Ömer Çakıroğlu, Turan Kocal, Faruk Demirtola, Ahmet Karaca, Avni Çarsancaklı. Bu dershanenin ismi ana koğuş oldu. CHP'liler ve AP'liler tahliye olduktan sonra biz odalara geçtik, daha sonra burası MSP koğuşu oldu. İlk zamanlarda Radyo'ya müsaade etmediler. Ancak askerler vasıtasıyla gazete alıp okuyabiliyorduk bir hafta sonra ailelerimizle irtibat kurma imkânı verildi, ihtiyaçlarımızı getirttik İhtilâlciler konsey oluşturmuşlardı. Vatandaşın tabiriyle beşi bir yerde diye anılıyorlardı. Ağzlarından çıkan her söz

anayasa maddesi oluyordu. Bir de vatan, millet, Sakarya edebiyatı yapıyor, milliyetçilikten dem vuruyorlardı, bizim hiçbir kaygımız yoktu, olması gereksizdi ama CHP'li solcu milletvekilleri kaygılı görülüyordu, konsey bildirilerinden çıkardıkları yorum böyleydi. İlk zamanlarda dışarıda ne olup bittiğini bilmiyorduk, sağlıklı bir haber almakta imkânsız. Karavana ve tayin geliyor, yiyip içip yatıyorduk. Sol gazetelerde baş manşetleri MHP işgal ediyordu, kâh MHP genel merkezinin bodrum katında tank olduğundan, başka bir gün tam teşkilâtli hastane bulunduğu burada militanların ameliyat edildiğine kadar haberler yer alıyordu MHP lehinde her türlü haberler sansürlü ancak MHP aleyhindeki her haber serbest hatta askerî savcılıkça teşvik dahi ediliyordu, sol militanlardan toplanan silâhlar sergileniyor, MHP'den ülkücülerden yakalandı diye basma veriliyor hatta konseye delil diye takdim ediyordu. İçerde bir sıkıntımız yoktu, haftada iki gün sıcak su veriyorlar banyo yapıyorduk ibadetimiz yapıyor ihtilâlcilerin güvence dediği gözaltı süresinin dolmasını bekliyorduk tutukevi komutanı yzb. Yılmaz Ergenekon tam bir Marksist Urfa Bilecikli belki de bölücü zihniyetli bir kişi MHP düşmanı rahmetli Türkeş Beye, ihtar mektubu yazacak kadar saygısız bir kişiydi. Bir gün ben lavaboya gidiyordum, CHP Adana milletvekili T. Komünist partisi üyesi olarak yargılanan Nedim Tarhan Ordu milletvekilleri Ertuğrul Günay ve Temel Ateş ön cepheye yola bakan pencerenin önünde üçü bir duruyorlar, benim geçtiğimi görmüyorlardı . Nedim Tarhan'ın sesini duydum arkadaşlarına bizim Yılmaz geliyor diye müjde veriyordu, gerçekte onların Yılmazıydı, tam bir gestapo şefi gibi terör estiriyor, askerleri öyle yapmış ki her askerî bir ispiyoncu yukarıya çay getiren, karavana taşıyan veya temizlik için çıkan hiçbir asker bizlerle konuşamazdı, sorduğumuz şeylere cevap vermezlerdi, o şekilde talimat verilmiş, şayet biri konuşacak olursa o bir asker onu ispiyonluyor vay konuşanın hâline bu tutuk evi komutanı YZB'nın iki de yardımcısı vardı biri ASB başçavuş 4 sırmalı, diğeri 3-sırmalı; Üçü de aynı kafada kaba, görgüsüz tiplerdi, haftada iki gün aile ziyaretine izin verilmişti, demir parmaklık arkasında konuşabiliyorduk, giden gelen eşyalar yiyecek ve giyecekler yzb, Yılmaz'ın en mutamed adamları vasıtasıyla aranıyor, her gün öğleden evvel ve öğleden sonra hava almak için dışarı çıkma izni veriliyor, belirli bir kısımda asker çemberi altında yürüyüş yapılıyordu bu hava alma işlemi bilâhère tel örgü ile çevrilen bir alanda yapılırdı, içerde de eğlenceli şeyler olmuyor değildi. Bizim büyük koğuştaki 14 kişi kalıyorduk, gündüzü bir alem gecesi bir alem oluyordu, hele gece olunca ince telden mi istersin kaba telden mi horlamanın her çeşidi uyu uyuyabilirsen, şampiyon sıralaması yaparsan 1 no. rahmetli kabadayı sırasıyla Ahmet Er, Avni Çarsancaklı, Ahmet Karaca, Agah Oktay Güner bunlar horlamada ön sırayı alan arkadaşlarımızdı. Süleyman Sürmen arkadaşımız da unutmamak lâzım MHP yüksek disiplin kurulu üyesi olan Sürmen, MSP Konya milletvekili Tahir Büyükkörükçü hocayla aynı odada kalıyordu. Süleyman da müthiş horlayan arkadaşlardan, tahir hoca çok nazik bir insan, Süleyman horlamaya başlayınca kibarca ikaz ediyor, Süleyman Bey kerdeşim sesli uyuyorsun.

Askerler karavanayı bırakıp giderlerdi, dağıtım işini rahmetli İhsan Kabadayı yapar, sonunda karavanayı önü çeker bir güzel afiyetle yerd, artan yemekleri yoğurt kaplarına kor binanın kuzey kısmına gelen pençelerin önüne kor sonra yerd, kendisine özel bir isim takmıştı çeşneci başı, Mataracı'nın evinden gelen hamsili pilava bütün iştahıyla yumulur, MSP'lilerin köftelerine bayılırdı ve dil okulunda çeşneci başı kabadayıya bütün sofralar açıktı. Sadi Somuncuoğlu Allah'a şükür kabadayının burda ilkleri doldu diyordu, rahmetli kabadayı artan ekmeğe, yemek, kırıntılarını toplar onları hava almaya çıktığımız zaman aşağıya indirirdi, bahçeye saçardı bu yemlemeye önce serçeler, sonra kargalar ardından da güvercinler gelmeye başladı, derken bir kuş ordusu toplanırdı Kabadayı tahliye olana kadar buna devam etti. O tahliye olunca Ahmet Er Bey devam ettirdi. O da tahliye olunca kuşlar garip kaldı dağıldı.

Tarihler ekim başını gösteriyordu, dil okuluna 3-4 misafir geldi; biri Töb der genel başkanı Gültekin Gazioğlu, diğerleri de Disk üyesi sendikacılar. Gazioğlu Trabzon'da yakalanmış Ankara ya getirmişler Mamak ceva evine gitmesi gerekirken torpil olmuş dil okuluna getirilmişti. Zaten misafirliği de uzun sürmedi, dil okulu ful dolmuştu, kelle sayısı 115'e ulaşmıştı. CHPlilerin başında Deniz Baykal ve diğerleri AP den Necmettin Cevheri, yine Urfa milletvekili rahmetli Celal Bucak, Gümrük ve tekel bakanı Ahmet Çakmak, Ömer Naci Bozkurt, Kasım Önadım. İzmir milletvekili Ali Naili Erdem gibi AP İleri gelenleri ve diğerleri tabi ki MHP ve MSP tam kadro, bunun dışında tabi senatör Ahmet Yıldız'ı sayabiliriz. Böylece Ekimin haftasını bulduğumuz günlerdeydi, öğleden sonra herkesin aşağıda ki salonda toplanması emredildi, aşağıya indik. Salonda toplandık tutuk evi komutanı Yılmaz Ergenekon beraberinde elinde telsiz belinde tabanca bir yarbayla içeri girdiler sonradan ismini ve görevini öğrendiğimiz bu zatın ismi Selçuk Özaydın'mış, merkez komutan yardımcısı imiş, kalabalığı şöyle bir süzdükten sonra şimdi tahliye olanların isimlerini açıklıyorum, dedi. Başladı okumaya AP'nin bir hariç tamamı, CHP den halk evleri davası ile ilgili olduğundan İzmir milletvekili Ferhat Altıntaş Ahmet Yıldız ,2. Kısı AP'li Rahmetli Celal Bucak hariç tamamının isimleri okundu, yarbay tekrar söze başladı; hitabı Töb.Der genel

başkanınaydı aynen şöyle söylüyordu, sayın Gazioğlu şu ana kadar senin tahliyenin sağlayamadım, özür dilerim, takip ediyorum sağladığım an gecede olsa seni evine bizzat ben arabamla bırakacağım, diyordu. İşte o anda salon başımıza yıkılmıştı, vah ordum! Sen bu yarbaylara mı kaldın demekten başka bir şey yapamazdık, evet Yarbay Selçuk Özaydın sözünü tuttu. O gece Gazioğlu'nu bizzat kendisi evine götürdü, ertesi gün nüfus sayımı vardı. Sokağa çıkma yasağı uygulanıyordu aradan bir gün geçmişti sıkıyönetim komutanlığı bildirisi Gültekin Güzioğlu aranıyor, tutuklanması için bütün birimler uyarılıyordu ama Gazioğlu kuş olmuş uçmuş, çoktan yurtdışına bile çıkmıştı. Tabi ki yarbay Selçuk'ta terfi etmiş. Albay olmuş alay komutanlığına atanmıştı. Kenan Paşa'nın kulağı çınlasın.

Tutuk evi yarı yarıya seyremişti bizim ve selâmetin dışında, halk evleri davasında Ahmet Yıldız, Ferhat Altıntaş başka bir davadan CHP Milletvekili Erol Saraçoğlu; Ahmet Türk önce Erol Saraçoğlu, Ahmet Türk bilâhère de diğerleri tahliye olup gittiler AP Celal Bucak iyi bir insandı yüksek tansiyon hastası idi suçu P.K.K ile ilk çatışan aşiretin başkanı PKK tarafından evinde kuşatılmıştı. Kuşatma güvenlik güçlerince kaldırılmış, bu arada evinde silâh bulunmuştu, onu da Diyarbakır 7'nci kolordu sıkı yönetim komutanlığına gönderdiler. Zavallı aylarca orada tutuklu kaldıktan sonra tahliye olmuş, ceza evinden çıktıktan bir müddet sonra hayatını kaybetmiş, Allah rahmet eylesin.

SORGULAR BAŞLIYOR

Genel başkan Türkeş Bey, Erbakan Uzun adadan gelmişlerdi Ancak konuşma imkânımız yoktu, her ikisini de tecrit etmişlerdi. Bunun için sorgular bittikten, tutuklandıktan sonra konuşabildik.

Savcılık bizden ilk önce Cengiz Gökçek'i götürdü, arkasından Agah Oktay Güner'i ancak bu arkadaşlar sorgudan dönünce bizim yanımıza çıkartılmadı, aşağı katta tecrit edildi. 11 ekim günü geri kalan diğer arkadaşlar bir otobüse dolduk, savcılığın yolunu tuttuk, üçer beşer otobüsten alıp sorguya götürüyorlar, sorgudan çıkanlara diğer arkadaşlarla konuşma imkânı tanımıyordu. İçerden çıkan arkadaşlarımız Sadi Somuncuoğlu kitap içinde kısa bir not gönderebilmişti, o notta sorulan sorular hakkında bazı başlıklar vardı sırayla içeri alınıyorduk, ayrı ayrı savcılar ifade alıyordu, bana Deniz üsteğmen Nihat Demirel düşmüştü, önünde matbu basılmış bir soru listesi vardı, tam sosyalist bir kafayla hazırlanmış sorular sıralanıyordu. Siz niçin 100 milyonluk Türkiye istiyorsunuz? Neden Millî devlet, güçlü iktidar diyorsunuz? NİYE ESİR TÜRKLER haftası kutluyorsunuz? Siz Turancı mısınız? Ülkü ocaklarıyla ilginiz nedir? Başlıca sorular bunlardı, yüz milyonluk Türkiye'den başladım biz milliyetçiler olarak saniyede kalkınmasını gerçekleştirmiş, ekonomisi güçlü, kişi başına düşen millî geliri en yüksek seviye ulaşmış, nüfusu 100 milyonluk bir Türkiye dünyanın gıpta ettiği süper bir devlet istiyoruz, bu bizim aşkıımızdır bunu istemeyen bir Türk'ü düşünemiyorum. Siz bunu istemez misiniz? dedim. Genç savcı gevşedi, bana sigara ikram etti, çay söyledi, sorgu sohbet hâline dönüştü Millî devlet, güçlü iktidarda kastımız Türk kültürünün ve millî manevî değerlerimizin, devletin bütün birimlerine hakim olması bunları hayata geçirecek, uygulayacak niteliklere sahip milletin onayını almış TBMM çoğunluğunu sağlamış bir iktidar. Bu arada odanın kapısı açıldı içeriye ceketinin düğmeleri açık havacı üniformalı bir kişi girdi savcıya kim bu sorguladığın diye sordu. Savcı Demirel, efendim Kayseri milletvekili MHP genel muhasibi Mehmet Doğan der demez, kaba bir tavırla, söyle bakalım Türkeş Kavaklı Dere Akbank şubesine 11.9.1980 günü 5180818 liralık hesap açmış, parayı sen mi verdin? Savcı bey ayakta eli cebinde bense oturuyorum, soğukkanlı ve ağır bir tonla omzunda albay rütbesini gördüğüm savcıya rütbesiyle hitap ettim. Albayım lütfen biraz sakın olun karşınızda çocuk yok dedim. Bunun üzerine biraz sakinleşti dedim ki bakın partinin bütün hesapları elinizde benim aklımda kaldığına göre parti genel merkezinin yekûn parası 3 milyon TL. civarındadır. Üç milyondan beş milyon çıkarsa parayı ben verdim bir afalladı çıkarma işlemi yapmaya çalıştı baktı ki çıkmıyor peki kim verdi dedi onu bana değil Türkeş beye sorun dedim bende aç gözlü bir insan tipi canlandıran bu zat meğer meşhur savcı Alb. Nurettin Soyermiş, hışım ile odayı terk etti gitti. Biz esir Türklerle ilgilenmemizin ne anlam taşıdığını anlatmaya çalıştım, biz Anadolu'ya orta Asya'dan geldik, orada bizim soydaşlarımız var, nüfusları da Türkiye nüfusuna eşit şu anda, hepsi Rus emperyalizm mi altında tutsak, biz bunlarında hürriyetine kavuşmasını istiyoruz. Bu istek bir Türk olarak bizim hakkımız bazı beyinsizlerin iddia ettiği gibi ata binip kılıç kuşanıp Rusya'ya karşı harp falan ilân etmeyeceğiz, bizim için her şeyin üzerinde Türkiye vardır, onun ayağına diken batmasına rıza göstermeyiz, işte Turancılığımız budur dedim. Sıra geldi ülkü ocaklarına; milliyetçi gençlerin dernekler kanununa göre kurdukları bir kurtuluş, bu teşkilâtla gönül bağımız vardır ama hiçbir şekilde organik bağımız yoktur, partinin gençlik kolları vardır. Bunun dışında partinin mali konularıyla ilgili birkaç şey daha sordu, ifade işlemi böylece son buldu ve aynı gün ikinci vaktinden sonra tek tek hakim karşısına çıkmaya başladık, sorgu hakimi binbaşı üstün Günsan ifademizi alıyor, soruyor cevaplıyoruz. Hakim bu arada genel merkez binasını sordu, binanın

mülkiyetinin Alparslan Türkeş Beye ait olduğunu, partiyle Türkeş Bey arasında yapılan protokol gereği parti bile ücret 10 yıl müddetle bakımını ve vergilerini ödeme koşuluyla partiye tahsis etmiştir, binanın yapım işlerini ben yürüttüm, Türkeş Beyin vekili olarak ben parti başkanlık divanın yetkisiyle genel başkan yardımcısı Tahsin Ünal Bey Bahçelievler 7. Cadde 12. noterde bu protokolü yaptık. Hakim, Tahsin Ünal bina benim diyor dedi. Tahsin bey karıştırmış hadise benim anlattığım gibi dedim. Rahmetli Tahsin Hoca çok saf insandı. Noterdeki mukaveleyi binanın kendi üzerine devredildi sanmış hakime bina benim demiş hakim sormuş parayı neden aldın deyince de sağdan soldan buldum buluşturdu deyivermiş güldüm. Dışarı çıkınca hoca niye böyle söyledin diye sorunca, ne bileyim ben öyle sanmıştım dedi. Geç vakitlere kadar sorgulamalardan sonra halkı kitale sevk etmek suçu işlediğimiz iddiasıyla T.Ceza Kanununun 149/1 maddesi gereğince tutuklanmamıza karar verdi ve dil okulunun yolunu tuttuk. Aynı gün MSP'liler, Tıkp lilerde hakim önüne çıkmışlardı. Sonradan öğreniyoruz ki 4 hakim bir araya gelmişler, Hamdi Sevinç, Vural özenirler Üstün Günsan İlhami Uguryılmaz davaları aralarında taksim etmişler albay Hamdi sevinç MSP'yi üstün Günsan MHP Vural Özenirler, Halk evini İlhami Uğur Yılmaz tıkp dosyalarını almışlar ve tutuklama konusunda söz birliği etmişler. ancak Hamdi Sevinç'in 3, kişi Erbakan Tahir Büyükkörükçü, Temel Karamollaoğlu hariç diğerlerini serbest bırakması ortaklığı kırıştırdı, sıkı yönetim komutanlığı bu karara itiraz ederek yeniden göz altına almış, 15 Ekim gününde tutuklanmışlardır. Bu arada TBMM bütçe komisyon salanunda konseyin resmî toplantısı var. Konsey üyeleri 2. Başkan sıkı yönetim komutanı Kor General Recep Ergun sıkıyönetim baş savcısı Albay Nurettin Soyer, gündem: MHP ve MSP bu iki parti hakkında dava açılıp açılmayacağı.

Kor general Recep Ergun ve Savcı Nurettin Soyer iki parti hakkında konseye bilgi verirler. Tabi ki bunlar başına da aktardığı bilgiler ve belgeler, iddia namesinin de baş dayanağı sol örgütlerden yakalanan silâhların çekilmiş resimleri ve CHP Erzincan senatörü Niyazi Ünsal'ın mahkûm olan komünistleri nasıl memur yaptığını itiraf ettiği mektup, bazı kişilerden işkence ile alınan ifade Kenan Evren arkadaşlarına bakar dava açılıp açılmaması hakkında karar verilecek. 2. Üye dava açmaya gerek yok derken iki üye dava açılmasını savunur, Kenan Paşa ağırlığını kor, mademki iş buraya kadar geldi, delillerde bunu gösteriyor diyor, Özel kanunla MHP ve MSP yargılanıyor, Yalçın Doğan'ın Dar Sokakta Siyaset isimli kitabından aktardım. Bu kararda lehte ve aleyhte olan konsey üyelerinin ismi yok, lehte Sedat Celasun jandarma genel komutanı Nejat Tümer deniz kuvvetleri komutanı aleyhte Nurettin Ersin kara kuvvetleri komutanı, Tahsin Şahinkaya Hv. Kuvvetleri Komutanı. Noktayı koyansa Kenan Evren, bu karar verenlerin niyetlerini Yalçın Doğan aynı kitabın 134. sayfasında şöyle yazıyor; MSP Genel başkanı Erbakan zaten sevilmiyordu, MHP genel başkanı Alparslan Türkeş orduya politika sokmak istediği için zaten affedilmiyordu ve hiçbir zamanda affedilmeyecekti, bu tespiti doğrulayan bilgiler birkaç kanaldan bize ulaşmıştı, daha ihtilalin başında bizler gözaltına alındığımız günlerde Evren'in sınıf arkadaşı Süreyya Koç Süreyya Koç kimdir? Süreyya bey Evrenin ve Türkeş beyin sınıf arkadaşıdır, Harb Okulunun yıldız öğrencilerindendir. Nazım Hikmet'in Kara Harp Okulundaki komünist faaliyetlerini ortaya çıkaran millî şuur sahibi ayrıca Güreş'le ilgili çalışkan atılgan bir öğrenci Kenan Evren ise Süreyya Koç'un himayesinde Harp Okulunu bitirir herkes kıtalara dağılır, zaman zamanda buluşma oluyor, Türkeş'le Süreyya Bey bir ara Çankırı piyade okulunda birlikte görev yaparlar. Süreyya Koç emekli olur, CHP'den politikaya atılır, milletvekili olur, bu arada İsmet Paşa ortanın solunu ilân eder, CHP çatlar, Turan Fevzioğlu partiden kopar Süreyya Koç İhsan Kabadayı gibi asker kökenli kişilerde CHP'den koparak CGP'sini kurarlar. Kısaca anlattığım Süreyya 12 Eylül ihtilâlinin hemen başlarında Türkeş'e MHP ve ülkücülere karşı yürütülen tutum ve davranışlara üzülen Süreyya Koç hemen köşke çıkar kimliğini açıklar Kenan Paşa'yla konuşmak istediğini söyler, mesaj Evren'e iletilir hemen alın der ve Süreyya Beyi kapıda karşılar, kucaklar, görevlilere de talimat verir. Süreyya Bey geldiğinde bana sormaya gerek yok hemen içeri alın der içeri girerler, kısa bir sohbetten sonra Süreyya Koç mevzu ya girer. Türkeş'e ve arkadaşlarına yaptığınız doğru değil onları derhal bırakın onlara yapılan muamele ilerde devlete zarar verir diyor ve ısrar ediyor ayrılıyorlar netice evrenin bu konuşmadan sonra hamisi Süreyya Beye karşı tutumu değişiyor, bir daha konuşmuyor, bu anlattığımız bize intikal edenlerden bir tanesidir, sınıf arkadaşların dan ve kıta arkadaşların dan muhtelif kişilerin bu konudaki taleplerini şefaetlerini reddetmiş, bu kişilerle irtibatını kesmiştir. Bütün göstergeler Türkeş'e ve MHP'ye yapılan zulmün odağında Kenan Evren'in olduğunun açık delilidir. Yazdığı hatıralarında Komünistler PKK'lılara karşı sarf etmediği şer teşkilat kelimesini yalnız MHP'ye ve ülkücülere sarf etmiştir, bu arada MHP milletvekilleri genel idare kurulu üyelerinin dışında disiplinli kurulu üyeleri, denetleme kurulu üyeleri, tam tekmil dil okulu tutuk evindeyiz. Burada hepimizi üzüntüye sevk eden bir olay oldu. Milletvekili olmayan arkadaşlarımızı Mamak ceza evine götürdüler. Tahsin Ünal, Yaşar-Okuyan Taha Akyol ve diğer arkadaşlar, bu üzerimizde çok tesiri yaptı. Mamak hakkında az çok bilgimiz vardı, orası bir işkence hanedeydi ama elden ne gelirdi, arkadaşları teessür içinde uğurladık. Bir müddet sonra tekrar

döndüler, ama bir hayli sıkıntı çektiler. Burada 60 yaşını bulmuş birkaç yaşlı kimse de dil okuluna geldi; bunlardan biri Etlük te bizim gençlerle ilgili davadan tutuklu bir kapıcı, 2'ncisi silah satarken yakalanan Samsun'lu bir kişi üçüncüsü emekli öğretmen T.Komünist partisi üyesi kızı falanda Mamak'ta tutukluymuş, tam bir fanatik komünist bir gün Televizyonda halk iktidarını anlatan TV. Bir film izliyorlar sağdan soldan insanlar var Komünizmin rezaletini anlatıyor bu arada CHP ordu milletvekili dev-yol davasından tutuklu bulunan öğrenciliğinde Beyazıt kulesine kızıl bayrak çektiği söylenen Ertuğrul Günay ayağa kalkarak böyle halk iktidarının içine edeyim deyince emekli öğretmen ayağa fırlar sövemezsin diye bağırır.

KONSEYE MEKTUP YAZILIYOR

Genel idare kurulu üyemiz Demokrat Parti İsparta eski milletvekili Sait Bilgiç bir mektup hazırlar, Türkiye Beye bunu temize çekip konseye gönderelim der, Sait Bilgiç eski Türkçülerden Emin, Sadettin Bilgiç kardeşlerin ağabeyi bu mektup işinden bazı arkadaşların haberi olmuş bunun üzerine eğer bir mektup yazılacaksa hep birlikte müzekere edelim dedik. Sadi Somuncuoğlu, Ömer Çakıroğlulugil'in kaldığı odada toplandık mektup yazalım kararı alındı, başlıklar tespit edildi, kaleme alma görevi Nevzat Kösoğlu arkadaşımıza verildi. Nevzat Bey mektubun müsvettesini yazdı. Yine toplandık, birlikte okuduk, Tasvip gördü. Daktilo yapıldı ve genel başkanımız imzaladı, tutuk evi komutanlığı yoluyla konseye gönderildi. Mektubun konsey bilakis Kenan Evren üzerinde müspet bir etkisi olmayacağını biliyorduk, biz mektubu konseyden daha çok tarihe yazıyorduk

BİRİNCİ MEKTUP

Sayın Orgeneralim,

Milletimiz için hayırlı sonuçlar vermesini temenni ettiğim 12 Eylül sonrasında, ben ve arkadaşlarım çok ağır bir itham altında bulunmaktayız. Açıklamaya çalıştığım sebepler karşısında bu mektubu yazmayı bir vazife telâkki ettim.

İlk olarak şu noktayı işaret etmeye mecburum ki, daima, fiillerinden önce niyetlerinin hesabını kendi kendine vermeye çalışmış bir insanım. Devlet hayatında görev almış insanlar olarak, sorumluluğumuzun sadece tarihe karşı değil, aynı zamanda milletimize karşı ve kendimiz için de olduğuna inanırım.

Maruz bırakıldığımız ağır ithamın gerekçesi olarak Sıkıyönetim Savcılığının ileri sürdüğü, zira talebimize rağmen partimize ait arama zabıtları hâlâ bize verilmemiştir veya toplamaya çalıştığı dokümanlar, propaganda bakımından bir siyasî hareketi karalamak için malzeme olarak kullanılabilir. Nitekim benzeri şeyler yıllardan beri Marksist çevreler ve bazı siyasî muarızlarımız tarafından yapıla gelmektedir. Ama, bütün bunların hukuki bakımdan cezai sorumluluk manasına bir değer taşımadığı kanaatindeyim. Ancak bulundurulması suç teşkil eden bir kısım maddelerin varlığından bahsedilmektedir ki, bunlar var ise, bunların sahiplerinin tespit edilmesi halinde cezalandırılmaları kanun gereğidir. Siyasi parti her gün yüzlerce insanın girip çıktığı bir sosyal merkez olduğuna göre, bu gibi şeylerin sahibi olarak bir siyasî şahsiyetin değil, gerçek kişilerin ve hakiki sorumluların aranması da tabidir.

Şu hususu da ifade etmeye mecburum ki, bir adli tahkikat, ancak kanunların tayin ettiği çerçeve içinde sanıkların lehinde ve aleyhinde gerçek delillerin toplanması şeklinde yürütülürse salim sonuçlara götürür. Zora dayanan ikrarlar ve zorlama yorumlar adaleti gölgeler. Halk arasında yoğunlaşan söylentilere nazaran, yurdun birçok yerinde mensuplarımıza ve gözaltına alınan bazı kimselere işkence yapılarak doğrudan doğruya bizleri suçlamaya matuf ifadeler alınmaya çalışılmaktadır. Özellikle Ankara ve Adana'da işkencenin kesif olduğu ve ciğerlere hava pompalamaya kadar vardığı söylenmektedir. Bu usullerle elde edilen ifadelerin mahkemelerce ciddiye alınamayacağı muhakkaktır. Ne var ki kamu vicdanı, tarihin böyle bir hazırlık tahkikatı hakkında vereceği hükümler ve bu gibi tutumların kamuoyunda yaratacağı gerilimi şer küvetlerin istismar etmesinden endişe ederim. Her şeye rağmen, bu tarz haberlere inanmak istemiyorum ve yanlış olmalarını temenni ediyorum.

Sonuç olarak, zatiâlinizin hukuka olan saygısının güveni içinde ki bu teminatı siz verdiniz ifade ediyorum, mahkeme beraatla sonuçlanacaktır. Ne var ki, millî bekamız açısından maşeri vicdanın zaruri olan bazı müspet hassasiyetleri tahrip edilmiş olacaktır. Çünkü kamuoyuna açık olması zaruri olan mahkeme, bir siyasî hareketle birlikte, ister istemez bir fikir hareketini, milletimizin tamamına yakın kısmının tabi olarak, tarihi ve sosyal yapısı icabı, içinde bulunduğumuz bir düşünce ve ruh yapısını da yargılamak zorunda kalacaktır. Bu düşünce ve ruh yapısı, zati âlinizin 12 Eylül günü ve daha sonraları veciz bir şekilde ortaya koyduğunuz milliyetçi, Atatürkçü görüş ve ilkeleridir.

Bu yapı, Türk milletinin her türlü emperyalizme karşı direncini teşkil etmektedir. Ne günümüz, ne de gelecek nesiller için, bu direnç şuurunun dayandığı millî kıymetler berat etmiş olsalar bile, yargılanmış, horlanmış olarak

damgalanmamalıdır. Beyanlarımızda istikametini bulan 12 Eylül Harekâtını, zedelenen bu direnci tahkim etmek cehdi olarak görüyorum. Arz ettiğim bir yargılama ise, endişe ederim ki, bu direncin kamu vicdanındaki mesnetlerini yıkar ve çok geçmeden ülkemizi bugünkünden daha beter surette yabancı ideolojilerin açık pazarı hâline getirebilir. Sınırlardaki Mehmetçiğin yabancı ideolojik propagandalar sebebi ile millî değerlere olan inancı kaybolursa, vatan müdafaası yapılamaz. Bizim savunmaya çalıştığımız değerler ki sizler de onlara dayanıyor ve onları hâkim kılmaya çalışıyorsunuz, yabancı emperyalizm ve ideolojilere karşı milletimizin birliğini koruyan, ona hayatıyetini ve haysiyetini veren setlerdir. Siyasî propagandaların maalesef gölgelediği bu gerçek, el betteki zatiâlinizce malumdur. Bu direnç şuur ve inancımı tahrip ettirseniz, her türlü emperyalizm ve oluşturduğu barajların önü açılabilir. Çünkü ideolojik sızma ve psikolojik harp, asrımızın en büyük gerçeğidir. Böyle bir vebali yüklenmeye ise, muhakkak ki hiçbir Türk'ün ne isteği, ne de hakkı olabilir.

Biz bu fikirlerin siyasetini yaparken hata etmiş olabiliriz; kendimizi yeterince tanıtamamış olup beğenilmeyebiliriz. Ama bu düşünce ve hassasiyetler benim yahut partimin değil, bütün milletimizindir ve hepimiz onlara sahip çıkmaya mecburuz.

27 Mayıs Harekâtı yapıldığında, uzak veya yakın dahil olan hiç kimse, bu kurtarıcı hareketin Marksist emperyalizm propagandasına ortam hazırlayacağını düşünmemiş ve asla istememiştir. Ancak, sonraki yıllar hep birlikte yaşadık ve gördük ki, komünizm bu harekete açtığı gediklerden yararlanarak hayatımıza girdi ve şimdi sizler o gedikleri kapatmaya, saldırıları püskürtmeye çalışıyorsunuz. Takdir buyurursunuz ki, dış şartlar bir yana bırakıyorum milli bünyemiz o günlere nazaran daha zayıftır ve maalesef çok yara almıştır. Sanırım bir gün tarihler, içinde bulunduğumuz dönemde Cumhuriyet tarihinin en kritik görevini deruhte ettiğinizi yazacaktır. Karar ve icraatınız bugün kadar gelecek on yılları da etkileyecektir. Bunu gören bir mevkiidesiniz. İnsanlar hata yapabilirler. Ben, bütün milletimizle birlikte sizin hata yapmamanızı temenni ediyorum. Parlamenter düzen içinde, belirli çıkmazlara düşürüldüğü herkesçe bilinen yasama faaliyetleri ülkemizde gerekli düzenlemeleri yapamamıştır. Bu yüzden de, gerekenleri düşündüğümüz ölçüler içinde yapamadık; sizlerin, milletin geleceği adına yapabilmenizi samimiyetle diliyorum.

Takdir buyurursunuz ki, Atatürk'ün Türk Milli Eğitimi'ne gösterdiği muhteva ve hedefler canlı tutabilmiş olsaydı, 27 Mayıs sonrası bu kadar beklenmeyen neticeler vermezdi. Yıllarca Atatürk'ü yeniden yorumlamak, çağdaş yorumlara kavuşturmak yahut aşmak gibi paravana lar arkasında milli şuur tahripçiliği yapıldı ve mark-sizme yol açıldı. Komünizm, bünyesinde cebir unsuru taşıdığı ve büyük bir emperyalizmin ideolojik vasıtası olduğu için, girdiği her az gelişmiş ülkeye er veya geç anarşi ve terörü de getirmiştir.

Ülkemizde, her gün dozu biraz daha artırarak verilen ideolojik zehirle bir kısım Türk gençleri kendi devletine, kendi bayrağına düşman edildi. Türk millî eğitimi ise köhne işleyişi içinde hiçbir şey yapamadı; bunu millî vazife bile saymadı. Atatürk'ün işaret ettiği, devleti kuran felsefe bir ruh ve heyecan olarak gençlerimize hâkim kılınmadı; bir hayat düsturu, bir vatandaşlık ve insanlık ahlâkı olarak eğitime sindirilemedi. Sadece coğrafya ve fizik bilgileri ise öğrencilerimizi komünizmin ve bölücülüğün saldırıları karşısında koruyamazdı. 27 Mayıs sonrasının hataları ise bir kısım anayasa kuruluşlarını ve bürokrasiyi bu saldırılara açtı. Şimdi siz, düşündüğünüz hukuki düzenlemeler ile bunları tashih gayreti içindedesiniz. Sizi bu tashihe tarihi bir görev olarak zorlayan şartlar milletin de tepkisini çekmiş, huzursuzluğu artırmıştır.

Hatırlanacağı üzere, bir kısım Avrupa ülkelerinde olduğu gibi Türkiye'de de anarşi 1968 lerde sol tarafından başlatıldı. O zaman karşı gurup diye bir şey yoktu. Bu anarşinin davet ettiği şartlar içinde 12 Mart Sıkıyönetim Mahkemeleri, devlete ve millete ait her kıymeti yıkmak ihanetine ulaşan yüzlerce insanı mahkûm etti; bunun içinde bir tek milliyetçi yoktu. Şüphesiz ki bu gerçeğin apaçık ifade ettiği ciddi bir mânâ vardır. Bugün aynı mihrakların sizlere de yönelmiş bulunduğu "faşizm, Nazizm" gibi propaganda safsatalarını bir yana bırakarak açık vicdanla düşünersek, milliyetçi gençlerin sonradan nasıl ortaya çıktıklarını ve niçin bu kavgalara karıştıklarını anlamak kolaydır. Bir üniversitede İstiklâl Marşımız yerine Enternasyonal söylenebiliyorsa, bir meydanda kızıl bayraklar altında miting yapılabiliyorsa ve Türk eğitim kurumlarında Türk milletini var eden kıymetlere alenen tecavüz edilebiliyorsa, bu manzaraları seyreden milyonlarca Türk gencinin hepsi de sessiz kalamazdı. Nitekim bir kısım gençler Türk milletinin yok edilmek istenen değerlerini savunmak üzere yer yer ve bazen maalesef kanunları ihlâl etmek pahasına olayların içine karıştılar. Böyle bir karşı koyma hiçbir özel organizasyonu gerektirmeden, sosyolojik bir tepki halinde kendiliğinden oluyordu. Çünkü bütünlüğü ile şuur felç olmamış her sosyal organizma bu savunma refleksini ortaya koyar. Sizler de devletin bütünlüğü, milletin birliği, bayrağın kutsiyeti, demokrasinin güçlendirilmesi gibi değerler uğruna bu hareketi gerçekleştirmediniz mi? Eğer demokratik devlet otoritesi devlet düşmanlarına karşı yerinde ve zamanında kullanılabileseydi ve milli eğitimimiz gençlerimizi mili şuurla teçhiz edebilmiş olsaydı, milliyetçilerin olaylara karışması 12 Mart öncesine

nazaran çok daha mevzu kalacaktı. Ne yazık ki, hükümetler otorite ve kültür boşluğunu dolduramadılar. Sizin de, bildiri ve beyanlarınızda aynı tespiti yapmış olduğunuzu memnuniyetle müşahade etmiş bulunuyorum.

Biz bu ilân edilmemiş ideolojik istilâ saldırısına karşı mücadelemizde daima hukuka saygıyı, kanunlara rivayeti telkin ederek, milletimizin demokratik ve milli direnç ve birlik şuurunu güçlendirmeye çalıştık. Bir siyasi parti ne kadar yapabilirse o ölçüler içinde, devletimizi kuran felsefeyi gençlerimize mal etmeye ve onu yeniden yaşatmaya gayret ettik. 16 yıllık yoğun gayretimize rağmen siyasi başarımız sınırlı kaldı. Çünkü komünizm ve bölücülük içerde ve dışarıda ilk hedef olarak ve daima bize saldırdı; Milliyetçilik düşüncesini 'faşizm' olarak takdim etmekten, birçok taraftarımızla birlikte en yakın mesai arkadaşım GÜN SAZAK'ı şehit etmeye kadar maddeten ve manen bizi kırmaya çalıştı. Onun dünya çapındaki propaganda gücüne karşı bizim siyasi ihtiraslarımız değil, sadece vatanperverliğimiz mücadele etti.

Her şeye rağmen milletimizin maruz kaldığı saldırıya karşı Türk Milletinin mücadelesinde kamu vicdanında ciddi dirençler oluşturduğumuza inanıyorum. Bize oy veren ancak bir milyon seçmendir; fakat savunduğumuz Türk Milliyetçiliği düşüncesine, yani devletimizi kuran bu fikre heyecanla sahip çıkan milyonların varlığı da kesindir. Bu, şüphesiz ki sadece bizim eserimiz değildir. Ama bu yoldaki hizmetimizi tarih inkâr edemeyecektir.

Bu sebeplerle, bizlerin Türk Ceza Kanunu'nun 149.maddesinde belirtilen "bölücülük" diye genel tasnifi yapılan bir suçtan dolayı yargılanması, sizlerin de sahip bulunduğunuz ve Cumhuriyet'ten bu yana devletimizin ana fikri olan hür düşüncenin de yargılanması neticesini doğurmasından kaygı duymaktayım. Devlet ve siyaset hayatında görev ve sorumluluklar yüklenmiş insanların, düşüncelerinden tecrit edilerek ele alınması, tarihte olduğu gibi bugün de mümkün değildir. Hele kamu vicdanı bunu hiçbir zaman yapamaz ve yapması da beklenemez. Bizler düşünce ve siyasetimizle bir bütün olarak yargılanacağız. Bunun gelecek yıllara bırakacağı iz, milliyetçiliğin, millî şuurun, devletin ülkesi ve milleti ile bölünmezliğinin mücadelesini yapmış siyasi kadroların devlet tarafından "bölücülük" ithamı ile yargılanmış olduğu fikridir. Nitekim daha bu safhada benim ve arkadaşlarımla muhatap olduğumuz soruların büyük bir kısmı milliyetçilik düşüncesinin sorgulanması niteliğinde olmuştur. İleride hür demokratik çoğulcu rejime dönüldüğü zaman haine ne faaliyetlerini sürdürecektir olan fesat ocakları ve propaganda merkezleri, böyle bir durumu daima Türk milliyetçiliğini kamuoyunda mahkûm etme fırsat: olarak kullanmaya başlayacaklardır. Nitekim niteliği zatı âlinizce malum bulunan ve tam bir "beşinci kol " faaliyeti gösteren TKP korsan yayınlarıyla hâlâ bize saldırmakta, hâlâ bizi hedef göstermektedir. Çünkü TKP, ilerideki faaliyetleri için kitlelerde milliyetçilik surunu, devlete ve demokrasiye bağlılık idrakini güçlendirecek sivil kadroların şimdiden tasfiye edilmesini istemektedir.

Zaten 12 Mart'tan evvel öncelikle devlet güçlerini hedef seçmiş olan komünizm ve bölücülük, 12 Mart'tan sonra devleti etkisizleştirmek için milliyetçilere saldırmıştır. Böylece bu fesat odakları hem milliyetçileri fiilen imha etmek, hem de devletin tepkisini geciktirmek, böylece güç ve zaman kazanmak istemişlerdir. Bu strateji bugünkü şartlarda TKP ve öteki komünist odakların da yine milliyetçi kadrolara düşmanlık ve onları tasfiye tertibi olarak devam etmektedir. Dünyanın her tarafında komünizm ve bölücülük her zaman yargılanmış ama milliyetçiliği bölücülükle itham edip yargılayan bir milli devlet görülmemiştir. Ülkemiz, halkımızın ve yüksek heyetinizin temeli hedefi olan çoğulcu demokratik rejime geçtiği zaman fesat odakları Türk Milliyetçiliğini tasfiye etmek için, milliyetçilerin maruz kaldığı bu ithamı propaganda malzemesi olarak kullanacaklardır.

Nihayet, ben 'Allah bir, devlet bir, vatan bir, bayrak bir' şiarını yükselten siyasi ve fikri bir hareketi yürüttüm. 16 yaşından itibaren dahil olmak şerefini kazandığım askerlik ocağından siyasi hayatımın şu anına kadar geçen ömrüm bu düşünce ve inancın en açık delilidir. Beni ve arkadaşlarımla elbette ki tarih de yargılayacaktır. Ancak böyle bir hareketin milleti bölmek, ahaliyi mukateleye sevk etmek gibi bir ithama konu yapılması herhalde gelecek hiçbir nesil tarafından unutulmayacaktır. Bu itham, "salt hukuk mantığı" açısından da, halis niyetimize taban tabana zıt olduğu gibi, ceza hukukundaki suçun maddi unsuru ile de mütenasip değildir.

Sayın Orgeneralim, 12 Eylül gününden bu yana vaki beyanlarımız, bizim de yıllardır savunmaya çalıştığımız ve bundan sonra da her şart altında savunmaya devam edeceğimiz düşüncelerin değişik bir üslupla teyidi niteliğindedir. Milletimizin geleceği hesabına bundan memnunum. Sarsılan millet hayatının adaletle yeniden tanzimi, hür demokratik rejime sağlıklı bir şekilde ve süratle dönülmesi, Türkiye'nin bundan sonraki hayatında bu tür bunalımlarla bir daha karşılaşmaması en samimi dileğimizdir. Bu mektubu yazımın asıl sebebi, bu görevi yüklenmiş yüksek heyetin ve devlet başkanı olan zatı âlinizin şahsında millete ve tarihe karşı görevimi yerine getirmek konusundaki sorumluluk duygumdur. Adil bir yargılama sonunda, bize asla yakışmayan "bölücülük ve ahaliyi mukateleye sevk" ithamından beraat edeceğimizden şüphem yoktur. Bütün kaygım böylesine bir ithamın yarınki Türkiye de Türk Milliyetçiliğinin aleyhine devletimizin düşmanları tarafından kullanılabilenidir.

Türk devletini güçlendirmek, daha mutlu ve aydınlık geleceğimizin temellerini atmak ve hür demokratik rejimi süratle yeniden ikame etmek yolunda zatiâlinize ve mesai arkadaşlarınıza en samimi basan dileklerimi sunarım.

İmza
Alparslan TÜRKEŞ

AVUKATLARIMIZ

Bu arada kendilerine minnet ve Şükran borçlu olduğumuz avukat arkadaşlarımız davayı omuzladılar, Av. Şerefettin Yılmaz Kızılay Yavuz Adem Sokak'ta İdris Yamantürk Beyin bilâkira tahsis ettiği mekanda, etrafına topladığı fedakar insanlarla olağan üstü bir gayretle davayı savunmuştur. Şahsım adına ve Türk milliyetçiliği adına Türk ocaklı İdris Yamantürk Beye ülküdaşımız Av Şerafettin Yılmaz Beye ve fedakar kadrosuna teşekkürü borç biliyorum.

2'nci av. ekibimiz Türkeş Beyin dünürü emekli hakim Albay Şahap Homriş, emekli albay Kaya Alpkartal, av. Sırrı Erkuş ve arkadaşlarından oluşuyordu, işin enteresan tarafı da surdaydı; Şahap bey uzun müddet Mit'te çalışmış hukuk dairesi başkanlığı yapmış, gerçekten Milliyetçi saygı duyduğum bir zat idi, vefat etti, Allah'ın rahmeti üzerine olsun. Şahap Bey Mit'te vazifeli iken Ankara sıkıyönetim komutanı Korgeneral Recep Ergun'da o sırada Mit'te görevli map. Başkanlığı görevinde bulunuyormuş, o günlerde bir konuşma sırasında Alparslan Türkeş'in ismi geçer, Recep Ergun Türkeş'e hakaret ve küfreder, Şahap Bey yerinden fırlar silahını çeker ve Recep Ergun'a doğrultur, araya girenler Recep Paşayı kurtarır bu birincisi, ikincisi ise avukatımız Kaya Alp Kartal aynı birlikte vazife yaptıkları sıra bizim davayı hazırlayan Ankara sıkıyönetim komutanlığı savcısı Nurettin Soyeri bir tokatla yere serer. Nurettin Soyer mahkemeye verir Kaya Bey Soyere 25 bin lira tazminat öder, o tarihte Türkiye'de ilk üretilen Anadol arabasının fiyatı ise 27 bin lira gerçekten yüklü bir tazminat işin enteresan tarafı bir tarafta silâh alınma dayanan hakarete uğrayan sıkı yönetim komutanı korgeneral Recep Ergun, yanı başında 220 kişinin idamını isteyen sopa mağduru sıkıyönetim baş savcısı albay Nurettin Soyer karşı tarafta mağdurların savunma avukatı Şahap Homriş, Kaya Alp Kartal yüzlerce yıllık adelet tarihini tarayınız böyle bir dava bulamazsınız başta yaşlı hâlinde soğuk sıcak demeden Mamak'a dil okuluna koşuşturan Şahap Beye 130 kiloluk Kaya Alpkartal'a, Sırrı Erkuş Beye, tüm mesai arkadaşlarına teşekkürü borç biliyoruz. Bizim davanın zaten adaletle, hukukla bağdaşır tarafıda yoktu.

Dil okuluna artık tam yerleşmiştik aile ziyaretleri haftada iki gün, avukat arkadaşların ziyaretleri de iki gündü bu arada odaya benzer bir yer mescit yapılmıştı. MHP'liler bir iki kişi hariç 5 vakit namaz eda ediyordu. Mescitte MSP'leri bir aradayız, imamlığı MSP Gümüşhane senatörü eski diyanet işleri başkanı Lütfi Doğan hoca yapıyordu, o tahliye olduktan sonra imameti Konya milletvekili Konya eski müftüsü Tahir Büyük Körükçü hoca devraldı müezzini ben yaptım. Tahir Hoca tahliye olurken cübbeyi ve görevi bana bıraktı, tahliye oluncaya kadar imamlık görevini ben yaptım. 2'nci kez tutuklanan Erbakan Hoca'da 15 gün kadar cemaatim oldu. Bunun dışında eğlenceli durumlar şakalaşmalar oluyordu.

BALIK MAHKEMESİ KURULUYOR

Çeşneci başı İhsan Kabadayı'nın kaldığı oda binanın kuzey kısmında güneş almıyor, tabi buzdolabımız yok, o gün ziyaret günü; Tahsin Ünal hocaya evinden balık gelir o da kendi odası güneşe karşı olduğu için balıkları İhsan Kabadayı'nın odasının penceresinin dışına kor, Kabadayı odaya girer bakar pencerenin önünde balık hemen oturur yemeye başlar, o sırada odaya Ahmet Er Bey girer afiyet olsun der. Kabadayı buyur Ahmet balık ye der Ahmet Er'de oturur. Tahsin Beyin balığını afiyetle yerler, akşam olur Tahsin Hoca balık yemek için pencerenin önüne bakar ki balığın yerinde yeller esiyor, müthiş şekilde bozulur. Araştırır sorar ki balığı Kabadayı ve Ahmet Er yemiş, ancak işin enteresan tarafı, Ahmet Er. Balığın Tahsin Hocaya ait olduğunu bilemiyor, Kabadayı ikram ettiğine göre balığı da onun sanıyor. Tahsin Hoca rahmetli fevkalade de kızgın ve helal etmiyor, Kabadayı'nın umurunda değil, boş ver bizim Konyalılar hep böyle diyor zaten ben çeşneci başıyım, buraya gelen her yemeğin tadına bakarım, ben serbestim diyor, fakat Ahmet Er öyle değil Hoca'nın etrafında fir dönüyor, hocam helâl et, Kabadayı ikram etti yedim, senin olduğunu söylemedi, ne kadar istersen ben sana balık alayım dese de hoca orali olmuyordu. Netice Ahmet Er beni araya koydu. Mehmet Bey hoca seni seviyor, sen söyle kaç kilo balık isterse olayım, hakkını helâl etsin Hoca gerçekten kızmıştı evinden gelen eşinin elleriyle kızarttığı balıktan tatma fırsatı bulmadan uçmuş gitmişti. Beni de dinlemedi, mahkeme kurulmasına

karar verildi. Hakimlik makamına K. Maraş milletvekilimiz Mehmet Yusuf Özbaş getirildi. İfadeler alındı. İki taraf dinlendi ve gereği düşünüldü. Olayda kasıt olmadığı anlaşıldığından yalnız yenen balık miktarınca pişmiş balığın hak sahibine ödenmesine karar verildi. İş kapandı Ahmet Er Bey sağ kulakları çınlasın, Kabadayı ve Tahsin Ünal Bey hakkın rahmetine kavuştu.' İkisi de çok saf insanlardı. Kabadayı Konyalı olması hasebiyle Mevlâna hayranı kişiydi, aynı zamanda da çok mukallitti. Hayvan seslerini çok güzel taklit ederdi. Keyifli anlarında bunları yapardı. Onun büyük tutkusu TBMM bütçe müzakerelerinde Orman Bakanlığı bütçesinde konuşmaktı. Kürsüde konuşurken keçilerin ormanlara verdiği zararı anlatırken keçi gibi bağırır, milletvekilleri de katıla katıla gülerdi. Tutuk evinde günler ibadetle sohbetle, bu tip şakalaşmalarla sürüp gider. Bizim Ömer Çakıroğlu'muz Trabzon milletvekili partinin genel sekreter yardımcısı bunların dışında, samimi, dindar, tabi ki oflu diğer bir özelliği de Jandarma binbaşılığından emekli tam bir Jandarma, yumurtayı sever, her akşam yatmadan önce mutlaka bir yumurta içer, yumurtaları koridorda bulunan çelik dolap da bulunurdu. Arkadaşlar, Çakıroğluna bir oyun oynayalım derler aklı Necati Paşa verir havacılar bu tip şakalaşmaları muziplikleri çok iyi yaparlar Çakıroğlu'nun dolaptan yumurtalarını alıyorklar paşa yumurtayı iğneyle deliyor Cengiz Gökçek emerek içini boşaltıyor ve yumurtaların içine ustalıklarla su dolduruyorlar yumurtaları tekrar dolaba diziyorlar. Ömer Çakıroğlu gece yatarken dolabı açıyor, yumurtayı içecek tepesini deliyor bir anda su dökülüyor, Çakıroğlu bir Allah, Allah ne biçim iş bu diyor, ikinci yumurtayı o da su, bu sever Çolakoğlu yahu arkadaşlar yumurtalar hep bozuk çıkar arkadaşlar gülüşüyor. Ömer Çakıroğlu 1977 tarihinde AP'den istifa etti MHP ye bizim partiye girdi, inanmış, mert, yiğit bir arkadaşımızdır. Tutuklu kaldığı müddetçe en ufak bir yılgınlık göstermedi.

Konu böyle açılmışken gıbte ettiğim bir isimden bahsetmek istiyorum, bu muhterem kişi genel idare kurulu üyemiz Prf. Lütfü Ülkümen Beyfendidir. Partimize 1978'de katıldı. 1904 doğumlu ihtilâlde 76 yaşında kalp, şeker, yüksek tansiyon, ne ararsan var, çok ciddi şekilde rahatsız oma o mübarek insan herkese moral veriyor, aynen söyle diyordu; niye üzülüyorsunuz Allaha çok şükür ki din devlet ve millet için mücadele ettik, onun için hurdayız, bu büyük bir şereftir. Allah indinde mükâfâtı büyüktür diyordu. Allah'ın rahmeti ve mağfireti bu büyük insanın üzerine olsun.

Dil okuluna değişik kesimlerden adamlarda geliyordu. Tutuklu Mehmet Badır isminde bir mütaahitde getirildi. Aslen Erzincanlı APTi bir zat bizim arkadaşlar buna yakınlık gösterdiler. Yaşar Okuyan, Cengiz Gökçek, Sadi Somuncuoğlu arkadaşlarımla kumanya yapıyorlar, birlikte yemek yiyorlardı. Milliyetçi fikirlere sahip bir kişiliği vardı. MHP'li arkadaşlar hepsi beş vakit namazlarını eda ediyorlar, Mehmet Badır da arkadaşlara uyum sağlamak için namaza, başlar yaşı elli civarında ama o zamana kadar hiç namaz kılmamış ve kılmayı da bilmiyor, bir taraftan öğreniyor bir taraftan da kılıyordu. Bizim Yaşar Okuyan adamın ensesinde, adama nefes aldırılmaz. Mehmet Badır Beyin eşi Osmanlı Sarayıyla ilgili bir zatın kızı imiş, Mehmet Bey eşine karşı sevginin yanında bir de aşırı derecede saygı duyuyor, bizim Yaşar bunu öğrendi ya tamam, gel sen tutabilirsen Yaşar'm çenesini tut. Ziyaret günleri geldiğinde Mehmet Badır sıkıştırılmaya başlardı. Yengeye seni şikâyet edeceğim dostundan pembe mektuplar geldiğini söyleyeceğim, adamcağız hop hop hoplar, aman Yaşar gözünü seveyim bizim hanım çok hassas şaka falan bilmez sakın ha böyle bir şey yapma. Yaşar dayatır yapacağım, adam yalvarır, Yaşar hemen taşı gediğine kor peki baklava börek ve yiyecekler sıralar bunları sipariş ver vaz geçiyim der siparişler yapılır Yaşar o günlük vaz geçer. Mehmet Badır, bir oh çeker, bu böyle Badır tahliye olana kadar sürdü gitti. Bir gün cemaatle öğle namazı kılıyoruz, Mehmet bey cemaate dahil Yaşar geç kalmış, abdest almak için yanımızdan lavaboya geçer burdan geçen Yaşar ya Mehmet Badır'ın belalısı, Yaşara selâm vermese olur mu, namazda da olsa görevini yapıyor.

Bu arada Ordu Dev Yol davasında yargılanan Ertuğrul X3ünay, Temel Ateş CHP ordu milletvekilleri, Erzincan sıkıyönetim Ankara sıkıyönetim arasında gidip geliyor. Temel Ateş bizim Yaşar tipine yakın, Yaşar'la şakalaşırlar. Yaşar bağırır, temel Krucef in, Lenin'in Stalin'in der sinkaf bastırır temel güler geçer günler böyle hay huyla geçerken 1981 yılını idrak ettik. 8 Ocak 1981 günü ilk tahliyeler başladı. MHP'ye 1977 seçimlerinde katılan 3 arkadaşımız. TokatTı rahmetli Faruk Demirtola, Sivas milletvekili Ali Gürbüz Elazığ milletvekili M.Tahir Şaşmaz, İzmir CHP milletvekili halkevleri davasından tutuklu meşhur köy enstitüsü mezunu Ferhat Arslantaş'la dostluktan ilerler. Ferhat aracılık yapar, savcı Nurettin bu arkadaşları ek ifadeye çağırır, maalesef bu arkadaşlarda savcının isteği doğrultusunda ifade verirler. Biz muhaliftik partiyi Türkes ve falan filan arkadaşlar yönetir, bizim partinin gelir giderlerinden haberimiz yok gibi doğru olmayan yakışsız sözler sarf ederler. Gençlik kollarından sorumlu genel sekreter yardımcısı Ali Gürbüz'e sorar; peki siz vitirinmiydiniz. Ali'nin cevabı herhalde öyleymiş der 8 Ocak günü bu arkadaşların yanında laf olsun diye tutuklanan prof. Lütfü Ülkümen Hoca ve arkadaşlarımızda tahliye oldular. 4. gün sonrada Mehmet Yusuf Özbaş ve Ahmet Hamdi ayan tahliye edildi. Bundan sonraki tahliyelerde bu üç arkadaşın ifadeleri dikkate alınarak yapıldı. Rahmetli genel

başkan Türkeş Bey bu arkadaşların ifadelerini okumuş orada zaten biz istifa dilekçesi vermiştik demelerine hayli üzölmüş bana yahu Mehmet bey vallahi senden başka bana istifa dilekçesi başka bir arkadaş olmadı, bu nerden çıktı anlayamadım diyordu. Gerçekte öyleydi. 10 yıllık genel muhasiplik müddetinde 3 kere genel başkana istifa dilekçesi verdim. Sebebi bazı kişilerin Türk İslâm gelenekleri ve MHP'nin savunduğı davaya ters düşen tutumları, bu konuda tartışmalarımızdan kaynaklanıyordu. Dilekçeyi alıp yırtıyor devam Mehmet Bey sen bildiğın gibi yürü ben yanındayım diyordu. Devam ediyorduk. Son istifam 1977 yılında seçimlerden 4 ay önceydi bu sefer tam kızmıştım, dilekçeyi parti hizmetlisi rahmetli Hasan Kozan'la gönderdim eve gittim. O tarihte l'nci MC hükümeti vardı. Genel başkan Türkeş Bey Başbakan yardımcısıydı. Gün Sazak Beyle konuşuyorlar. Ağabeyim Ahmet Doğan'ı başbakanlığa çağırıyorlar. İstifadan vazgeçirmesini istiyor ağabeyim devam edeceksin dedi, ağabeyimi kırmam mümkün değildi, devam ettik. Böylece 12 Eylül'e geldik. Bunu anlatmakta ki gayem 12 Eylül'den sonra bazı kişilerin tutum ve davranışlarını sergileyebilmek içindir. Ben bizim ata sözlerine çok önem veririm, binlerce yıllık tarih içinde denene denene, sına sına söylenmiş sözlerdir. Bir ata sözümüzde "Düşenin dostu olmaz", işte bu sözün ne kadar doğru olduğunu tutuk evinde yaşadım. Türkeş Bey tarafından bakanlık koltuğuna oturtulan bir arkadaşımız 1978 senesinde bana şöyle diyordu. Mehmetçğim Türkeş bu millete Allah'ın bir lütfüdür bana emir verse git Ağrı Dağının tepesine bir çadır kur, ikinci bir emre kadar orada kalacaksın dese hiç tereddüt etmeden emri yerine getiririm diyor ve çocukların başı üstüne yemin ediyordu. Bunu söylerken düşüncesi; Mehmet Doğan, Türkeş'in yakını bunu gider Türkeş'e söyler diye hesaplıyordu. Tabii ki ben hiçbir zaman Türkeş beye söylemedim. İşte 12 Eylül'den sonra yüzüne karşı değil ama arkasından küfredenlerin ön safında bu arkadaş yer alıyordu. Burda büyük insan Hz. Ali'nin bir sözünü hatırlamamak mümkün mü? Birisi Hz. Ali'ye ya Ali bir kişi size kötölük yapmak ister dediğinde Hz. Ali'nin cevabı ben ona bir iyilik yapmadım der, başka bir zat da ya Ali falan size iyilik yapmak istiyor diyince de ben ona bir kötölük yapmadım buyurur. Bu arada dil okuluna bir taraftan da yeni misafirler geliyordu. Anayasa Mahkemelerinde yargılanan Mataracı ve Hilmi İşgüzar'da konuk olmuş onlarda mahkemelerinin sonuçlanmasından sonra sivil ceza evlerine sevk edilmişlerdi. Bu arada TKP' liler Doğu Perinçek ve taifesi dil okuluna getirildi, dil okulu tam bir kırk anbar oldu. Yanımızda bulunan binalar hiç boş kalmıyordu. Çeşitli rütbede subaylar, Albay rütbesine kadar Hv. kadın albayı bizzat gördük, harp okulu öğrencileri bu binalar da sorgulanıyordu, bazen feryatlar bize kadar duyuluyordu. Baharın kokuları yavaş yavaş gelirken 8 Mart 1981 günü kuşlar. Öksüz, karavana garip kaldı, o gün çeşneci başı İhsan Kabadayı tahliye oldu ve aramızdan ayrıldı. Allah rahmet etsin Kabadayı gerçekten de kabadayı, ancak çocuk kadar saf bir insandı. Mart bitti Nisan geldi. 7 aydır hurrayız ancak henüz iddianame ortada yok. Basında sol kamuoyunda aleyhimizdeki kampanya sürüyor, bunların çoğuda savcılığın bu mihraklara sızdırdığı uydurma belgelerden oluşuyordu. Bu arada Konseye ikinci mektup yazma kararı alındı.

2. MEKTUP

Sayın Orgeneralim,

Daha önce, tarihi ve vicdani bir sorumluluk olarak düşüncelerimi zataîlinize sunmuştum. Aradan geçen süre içinde, aynı zamanda durumumuzun aydınlığa kavuşması bakımından, birkaç hususu yeniden dikkatinize sunmak lüzumunu duyuyorum.

Bütün insanlığın inancı odur ki, hâkimiyetin temeli adalettir. Tarihin hükmü ve kurmak istediğınız nizamın sağlıklı oluşu da buna bağlı olacaktır. Takdir buyrulur ki, adalete ulaşmanın ilk basamağı, gerçeğı olduğu gibi tespit edebilmektir. Ben ve arkadaşlarımızı, gerçeğimize uygun olarak değerlendirebilmek de ancak, bizleri kendi söz ve fiillerimizden tanımakla mümkündür. Başkalarının hakkımızdaki beyanları çoğu kere düşmanlık dolu propagandadan ibarettir. Günümüzde ise propaganda, adaletin de siyasetin de gözünü perdelemek için insafsızca kullanılmaktadır ve ağırlığı itibariyle de beynelmilelci güçlerin elindedir. Bizi kendimizden tanımayanlar, hep bu karartmaların arkasından görmüş ve yanıılmışlardır. Şimdi, ibretle müşahede ediyoruz ki, yıllardır Türk milliyetçiliğini karalamaya çalışan aynı iç ve dış mihraklar, propagandalarını Konsey ve Türk Silâhlı Kuvvetleri'ne yöneltmişlerdir. Nitekim yıllardır bizi hedef alan faşizm ve dikta hevesi sloganları, şimdi 12 Eylül hareketine yönelmiştir.

İzninizle, ben ve arkadaşlarımla, 12 Eylül'ü intaceden durumlar karşısındaki tavırlarımızı kısaca sunmak isterim.

Meclis çalışmıyor, cumhurbaşkanı seçilemiyor ve anarşiyi önlemek için lüzumlu görölen kanun tasarıları meclisten geçirilemiyordu. Gerçeğı bilen her insaf sahibi, teslim eder ki, meclis çalışmalarında en uzlaştırıcı girişim MHP olmuştur. Daha Meclis açılır açılmaz doğan ve bay devam eden meclis başkanlığı meselesini, CHP li aday desteklemek suretiyle biz çözdük. CHP hükümeti kurulduğı zaman, "bu bir Cumhuriyet hükümetidir,

olumlu çalışmalarında, özellikle anarşiye karşı alacağı ciddi tedbirlerde ona daima yardımcı olacağız" diye kamuoyuna açıklama yapan tek grup herhalde biziz. Bu hükümet düştüğünde, yeni bir bunalıma yo 1 açmamak için, koalisyona girmeden ve hiçbir problem çıkarmadan yeni hükümeti destekleyen bizim grubumuzdur. CHP genel başkanının bizi tahrik ve tahrikeye yönelik konuşmaları en çok yaptığı devrede, CHP'den bir koalisyon teklifi gelirse bunu müzakere edebileceğimizi, sadece biz söyleye bildik. Anarşi kanunlarının komisyonlarındaki müzakerelerinde ise en faal ve problemsiz grup biz olduk ve, bütün bunları, vatanperverliğimiz partililiğimizin önüne olduğu için, siyasi menfaatlerimizin ramına Meclisi çalıştırabilmek için yaptık.

Anarşi konusuna gelince, esasen devleti sarsan bu bela tamamen beynelmilel komünizmin bir eseridir. Türkiye'yi hâkimiyeti altına almaya çalışan Sovyet emperyalizmi, Marksizmi ve bölücülüğü bir sızma ve içerden çokertme vasıtası olarak kullanmıştır. Ve sadece bizi değil, bütün hür dünyayı tehdit eden büyük propaganda imkânlarını seferber etmiştir. Anarşi konusunda bizim tavrımız hakça değerlendirebilmek için, kesinlikle bu propaganda'nın tesirlerinden arınmak zarureti vardır. Memnunuz ki, bugün artık bu gerçek, sizlerin de beyanları ile milletimizin zihninde yer etmeye başlamıştır. Biz bu tehlikeyi, yayılma ve tahrip metotlarını yıllarca usanmadan anlatmaya çalıştık. 1968'lerden buyana devlet ve hükümet başkanlarına konu ile ilgili olarak verdiğimiz raporlar bir arşiv teşkil edecek nitelik ve çokluktur. Ne yazık ki, iktidarlar gerekli uyanıklığı gösteremedi, tedbirleri alamadılar. Bu ideolojik saldırıya karşı sadece polisiye tedbirler le başa çıkılamayacağını ısrarla ifade ettik. Bunun için de, Atatürk düşüncesinin temeli olan milliyetçilik anlayış ve inancını Türk kültür hayatında canlandırmaya çalıştık. Çünkü fikir e fikirle karşı konulmazsa, alınacak tedbirler daima noksan kalır. Benim ve arkadaşlarımızın bütün kitapları, makaleleri ve konuşmaları Türk aydınlarını insan vatanperverlik ve millet sevgisine dayanan bir milliyetçilik anlayışına davetlerle doludur. Allah bir, vatan bir, bayrak bir, millet bir fikrini siyaset hayatında da, kültür hayatında da biz dalgalandırdık. Bunu yapmakla milliyetçiliği inhisarımıza almış olmadık milletin bütün fertlerini bu ilkeye davet ettik, bu ilkeyi milletimizin en birleştirici müştereki olarak savunduk. Ancak, bizim propaganda imkânlarımız zayıftı; milletimizin sempati ve idrakine dayanıyorduk. Her türlü yabancı ideolojiyi reddeden, millî şahsiyet isteyen böyle bir davetten yabancıların hoşlanmaması tabî idi. Buna rağmen belli ölçüde muvaffak olduk, üniversite öğrencileri ile öğretim üyeleri arasında milliyetçilik düşüncesi, Cumhuriyet'in ilk yıllarını andırır biçimde yeniden yeşermeye başladı takdir buyurulur ki, bu düşünce üniversitelerimizde yer tutmamış olsaydı, bu kuruluşlar daha ilk hamlede marksizmin işgaline girmiş olacaktı, üniversitelerde başlayan komünizm ideolojisi bölücülük, diğer devlet müesseselerine, işçi ve halk tabakalarına da yayılıyordu. Siyasi çekişmeler ise tabandaki zıtlaşmayı artırıyor, bölücüler ve Marksistler bunu ustalıklı kullanıyorlardı, Biz bu durumda diğer partileri sürekli olarak işbirliğine davet ettik. Bir örnek olarak, CHP genel başkanına yazdığımız mektupta anarşiye karşı işbirliği çağrısında bulunduk ve partilerimiz içinde anarşiye karışanlar olursa karşılıklı olarak bildirmeyi ve bunların partilerimizden ihracını teklif ettik. Biz bu teklifimizin icabını da yaptık. Ancak, muhatabımızdan cevap alamadığımız gibi televizyon ekranlarından tahrik ve iftiralara maruz kaldık. Bu mektubu kamuoyuna açıkladık.

Anarşinin artan boyutları karşısında ısrarla sıkıyönetim talepleri bizden geldi. Grubumuz sıkıyönetimin her uzatılma kararına müspet oy vermeye devam etti. Cumhurbaşkanı, genelkurmay başkanı ve hükümet başkanına, verdiğimiz raporda, ülke çapında silâh araması yapılması gereği üzerinde ısrarla durduk. Nitekim bugünkü başarılı çalışmalar bizi fazlasıyla doğrulamaktadır

Kominizin, dünyanın her yerinde düşmanlarını çok iyi tanıır, mensuplarına tanıtır ve her yoldan amansızca onu yok etmeye çalışır Bizim yıllarca Türkiye'de maruz kaldığımız durum budur. Fikirlerine karşı fikirle çıktık, milletin her kesimini uyandırmaya çalıştık ve şimdi televizyonda konuşan, bölücü Marksist militanların söylediği gibi , "halkla bütünleşmelerine engeli" olduk. Bu yüzden de bizi fikren ve filen yok etmek için bütün güçlerini kullandılar Bir yandan en ağır iftiralarla propaganda kampanyalarını sürdürürken, diğer taraftan kanlı cinayetleri ile, bir genel başkan yardımcımızı, bir senatör adayımızı, üç müfettişimizi,, bir belediye başkanımızı, 17 il başkanımızı, 43 ilçe başkanımızı, 220 parti yöneticisi ve binlerce mensubumuzu kaybettik. Ve, biz: her gün yeni bir acı ile sarsılırken bile, sürekli olarak teşkilâtımıza tamimler yollayarak sükunet tavsiye ettik. Genel başkan yardımcımız Gün Sazak Bey vurulduğunda teşkilâtımıza gönderdiğimiz tamimle, komünist çetelerin iç harp kundakçılığı yaptığını, tahriklere ne pahasına olursa olsun kapılanmamasını, devletin er geç katilleri yakalayarak cezalandıracağını söyledik. Bu vahşete rağmen, bu güne kadar bir tek MHP yöneticisinin anarşi sanığı olduğunu kim iddia edebilir? Onlar sadece öldüler ve onların niçini ve kimlerin kurşunlarıyla öldüklerini bilenler için, Sıkıyönetim savcısının "Biz sizin ölülerinizle uğraşmıyoruz" demesi, bilmem ki, bir gün gelip nasıl yorumlanacaktır... Şimdi, endişe ile ümit etmekte istiyoruz ki, altı aydır delil toplamak diye Türkiye'yi didik didik eden savcılık, hiç değilse bu tamimleri de muhafaza altına almış olsun.

Üniversitelerin, okulların, fabrikaların işgal edildiği, can ve mal güvenliğinin kalmadığı, tek cümle ile devlet otoritesi boşluğunun doğduğu bir cemiyette, bütün insanların bu teröre baş eğeceğini düşünmek mümkün değildir. Nitekim üniversitelerden fabrikalara kadar her kesimde, komünist teröre karşı koyanlar çıktı. Bu reaksiyonlar çatışmalara dönüştü ve maalesef, devlet otoritesi yeterince var olmadığı için, terörden canı yananlar eda mücadele ederken yer yer kanunsuzluklara çekildiler. Biz, müessir olabildiğimiz kitleleri eğitim ve kültür yoluyla bu olayların dışında tutmaya çalıştık. Bunda muvaffak da olduk. Hiçbir MHP yöneticisi bu tarz olayların, eylemlerin içinde görülmemiştir, bugün de yoktur. Ama, MHP'yi anarşi içinde göstermek için yıllardır akıl almaz gayretle iftiralar yağdıran bir siyasi partinin ilçe başkanı, bölücü bir örgütün başkanı olarak ortaya çıkmıştır. O siyasi partinin bir kısım dış kaynaklarla ağız birliği yapan genel başkanı DİSK'le eylem birliği içinde olduğunu ısrarla ilân etmiştir. Aynı zat Fatsa'ya devlet gücü girmeye başladığında, bütün sorumluluklarını unutarak "bu bir devlet terörüdür" diyebilmiştir. Aynı partinin iktidarı, millî eğitimi Çin'ci, Rus'cu fraksiyon kavgası yapan TÖB-DER'e teslim ederken, meclis zabıtlarını da bu zihniyetin savunmasıyla doldurmuştur. Hükümetinde bakanlık yapan bir zat halen bölücülükten yargılanmakta diğer bazı milletvekilleri bölücülükten, silâh kaçaklığından, DEV YOL ile irtibattan yargılanmakta, bir kısım belediye başkanları, belediyeleri Marksist terör üssü hâline getirdikleri iddiasıyla tutuklu bulunmaktadır. Bütün bu açık ilgilere rağmen, CHP ile bu işgal ve illegal örgütler arasında irtibat kurmayan anlayış hangi ölçüleri MHP'yi toptan suçlama cihetine gidebilmektedir?

Sayın Orgeneralim,

Bu tablo içinde, ben ve arkadaşlarımızın hangi fikir veya sözlerimizden ötürü tutuklu bulunduğumuz geçer sualdir. Meclislerde, meydanlarda, televizyonlarda daima suç işleyen suçludur ve cezalandırılmalıdır, dedik. Suçlular arasında fark gözetmedik. Ancak, komünist, bölücü propagandanın perdelemeye çalıştığı bir gerçeği de vicdanî, insani ve millî bir vazife olarak daima ilgililere hatırlattık ki, bir kısmı devleti yıkmak, milleti köle etmek, Türk vatanını bölmek için suç işlemekte, bir kısmı ise devleti, milleti ve devlet otoritesinin koruyamadığı nefsinin savunmak için. Nitekim 12 Eylül'den bu yana devlet otoritesinin yeniden tesis edilmeye başlaması ile, bu gerçek çok daha açık olarak ortaya çıkmıştır. Bizim bu insanlarla olan ilgimize gelince, Marksist ideoloji karşısında milliyetçilik düşüncesini siyaset ve kültür hayatımızda yaymaya çalışmaktan ibarettir. Ben ve arkadaşlarımızın yüzlerce konuşma, makale ile kitaplarımızda, Marksist anarşiye karşı onun metotları ile mücadeleyi telkin eden tek satır bulunamaz. Çünkü milliyetçiliğimiz birleştiricidir, ayrılıkları reddeder, sevgi ve insanlık haysiyetine saygıya dayanır. Biz, komünizm ve bölücülüğün ektiği kin ve nefret tohumlarını sevgi ve kardeşlik duyguları ile kurtarmaya çalıştık. Devlete bağlı, nizamın sarsılmasından ise müştekiyiz ve 16 yıldan beri demokratik düzen içinde, onun usûlleri ile mücadele veriyoruz. Kara propagandanın iftiraları ne olursa olsun, biz ne ırkçıyız, ne faşist yahut ne de maceracı.

Komünist radyolar yıllarca "Türkeş tutuklansın MHP kapatılsın" sloganını söylediler ve yerli militanlarına söylediler. Biz buna aldırmadık; MHP'yi anarşinin hamisi gibi takdim etmeye çalışan televizyon programları ve yedi ayda bitmek bilmeyen savcılık tahkikatının tarzı, bizden ve avukatlarımızdan hassasiyetle gizlenen, doğru mu, yanlış mı bilemediğimiz bir kısım bilgilerin belirli gazetelerde ve bazı komünist korsan radyolarda yer alması bizi yaralamıştır. Geçen bu kadar zaman ve milletçe yaşanan bunca tecrübeye rağmen, kara propagandanın izlerini halâ görmek hepimizi müteessir etmiştir. K.Mamaraş olayları davası ve bugün ulaşılan gerçekler, görenler için ne büyük ibret örneğidir... Bu hadiseler olurken, zamanın başbakanı meclis kürsüsünden MHP'yi açıktan açığa suçladı, bir kısım basın, malum demokratik kuruluşlar MHP'yi itham yarışında aylarca kıyametleri kopardılar. Bir kısım partiler mazlum kılığına bürünüp MHP aleyhine müdahil olarak davaya katılıyor, iddia makamı partimiz aleyhine suç duyurusu yapılmasını mahkemeden istiyor idi. Ne oldu sonra? Mahkeme hepsini reddetti ve görüldü ki, gazetelerde ve bazı resmi ağızlarda aylarca suçlu diye teshir edilen MHP'lilerin hepsi beraat ettiler. 12 Eylül'den bu ortaya çıkan gerçekler, hadisenin hiç de bir "soy kırımı" olmadığını, mezhep çatışması olmadığını, bu bölgede komünist-bölücü bir başkaldırma hareketine hazırlık yapıldığını ortaya koydu. Ele geçirilen nice milyonluk silâhların hangisi MHP'lilere aitti? Maraş hadiselerinden altı ay önce, zamanın Sayın Cumhurbaşkanı'na ve Hükümet Başkanı'na buradaki gelişmelerle ilgili olarak sunduğumuz rapor ele alınmış olsa idi, belki de bu facialar yaşanmayacaktı.

Sayın Orgeneralim,

12 Eylül'ün ilk günlerinden itibaren karşılaştığımız durumları anlatmak bizim için zor olmuştur. 12 Eylül sabahı, henüz parti binası aranmadan, MHP'nin milletvekili olan ve olmayan bütün yöneticiler evlerinden alınmaya başlamıştır. Bu muamele başka hiçbir partiye yapılmadığı gibi, binamız da sekiz kere aranmıştır. Aylarca sonra elimize geçen zabıtlarda, genel merkez binasında bulunduğu ileri sürülen birkaç tabancanın

sahibini savcılık istese idi, bugüne kadar çoktan bulmuş olurdu. Kanunen bulunması gerekli partili yetkililerin bulunmadığı bu aramalarda, partiden nelerin alınıp götürüldüğünü hâlâ bilemiyoruz. Ve partili yetkililerin bulundurulmadığı aramalar sadece bizim partimizde yapılmıştır. Gençlik kollarına ait binada aramalar yapılmadan önce, niçin binada görevli olan yetkili gençler bir polis ekibi ile götürüldükten sonra aramaya geçilmiştir Böyle bir arama ile ele geçirildiği ifade edilen peruk ve benzeri şeylerin partiye ait olduğuna biz nasıl inanalım?

Gözaltına alınmamızdan bir ay sonra savcılığa çağrıldığımızda sanık olarak ifademiz alınmadı, herhangi bir suç isnadından bahsedilmedi, "ifade sahibi" olarak bilgimize başvuruldu; zapta böyle yazıldığı gibi, bize de böyle ifade edildi. Ve açıklıkla, ısrarla ifade ediyorum ki, arkadaşlarımın hiç birisine kendilerinin söz yahut fiilleri ile ilgili tek soru sorulmadı. Ertesi gün çıkarıldığımız mahkemede ise, İddia makamının T.C.K.'nun 149/1 maddesini ihlâl ettiğimiz iddiasını öğrendik ve tutuklandık. Böylece, bir ömür boyu, yolunda hizmet ettiğimiz, acılar çektiğimiz ve mukaddes bildiğimiz değerleri, bölmek, tahrip etmek ve yıkmakla suçlanmış olduk. Böyle bir ithamı ben ve arkadaşlarım hayalimizden geçirmedik ve hayatımız pahasına da olsa reddederiz.

Şimdi, yedi aydır savcılık, bu müthiş, mesnetsiz iddiasına delil aramaktadır. Bulması da mümkün değildir, çünkü var olmayan bir şeyin delili de olmaz. Vatandaşlarımızın, her partiye olduğu gibi bize de göndermiş olduğu binlerce mektup taranarak, bizim bölücülük

Yaptığımızı dair delil olacak kelimeler aranmaktadır. Ve, vatandaş mektubunda niye bu cümleyi veya kelimeyi kullandı diye savcılık bize soru sormakta, herkesin ancak kendi söylediğinden sorumlu olabileceğini unutmuş güzükmehtektir. Her gün dertleri ile muhatap olduğumuz birçok vatandaşı dinlerken aldığım notları havi kâğıtlar, nerede ise çöp sepetlerinden çıkartılarak delil hâline getirilmeye çalışılmaktadır. Hapishanesinin duvarlarına komünist bölücü sloganlar yazıldığını Adalet Bakanlığı'na ve bize bir mektupla bildiren gardiyan Ankara'ya getirilerek iki kere sorguya çekilmiştir. Bu kabil yollarla, bizim bölücülük yaptığımız, milleti silâhlandırıp birbirine kırdığımızın delilleri toplanmaktadır. Oysa hiç de bu kadar ince ve uzun gayretlere lüzum hissetmeden, Türkiye de kimlerin bölücülük yaptığını ve kimlerin onları söz ve fiilleri ile desteklediklerini ve şimdi nerede olduklarını hepimiz biliyoruz.

Savcılık, tahkikatın başından beri Türkiye'nin neresinde bir sağcı sanık varsa, onu Ankara'ya getirtip özel ekibi ile sorgulamıştır, ben ve arkadaşlarımla irtibatlandırmaya çalışmıştır. Bu ilgiyi hiçbir zaman kuramayacaktır; olmayan bir şeyi savcılık var kılamaz. Fakat biz, eski İçişleri Bakanı tarafından teşkil edilen bu özel ekibin, maalesef bir başka devlet kuruluşunun birkaç mensubu da içine sokularak MHP aleyhine delil icat etmek için yaptıkları işkence, tertip ve provokasyonların Mayıs 1980 tarihinde notere tevdi etmiş olduğumuz belgelerini, mahkemeye sunmak zorunda kalacağız.

Atfı cürümde bulunmaları için sanıklara yapılan işkenceler, biz istemesek de kamuoyuna yayılmakta ve onu sarsmaktadır. Bizim avukatımız, Avrupa Güvenlik Konseyi üyesi Bay Steiner ile görüşürken bu kabil iddiaları reddetmiştir. O kadar ki, bu zat avukatlarımıza, devlet tarafından mı, yoksa sanıklar tarafından mı avukat olarak tutulduğunu sormak lüzumunu duymuştur. Bu, bizim, her hâl ve şart altındaki millî hassasiyetimizden, yabancılar karşısında devletimizin haysiyetine olan düşkünlüğümüzden ileri gelmektedir. Ne var ki, bu işkencelerle kolları kırılanların, coplularla insanlık haysiyetlerine tecavüz edilenlerin, resmi mercilerden alınan raporlarını biz bilmekteyiz. Şu inancımız hiç sarsılmadı ki, Türk devletinin adliyesi, bu usullerle elde edilecek beyanatlarla Türk milliyetçilerini mahkûm edemez. Fakat savcılık bu tutumu ile hâkimiyetin temeli olan adaleti de 12 Eylül'ün temel dayanağı olan vatanperver kamuoyunu da rencide etmiştir.

İzninizle ifade etmek isterim ki, 12 Mart hareketini de bir kısım siyasi parti ve çevreler yıllarca yerden yere vururken, ancak biz ve bizim milliyetçiler sonuna kadar savunduk. Sadece meclis kürsülerinde yapılan karşılıklı konuşmalar bile bunu tespite yeterlidir. Sizin hareketiniz için de böyle olacaktır. Çünkü biz her zaman, siyasi menfaatlerimize aykırı da olsa, haksızlığa uğramak, acı çekmek pahasına da olsa, daima Türk Devleti'nin ve Türk milletini birliğe götüren hareketlerin yanında bulunduk, Marksistler ve bir kısım sözde demokratik kuruluşlar ise, eğer Türkiye'de bu imkânı bulamazlarsa dışarıdan saldırılarına devam ederler; bu hep böyle olmuştur.

Sayın Orgeneralim,

12 Eylül'den buyana süregelen başarılı çalışmalarla, terörü meydana getiren birçok kişi ve örgüt yakalanmış olmakla beraber, bunları yetiştirip yönetmiş, himaye etmiş büyük beyinlere ulaşılammıştır. Terörü teşvik eden ve dışarıdan yöneten yerli ve yabancı merkezlerin tesirsiz hale getirilmesi bugün için devletimizin imkânları dışındadır. Yakalanan komünist bölücü teröristler cezalara çarptırılarak faaliyetleri durdurulmuş olsa bile, dış merkezler Türkiye'yi ele geçirmek için faaliyetlerini şekil değiştirerek ve uygun fırsatlar kollayarak

sürdüreceklendir. Milletın yaşama içgüdüünden ve meşru savunma duygusundan kaynaklanan, komünizm ve bölücülüğe karşı mücadele azmi ise bugünkü uygulamalar devam ederse kırılacaktır.

Gelecek saldırılara karşı koymak ve sosyal bünyeyi kuvvetlendirmek, zihnen ve ruhen milletin mukavemetini artırmakla mümkün olur. Bu da ancak milliyetçilik ruh ve düşüncesinin milletimizin bütün kesimlerine hakim kılınması ile başarılabilir. Çünkü Marksistler dünyanın her yerinde, karşılaştıkları her düşünceyi dejenere etmiş, saptırmış, kendine göre yorumlara sokmuş ama milliyetçiliğe sahip çıkamamıştır. Türkiye'de de yıllarca böyle yapılmıştır. Devrim ilkesinin ne hâle getirildiğini, devrimcilik deyince, artık aydınlarımızın bile Atatürk inkılâpçılığını anlamadığını görüyoruz. Ancak, Atatürk düşüncesinin milliyetçilik ilkesine hiçbir zaman sahip çıkamamışlardır; ona sadece saldırıp ırkçılık, faşistlik, şovenlik diye karalamaya çalıştılar. Çünkü milliyetçilik, millet ideolojisidir; ayrılıkları reddeder, bütünlüğü temsil eder. Bu şura sahip olanlar, hiçbir zaman, sınıf veya mezhep farklılıklarının heyecanlarına teslim olmazlar.

Bizim, bugün de, endişelerimiz kendimizden çok milletimiz içindir. Hepimiz fâniyiz, fakat, milletin bekasını omuzlayacak nesillerin milliyetçiliğe ihtiyacı vardır. Kendi milliyetçiliğini suçlanmış gören, yahut kendi milliyetçiliğini ancak suçluluk psikolojisi içinde düşünebilen bir milletin, her türlü emperyalizme karşı mukavemetini korumak çok zordur. Bu yüzden, bana ve bütün arkadaşlarıma yöneltilen bu uygulamayı, sadece şahıslarımıza karşı yapılmış bir haksızlık olarak göremiyorum. Milliyetçilik bu devleti kuran felsefedir ve böyle ağır bir suçlama ne ferdi, ne de sosyal hafızadan kolay kolay silinemez. Milliyetçi Hareket Partisi'nin düşüncesi değil, yöneticileri yargılanacak diye düşünmek, korkarım ki, bu gerçeği değiştirmeye yetmeyecektir. İnsanlığın var olduğu günden bu yana hiçbir anlayış, onu fiil ve düşüncelerinden soyutlayarak ele alamamıştır.

Sayın Orgeneralim,

Hiçbir zaman onsuz olmadığım, vicdani ve tarihi sorumluluk duygularıyla zatîinize yazdım. Ben ve arkadaşlarım, Türk milletinin geleceğine olan ümidimizi de hiçbir zaman yitirmedik.

Saygılarımla

Alparslan TÜRKES

İDDİA NAME AÇIKLANIYOR

Nisan ayı bitmek üzereydi ki, 29 Nisan 1981 günü haşmetli savcı ihtişamlı bir basın Toplantısı ile Türk ve yabancı basının önündeydi. Çok sevdiği Arnavut Ciğeri yemiş ki bangır bangır bağıyor, 945 sayfalık 587 sanıklı 220 idamlı iddia namesini gururla açıklıyordu. Saat 13.00'teki radyo haberi bir radyomuz var. Arkadaşlar oturmuş dinliyoruz, ben kalktım namaz vakti dedim namaza gittim, namazımı kıldım. Samimiyetle söylüyorum ki şahsen hiç etkilenmedim bu iddianame palavradan başka hiçbir şey değildi, bunu hazırlayanlar bunu biliyorlar ve bilerek 587 sanıklı 222 idamlı, yüzlerce klasörlü uydurma bir davanın senelerce sürebilmesi için oynanan bir oyunu sahneliyordu. Arkadaşlar sükûnetle savcının açıklamasını dinlerken Yaşar ile Avni Çarsancaklı göbek atıp çiftetelli oynuyor, Tikp'liler hayretle izlerken radyoyu dinleyen MSP'liler teselli için geliyorlardı.

Savcı bey bu sefer 149. maddeden vazgeçmiş 146/1 madde gereğince cezalandırılmamızı istiyordu. Bu madde Türkiye BMM' ini iskat etmek tek kişinin diktatörlüğüne dayalı faşist bir rejim kurmak. Bu arada MSP'lilerde el altından aldıkları haberlerde kendileri için böyle bir dava açılacağını akıncılarla MSP davasının birleşip 168 çete oluşturmak parti yöneticileri içinde 146/1 'den iddia name açılması söz konusu olduğunu haber almaları üzerine Ecevit'e müracaatla, Ecevit'i savcılar nezdinde aracı yaptıklarını biliyorum o zamanlar Ecevit'le araları iyi idi. Onun dışında savcı Nurettin'e 25 milyon verildiği konusunda bir bilgi aldık ama bu sadece bilgi doğruluğu hakkında kesin bir şey söyleyemeyeceğim, MSP davasının nasıl kuşa çevrildiğini 70 sayfalık uydurma bir iddianame ancak savcının ne kadar para düşkünü olduğunu biliyoruz. Bir adamı vasıtasıyla genel başkanın oğlu Tuğrul Türkeş'e temas kurarak 17 milyon verirseniz sizinkileri tahliye yapacak partiyi ve yöneticilerini dava dışında tutacak demiş o zaman o para çok paraydı. Tüm MHP'liler varlığını koysa o kadar para çıkaramazdık, olsa-da vermezdik, iddianameler tek tek hepimize imza karşılığı tevdi edildi. Bir araya toplandık, bir iki arkadaş tarafından sırayla okundu. Yorumladık tartıştık. Üç görüş ortaya çıktı. 1 Hiç konuşmayalım, bu görüş genel başkanın görüşüydü. 2 Sert konuşalım görüşü idi, bir kısım arkadaşlarda bu görüşü savunuyordu. Bütün ithamları tek tek cevaplayıp yalan olduğunu söyleyelim sonuncu görüş olarak ortaya çıktı. Avukat arkadaşlar da bu 3'ncü görüşü uygun buldular ve bu minval üzere her kez kendine yöneltilen ithamlarla ilgili çalışmaya başladı.

Bu arada Bülent Ecevit'te dil okulunu şereflendirdi. Ecevit çıkardığı haftalık gazetede biraz zülfüyâra dokununca biraz korkutmak için gözaltı. Kısa bir süre için tutuklama yoluyla sindirme ihtiyacı duymuşlar ve Bülent Beyde dil okulun sakinleri arasına katılmış oldu. Ancak Bülent Beyi yukarı kata bizim yanımıza çıkarmadılar tutuk

evinin solcu yöneticileri güya Ecevit'in MHP'lilere karşı güvenliğini sağlıyorlardı bu arada Ecevit'in başına gelen her şeyi rüyada görüyordum tabi şaşılacak bir şey insan rüya göreyim diye uğraşsa rüya göremez rastgele görülen rüyalarda, kâbustan, kuruntudan ileri gitmez. Rüya haktır ancak Salih rüyanın şartları vardır. Rüya sahibi dini vecibelerine yerine getirecek gece abdestli ve sağ yanına yatacak ilk uykuya daldığı andaki görülen rüya ile sabaha yakın görülen rüyalar makbul rüyalar. Görülen rüyaların bir kısmı yoruma muhtaçtır. Bazı rüyalar ise aynen görüldüğü gibi olur. Ecevit'in tutuklandığını görüyordum. Ecevit ertesi gün tutuklanıyordu. Temel Ateş'e söylüyordum Temel Ateş, Ecevit'e iletliyordu. İki kere gördüm ikisi de aynen gerçekleşti, Ecevit'i bir mahkeme serbest bırakıyor, komutanlık bir üst mahkemeye tekrar tutuklatıyordu, bu arada Ecevit'e bir dava daha açtılar. Hollandalı bir gazeteye verdiği beyanattan dolayı 3 yıl mahkûmiyeti isteniyordu. Arka arkaya açılan bu davalar, Ecevit'i bayağı korkutuyordu.

Dil okulunda günde bir öğleden evvel, birde öğleden sonra hava almak için etrafı tel örgü çevrili bahçeye çıkıyorduk. Ben her zamanda aşağı inmiyordum, bir gün öğleden önce hava alma saatinde ben de indim. Tel örgülü bahçenin kapısında Sayın Ecevit duruyordu. Ben kapıya yaklaştım, Bülent Bey bana hitaben Mehmet Bey bu gece beni rüyada gördün mü diye sordu öğleden sonra mahkemesi varmış aksilik ya, o günde hiçbir rüya görmemiştim hayır görmedim diyip içeri girdim. Bizim Yaşar Okuyan bu olayı her yerde anlatmış Tıkp'lı Oral Çalışlar liderler hapisanesi ismini verdiği kitapta benim odayı küflü kitapların bulunduğu rüya gören arkadaşların benim odama geldiğini hafife alarak anlatıyor benim odamda olan kitaplar Kuran meali, Hadis ve tarih kitaplarının yanında bir de İslâm büyüklerinin rüya yorumları hakkında kitap, tabi ki Marksist materyalist bir inancın sahibine göre bunlar küflü kitaplar, yeri gelmişken hemen burada bir satır açalım. Tıkp davası sanıklarından İzmir Tire kasabası doğumlu Erdoğan Yemenici adındaki tutukluyu bir ara benim odama verdiler. Garip bir Anadolu çocuğu, ara sıra konuşuyorduk baktım saf temiz aldatılmış bir kişi, konuştuğunda bunu itiraf etti. Ağabey bir kere düştüm işlerine kurtulamıyorum diyordu çocuğa dini telkinlerde bulundum can kulağı ile dinliyordu gerçekten inançlıydı öyle oldu ki namaz kılmak iştiyordu. Ancak Tıkp'liler den korkuyordu. Aynen şöyle söylüyordu abi bunlar gusül abdestini dahi kabul etmiyorlar diyordu sonra bu genç onların içinde ilk defa tahliye oldu gitti. Bu arada Yaşar Okuyan, Mehmet Badır tenis masası aldırdı. Ecevit'te yukarı çıkıyor bizden Yaşar Sadi Somuncuoğlu, Tıkp'lilerden Doğu Perinçek, Ecevit masa tenisi oynuyorlardı Uydurma davalardan Ecevit'e bir şey tutturamadılar, maksatları Ecevit'i sindirmektir muvaffak olduklarına kanaat getirdiler ki Ecevit'i tahliye ettiler, yorgan gitti kavga bitti oyununu oynadılar.

Yeniden MSP'ye dönelim, 14 kişilik büyük koğuşı işgal etmişlerdi. Lütfü Doğan ve Tahir Büyükkörükçü hoca hariç bu büyük koğuştaki kalıyorlardı. Lütfü Bey ile Tahir Bey iki kişilik bir odayı paylaşıyorlardı. Kendi aralarda lisan çalışması yapıyorlar Lütfü Doğan, Tahir hocaya Arapça öğretiyor, Tahir hocada, Lütfü Hocaya Farsça öğretiyordu. Bu iki kişi benimde sevdiğim ve saydığım kişilerdi. Zaman zaman sohbet ederdik. Esas karargâh Erbakan Hocanın da bulunduğu ana koğuştaki yiyecekler, siparişler, hep oraya geliyordu. Meyveler sebzeler hep sandıklarla geliyordu. Bütün masraflar Erbakan tarafından ödeniyordu. İlk zamanlar bunu gören bazı arkadaşlar, efendim baksana Erbakan bütün arkadaşlarının masrafını karşılıyor bizimkileri de Türkes karşılansın diyenler oldu. Çay vs gibi şeyleri genel başkana ödettiler ben bunu tasvip etmedim. Turan Kocal'da tasvip etmedi. Bedelini ödemedi tek çay dahi içmedik. MSP'liler bize göre yeme içmeye daha düşkün, genellikle namaz hariç geri kalan zamanlarını koğuşlarında geçiriyorlardı. Bu arada sohbet, münakaşalar yapıyorlar, münakaşanın odağında Türk Türklük, milliyetçilik, İslâm konuları ön planda çoğunlukla Türk kelimesinden alerjik duyuyorlar. Bunların başında Mardin milletvekili Fehim Adak geliyor. Türklüğü ve milliyetçiliği savunan tek kişi, o da rahmetli Abdullah Tomba Abdullah Beyin kısaca bir profilini çizersek iş hayatında gemicilikte iştigal ediyor, spor yapmış ağır sıklet boksör, 12 Mart öncesi Komünizmle mücadele derneklerinde görev almış Milliyetçi samimi ve ihlâşlı bir Müslüman. TBMM'sinde CHP'yle sık sık kavgaya varan münakaşalarımız olurdu, rahmetli bize kavgada benide sayın yanınızdayım derdi. İstanbul milletvekili oldukları için bizim Turan Kocal Beyle daha samimi ve içli dışlıydı, genel kuruldaki oylamada bizimle hareket eder. Dil okulunda turan Koçal Beyle bir odada kalıyorduk. Abdullah Tomba, bir gün bizim odaya girdi. Kapıyı kapadı, sırtını kapıya dayadı. Rengi sapsarı olmuştu. Titriyordu, bizde Turan beyle çay içiyorduk. Abdullah Bey buyur dedik ama Abdullah beyin tuhaf bir hâli vardı, dedi arkadaş siz ceza kanununu iyi biliyorsunuz şu Erbakan'ı bir döveceğim bir sene cezaya razıyım kaç tane vuruyum. Biz şaşırдық tabi hele buyur otur bir çay iç dedik, güç bela ikna ettik, oturdu, bir çay ikram ettik. Turan Bey sordu, bu ne hâl? Ne oldu? Abdullah Bey anlatmaya başladı. Türk Türklük münakaşası şiddetlendiği bir sırada Erbakan söze karışır, Abdullah Beye Türklüğü milliyetçiliği savunursan kâfir olursun diyor, Abdullah Beyin kafası bozulmuş bize danışmaya gelmiş vur desek gidip ağzını burnunu dağıtacak, ikimiz iki yandan dil dökerek teskin etmeye çalıştık. Sen yerden göğe haklısın ancak, bak surda din iman tanımayan

TKP'liler falan var sen Erbakan'ı döversen bak Müslümanlar bir birini dövüyor diye sevinirler, onları sevindirmeyelim diyerek ikna edip gönderdik. Koğuşta Fehim Adak, Yasin Hatipoğlu'na birer sille çekmiş Mescitte'de Oğuzhan Asiltürk'e elinin tersiyle vurup takla attırdığını Turan Kocal anlattı. O anda ben Lavaboda abdest alıyordum. Bu kişilerin Türk düşmanlığı yapmaları, hele hele bunu İslâm adına yapmaları gerçekten üzücüdür, İslâmı öne sürerek altında gizledikleri azınlık ırkçılıkları bizce malumdur. Bu konuda iki misal daha verelim; biri Erbakan'ın en yakınlarından olan Fehim Adak tır. 1991 seçimlerinde Refah partisi MÇP milliyetçi çalışma partisi ve İDP ile seçim ittifakı söz konusu, Ankara Kızılay Kara mürsel binası önünde aynı dönem milletvekili olan MHP İstanbul milletvekili Turan Kocal Tokat milletvekili AP Feyzullah Değerli sohbet ederken oradan geçen Fehim Adak yanlarına gelir. Selamlaşır üç ihtilâl mağduru konuşmaya başlar Fehim adak Turan Koçal'a sorar siz seçime giriyor musunuz Turan bey sağlığım müsait değil ben faal politikayı bıraktım der Bu sefer Turan bey Fehim Adak'a sorar RP, MÇP, İDP müşterek seçime giriyor, sen aday değilmisin der Fehim adak'ın cevabı ben Türkler le beraber seçime girecek kadar şerefsiz değilim olur. Turan Bey o anda kendimi kaybettim, yakasına yapıştım Feyzullah değerli araya girdi ayırdı diyor. Bu konuda Soner Yalçın'ın hangi Erbakan isimli kitabının 247 sayfasında ittifak anlaşmasına göre Türkeş RP'nin Yozgat milletvekili adayydı. RP karıştı. İttifaka karşı çıkan kurt kökenli Fehim adak ile Ömer Vehbi Hatiboğlu genel merkezde dayak yediler RP Güney doğu Müfettiş' Altan Tan, RP'nin Cizre belediye başkanı Haşim Haşimi gibi bölgede önde gelen isimlerin partiden istifa ettiğini yazıyor.

Birkaç satırda şu anda Fazilet Partisi genel başkanlığını yürüten Recai Kutan'a ayırdım. Mehmet Altınsoy'un Ankara Belediye Başkanı olduğu dönemde, büyük şehir imar dairesi başkanlığına hemşerisini Ömer Ağaçlı'yı getirmişti. Ömer Ağaçlı pırl pırl milliyetçi bir genç, bir gün bir iş için uğramıştım. Recai Beyle ilgili anlattığını kelimesi kelimesine yazıyorum. Recai bey Ömer Ağaçlı'nın okuduğu okulda bir ara derse girer. Aralarında hoca talebe münasebeti oluşur. Bir işleri için 3-4 arkadaşıyla Ömer'in yanına gelirler, Ömer hocasını ve arkadaşlarını karşılar, ikramda bulunur taleplerini sorar hemen telefon açar işlerini halleder. İşleri biten Recai Bey ve arkadaşları kalkarlar ve teşekkür ederek kapıya doğru yönelirler. R.Kutan Ömer'e sorar, yahu Ömer sen nereliydin? Ömer, Hocam ben Aksaray'lıyım der. R. Kutan sizin Aksaray'da hep faşist yetiştiriyor der, Ömer ağaçlı şoke oldum, sanki bina başıma çöktü diyordu. İşte MSP, RP, FP'nin yöneten Erbakan Hocanın has kadrosu bu elbet ki, bu görüşlere katılmayan partilerde görev yapmış ve hâlâ yapan çok değerli insanlar vardır. Ancak partinin tek hakimi söz sahibi hocanın etrafındaki 5-6 kişidir. Bunlar Oğuzhan Asiltürk Fehim Adak, Şevket Kazan, Recai Kutan'dır. Bu ekibin maalesef Türklüğe, Türk milliyetçiliğine bakışları böyledir. Aziz milletimiz derken kastettikleri Türk milleti değildir.

MAHKEMELER BAŞLIYOR

Mahkemelerin başlamasını ipe çekiyorduk, nihayet Ağustos ayı gelip çattı. 19 Ağustos günü mahkemenin yolunu tuttuk. 19 kişiyiz, istif edercesine et arabası mı? Hapishane arabası mı? Hava almayan bir arabaya tıkdık. Mamak'a ulaştık duruşma salonuna girdiğimiz anda kıyamet koptu. Bizden önce salona doldurulmuş olan gençler birden ayağa fırladı. Hep bir ağızdan İstiklal Marşı okumaya başladılar. O an müthiş bir andı. Herkes apışıp kalmıştı, böyle hareketi beklemeyen Mamak hapishane müdürü albay Raci tetik iri yarı vücutlu. Hayli de yaşlı bir görünümü vardı. Tam bir Gestapo şefi İstiklal Marşı bitti, gençler yerlerine oturdular, bunun üzerine bizi duruşmaya getiren araba konusu tartışılmaya başlandı. Agah söz aldı. Sert bir şekilde tenkit etti, bu arada Nevzat Kösoğlu sesinin çıkabildiği kadar hapishane müdürüne bağıyordu. İşte bu faşizmdir. Bu tepkilerin üzerine araba değişti. Otobüs tahsis edildi camları kapalı dışarıdan içeri, içerden dışarı görünmüyordu. Mahkemenin o muhteşem açılışına sıkıyönetim komutanlığınca yayın yasağı konu. Mahkeme böylece başlamış oldu. Mahkeme üç kişiden oluşuyordu. Başkan hava albay İrfan Yücesan, duruşma hakimi Albay Vural Özenirler, Hv. Hakim Yzb. Fahir Kayacan'dan oluşuyordu. Bir haftaya yakın kimlik tespiti ve iddianamenin okunması sürdü, nihayet sorgulara geçildi. İlk sırada olan genel başkan Alpaslan Türkeş yazmış olduğu kitaplarla kürsiye yürüdü. Savcılık iddianame de Türkeş Beyin kitaplarını tamamen çarpıtmış alttan bir üstten bir kelime alıp birbirine katmış suç delili olarak kullanmıştı. Türkeş Bey savcının alıntı yaptığı kitapların sayfaların dan savcının iddialarını, çarpıtmalarını tek tek çürütmeye başlamıştı ki duruşma hakimi Alb. Vural Özenirler, Türkeş Beyin sözünü kesti konuşmaya başladı aynen şöyle diyordu. Ben bu davada sağlıklı ve adil bir karar veremeyeceğim inancıyla davandan çekiliyorum, dedi ve ayağa kalktı ve duruşma salonunu terk etti, heyetin diğer hakimi Hv. Yzb. Fahir Kayacan ayağa kalktı, aynı gerekçeyle bende davadan çekiliyorum deyip o da duruşma salonunu terk etti. Mahkeme başkanı Hv. Albay İrfan Yücesan sırtıp kaldı, yerinden kalkamadı. Türkeş Bey yerine oturdu, ne olacağını merakla beklemeye başladık. Bu arada iddia makamını teşkil eden Hv. Hakim

Albay Nurettin Soyer, Hakim ön yzb. Okan Yalçınkaya ve Deniz Hakim üsteğmen Nihat Demirel'de apışıp kaldılar, Saatler geçti. Deniz üniformalı, yzb. Rütbeli bir hakim içeri girdi, süresiz olarak mahkemeyi kapattı. Dil okuluna geldik, şimdi ne olacaktı. Bekleme süresi başladı, bu arda çeşitli yorumlar yapılıyor ve değişik haberler geliyordu. Genel kanaat, adil karara varamayacaklarını açıklayıp davadan çekilen hakimlerin yeniden dönemeyecekleri idi. Ancak tam tersi oldu. 15 Eylül günü mahkemeler yeniden başladığında biz bu davada adil karar veremeyiz diyen duruşma hakimi Alb Vural Özenirler, Hv. Hakim Yzb Fahir Kayacan yerlerini aldılar, ancak mahkeme heyeti 5 kişi olmuş, mahkeme başkanı Hv. Albay İrfan Yücesan'n yerine Tuğ General Yaşar Senemoğlu, ilâve iki hakim birisi asker Hakim binbaşı Ataman Demirakın, Sivil Hakim Hatay Kıbrıs böylece mahkemeler yeniden başladı. Yeni mahkeme başkanı görünümü olarak disiplinli bir kişi hakkında bilgiler müspet solcu değil, sivil hakim hakkındaki kanaat bunun tersi Hatay'ın Samandağı ilçesinden aşırı solcu, ilk gün sevinçli oldu. O da arkadaşım genel irade kurulu üyesi İstanbul milletvekili, aziz kardeşim Turan Kocal Bey ve Salih Dilek disiplin kurulu üyemiz tahliye oldular. İki arkadaşımızın tahliyesine sevindik, oda da ben tek kaldım, tutuk evi komutanı odayı boş bırakmadı Kırıkkale teşkilâtıyla bağlantılı olarak tutuklu bulunan 60 yaşlarında silâh tamircisi Muhittin Yüksel'i odama verdiler. 17 silâhla yakalanmış, kendi ve sanıkların ifadesine göre silâhların namlularını değiştirmiş böyle bir kişi Tikp'liler bu adamı kafa kola almışlar. Biz seni tahliye ettiririz diyerek mahkemeye hitaben bir dilekçe yazıp imzalatmışlar mahkemeye verdi. Edepsizce, tam bir komünist ağzıyla yazılmış paçavrayı hakim okudu. Muhittin Yüksel'e sordu bunu siz mi yazdınız? Evet cevabını alan mahkeme, o gün 17 silâhlı katil, silâhların namlusunu değiştirdiğini ağzıyla itiraf eden Muhittin Yüksel Türkeş'e ve MHP'ye hakaret ettiği için tahliye edildi. Mahkemenin mantığı istersen adam öldür. Türkeş MHP Küfret serbestsin hatta muhalif olduğunu söylemek dahi yeterlidir. Kırıkkaleli gençler ifadelerinde eski ilçe başkanımız Avukat Peköz'ün kendilerini suçla azmettirdiğini söylemelerini ihbar kabul eden savcı Nurettin Soyer, Avukat Ahmet Peköz'ün ifadesine baş vurur Ahmet Peköz, kendisinin şu anda vazifeli olmadığını parti yönetimine karşı olduğunu söylüyor ve savcı takipsizlik kararını yapıyor. Ahmet, asabi ve kavgacı bir mizaca sahip arkadaşımızdı. Bizim pasif olduğumuzu tenkit ederek, kendi mizacında birkaç kişiyle muhalefete geçmişti. Hatta ağır şekilde suçlanan bir milletvekili arkadaşımız sorgusunda kırmançı aşiretiyle ilgili olduğunu yani kört kökenli olduğunu ima yönüyle gündeme getirdi ve tahliye edildi.

Mahkemede hava şuydu: 1- Türkeş ve MHP'ye yönetime hakaret etmek veya muhalif olduğu söylemek ya da ima yoluyla da olsa soyca Türk olmadığını belirtmek tahliye olmak için yeterli sayılıyordu. Zaten hedef Türkeş'ti. Rahmetli bana tutuk evinde birkaç kere Mehmet Bey hedef benim, sizi de benim için tutuyorlar, sizleri peyder pey bırakacaklar diyordu. Gerçekten de böyle oldu. Peki neydi bu Türkeş'e karşı düşmanlığın sebebi, bunu Türkeş Beyde tam olarak bilmiyordu. Olsa olsa Evren'in sol kulvarda koşması Amerika'nın Türkeş ve MHP'ye karşı olan tutumu. İhtilale bu şartla ışık yakması. Evren'in Türkeşin yükselişini kıskanması, komplekse kapılması olarak sayabiliriz.

Ancak ihtilâlin ilk gününden beri yürüttükleri lâflada olsa milliyetçi söylemleri kamuoyunda bir türlü anlayamıyordu. Hatta mahkemede Agah Oktay Güner'in bir sözü basında bir hayli tartışıldı. Ne demişti? Agah Bey biz hapisanede fikrimiz iktidarda bu sözle şunu söylemek istemişti. Bu ihtilâlciler, biz milliyetçileri hapse tıktular, yargılıyorlar, bir taraftan da milliyetçilik nutku atıyorlar, bu ne lahana bu ne perhiz diyordu. Burda Allah'ın rahmeti üzerine olsun, Osman Yüksel Serdengeçti'yi o büyük mücadele adamını rahmetle ve minnetle anıyorum. Yıl 1944 kara bulutların milliyetçilerin üzerinde dolaştığı baskı, zulüm, tabutlukların reva görüldüğü o talihsiz günlerde Ankara'da tutuklama gözaltı işlemleri başlar. Osman Yüksel Serdengeçti'yi de yakalarlar, devrin Ankara valisi Nevzat Tandoğan'ın huzuruna çıkarırlar sert mizaçlı Arnavut asıllı olan vali bey aynen şöyle konuşur ; "Ulan Öküz Anadolu sizin milliyetçilikle, komünizmle ne işiniz var, komünizm lâzım olursa biz getiririz, milliyetçilik gerekirse onuda biz yaparız. Sizin iki vazifeniz var; birincisi çiftçilik yapıp mahsul yetiştirmek, ikincisi askere çağırıldığımızda askere gelmek ve emir verir, alın götürün bu köpeği" galiba Kenan Evren'de hemşerisinin dediği gibi milliyetçilik yapma gereğini duymuştu. Bizi içeri attuktan sonra milliyetçilik nutuklarına devam etti. O nutuklara devam ederken biz de mahkemeye devam ediyorduk. Genel başkan yeniden başlayarak sorgulanmasına devam etti. İddianame hallaç pamuğu gibi atılıyordu. İddianamenin baş dayanaklarından bizim zihniyetimizin bir örgeni olarak kabul ettiği. Erzincan senatörü Niyazi Unsal'ın MHP'li değil CHP senatörü olduğu kafasına vurulunca Baş Savcı Nurettin Soyer'in kızıl suratı, kıpkırmızı olmuştu. Hele Nevzat Köseoğlu savcılık makamına sert bir çehreyle bakarak dudaklarını kıpırdatması savcuyu çilenden çıkarmıştı. Avaz avaz bağılıyor, mahkeme başkanına sayın başkan Nevzat Köseoğlu bana küfrediyor diye şikâyet ediyordu. Mahkeme başkanı tuğgeneral Yaşar Senemoğlu, bir savcıya bir Nevzat beye baktı. Görülürde bir şey yoktu, cevap dahi vermedi.

İşte savcının bizi suçlarken delil gösterdiği CHP Erzincan senatörü Niyazi Ünsal'ın sayın Tekin diye başlayan 26.11.1977 tarihli Mektubu.

Sayın Tekin,

Mektubunuzu ve gönderdiklerinizi aldım. Seçimi kaybetmenize ben de üzgünüm. O seçimi sizin değil, aday olan akrabanın kaybedeceğini biliyordum. Belki sizlerin etkisiyle bir şeyler olur umudunu taşımıştım. Hazırlıksız seçim kazanılmaz. Diğer bir deyimle seçim, seçim günü değil, seçimden önce yapılanlarla kazanılır. Necip bu sınavı henüz tamamlamamış...

Dilerim ilerde, bunu bilerek yapar ve amacına o da, onu destekleyenlerde ulaşır.

Eğer bu seçimi ince hesaplar içinde olmadan, CHP'den göğüsleseydi görürdünüz sonucu. Hiç umut etmediğimiz isim doğru mu? Saadet'in ki onun kazanmamasında günah varsa oda bizimdir. Çünkü bir yardımımız olmadı. Neredeyse seçimi alıyormuş. Sizin gücünüz partiye yansısaydı ne olurdu? Akraba diye düşündükleriniz böyle de vermedi size...

Neyse bunlar geçmiş, yeni gelişmelere bakalım.

İkinci konuya gelince:

Ben o telleri ve bildirileri yazanlara kızmıyorum. Adamlar inançlarının gereğini yapıyorlar. Ya da, belli düşüncenin etkisindedir, beyinleri yıkınmış kimseler, yöneldikleri yönde davranıyorlar.

Benim kızdığım ve hesaplarına üzüldüğüm kimseler onlara karşı olanlar. Eğer onlar gerçekten inançlı ve tutarlı olsalar, bunlar kıpırdaya bilir mi? Refahiye'de bir emekli durumuna gelmiş kimseler. Öteden beride Atatürkçü veya demokrat düşünceli geçinirler. Nerde bu beyler şimdi bir kısım zibidinin yanında bize hoş geldiniz diyemiyorlar azıcık kıçları sıkışınca istifayı basıp ayrılıyorlar ve sustukça susuyorlar.

Bunları yakında ele alacağım. Tek başıma da olsa Refahiye'de mücadeleyi sürdüreceğim. Türkiye'ye beni rezil ettiler.

Seçimden döneli her rastladığım, Hayrola Unsal nedir? Bu senin kazanın ve ilin durumu diye soruyor.

Çünkü benim burada köpeklere karşı ne mücadele verdiği mi biliyorlar Kazım'ı en azından benim peşimde bekliyor bunu soranlar. Ama bizdeki bazı küçük insanlar kıskançlığın içinde her şeyi unutarak insanlık dışı bir partinin peşine düşüyorlar.

Beni öğretmen olarak Erzincan'a sokmak istemeyenler, senatör olduğumu gördüler. Daha pek çok şeyi görecekler yaşarsam eğer.

Necip, beni görmeden Ankara'dan ayrıldığı gün, seçimi kaybettiğini bilmelidir. Size de söyledim bunu. Olmaz böyle şey, hele böyle politika hiç olmaz. Biz birbirimizi küçük görmekle kimseyi küçültemeyiz.

Ömrüm oldukça bana yaptığınız iyiliği unutmayacağım. Arif... Bir senin değil, Sefer'in Naci'nin ve Nihat Beyin yaptıkları unutulacak gibi değil. Bunu bilmemek nankörlüktür.

Necip için yazdıklarım bir eksikliği belirlemek içindir. Yoksa ben kendi partim için değil ama, onun için ama o ilk eksiklik olmasaydı. Bu daha önceden ve değişik olurdu. Bazı köprüler atılmıştı. Bunları kısa sürede yeniden kurmak mümkün değil..

Müdür konusuna gelince:

Kendine de bir ara söyledim. O göreve gelince hayli düşünmüştüm. Buna bazı şeyler yaptırılır diye. Ama olmadı. Erzincan en huzurlu bir dönem geçirdi denebilir. Bunun için Metin'e teşekkür borçluyum.

Burada yazmakla anlatamayacağım konularda var. Yeni bir dönem başlıyor. O dönem içinde o da elbette yerini alır. Bir yakınına da söylemişim. Yeni bir görev dönemi açılırsa, bir isteği olursa önceden haberim olmalıdır.

Oda biliyor ki onu alırlar bu görevden. Haklı, haksız bu olacak artık. Anlaşma sırasında istediği görevi seçtirmede ilgim olur. Bunu rahatça yapabiliriz.

Aynı konuyu senin içinde duyurmuş olayım. Kim gelirse gelsin seni orda tutturacağım. Kimseye taviz verme ve keyfini bozma.

Aynı konuyu Metin için neden yazmıyorsun? Diyebilirsin. Ama dedim ya burada anlatamayacağım kadar geniş bir konu. Karşılaşınca anlattım bazı gerçekleri. İnsan et kemikten yapılmış, ister istemez bazen hissi oluyor.

Sizden istediğim, o bildirileri yayımlayan, ya da o tür davranışların sahipleri olan köpeklerin bir listesini gönder bana. Bu işin tümü gizlidir. Kimse sizden geldiğini bilmeyecek. Çoğunun yerini, yurdunu biliyorum zaten, kazaları da içerirse iyi olur. Birkaç güne görüşürüm onlarla. Onlara çanak tutarlar.

Bende üzgünüm bunları yazdığı için Arf. ama ilimizin bu son görünümü, hiç iyi olmadı. Herşeyi, yatırım isteklerinizi, bazı işlerdeki gücümüzü ve yerimizi etkiliyor. Dilerim bunu öncülerini bir gün anlarlar.

Hapisten çıkardığımız adamlar yanımıza gelmeye çekiniyorlar 6 ayı bir gün geçen ceza alan adamlar, devlet hizmetinde kalmazken ben 15 yıl ceza alenî, 4.5 sene ceza alam öğretmen yapturdım. Ama bilinmedi. Galip unutmazın bunları.

Gözlerinden öperek. İyi olur her şey diyelim.

26.11.1977

Niyazi Unsal

Mahkemede disiplinin ötesinde bir terör esiyordu. Mamak hapisane müdürü albay Raci Tetik tam bir Gestapo şefi gibi davranıyor, mahkemenin ilk açılış günü salonu çınlatan İstiklal Marşı gözünü korkutmuş olacak ki, evvela bizi yöneticileri duruşma salonuna alıyorlar, sonrada geçleri getiriyorlardı. Dinleyicilerle tutuklular arasına askerler duvar örüyor, tutukluların ailelerine selâm vermesine müsaade etmiyordu.

Genel başkanın sorgusu tamamlandı. Tahliye istemi reddedildi. Tutukluluğuna devam karara verildi ardından iddianamede ki sıraya göre sorgu sırası Agah Oktay Güner'de idi. İddianamedeki suçlamaları cevaplama arkadaşlar arasında bulunmuştu, genel başkan tümü üzerinde Agah Bey faşizm suçlamasına cevap verecekti. Taha Akyol la iyi bir hazırlık yapmıştı. Güzel bir konuşmaydı. Ancak mahkeme kös dinler gibi dinliyorlardı. O gün Agah Bey tahliye oldu. Sorgular sıraya göre devam edildi. Bana geldiğinde iddianamedeki mali konulardaki yalan yanlış çarpıtılmış iddiaları cevapladım, yöneticilerin sorgusu bittiğinde genel başkan Türkeş Bey, Sadi Somuncuoğlu, Necati Gültekin Paşa, Yaşar Okuyan, Mehmet Irmak ve ben Mehmet Doğan 6 kişi hariç 8 arkadaşımız tahliye oldular. Böylece dil okulunda eğitimcilerin başı Kemal Zeybek Bey arkadaşımız dahil 7 kişi kaldık, eğitimcilerin sorgusuna geçildi. Sıra Yılmaz Durak'a gelmişti, insanlık dışı yapılan korkunç işkenceyi anlatıyordu, aman Allah'ım bunu yapan kişilere insan denir mi? Kafalarında yazdıkları senaryoyu, sahneye koymak için her şeyi meşru sayan zihniyetin hedefi yönetici kadroydu, tabi ki başta Türkeş'ti, yılmadan ne istiyorlardı. Türkeş emir verdi. Eliyle biçin dedi. Disk'li Kemal Türkleri vurduk dedirmektir bu suçlama tabii ki doğru değildi. Mahkeme sonunda da doğru olmadığı ortaya çıktı. Aynı şekilde Adana emniyet müdürü Cevat Yurdakul'un öldürülmesi için emir verdiği iddiası da fos çıktı. Ancak bunun aylarca, yıllarca reklâmını yaptılar. Müdahil kisvesi altında bir sürü solcu Avukat, maktul aileleri de mahkeme salonunu doldurup savcının ve mahkeme heyetinin yardımıyla şov yaptılar. Sorgulamalar ülkücü kuruluşlara geldiğinde zulüm ve işkencenin ne boyutlara ulaştığı, hiçbir sıkıyönetim komutanlığının bünyesinde bulunmayan C.5 ismiyle maruf işkence hane 4. Kolordu bünyesinde Ankara'da Mamak'ta kurulmuştu. Başlarında Zeki Kaman Oktay Dürüst'ün bulunduğu. Marksist, bölücü ve mezhepçilerden oluşan işkence ekibi feryat edip Allah diyen gençlere, sizin Allah'ınız buraya giremez diyen bu imansız, vicdansız insanların zulmüne sıkıyönetim komutanı korgeneral Recep Ergun kulağını tıkamış kapalı devre TV. İzlediği bu dramı görmezlikten gelmiştir. Tabii ki bu göz yumması karşılığı Kenan Paşa'nın gözüne girmiş terfi ederek orgeneral olmuş 1. Ordu komutanlığı yapmış emekli olunca da Anap tan milletvekili seçilmiş ve yaptığı icraatlarıyla birlikte öbür dünyayı boylamıştır. Boynuzsuz koyunun boynuzlu koyundan hakkını aldığı mahkemeyi Kübra da bakalım zulme işkenceye uğrayan ülkücü gençlerin hakkını nasıl ödeyecek bu işkencelerden elde etmek istedikleri ana hedef biz gençlerin üzerine cinayet yüklemek, ikincisi bunu parti yöneticileri ve Türkeş'le irtibatlandırmaktır. İşkencelerden en büyük pay alanlar lider seviyesindeki gençlerdi. Ülkü ocakları eski genel başkanı Muhsin Yazıcıoğlu Ülkü Yolu Demeği genel başkanı Yaşar Yıldırım ve arkadaşları idi. Genel başkan Türkeş'i genel başkan yardımcısı Sadi Somuncuoğlu'nu genel sekreter Naci Gültekin Paşa'yı eylem yönüyle, beni de mali yönden irtibatlandırmak istiyorlardı. İşkencelerinde amacı buydu. Ülkü yolu derneği genel muhasibi Tamer Afacan mahkemede şöyle konuşuyordu. C.5'te önüme bir sayfa daktilo yazısı koydular, bunu imzala dediler, okudum. Benim ağzımdan yazılmıştı, burada benim her ay muntazam olarak MHP genel muhasibi Kayseri milletvekili Mehmet Doğan'dan yüz bin lira aldığımı kabul ettiğim yazılıydı. Böyle bir şey yok ben Mehmet Doğan'dan para almadım dedim imzalamam için işkenceye başladılar, ağzımdan burnumdan kan boşaldı. Önümde duran ifade tutanağı da kan içinde kalmıştı.

Savcılık her yönüyle terör estiriyordu. Ülkü yolu derneğinden bir genç C-5 işkence görürken gözlerimiz bağlanıyordu, bu arada bir ses emirler veriyor, işkence yapılıyordu. Şimdi bu sesi burada tanıdım işkence hanede emir veren bu kişi baş savcı Nurettin Soyerdi dedi..

Savcı Türkiye genelinde Türkeş'e selâm veren, para veren her kesi Ankara'ya getirip sorguluyordu. Birçok kişinin korkudan bacakları titrerken bir yiğit adam sahneye çıkıyordu. Bu vatan perver yürekli insan F.B kulübü eski başkanlarından Faruk Ilgaz Beydi Savcı Nurettin soruyor sen MHP'ye Türkeş'e para verdin mi? Faruk Beyin cevabı MHP ve Türkeş benden para istemedi, bana gelse isteselerdi gereken yardımı yapardım, ben onların memleket için faydalı işler yaptıklarına inanıyordum, şu anda da aynı inancı taşıyorum, yarım sayfalık ifadesinde

savcıya meydan okuyordu. O savcı ki astığı astık, kestiği kestik, istediğini gözaltına alıyor, camı isterse de hemen tutuklatıyordu. İşte bu ortamda Faruk Ilgaz'ın cesareti, yiğitliği takdire şayandır.

Savcı, topprağı bol olsun beni hiç unutmuyordu. Bir gün tutuk evi komutanı Altındağ adliyesinden sizi istiyorlar, hazırlanın gideceksiniz dedi, hazırlandım bir jeep e bindik, Konyalı bir asteğmenle Altındağ adliyesine vardık. Hakim bey yerinde yoktu, biraz bekledik geldi, odasına girdik beni istemişsiniz geldim diyince, siz kimsiniz dedi. Kendimi tanıttım, ha dedi masasından eline bir kâğıt aldı. Başladı okumaya Konya Seydişehir doğumlu 22 yaşında Mehmet Doğan isimli bir kişi, mesken basmış, darp yapmış korkuya kapılan evin gelinin çocuk düşürmesine sebebiyet vermiş vs. Hakime bana bir baksana dedim hiç tarife uyan tarafım var mı, ikincisi bu adam Konyalı Bey, Kayseriliyim diyince hakim kardeşim ben sıkıyönetim savcılığına yazı yazdım Mamak'ta Mehmet Doğan isminde şu tipte su vasıfta bir kişi olup olmadığını yazdım, o da dil okulunda tutuklu dedi, benim ne kabahatim var dedi. Bu macerada böylece kapandı.

Nihayet sorgular bitti. Dosyalar açıldı, belgeler okunmaya başladı. Davayı uzatmak gayesiyle partide, ülkücü kuruluşlarda ne kadar evrak mektup varsa dosyalanmışlar, böylece iki yüz küsur klasör oluşmuştu, işte bu dosyalardan birisi okunuyordu. Türkiye genelindeki Eğitim Enstitüleri ile ilgili raporlar ve mektuplar okunuyordu, çok korkunç tüyler ürperten belgelerdi bunlar. Öğretmen yetiştiren okullarımız komünizmin ve bölücülüğün karargâhı hâline geldiğini gösteriyordu. Ülkü yolu derneği genel sekreteri Ahmet Bilgin ayağa kalkarak söz istedi. Kendiside öğretmen bu değerli genç, o gün tarihi bir konuşma yapmıştı. Eğitim enstitülerin de oynanan oyunları sergiledikten sonra Türkiye genelinin bir profilini çizdi sonra Fatsa misaline geçti. Burası kurtarılmış bölge ilân edildiğini komünist bir yönetim kurulduğunu Ordu valisi Reşat Akkaya'nın Fatsa'ya karşı düzenlediği bir operasyonda Fedai Can ederek devlet güçlerine yardımcı olan, ihanet odaklarının yuvalandıkları yerlerini güvenlik güçlerine gösteren ülküdaşlarımız şu anda hapiste yargılanıyorlar, o Fatsa'nın üzerinden uçakla geçemediğini meydan meydan halka anlatan genelkurmay başkanı ihtilâlin başı Kenan Evren'dir. Kendinin uçakla geçemediği yere giren devlete yardımcı olan insanlar yargılanıyor zaten bizde bur da bunun için yargılanıyoruz ya. Yarın bu devletin başına daha büyük belâlar gelirse, bu belâyı defetmek için devlet milleti yardıma çağırssa bu devletin yardımına kim koşar? Millet demez mi Ülkücüler devletin yanında yer aldılar da ne oldu, zindanlara tıkıldılar deyip geri duracaktır. Ülkücülere bu zulmü yapanlar Türkiye'nin düşmanlarının başta SSC birliğinin emellerine hizmet etmişlerdir deyip yerine oturdu. Yine bir gün benimle ilgili dosya okunuyordu. Dosyaya nerden nasıl girdiyse CHP Kayseri milletvekili Mehmet Gümüşçü'ye ait mektup ve notlar neler var neler yaptırdığı solcu tayinler sürgüne gönderdiği Milliyetçiler büyük kısmı suç oluşturan bu belgelerin okunmasından sonra söz aldım. Bu belgelerin MHP davasına nasıl ve niçin girdiğini iddia makamı açıklamalıdır. Ayrıca her satırı suç oluşturan bu belgelerin sahibi CHP Kayseri milletvekili Mehmet Gümüşçü hakkında ne gibi bir işlem yapılmıştır. Eğer yapılmamışsa niçin yapılmamıştır. TC'nin ceza kanunları solcular için ayrı, milliyetçiler için ayrı mıdır? Mahkeme heyeti ve savcılar başları yerde, ses yok, som cevapsız, duruşmaya devam; MHP ve ülkücü kuruluşlar davası tarihin en enteresan hukukla, adaletle ilgisi olmayan davalarından biridir yine, bir duruşma da parti evrakları içinde başkanlık divanımızın aldığı kararla cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e genel başkan Alparslan Türkeş imzasıyla yazılmış mektup gündeme geldi. Bu mektup 1979 senesinde yazılmıştı. Ankara cumhuriyet savcı yardımcısı Doğan Öz isminde bir kişi vurulmuştu, bunun katilleri olarak bazı ülkücülerini yargıladılar. İbrahim Çiftçi ismindeki genci katil ilân ettiler, idam cezası verdiler, Yargıtay dan döndü, yıllarca zulüm ve işkence gördü. Bu davanın hakimleri Alb. Hamdi Sevinç ve yardımcısı bizim mahkemenin duruşma hakimi Vurap Özenirler Bunlar 1979 kısmı senato seçimi arafesinde partiyle alâkası olmayan İbrahim Çiftçi'yi bahane ederek Milliyetçi Hareket Partisi hakkında suç duyurusu yaparak bunu TRT ye ve basına verdiler, bunun üzerine Korutürk'e bu mektubu yazdık. Mektup şöyle diyordu. Sayın cumhurbaşkanı, seçim atmosferine girdiğimiz bir ortamda partimizle ilgisi olmayan bir şahsı ve onunla ilgili bir olayı çarpıtarak partimiz hakkında suç duyurusu yapan sıkıyönetim mahkemesi hakimleri siyaset yapmış suç işlemişlerdir. Bu kişiler solcu ve marksisttir. Böyle hakimler ancak Sovyetler Birliği'nde halk mahkemelerinde bulunur diyorduk. Mektubun özeti kısaca böyleydi. Avukat arkadaşımız Şerafettin Yılmaz Bey söz istedi ,mektubu eline aldı, baştan sona okudu. Sayın heyet, müvekillerim cumhurbaşkanına yazdıkları bu mektupla duruşma hakimine hakaret etmişlerdir. Sayın duruşma hakimi müvekillerimin dediği gibi ise ideolojik düşmanlık söz konusudur. Bu davaya bakamaz, yok öyle değilse hakarete uğramıştır. Aralarında hasımlaşma meydana gelmiştir. O hâlde de davadan çekilmesi gerekir başlar yerde duruşmaya devam şimdi oturun dünya adalet tarihini sayfa sayfa satır satır tarayın adalet tarihine sürülmüş böyle bir leke böyle bir adaletsizlik göremezsiniz. Mahkemenin başlangıcında biz bu davada doğru karar veremeyiz deyip davadan çekilen bu hakimler, bir ay sonra yeniden davaya dönmüşler ve bu davada karar vermişlerdir. Bizim dava böyle devam ederken MSP'liler tahliye oldular.

Erbakan ve Tahir Büyük Körükçü birkaç gün sonraya kalmıştı. Tahir Hoca baya kaygılanmıştı. İkimizi bırakmayacaklar diyordu. İki gün sonrada onlar tahliye oldular. Tahir Hoca giderken bana şöyle diyordu Mehmetçiğim bunlarla bir daha yola çıkmam diyordu öylede yaptı Köşesine çekildi Tahir Hoca çok sevdiğim bir şahsiyettir. Saygıyla anıyorum, ancak Erbakan'ı bir hafta sonra yeniden getirdiler on gün kadar misafir ettik, yeniden tahliye olup evine gitti.

Tıkp'lilerde tahliye olup gittiler, herkes gitti, yalnız kaldık Meyhanede sözü de olduğu gibi bizde dil okulunda yalnız kaldık. Bu arada tutuk evinde bir değişiklik yaşadık, solcu gestepo zih-niyetli tutuk evi komutanı yzb. Yılmaz Ergenekon maiyetindeki AS.SB larla birlikte gittiler, onların yerine BNB Atasever Kızılarşan yanında, sıhhiye sınıfından as. subay Nevzat geldi. Öncekilerin aksine bunlar tam bir insan evladı. Aile ziyaretlerinde demir parmaklılar kalktı, masa etrafında oturup rahatça konuşuyorduk. Her gün sabahleyin odalarımızın kapısını vuruyor, bir isteğimiz olup olmadığını soruyorlar. Türkeş Beye komutanım, Necati Gültekin'e Paşam diye hitap ediyorlardı. Koca dil okulu bize kalmıştı, yedi kişiydik. Gnl. Bşk. Alparslan Türkeş, genel sekreter Necati Gültekin, genel başkan yardımcısı Sadi Somuncuoğlu, genel muhasip ben, genel sekreter yardımcısı Yaşar Okuyan ve eğitimcilerin başı Namık Kemal Zeybek, genel idare kurul üyesi Mehmet Irmak, bu arada yeni bir misafir geldi. TİP'in eski genel başkanların dan Prof. Sadun Aren'de tutuk evi kadrosuna katılmış oldu. Sadun Aren Tıkp'liler gibi militarist değil, ağırbaşlı, medeni münasebetleri olan bir kişiliğe sahiptir. Mahkemeye talim ediyoruz. Orada sırada tahliye talebinde bulunuyoruz, tabî ki hep peşinen reddediliyor, dışardan sızan haberler Kenan Paşa'nın kini devam ediyorken, mahkemenin havasında değişiklik düşünülmez. Bu arada şiirle bir tahliye talebinde bulundum.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Nolu Askeri Mahkemesi Kıdemli Hakimliği'ne
ANKARA
Dosya No: 1981/176 Konu: Tahliye talebidir.

MUHTEREM HEYET

"İddianamedeki genel ve özel suçlamalara cevabımdır:

Ben vatana vatan dedim
Doğu, batı ayırmadan.
İnsanı gardaş dedim.
Mezhep, nesep sormadan.

Millet dedim, birlik dedim
Ancak bunda dirlik dedim.
Allah dedim, bayrak dedim.
Kimseden soy sop sormadan.

Devlet dedim yıkılmasın,
Moskof dedim sevinmesin,
Millet dedim bölünmesin,
Neresinde suç var bunun.

Komünizme varma dedim.
Kapitalist olma dedim.
Dışardan yol bulma dedim.
Suç olur mu hiç bunlardan?

Faşizme hayır dedim.
Bir Türk için ayıp dedim.
Bunu her zaman söyledim.
Bana sual olmaz bundan.

Söz edilen hesaplardan,

Başka ne var falan filan,
İlgisi yok yasalardan,
Hesabımı tek tek verdim,

Ben vermişim hesabımı,
Başkasını sorman benden,
Emanete inancımı,
Kimse yıkamaz gönlümden.

Yalan yasak inancımda,
Sözlerimde **hilaf** yoktur.
Hürriyet var amacımda,
Bundan gayrı kastım yoktur.

Sözüm burda hitam buldu,
Heyete saygı sunuldu."

Mehmet DOĞAN

Hakimler bir birinden kapışarak okudular. Mahkemeyi takip eden gazete muhabirleri istediler, onlara da verdim, ancak yayınlamadılar. Sıkıyönetimin yayın yasağı vardı. Avrupa'dan gelen çeşitli heyetler Avrupa konseyinden, insan hakları derneklerinden olsun Ankara'yı konseyi ziyaret edenler Disk. Töb Der Dev Sol Dev Yol davalarıyla ilgileniyor, bunların bırakılmasını talep ediyorlar, hatta bir seferinde konsey sekreteri Necdet Uruğ Paşayı bayağı sıkıştırıyorlar, heyet gittikten sonra yanındakilere paşa şöyle yakınıyor, yahu bunlar Avrupa Konseyi'ne mensup milletvekilleri Disk'i, Töb-Der'i, Dev-Yolu, Dev-Solu soruyorlar da içerde yatan MHP'li milletvekillerine hiç temas etmediler diye hayret ediyor.

Peki bize kim sahip çıktı, gelen bilgiye göre İranda'ki Türkleri temsilen Şeriat Medari'nin konseye yazdı, mektup bu mektupta Türkiye'de milliyetçilere yapılan muamelelerin dışardaki Türklerin morali üzerinde kötü etkiler yaptığını, bu duruma son verilmesini istediği, ayrıca Amerika'da örgütlenen dış Türklerin konseye bizim için müracaatta bulunduğunu, bunun dışında daha ihtilâlin ilk zamanlarında zayıf vücudu ve 50 kiloluk ağırlığına rağmen mangal yürekli bir kişi vardı. Milliyetçiler Ona Galip ağabey diyorduk, oturmuş konseye, 60 sayfa pür hiddet döşenmiş buna ister mektup de ister nasihat güzel bir milliyetçilik dersi vermiş ülkücüyü ve ülkücülüğü anlatmış, ne yazık ki konsey bunları anlayacak idraktan uzaktı. Galip Erdem Bey böbreklerinden rahatsızdı, rahatsızlığına aldırış etmeden Mamak hapisanesine kar kış demeden adım döşemiş, ülkücü gençlerin bütün ihtiyaçlarını o karşılamıştır. Hakkın rahmetine kavuştuğu gündü, o gün öğle namazında Kocatepe'den yolcu edilecekti. Sabah rahmetli Türkesle randevum vardı. Buluştuk, üzgündü, bana Mehmet Bey galip'i de kaybettik. Gidip yolcu edelim dedi. Büyük samimi bir toplulukça ebedî istinatgahına yolcu edildi. Allah'ın rahmeti ve mağfireti üzerine olsun.

Netice olarak şunu bilmeliyiz ki, zaten hadiselerde bunu göstermiştir. Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur. Aylar, yıllar akıp geçiyordu. İki yılı doldurmak üzere idik ki, Sadi Somuncuoğlu ve Yaşar Okuyan tahliye oldular. Sadi ve Yaşar 5 kişilik heyetin 3 lehte 2 aleyhte oyla tahliye olurken, banım 2 lehte 3 aleyhte tutukluğuma karar verildi. Üzülmedim, bilakis Yaşar'ın tahliyesine sevindim. Yaşar baya bunalmıştı. Yaşar mahkemede hiç falso vermedi, mertliğe leke sürecek hiçbir harekette bulunmadı, ancak sıkıntı başlamıştı. Benim tahliyemi isteyen 2 kişiden biri mahkeme başkanı Tuğ General Yaşar Senemoğlu, diğeri Hakim Hv. Yzb. Fahir Kayacan dı. Fahir Kayacan, ertesi gün lehimdeki kararını geri aldı.

Halbuki bir hakim sanık hakkında verdiği bu kararı sanık aleyhinde yeni başka deliller çıkmadıkça geri çekememiş ama bizim mahkemede hukuk kuralları işlemediği için her şey mubahtı buna rağmen mahkeme başkanı Yaşar Senemoğlu Kararını, sonuna, ben tahliye oluncaya kadar sürdürdü. Paşa sert mizaçlı, ancak dürüst bir insandı. Mahkemenin disiplinini sağlayan görevli subaylar, bizi daima tarassut altında tutuyorlardı. Tahta sıralar üzerinde saatlerce oturmak, gerçekten de zordu, her duruşmaya yanımızda minder görüliyorduk. Ayrıca, belimden de rahatsızdım, devamlı da mahkemenin sağ tarafında uzakta duruyordum. Avucumun içinde küçük 99 'lu teşbihim vardı, mahkeme bitene kadar teşbih çekip Allah'a zikrediyordum. Böylece mahkemenin stresini

üzerimden atıyordum. Mamak'tan dil okuluna, dil okulundan Mamak'a gidiş gelişlerde, Yasin ve Fetih sürelerini okuyordum ve Allah'a şükür manevi yönden güçlüydüm.

O tahta sıralarda otururken salonda görevli yzb. bir askeri beni işaret ederek yanıma gönderdi. Asker bana yüzbaşım doğru oturmanı söylüyor deyince kızdım, askeri elimin tersiye kovdum, bunu üzerine yüzbaşı mahkeme başkanına pusula gönderdi, beni şikâyet etti. Paşa pusulayı okudu bir yüzbaşı ya birde bana baktı, pusulayı yırttı yanındaki çöp sepetine attı. Yaşar okuyan, Yaşar Senemoğlu paşayla yıllar sonra İzmir'de karşılaşır. Konuşurlar, Yaşar'a şunları söyler, mahkemeden hayli rahatsızsınız, hakimle benimde münakaşam oluyordu. Mehmet Doğan için bu adamı niye tutukluyorsunuz diye baya atıştık beni sıkıyönetim komutanına şikâyet etmişler, Komutan Recep Ergun beni çağırdı. Siz hakimlerin işine karıştıyormuşsunuz, hakimlerin kararına uyun dedi, ben de hakim olmaya gerek yok dosyalar açık adamlar suçsuz dedim diyor ve ilave ediyor, bana ordu evinde muhtelif yerlerde MHP davası ile ilgili soru saran General arkadaşlara da aynı şeyi söylüyordum, bunlar yukarımın kalağına gitmiş. Terfide ön sırada olmama rağmen beni emekliye ayırdılar diye yakınıyor. Vefat etti Allah rahmet etsin. Sadi ve Yaşar'ın tahliyesi üzerine tutuk evinde 5 kişi kaldık. Türkeş Bey, Necati Gültekin, Mehmet Irmak, N. Kemal Zeybek ve ben artık yapacağım bir şey yoktu. Allah'a Tevekkül etmiş, dil okulunu medreseyi Yusuf iye olarak kabullenmişim. Adili mutlak olan cenabı Allah bizim hâlimize muttali idi. Bize yapılan bu zulmü bir gün muhakkak sona erdirecekti. O hâlde kaygıya gerek yoktu. İşte bu inançla günler sayarken, tarihler Kasım 1982 gösteriyordu. Kasımın başı, günler ya Salı veya Perşembe, o günler bizim mahkeme günü, ben raporluyum mahkemeye gitmedim. Tutuk evinde iki kişi kaldık, bir ben, bir de Tip'li prof. Sadun Aren öğle karavanasını yedik, saat 13.00 oldu. Televizyonda öğle haberini birlikte izliyoruz. 1982 Anayasası'nın halk oyuna sunulmasından 1-2 önce Dev-Sol Almanya'nın Köln şehrindeki Türk konsolosluğunu basmış, binanın her yanına kızıl bayraklar asarak orak çekiçlerle donatmışlar. Marksist felsefede ne kadar küfür slogan varsa hepsi yazılmış, faşist generallere geçit yok, faşizme ölüm vs. spiker başka bir habere geçince Sadun Aren'e dönerek sordum? Dedim ki Sadun Bey sen Marksist'sin, aynı zamanda da ekonomi prof usun, sen eğer bir ekonomist olarak Türkiye'nin liberal ekonomiyle değil Marksist ekonomi ile kalkınabileceğine samimi olarak inanıyorsan ben seni kınamam yalnız sana bir şey soracağım dedim. Buyur Mehmet Bey dedi. Siz Marksistler, sosyalistler iktidar olsanız kızıl ordu Türkiye'ye girer mi girmez mi? Senin anlayacağın daha açık olarak Türk Devleti istiklâlini korur mu, koruyamaz mı? Şöyle bir durdu her ikisinde olabilir dedi. O zaman dedim ki, işte ben bunun için Bahice Boran'ı falan sevmem ama Mehmet Ali Aybar'ı severim, çünkü o millî kominist deyince, yok dedi o da öyle değil diyince ben dedim ki nasıl olur Ruslar Çekoslovakya'yı işgal ettiğinde Türkiye de bu işgali kimyan tek sosyalist Mehmet Ali Aybar değil-mi deyince aynen şöyle söyledi; aramızda fıraksiyon kavgası vardı, onun için yaptı dedi gayet açık ve net olarak Rusya'ya bağlı olduklarını muaffak oldukları takdirde Türkiye'nin bir Afganistan durumuna düşeceğini gizlemiyordu, zaten bunada gerek yoktu. O tarihte Rusya'nın başında Brajnevi vardı. Brajnevi doktrini dedikleri görüşe göre sosyalist iktidarların hakim olduğu her ülkeye S. Rusyanın müdahale hakkı vardı. Gazeteci Hasan Cemal'in, kimse kızmasın ben kendimi yazdım İsimli kitabı samimi bir itiraftır. Sadun Aren'den bahsederken, Hoca 1990 yılına kadar Marksizm'in hararetili savunuculuğuna devam etti diyor ve kitapta Türkiye'deki Marksistlerin Moskova kabesiydi diyor. Gönül istiyor ki bütün eski ve yeni solcular, Marksistler böyle samimi itiraflarda bulunsunlar da 1980 öncesi Türkiye de yapılan kavganın basit bir sağ sol kavgası olmadığını bu millet öğrensin. Eğer 1980 öncesinde MHP'nin ülkücü gençliğin mücadelesi olmasaydı herkes uykudan uyanana kadar Türkiye kalası düşerdi. İşte o zaman Ruslar orta doğuya, Akdeniz'e hakim olur, orta doğunun zengin kaynaklarına sahip olan Komünist Rusya yıkılmazdı, bu gün tarih sahnesine çıkan 5 Türk cumhuriyeti de olmazdı. Yeniden davaya dönersek yüzlerce klasöre doldurulmuş kağıt parçalarının okunması ve onları dinlemek gerçekten sıkıcı oluyordu. Böylece kış yakaladık. 1982 yılını da geride bırakarak 1983 yılına adım attık, aynı tas aynı tarak biraz geç kaldık ama adaşım Mehmet Irmak Beyi anlatmadan geçemeyeceğim. Mehmet Bey genellikle çok sakin, munis bir insan, ancak kızarsa Nuh der, peygamber demez, davaya inançlı 1944'lerden gelen maziye sahip lidere, yürekten bağlı bir arkadaşımız tutuk evinde genel başkan Türkeş Beye yaptığı yardım ve hizmet, gerçekten takdire şayandır. Yemeklerini hazırlaması, sofrayı kaldırması her sabah kahvaltısını masaya dizmesi, görülecek şeydi. Sabah namazının hemen ardından Mehmet Bey faaliyete geçer masayı hazırlar, masada neler mi var? Masada ne yok ki sarımsaktan başla; soğan, karabiber, kırmızıbiber ve her çeşit baharat mevcut, oturur afiyetle yerler, eğer o gün mahkememiz varsa, Mehmet Bey giyinmiş, kravatını takmış, hazır durumda. Biz daha sonra hazırlığa başlarız, aşağıdan haber gelir araba hazır aşağıya inmemiz istenir ineriz arabaya binip Mehmet beyi bekleriz hâlbuki adaşım bizden evvel hazırda ama bir türlü inemez herkesin bir kusuru vardır, adaşımın kusuruda buydu. Biraz canı ağırdı, kulakları çınlasın K.Maraş milletvekilimiz Mehmet Yusuf Özbaş Bey, Mehmet Irmak Beyle şakalaşırken K.Maraş tan bir hikaye anlatırdı.

Ağalar oturmuş sohbet ediyor, herkes maiyetinde çalışan hizmetlisinin vasıflarından söz eder. Ağanın birisi der ki, benim uşağım çok kabiliyetlidir. Ben ona her yıl on altın lira ücret veriyorum, orada bulunanlar itiraz ederler Ağa derki peki öyleyse gelin bir bahse girelim. İki Ağa, uşakları için bahse girerler; birinci Ağa kapıda bekleyen uşağımı çağırır, Hasan der, Hasan buyur Ağa der içeri damlar, git falan baklavacıya selâmımı söyle bir tepsi baklava al gel, on dakika sonra burda olacaksın der, uşak baş üstüne der fırlar, Ağanın saat elinde tam on dakika dolunca Ağa yeniden seslenir, Hasan diye seslenir, Hasan elinde baklava tepsisi içeri girer ve baklavayı Ağanın önüne kor diğer ağa güler, yahu bunda ne var benim uşağım da bunu yapar der, o da kapıda bekleyen uşağımı çağır. Ali der.

Ali içeri girer buyur Ağa der, o da oğlum git falan baklavacıya selâmımı söyle bir tepsi baklava al gel, Ali'ye on dakika süre verir. Başüstüne der çıkar bu seferde bu Ağa köstekli saati eline alır, on dakika dolunca Ali diye uşağına seslenir, uşak buyur Ağa der içeri girer eli boş Ağa oğlum hani baklava diye sorunca, uşağın cevabı Ağa ayakkabımı bulamadım der iki Mehmet Bey böyle şakalaşırlardı. Mehmet Irmak Beyin gecikmelerinde, Mehmet Yusuf Özbaş ayakkabısını bulamadı derdi. Güülüştürdük adaşımın mahkemeye de arası pekiyi değildi, Mehmet beyden gıcık kapmışlardı, bir gün söz aldı konuşurken mahkemeyi kübradan bahsedince bayağı tepki gösterdiler, devamlı sözünü kesiyorlardı, bana diyordu ki yahu adaşım sen daha ağır laflar söylüyorsun, sana tepki göstermiyorlar diyordu. Öyle sanıyorum ki Mehmet Irmak Beyi fazla içerde tutmaları keyfi gıcık kapmalarındandı, onlar öyle yaparda adaşım durur mu, mahkemeyi protesto etmek için evvela sakal bırakır, sakalı kesilince bu seferde saç sakalı kaşları dahil jiletle kazır, Allah'ın selâmeti üzerine olsun gerçekten bir dava adamıdır.

Bu arada Sadun Aren de dil okulundan ayrıldı, biz bize kaldık. Takvim 7 şubat 1983, oturdum bir tahliye talebi kaleme aldım. 8 Şubat Salı duruşma günü tahliye talebinde bulunacağım, talebimin özeti şuydu. Tarihten bir örnekle başlıyordu. İstanbul kadısı Hızır Bey'in Rum asıllı mimarın şikâyeti üzerine Fatih Sultan Mehmet'i mahkemeye celp eder Mahkemeye giren padişah oturulacak bir yer bulur oturur, kadı Hızır Bey'in sesi top gibi gürlür, kalkın ayağa mimarınızla yan yana durun, Fatih ayağa kalkar mimarın yanında ayakta durur. Kadı Hızır Bey sorar. Adın. Mehmet. Baba Adın? Murat ne iş yaparsın milletimin hizmetkârıyım, bu adamın kolunu neden kestir. Emrime itaat etmedi, yeni sarayın yapımında benim isteğimin aksini yaptı, sütun başlarını bir arşın kısa yaptı, bundan dolayı kolunu kestirdim der. Mimarı da dinleyen Hızır Bey kararı açıklar, kol nahak (suçsuz) yere kesilmiştir, bu emri veren padişahında kolu kesilecektir. Ancak, mimar kısastan vazgeçerse o zaman diyete hükmolunur. Rum mimar bu adalet karşısında ağlayarak ben kısastan vazgeçtim der kadı Hızır Bey, ödenecek diyeti açıklar. Fatih kurtulmanın sevinciyle ödenecek diyeti birkaç misli artırır. Bu yargılanan hakkında kıssas hükmü alan kişi yenilmez ordunun padişahı Fatih unvanlı II'nci Mehmet. 2 İmparatorluğu 4 Krallığı 17 devleti 11 preslik ve dukalığı tarih sahnesinden silmiş ortaçağı kapayıp yeniçağı açmış bir zattır. Hüküm veren kişi, Fatihin o makama getirdiği İstanbul baş kadısı yaptığı Hızır beydir, dedikten sonra şöyle devam etti, şimdi siz Hızır Beyin oturduğu adalet koltuğunda oturuyorsunuz, arkanızdaki panoda da adalet mülkün temelidir yazıyor ideolojimiz ters olabilir, hatta sosyalistte olabilirsiniz, ancak O makam kutsaldır o makamın hakkını vermeye adil olmaya mecbursunuz, çok sevdiğim hukuk bilgisine güvendiğim Kemal Zeybek Beye okudum, çok ağır bunu hazmedemezler değiştir dedi. Kafaya koydum, konuşacağım dedim, o gece güzel rüyalar gördüm, Fatiha süresini okuyarak uyandım. İslâm alimlerin yorumuna göre gece rüyasında Fatiha okuyan kişi sıkıntılardan kurtulur. Birde 4-5 ay önce bir rüya görmüştüm bu rüyada bana gücük ayının 8'inde tahliye olacağımı söylediler. Anadolu'da Şubat ayının diğer aylardan küçük olması hesabıyla küçük anlamında gücük olarak anılır. Sabah kalktık, mahkemeye gittik kâğıtlar okumaya devam akşam oldu. Hakimler ayağa kalktı, duruşma bitti. Ben tahliye talebi için el kardırdım, hiç bakmadan yürüdüler, halbuki genellikle talebi olan var mı diye sorarlardı. Bende kızgın bir hâlde siz ne biçim hâkimsiniz diye el kol hareketi yaptım, heyet içeri girdi, o gün eşim de mahkemeyi dinlemeye gelmiş, tabii ümitle tahliye bekliyorlar. Arkaya döndüm eşime gitmesi için işaret ettim, yerimize oturduk, 20 dakika sonra mahkeme heyeti tekrar yerini aldı. Gereği düşünüldü, mahkemenin perşembe günü devamına, Mehmet Doğan ve Rıza Müftüoğlu'nun tahliyesine deyip mahkemeyi kapattılar. Böylelikle rüyam gerçekleşmiş oldu. Dil okuluna geldik, genellikle saat 9-10 arasında mahkemenin karan dil okuluna ulaşıyordu, bu sefer ulaştırmadılar. Tahliye sabaha kaldı. Yakınlarım gece saatlerine kadar bekleyip boş döndüler, sabahleyin içerde kalan 4 dava arkadaşıyla kucaklaştık, tutuk evi komutanı Bnb Ateser Kızılarıslan, yardımcısı As. sb. Nevzat'la vedalaşarak 2.5 yıl mekan tutuğumuz dil okulundan ayrıldık. Türkeş Beyin dediği gibi peyder pey bırakıyorlar, kafalarında yaptıkları hesaba göre ayarlıyorlardı. Benden bir iki ay sonra Kemal Zeybek, ondan birkaç sonra Mehmet Irmak, yılbaşında Necati Gültekin Paşa, içerde yalnız Türkeş Bey kalıyordu. Rahmetli bunun böyle olacağını söylemişti. Hedef benim diyordu ve neticede öyle oldu. Mevki

Hastanesi'nde çile doldurmaya devam etti. Hastanede zaman zaman ziyarete bulunuyordum, gelen giden herkes MİT mensuplarınca kontrol ediliyordu. Bunlar hasta gibi hastanede yatıyordu, bu arada dışarıda siyaset kızıymış seçimler yapılmış iki sağ, bir sol partinin yarıştığı seçimi Özal'ın Anavatan Partisi kazanmıştı. Ben bunu taşın kuşa değil, kuşun taşa çarpmasına benzetirim, bu olsa olsa ihtilalin bir ikramıdır. Millet'in ihtilale ve ihtilalcilere sessiz tepkisidir. Halkın elindeki tek imkân o da sandık ancak sandıkta konuşabiliyor, 1983 seçiminde öyle oldu. Hele Kenan Evren'in seçime iki gün kala yaptığı konuşma, Özal'ın ekmeğine yağ sürmüştü. Halk arasında tepkiyle karşılandı, o gün oy kullanan vatandaşlar alır, Kenan Paşa diye öfkesini açıklıyordu. Netice Özal kazanmış yalnız başına iktidara gelmişti. Sanki 12 Eylül Özal için yapılmıştı. 12 Eylül darbesi olmasa meclis seçim kararı alsaydı Özal'ın milletvekili olma şansı yoktu. MSP'den aday olup seçilemedi, malum 1979 kısmi senato üçte bir yenileme seçiminde mes başkanı Şükrü Er vasıtasıyla bize MHP'ye müracaat edildi. İstanbul'dan aday yapılması karşılığında partinin seçim masraflarının karşılanacağı vadedildi, ancak MHP parti olarak Adalet Partisinden istifa edip bize katılan Kütahya senatörümüz Osman Albayrak'a söz vermiştik. Özal'ın istemini kabul etmedik Özal Mes. Genel Sekreteri olduğu 1978 yılında genel başkanımız Alparslan Türkeş'i İstanbul'da evinde ağırlamış Türkiye'nin kurtuluşunu sizde görüyorum diye methüsenalar dizmiş, başbakanlığı döneminde Antalya'da tatil sitesinde karşılaştığı Alparslan Türkeş, arkasını dönmüştür. Türkiye'de Özal için iki görüş vardır. Bir görüş Özal Türkiye'nin önünü açtı serbest piyasa ekonomisini liberalizmi yerleştirdi. Türkiye dünya'ya açıldı. Tamam bunlar doğru birde ikinci görüşe bakalım Özal Türkiye'ye vurgunu, soygunu, rüşveti, suiistimali, yerleştirdi, devleti soymalar onunla başladı. Amerika'dan getirdiği prensleri Engin Civanlar, Selim Edesler, Kemal Horzumlar onunla sahneye çıktı. Hemşerilerine, yakınlarına karşılıksız kredi vermeyen banka genel müdürleri, bağlı olduğu bakanın haberi olmadan görevden alındı. Çocuklarının katıldığı sıkandalları zaten yazmıyorum. Bunların hepsinin ötesinde PKK ve bölücülüğe karşı takındığı tavırdır. Özal iktidar olduğunda PKK belki beş yüze varmayan militan kadrosuna sahipti, üstüne gidip yok edebileceği yerde bir avuç eşkiya diye hafife alarak on binleri bulan dağ kadrosu kurmasına göz yummuş, üstüne tuz biber ekercesine federasyondan söz etmiş, yeri geldiğinde bende de kürt kanı var diye adeta teşvik etmiştir Talabani'nin açıklaması Abdullah Öcalan'ın ifadesini de buna katarsan Özal'ın Türk Devleti'ni bölmeye yönelik PKK hareketlerine nasıl baktığım açık ve net olarak görürüz. Bu bakışın neticesi, çok ağır bedel ödememize yol açmış 30 bin insanımız hayatını kaybetmiş, 100 milyar dolar heba edilmiştir. Şimdi herkes elini vicdanına koysun menfi ve müsbet yönünü tartsın, kararını öyle versin, kim ne derse desin ben bu millet'in bir ferdi olarak Özal'a hakkımı helâl etmiyorum.

Dört buçuk yılı aşan tutuklamadan sonra, doktorların hazırladığı raporla 7 Nisan 1985 tarihinde genel başkanımız Alparslan Türkeş mahkeme tarafından tahliye edildi, bu arada MHP adına hareket eden bir parti kurulmuştu, ancak cılızdı, başta genel başkan olmak üzere MHP yöneticileri on yıllık yasaklıydık. 1987 yılında yasağın kalmasıyla eski MHP yöneticileri genel başkanın başkanlığında defalarca toplandık. Maalesef birliği bütünlüğü sağlayacak bir karara varamadık, ben şahsen faal politikayı noktalamıştım. Bu karara varamamın sebebi ise politika insanın tüm yaşantısını etkileyen bir meslektir, ibadetinizi zamanında yapamazsınız, ibadet saatinde ya yoldasın yahut ta partililer etrafını sarmış onlara dert anlatmaktasın yahut bir toplantıdasın işte faal politikayı bırakmamın sebebi budur, ancak inandığımız davada arkadaşlara destek olmak, yardımcı olmak ise vazifemizdir. İşte bu inançlarla yapılan toplantılara katıldım. Bu toplantılarda iki görüş vardı; bir görüş yeni bir parti kuralım, eski arkadaşları toplayalım, ayrıca bizim dışımızdaki milliyetçi tandanslı kişileri de buraya alalım sonra MÇP'yi buraya katalım, MÇP ölü doğmuş bir partidir, canlandırılması zordur. İkinci görüşte MÇP'ye girelim canlandırılalım yeni bir parti kurmak için büyük paraya ihtiyaç var, burda hazır bir parti varken bir külfete girmeyelim, iki tarafın gerekçeleri de haklıydı, samimiydi, ancak tam bir anlayış birliğine varamadık. Bu toplantılara katılıp ta samimi olmayan kişilerde vardı. Sureti haktan görünerek birliğin sağlanmasını engellemişlerdir. Dedeman otelinde yapılan son toplantıda yollar ayrıldı. Genel Başkan ben MÇP'ye gireceğim dedi ve MÇP'ye girdi, o toplantılarda bulunan arkadaşlardan bir kısmı resmen Anavatan Partisi'ne fiilen katıldı. Bir kısımda gayri resmi Anap'lı oldu. Böylece 1991 genel seçimleri geldi bu seçimde Refah Partisi Milliyetçi Çalışma Partisi İslahatçı Demokrasi Partisi seçim ittifakı yaparak seçimlere gittiler. 16.7 oyla 62 milletvekili çıkardılar. 15 Kasım 1991 tarihinde 18 milletvekiliyle Refah Partisinden ayrılan Türkeş ve Arkadaşları yeniden partilerine MÇP'ye döndüler. Bilâhère Muhsin Yazıcıoğlu'nun partiden kopmasıyla 13 kişi kaldılar. 1992 yılında ihtilalcilerin kapattığı siyasi partilerin yeniden açılması, ismini ve amblemini kullanma müsaadesi çıkınca ülkücü camiada yeniden sıkıntı başladı. Bu seferde MHP'yi açalım orda toplanalım yok öyle değil MÇP'de toplanıp MHP'nin bütün haklarını MÇP'ye devredelim tartışması başladı. Tartışmalar üzücü olaylara yol açtı isten-miyen görüntüler sergilendi neticede Türkeş Beyin savunduğu tez kazandı. MÇP açılmadan tüm hakları MHP'ye devir karan almdı. Bu konuda da ara bulmaya çalıştım, ancak Muaffak olamadım. Maalesef, perde arkasında bazı

kişilerin sureti haktan gözükerek kışkırtmaları; birliği, bütünlüğü sağlamamızı engelledi, hâlbuki o gün herkes eteğindeki taşı dökseydi, omuz omuza verip kenetlenilebilseydik, 1995 seçimleri MHP zaferiyle noktalanırdı. Ben bu kongrede doğru hareketin genel başkanın yanında yer almak olduğuna inandığım için onun yanında yer aldım.

Bundan sonraki gelişme ise MÇP'nin 24 Ocak 1993'te yaptığı kurultay oldu. Bu kurultayda MÇP, 3 Hilâli Amblem yaparak MHP olarak ta ismini değiştirdi, 1994 Eylül'ünde MHP yeniden büyük kongreye giderken 2 gün evvel cuma günü Türkeş Bey telefon etti. Seni listeye alıyorum. Merkez yürütme kuruluna girmeni, yeniden genel muhasip olmanı istiyorum dedi. Ben, efendim faal politikaya dönme niyetim yok beni mazur görün dediysem de rahmetli ısrar etti. Yarım saat telefon konuşması yaptık, bir taraftan evden çocuklardan baskı başladı. Cumartesi günü öğleden önce oğullarımın Bahçelievler deki mağazasında oturuyoruz, yine baskılar sürüyordu. Arkadaşım Turan Kocal Beyde baskıya başladı, dükkândan Türkeş Beye telefon açarak efendim tamam Mehmet Doğan'a kabul ettirdik dedi. Bunun üzerine rahmetliyle oturduk, başkanlık divanın da görev alacak isimleri müştereken tespit ettik. Büyük kongre yapıldı, 2 gün sonra başkanlık divanı seçimi için merkez yürütme kurulu toplanmadan önce Türkeş Beyin ve benim de oğlumun bacanağı olan Muammer Doğanbay yanıma geldi. Mehmet amca yahu bak değişik bir başkanlık divanı listesi verildi, bunlar seçilecek dedi, hayret ettim Genel başkanla mutabık kaldığımız başkanlık divanı değişmiş, bozuntuya vermedim, toplantı bitince ayrıldım bir daha hiçbir toplantıya katılmadım. Genel başkana kırılmıştım. Çünkü ben bir talepte bulunmadım, kendisinin ısrarı üzerine kabul ettim. Kırılmamın sebebi" buydu, diğer taraftan da bir oh çektim, zira ağır yükün altına girmekten kurtulmuşum. Uzun müddet rahmetliyle konuşmadık, sonra öğreniyorum ki Türkeş Bey arkadaşlar başkanlık divanı böyle teşekkül edecek dediğinde, başkanlık divanının eski üyesi bazı milletvekilleri isimi bence malum genel başkana baskı yapmışlar. Mehmet Doğan genel muhasip olursa burdaki kurduğumuz düzen bozulur, onda ısrar ederseniz istifa ederiz diye tehdit etmişler, benim başkanlık divanında görev almamı, genel muhasip olmamı bu şekilde önlemişler. Vefatından bir hafta önce Almanya'da Hamburg şehrinde bu konu açılınca bacanağı olan oğlum Serdar Doğan'a Serdar iyiki de o gün öyle olmuş yoksa babanı ebediyen kaybederdik diye itiraf ediyor. Rahmetli benim karakterimi yapımı çok iyi biliyordu. Ben oraya oturunca partinin parasını pulunu kimse çarpamazdı.

SON ARZUSU TOPLANMAKTI 1995 genel seçimler sonrasına kadar konuşmadık, bir gün oğluma yemeğe gelmişti. Orada buluştuk, gönlümü aldı ara sıra partiyi ziyarete gidiyordum. Bir gün Mehmet Bey eski arkadaşlarımızı toplayalım bir ekip olun bu işleri halledin dedi. Ben Turan Kocal Bey, Ali Fuat Eyüboğlu üçlü bir ekip temaslara başladık, bir haylide yol aldık, o günün şartları içinde 1995 seçiminde Anavatan Partisinden Aksaray Milletvekili seçilen bilâhare istifa eden Sadi Somuncuoğlu ile antak kaldık. Sadi Bey yanına başka milletvekilleri katmak için çalışmalarına başladı, genel başkan partiden ayrılmış başka partiye geçmiş veya hiçbir partiye katılmamış köşesine çekilmiş kim varsa toplayın, Haziranda büyük kongreyi toplayacağım ufukta erken seçim var, seçime hazırlanalım diyordu. 9 sene Almanya'da kalan çok iyi Almanca bilen bacanağı oğlum Serdar Doğan'ı da yanına alarak Almanya'ya gitti. Kısa süre kaldığı Almanya da oğlumun anlattığına göre sabırsızlanıyordu, hatta oradan size telefon açmak istedi, şu toparlanmayı biran önce yapalım diyordu. Başka bir şey daha söylüyordu. Serdar ben eski arkadaşlarıma karşı vefasızlık yaptım onlarla birlikte olsaydık. 1995 seçimlerinde % 10 barajı falan olmazdı der. Hamburg'u çok iyi bilen oğlum Türkeş Beyi baştan aşağı checkup tan geçirir. Alman doktor elini masaya vuruyor, 20 yaşında delikanlı gibi sağlam diyor, iki gün sonra Türkiye'ye dönüyorlar. Ayağının tozuyla Amasya kongresine gidiyor, ben Ankara'ya dönmesini bekliyorum, oğlum evinde takip ediyor Amasya'dan dönüşte evine uğramadan davet edildiği bir nikâh merasimine geçer. Yemekte neşeli etrafıyla konuşur, hatta şakalaşır, toplantıdan ayrılır. Arabasına biner burda şoförü geç Alparslan'ı dinleyelim . Başbuğ arabaya bindi hareket ettim, oğlum camı biraz arala dedi. Camı araladım o anda hafif bir ses duydum, koltuğa yığılmıştı. Çankaya Hastanesine vardığımızda iş işten geçmişti diyor ordan Bayındıra vardığında yapılacak bir şey kalmamıştı. Saat 11.00'e kadar Türkeş beyin evine gelmesini bekledim, cumartesi sabahı için randevu alacaktık gelişmeleri konuşacaktık. Turan Beyde kızının evinde benden haber bekliyordu, saat 12.00'ye doğru Turan Bey beni aradı. Kanal D Tv. de bir alt yazı geçti, Türkeş bey ölmüş diye deyince donup kaldım. Hemen arabama atladım. Beşevler'de yolun kenarını da Turan Kocal beyi de alıp Bayındır Tıp Hastanesi'nin önüne vardık mahşer gibi kalabalık, ağlayan, bağırarak dua eden insanlar ve açık lama yapılıyor Başbuğ öldü. Ruhuna Fatıha o anda aklıma Türk ata sözü geldi Türk çadırda doğar çayırdan ölür. Türkeş'te inandığı dava uğrunda gece gündüz demeden koşuştururken atının (arabasının) içinde hareket halinde ahrete intikal etmişti. Hiçbir faniye nasip olmayan tekbirlerin Ankara semalarını cınlattığı islâmi bir merasimle ebedi istirahatgahına tevdi edildi. Allah'ım o ne gündü Nisan ayının 8'nci kar tipi fırtına dondurucu soğuk, hani atalarımız öyle diyor

ya kurt dumanlı günü sever, işte koca Bozkurt'ta böyle dumanlı bir havada uzun yolculuğa çıkıyordu. Sabahleyin hastaneden ayrılan kortej TBMM ordan da MHP genel merkezine akıyor Kocatepe Camii çoktan dolmuş yaklaşmak mümkün değil, caminin dış avlusunda insanlar üst üste, altı garaj olan avlunun çökmesinden korkuluyor. Turan Kocal Beyle kimliklerimizi göstererek MHP eski milletvekilleri olduğumuzu söyleyerek zor belâ yukarı çıkabildik. Kızılay tarafından gelenler Mithat paşa Köprüsü'ne kadar ancak gelebilmiş, TBMM tarafından gelenler Dedeman Otelinden ileri geçememişti. Milyonlar karda abdest alarak cenaze namazını kılıyor, Başbuğ'larına son görevlerini yapıyorlardı. Şahsen benim ayağımda kışlık ayakkabı olmasına rağmen ayaklarım soğuktan uyuşmuştu. Namaz bitti, kortej yola çıktı ancak öndeki gruplar mezara yaklaşabildi. İşte böyle bir günde Başbuğ dualarla tekbirlerle, Yasinlerle, Fatihalarla, rabbil alemin olan rahman olan rahim olan Cenabı Allah'ın rahmetine tevdi edildi.

BAŞKANLIK YARIŞI Şimdi yeni bir dönem başlıyordu. Artık Başbuğ yoktu partiye genel başkan seçilecekti. 45 gün içinde büyük kongre toplanıp yeni başkanı seçilecekti, yönetim kurulu toplanarak kurultay tarihini tespitle o tarihe kadar genel başkanlık görevini vekaleten yürütme görevini Tuğrul Türkeş'e bırakmış ve genel başkan adayları da bir bir ortaya çıkmaya başlamıştı; bunlar Tuğrul Türkeş, Devlet Bahçeli, Ramis Ongun, Enis Öksüz, Muharrem Şemşek, İbrahim Çiftçi, Mete Beşen, adaylıklarını ilân ettiler. Yarış başladı. Bana göre üç iddialı aday vardı; bunlar Tuğrul, Devlet ve Ramis'ti. Tuğrul çıkışıyla birlikte hata yapmaya başladı. Soy ismine güvenerek rakipleri küçük gördü ve onlar hakkında küçük düşürücü lâflar etti kimini arşiv memuru, kimini temizlikçi yaptı. Bunun Dışında 95 seçimlerinde partinin yenilgisinin müsebbibi olarak kabul edilen teşkilâtın tepkisi üzerine Türkeş tarafından başkanlık divanı üyeliklerinden alınan kişilerle yola çıkması, başkanlık yansıni kaybetmesinde büyük rol oynamıştır. Devlet Bahçeli'nin en büyük avantajı sivri taraflarının olmaması, efendi tavrı parti içinde bulunması teşkilâtı tanınması teşkilâtın karşı olduğu 3 meşhur isim Rıza Müftüoğlu, Salih Gökçek, Servet Turgut'un en kuvvetli rakibi Tuğrul Türkeş'in yanında olması başlıca avantajı olmuştur. Ramis Ongun'un en büyük dezavantajı 10 seneyi geçen bir süre Almanya'da kalması parti teşkilâtlarından uzak olmasıdır. Benim gördüğüm şeydi, Tuğrul Türkeş'in karşısında en çok kazanma ihtimali olan adayın destekleneceği idi. İlk büyük kongrenin yapılmasına 3 gün kala içimden bir his kongrede kavga çıkacak diyordu. Turan Koçal'la genel merkeze gittik, adaylara ve adayların yakını olanlara kongre başkanlık divanının müştereken tespit edilerek bütün adayların imzasıyla teklif edilmesini, birlik beraberlik sergileyerek güzel bir şekilde başlayan kongrenin aynı güzellikle biteceğini, çekişmeli, gürültülü, başlarsa sonunun kavgayla bitmesinden endişe duyduğumuzu söyledik. Ancak Turan Beyde, bende kimin hangi adayı desteklediği hakkında bir bilgimiz yoktu. Biz aklımıza gelen bazı isimleri söyledik o falan başkan adayının tarafı peki şu olsun dedik o da falan adayın dediler velhasıl tarafsız bir kişi bulup beğendiremedik. Allah için söylersek Devlet Bahçeli hiç itiraz etmedi, bence mahsuru yok kabul dedi ama onun adına hareket edenler kabul etmedi. Ramis Ongun cephesinde aynıydı Ramis'le cep telefonuyla konuştum ağabey Nevzat Beyle konuş o ne derse bence tamam dedi. Nevzat Kösoğlu arkadaşımızla konuştum, o da kim olursa olsun kabul, yeterki kongre olsun dedi. Muharrem ve adamları pek yanaşmadılar, Tuğrul ve adına hareket eden Mustafa MİT ve arkadaşları kurultay başkanlık divanını teşkil edecek heyetin özellikle divan başkanının kendilerinden olmasında ısrar ediyorlardı. 65 il başkanın bir dekorasyonla Tuğrul Türkeş'i desteklediğini, hem kongre başkanlığını hemde kongre ve genel başkanlığı ilk turda kazanacaklarını iddia ediyorlardı buna kendilerini inandırmışlardı. Baktık olmuyor, Tuğrul Beyin odasına girdik yanımda Turan Kocal Bey vardı kendisine şunu söyledik, şu anda partinin geçici başkanı sensin ve kurultayı sen yapıyorsun, bu kurultayda yaşanacak her türlü olumsuzluğun sorumlu su da sen olacaksın dedik, o da bize size teminat veriyorum en ufak bir hadise olmayacak dedi. Turan Bey ayrıldı, Yalova'ya gitti, ama ben rahat değildim içimden bir ses beni dürtüklüyordu. Kongre öncesi günkü akşam adayların temsilcileri genel sekreter Koray Aydın ın odasında toplanmışlardı. İçeri girdim bir defa daha rica ettim. Toplantıda Devlet Beyi temsilen Koray Aydın Tuğrul Beyi temsilen Mustafa Mit, Ramiz Beyi temsilen Haluk Pirimoğlu, odada Muharrem Beyi temsil eden bir kişide vardı, onu tanıımıyordum. Tamam biz konuşuyoruz dediler ben partiden ayrıldım, sabah kongre çekişmeli başladı her şeyi çantada keklik gören Tuğrul Türkeş ve ekibi önce divan seçimini kaybetti. Arkasından yapılan birinci tur başkanlık yarışında netice alamadı bu arada diğer adayların Devlet Bahçeli adına yarıştan çekilmeleri yapılacak 2'nci tur oylamada kaybedeceğini anlayan Tuğrul ve taraftarları Ülkücülük adına hareket ettiklerini iddia eden bir avuç sorumsuz kişi ülkücülüğü katlettiklerinin belki de farkında olmayarak salonu savaş meydanına çevirdiler, bu korkunç olayı evimde TV'de izlerken kahroldum o anda ihtiyarladığımı hissettim, ömrümüzü verdiğimiz idam sahipleri gölgesinde yıllarca tutuklu kaldığımız günler gözümün önünden bir sinema şeridi gibi geçti, maalesef korktuğum başımıza gelmişti. Sabaha kadar oturdum, sabahleyin cep telefonundan Tuğrul Türkeş'i aradım, partiden randevu verdi. Odasına girer girmez hani

sen söz vermiştin, bir hadise olmayacaktı. Yaptığımızı beğendiniz mi, rahmetli babanın turnaklarıyla kazıyarak zirveye tırmandırıldığı MHP'yi bir anda yıktın benim bu sözlerime sert tepki gösterdi. Hep bana nasihat edeceğine git birazda başkasına nasihat et, ben şimdiye kadar birleştirici konuşmalar yaptım dedi. Telefonu kaldırarak özel kalemdeki hanıma Mehmet Beye benim konuşmalarımı verin dedi. Adeta bana kapıyı gösterdi, belki kibarca da kovdu. Oda'dan ayrılırken ben de ona kaybettin Tuğrul bey deyip odayı terk ettim. Partiden ayrıldım, yolda eniştesi Hamit Homriş rast geldi. Ayaküstü bir iki dakika konuştuk, anlattım, bana onun kusuruna bakma falan dediyse de artık ok yaydan çıkmıştı, o gün bu gün Tuğrul'la bir daha konuşmadım, yapılacak ikinci Kurultay'ın neticesi de o gün belli olmuştu. Kurultay delegeleri Tuğrul karşısında en çok oy alan başkan adayının yanında yer aldı ve Devlet Bahçeli parti genel başkanlığını kazandı, işte o anda her şeyin bitmesi kongre çekişmelerinin geride kalması lâzımda ama olmadı Tuğrul Türkeş'in ekibiyle partiden istifa edip baba ocağını terk etmesi yaptığı yanlışların en büyüğü oldu, hâlbuki ben bu ocağın neferiyim deyip partide kalsaydı bence yaptığı hatalar unutulur, partideki itibarlı yerini alırdı. Ayrılıp parti kurması, kurduğu bu partinin netice almasını ben mümkün görmüyorum. Cumhuriyet dönemi Türk siyaset tarihine bakarsak ana partiden kopanların kurdukları partilerin hiçbiri Muaffak olmamış silinmiş gitmişlerdi, ama Milliyetçi Hareket herhangi bir parti değildir. Temelinde gözyaşı, alın teri, şehit kanı olan ulvî bir davadır. Türk milliyetçiliğini siyasi aksiyon hâline getiren Alparslan Türkeş'in kurduğu MHP'de yetişen bütün insanların bir araya gelmesi en büyük dileğimdir. Gelin canlar bir olalım bir atasözümüzle kapatalım "Bir elin nesi var iki elin sesi var"

TÜRKEŞİ İNSAFLA TARTARSAK Şunu bir daha tekrarlamak istiyorum ki hiç kimseyi olduğundan fazla büyütmedim gördüğüm gibi, bildiğim gibi yazmaya çalıştım. Her insanın sevabıda vardır, günahıda İnsan olarak yaratılanların günahsız olanları yalnız peygamberlerdir. Peygamberler İsmet sahibidir. Cenab'ı Allah onları her türlü günahattan korur, ebetteki bizimde sevaplarımız yanında hatalarımız ve günahlarımız vardır. Alparslan Türkeş'inde sevapları hizmetleri yanında günahları ne hataları vardır. Eğer bir insan çıkarda ben günahsızım derse biliniz ki en büyük günahkar odur. Biz insanları değerlendirirken hassas bir terazinin bir gözünün sevaplarını diğer gözüne de günahlarını ve hatalarını koruz, tartarız. Alparslan Türkeş'inde böyle bir terazide tartıldığı zaman ağırlığını göreceksin, son devrin siyaset adamlarını parti başkanlarını tek tek tartarsanız Alparslan Türkeş'in farkı ortaya çıkacaktır. Çocukluğundan başlayan mücadele dolu hayatı inandığı Türk milliyetçiliği davası uğrunda mahkemelerde, hapisane ve sürgünden geçmiş en acımasız şekilde Türk düşmanlarının Marksistlerin bölücülerin karalamalarına, iftiralarına muhatap olmuş; bütün bunlara rağmen mahkemelerden ayrılmış, davası basına dönmüş, hapisten çıkmış sürgünden dönmüş inandığı davasının başına geçmiştir. Türk milliyetçiliğini siyasi aksiyon hâline getirmiş, yaptığı organize komünizme geçit verememiş MHP'nin direnişi Türk milletinin bağımsızlığına yönelik SSC birliğinin yani (Moskof un) sıcak denizlere inmesini engellemiş bu direniş Sovyetler Birliği'nin çöküşünü dağılmasını gerçekleştirmiş. 5 Türk Cumhuriyetinin de tarih sahnesine çıkması bu mücadelenin sonucunda olmuştur. Alparslan Türkeş Dünya Türklüğünü yeni bir organize ile Türk toplulukları kardeşlik ve işbirliği teşkilâtı adı altında bir araya getirmiş her yıl Türkiye cumhurbaşkanı, başbakanı, bakanlar, milletvekilleri, üst düzey Bürokratların katıldığı bu kaynaşma ve kardeşler arasında kucaklaşma, toplantılarında müşterek tarihimiz yad edilmiş örste demirler dövülerek Ergenekonlar kutlanmıştır. Türkeş bulup buluşturduğu imkânlarla Türk Dünyasının Milliyetçi liderlerine Çeçenistan'ın efsanevi liderine Duduyev'e kadar yardımlarda bulunmuştur. Duduyev'in eşi Alparslan Türkeş'e verilmek üzere kocasının ölümünden önce vasiyeti olan tarihi kılıcı Türkiye'ye getirmiş ancak Türkeş vefat ettiği için kılıncı oğlu Tuğrul Türkeş teslim almıştır. Türkeş'in açtığı başöğretmenliğini yaptığı MHP okulundan başbakan yardımcıları, bakanlar, milletvekilleri, proflar, rektörler, dekanlar, müsteşarlar, genel müdürler, milyonlarca ülkücü yetişmiştir. Bilmem daha fazla yazmaya gerek var mı işte bunlar Türkeş i Türk dünyasının Başbuğu yapmıştır. Allah'ın rahmeti mağfireti üzerine olsun.

SAVUNMA Ankara

Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesi Başkanlığına

Dosya No: 1981/ 176 Konu: Esas hakkındaki savunma.

Muhterem heyetinize saygılar sunarak savunmama başlıyorum. 12 Eylül'den bugüne altı yılı aşkın bir zaman geçti. Bu zaman dilimi içinde Türkiye'de çok şeyler olmasına rağmen, iddia makamı hâlâ tatmin olmamış gözüküyor. Bu nedenle yeni iddialar arama ve bulma peşinde olduğu dosyamızdan anlaşılmaktadır. Esas hakkındaki mütalaasında da böyle bir görünüm sergilemiştir. Bu haliyle sanki bir adaptör görevi yaparcasına, Türkiye'mizde varolan, belirli ideolojik kalıpların tümünü bizde deneme gayreti içine girmiştir.

Bizi tutuklarken, "Türk halkını ikiye bölmek ve kıtala teşvik etmek, iddiasıyla Türk Ceza Kanunu'nun 149/ 1 maddesini ihlâl ettiğimiz ileri sürülmüş" aradan, 6 ay gibi kısa bir süre geçtikten sonra, "Anayasa nizamını zor

kullanarak tebdil ve taygir etmek, TBMM iskat ve kişi diktatörlüğüne dayalı faşist bir yönetim kurmak" suçlamasıyla hakkımızda Türk Ceza Kanunu'nun 146/ 1 maddesinin uygulanmasını isteyerek, idamımızı talep etmiştir. Şimdi ise, o günden bugüne 6 yıl geçmiş ve ortaya yepyeni bir iddia atılmıştır.

Böylece iddia makamı, esas hakkındaki mütalaasında üzerinde ısrarla durduğu Faşist ve Nazist suçlamasından vazgeçerek, bizler bu sefer de başka bir kalıbın içine koymaya çalışmakta ve lâik devlet düzenini yıkarak, dine dayalı bir düzen kurmak eylemi iddiasıyla cezalandırılmamızı talep etmektedir. Bu iddia da öncekiler gibi cılız ve mesnetten yoksundur. Bizi her ne olursa olsun bir kalıba sokmak peşinde olan iddia makamının, bu iddiası da tutmayacaktır. Ancak, kanun gereği yeni bir iddia da daha ortaya atma imkânı kalmamıştır. Acaba kendisine yeni bir iddia daha bulunma hakkı verilmiş olsaydı, "bu sefer bizi Marksist, Leninist mi yapacaktı" diye zihnimde istifhamlar beliriyor. Zira bu düşünceyi de yabana atmak mümkün değildir. Çünkü bu zamana kadar Türk halkını ikiye bölmekle suçlandık olmadı, Faşist ve Nazist olduk bu da tutmadı ve nihayet lâik devlet düzenini yıkmak suçunda karar kılındı. Bu üç suçtan geriye bir Marksizm, Leninizm kaldı. Cenabı Allah bizi iddia makamının böyle bir ithamından korusun. Muhterem Heyet,

12 Eylül öncesine şöyle bir bakacak olursak, düğümü çözer ve konuya açıklık getirebiliriz. Kalıplaşmış ideolojiler bu dönemde ya muhalifleri tarafından kişilere zorla yamanıyor, veyahut ta kişi, kuruluş ve siyasî partilerce pay edilip inhisar altına alınmıyordu. İşte bu dönemin en büyük mazlumu ve mağduru bizlerdik. Soldakiler, ortanın solundan tutunuz da Marksist ve Leninistlere kadar bir dizi parti, dernek, sendika vs. kuruluşlarıyla bizi nişan tahtası yapmışlardı. Bu grubun her kesimi Marksist literatürde ne kadar küfür sözü varsa bunlarla bize sövmüşler, en çirkef çamurlarını bize sıvamaya çalışmışlardı. Nazist, Faşist, ırkçı, kafatasçı, şövenist bunlardan bazılarıdır. Bizim sağımızdakiler de kendilerini İslam'ın temsilcisi sayıyor ve seçimlerde alacakları oyların Türkiye'deki Müslümanların sayısını belirleyeceğini iddia ederek bizi kurda tapmakla itham ediyorlardı. Bu iftiralarını slogan hâline getirmişler ve "Kurda tapan köpekler, millet sizden ne bekler" gibi bayağı ve iğrenç iftiralarla kampanyalarını sürdürüyorlardı.

Merkez sağ yelpazede olduklarını iddia eden kapitalistler ise, iş çevrelerine, tüccar ve esnafa bizi "Milliyetçi Sosyalist" olarak tanıtıyor ve sermaye düşmanı diye empoze ediyorlardı. İşte hepsi düpedüz yalan ve iftiradan ibaret olan bu yakıştırmalar, sadece bu grupların taban tutma gayretlerinden kaynaklanıyordu.

Muhterem Heyet,

Biz ne Marksistlerin dediği gibi ırkçı ve Faşist ne de Kapitalistlerin iddia ettikleri gibi sermaye düşmanıyız. Biz hilesiz, rüşvetsiz, vurgunsuz ve alın teriyle kazanılan meşru servetin yanında; hırsızlığın, çalmanın ve çırpmanın karşısındayız. İftiraların tam tersine biz, Alemlerin Rabbi olan tek bir Allah'a inanır, yalnız ve yalnız ona kulluk ederiz. Burada bir Türk büyüğünün tarihe ve devamıza ışık tutan sözlerini hatırlatmak istiyorum. Büyük Selçuklu hükümdarı Sultan Alparslan, kendi zamanında hortlayan Bâtinilik ve Hasan Sabbah hareketiyle, Irak, İran'da görülen

İslâm adına çıkmış bir dizi sapık hareketleri kastederek "BİZ TEMİZ MÜSLÜMANLARIZ, BİDAT NEDİR BİLMİYİZ ONUN İÇİN YÜCE ALLAH BİZ TÜRKLERİ AZİZ KILDI" demiştir. Ben de Anadolu'yu Türklere yurt yapan Alparslan'ın bu sözüne katılarak diyorum ki "ELHAMDÜLİLLAH biz de bidatiz, hurafesiz, her türlü sapıklıklardan arı İslâmın özüne bağlı tertemiz Müslümanlarız" herkes tarafından böyle biline. Bizler zaman zaman basında yer alan Vahhabilik, Hizbullahçılık, Hizbüttahrircilik ve Humeynicilik vs. cik ve ciklerin karşısındayız. Kökü dışarda ve hedefleri Türk milliyetçiliği olan bu sözde İslâmi akımlarla aramızda hiçbir münasebet yoktur. Onların mensupları bizimle oruç tutmazlar, bizimle birlikte bayram yapmazlar. Hatta bizimle cuma namazı dahi kılmazlar. Onlar benim devlet düzenimin yıkılmasından yanadırlar. Muhterem Heyet:

Bu konunun girişini yaptıktan sonra kısaca ifade edecek olursak savcılarının iddiası, tamamen yersiz ve asılsızdır. Milliyetçi Hareket Partisi'nin mitingleri, kurultayları, bütün yöneticilerinin beyanları, tüzüğü ve programı ortadadır. Bunlarla ilgili klasörler önünüzdedir. Bunların içinde iddia makamını doğrulayacak hangi belge vardır? Böyle, bir suçlamayı ispata yarayacak belgeler dosyamızda mevcut değildir.

Zaten iddia makamı kendisi de "Örgütün amacı ve hukuki niteliği" başlığını taşıyan mütalaasının 1079. sayfasında "anılan düşünce sisteminin esaslar hakkında sanıkların ifadelerinde bir açıklık yoktur" diyor. Dolaylı yollara başvurarak bazı kitap, broşür, dergi ve tamimlerden kendine göre cümleler, kelimeler seçerek iddiasını sürdürmek istiyor. Milliyetçi Hareket Partisi dışından kimselerin çıkarttığı bazı kitap ve dergilerde yazılmış kişisel görüşlerden seçtiği pasajlarla bizi suçlamasını anlamak mümkün değildir. Ayrıca suça mesnet saydığı bazı sözleri ve deyimleri yorumlayışı da yanıltıcıdır: İddia makamının en çok üzerinde durduğu da ilâyi Kelimetullah, Nizamı Alem ve Alp Eren kelimeleridir. Bunları yorumlarken kendi öz kaynaklarına inmek ve tarihin akışı içinde değerlendirmek gereklidir. Meydan La Rousse maddelerinin mücerret açıklamalarına göre

yorumlarsanız mutlak ki yanıltıcı neticelerle karşılaşırız. Bu kelimeleri öz kaynaklarına ve kişilerin kullanım amaçlarına göre yorumlamak gerekir. İslâm'da bir Prensip vardır ve aynı zamanda hadistir. "Ameller niyetlere göredir" denilir. Bu kelimeleri kullanan kişilerin niyetleri nedir ve ne anlamda kullanmışlardır, elbette kendileri açıklayacaklardır. Bu gaye sadece kendilerini ilzam eder. Ben konuya açıklık getirmek için bu kelimeleri öz kaynaklarından izaha çalışacağım, "ilâ" yı Kelimetullah için cihat" deyimi de mutlaka kılıçla veya silâhla eylem manasına değildir. Cihâdın çeşitli şekilleri ve tarifleri vardır. Değişik şekillerde yoruma açık olan bu kavramın tarifini Cenabı Allah'ın "Seni Alemlere rahmet olarak gönderdim" dediği İslâm peygamberi Hz. Muhammed S.A. yapıştır. Bir savaştan dönerken buyuruyorlar ki: "Biz şimdi küçük cihattan büyük cihada dönüyoruz" Sahabelerden birisi soruyor:"Ey Allah'ın Resülü büyük cihat nedir?" Yine buyuruyorlar ki: "Büyük cihat kişinin nefsi ile olan mücadelesidir." Buna göre bir kişinin nefsinin terbiye etmesi, ahlâklı, faziletli, içinde yaşadığı cemiyete ve insanlara faydalı olması, yalan, haram, rüşvet ve suiistimalden uzak bir hayat sürmesi en büyük cihat sayılmaktadır. İslâm kaynaklarından bu misalleri çoğaltmak mümkündür. Hz Mevlâna mesnevisinde "düşmanların en şiddetlisi senin iki yanın arasındaki, yani dahilindeki nefsendir." diyor. Görüldüğü gibi her cihat kelimesi ölmek veya öldürmek anlamında değildir. Kişinin bu ölçüler içinde gayreti ve kulluk mertebesine erişmesi peygamberin buyurduğu gibi cihadı-nen büyüğüdür. Bu da bir nevi ilâ'yı Kelimetullahtır, nefsinin dizginleyebilen, yani bütün kötülüklerden kendisini arıtan kişi, dolayısı ile Allah'ın adını yüceltmış olmaktadır.

Nizamı Alem sözcüğünün asıl kaynağı ise İslâmiyet değil, Türk tarihidir.

Ta Hun imparatorluğundan tutunuz da , Göktürlere ve daha sonralarına kadar Türk inancıdır. Türk milleti, Tanrı'nın kendisini insanları yönetmek için yarattığına inanır. Bursalı İsmail Hakkı Hazretleri, "Hz. Adem cennete lisanı Türkü ile kıyam etmiştir, zira dünyada ahir tasarruf Türk'ündür diyor. Hun Türk Hükümdarı ise savaş öncesi şöyle hitap ediyor: "Şimdi ölürsek dünya da kahramanlık şanımla yaşayacak, oğullarımız ve torunlarımız başka milletlerin başbuğları olacaktır." Göktürk Hakanı İstemi Han'da diyor ki "Biz atalarımızdan işittik ki Garp İmparatorluğu Roma elçileri Geldiği zaman bizim için artık yeryüzünü fethedeceğimize delalet eder. Türk milletinin taş nakşedilmiş tarihi olan Göktürk kitabelerinde Bilge Kağan da şöyle diyor: Ben tanrıya benzer Tanrı'dan olmuş Türk Bilge kağan. Tanrı irade ettiği için kağanlık tahtına oturdum. Yukarıda mavi gök, aşağıda yer yarıldıkta ikisinin arasında insanoğlu yaratılmış, insanoğulları üzerine atalarım Bumin Hakan ve istem Hakan tahta oturmuş". Görüldüğü gibi cihan hâkimiyeti şuuru, yani dünyayı yöneltmek için Tanrı'nın Türk milletini görevli kıldığına bütün Türk hükümdarları samimiyetiyle inanmaktadır. Bu da arz ettiğim gibi Türk kadar çok eski bir inançtır. Nitekim yukarıda verdiğim misaller aynen tahakkuk etmiştir.

Hun Hakanı Çuçi Han'ın dediği çıkmış, savaşta üstün sayıdaki Çin kuvvetlerine yenilmiş.,

Göktürkler, Orta Asya ve Çin'in büyük bir bölümüne başbuğ olmuşlardır, Aynı şekilde İstemi Han'ın bahsettiği hadise de 1071 yılında zuhur etmiş, Alparslan kumandasındaki Türk ordusuyla, Romen Diyojen emrindeki Bizans orduları arasında meydana gelen Malazgirt meydan Muharebesinde, Garp İmparatorluğu ile temas sağlanmış ve bu temas neticesi Büyük Selçuklu İmparatorluğu ve hemen ardından onun devamı niteliğinde olan büyük Osmanlı Türk Cihan İmparatorluğu teşekkül etmiştir. Türklerde dünyayı yönetme, yani cihan hakimiyeti mefkuresi şeklinde olan bu inanç, Osmanlıca Tabirle yerini Nizamı Alem kavramına terk etmiştir. Bu sözcük İslam menşeli değildir. Hele hele barış yapan, cizye veren, bir millete dini inancı ne olursa olsun ona saldırmak ve içişlerine müdahale etmek hiç yoktur.

ALPEREN: Alp, kelime olarak bahadır, yiğit ve kahraman anlamına gelmektedir. EREN ise ermişle eşdeğer olarak mütalaa edilmektedir ve kendini Allah'a adanmış bu yolda ileri gitmiş bazı olağanüstü güçler kazanmış zat, veli, evliya ve ermiş kişi anlamını taşımaktadır. Alperen olarak bütününün manası yiğit, bahadır, eline, beline, diline sahip olmuş, nefesine hâkimiyet sağlamış, dolayısıyla Allah'ın dostluğunu kazanmış kimse olmaktadır. Menşei Türkistan olan Alperenler, Şeyh Ahmet Yesevi Hz.'ne mensupturlar. Türkiye'deki ilk Alperenler ise, başta Hacı Bektaş Veli, Hacı Bayram Veli, Yunus Emre, Tapduk Emre, Mevlâna, Şeyh Edebalı olmak üzere sayıları yüzleri, binleri, hatta yüzbinleri bulan manevi bir ordu meydana getirmişler ve Anadolu'nun Türkleşmesinde, İslâmlaşmasında büyük rol oynamışlardır. Türk insanının yetişmesinde, olgunlaşmasında paylan fevkalade büyüktür. Alperenleri anlamak için; meselâ, bir Ahi Evren Veli'yi tetkik etmek yeterli olacaktır. Esnaf ve sanatkâra getirdiği ahlâk, doğruluk, sanat ve çalışma aşkı günümüzde bile örnek alınmakta ve gıpta ile hatırlanmaktadır. Bunlar serhat gazileri gibi, akıncılar gibi eli kılıçla gaza ve cihat erleri değildir. Bunlar gönül erleridir. İddia makamınca mesnet olarak gösterilen yazı ve makalelerdeki Alperen tipi, yukarıda saydığım Hacı Bektaş Veli, Hacı Bayram Veli, Şeyh Edebalı vb. gibi iddia makamının onlarla ilgili sözcükleri ele alarak lâik devlet düzenini yıkmaya eylemine delil sayması, kanaatimce yanlıştır ve yukarıdaki açıklamanın ışığı altında boşlukta kalan bir iddiadır. Muhterem Heyet;

İddia makamı mütalaasında bazı sloganları suç delili olarak sıralamaktadır. 'Türklük Gurur ve Şuuru, İslâm ahlâk ve Faziletinin dışındaki sloganlarla partimizin ilgisi yoktur. Türklük gurur ve şuuru, İslâm İmanı, ahlâk ve fazileti partinin resmî sloganıdır ve parti programında da yer almıştır. Manası ise açıktır. Türk olmanın gururunu duymak, bunun şuuruna erişmek, İslam ahlakıyla ahlâklanmak demektir, ahlâk bir milletin can damarıdır. Can damarı (şah damarı) kopan bir kimse nasıl ki hayatını kaybederse, ahlaken sükût eden milletler, millet olarak yaşama hakkını kaybederler. Tarih bunun şahididir, en kudretli imparatorluklar medeniyette en ileri gitmiş milletler, hep ahlâkla yoğrulmuş onunla yükselmiş ahlâkın sukut ettiği noktada ise gerilemiş, çökmüş ve tarih sahnesini terk etmiştir. Bugün 21. asra girerken insanlığın içine düştüğü en büyük buhran ne ekonomik, ne de siyasi. Tek kelimeyle ahlâk buhranıdır. Aslında gerek siyasi ve gerekse ekonomik buhranın temelinde ahlâksızlık yatmaktadır. Gün yok ki gazetelerde devleti soyan, fakir fukaranın, yetimin, düşkünün hakkına el uzatan ahlâksızları gazete manşetlerinde görmeyelim. Hayali ihracat, ilâç ve reçete sahtekarlığı, sahte belgelerle bankaların dolandırılması, kaçakçılık, vurgunculuk, rüşvet suiistimal vs.nin ana kaynağı ahlâk problemidir. Bunlara ilâveten uyuşturucu alışkanlığı cemiyetleri kangren gibi sarmıştır. Bugün değil Türkiye'nin, bütün insanlığın her zamankinden daha çok İslâm ahlâk ve faziletine ihtiyacı vardır. Muhterem Heyet;

Sadece bir gazetenin 20 günlük nüshalarının manşetlerine göz atacak olursak mübalağa etmediğimiz anlaşılacaktır. Bakınız, muhafazakâr olarak bilinen İngiliz Kraliyet ailesinin sarayda kokain alemi: Prenses Margaret'in davetinde, misafirler kokain için sıraya girmişler. (8 Eylül 1986 Hürriyet), Sınavda Skandal: Öğrencinin kâğıdını öğretmeni doldurmuş (15 Eylül 1986 Hürriyet), Sahte imzayla askeri ihaleden 1,5 Milyar TL. çıkar sağlayıp kayıplara kansan müteahhit Ali Ekşi'nin metresi "ölüm peşimde" diyor (15 Eylül 1986 Hürriyet), Tecavüz ettiği 3 çocuğu öldüren canavar ve Belediyelerde rüşvet denetimi (18 Eylül 1986 Hürriyet), 3 trilyonluk sokak borsası kapalı çarşıda köşe dönenler. Sınır mafyası için alarm kitap oyunu önlenemiyor. Bir sahte reçete furçası da Adana'dan (19 Eylül 1986 Hürriyet), Dünyası yıkıldı: Sevgilisi hırsız çıkınca göz yaşlarını tutamadı - Eşini öldüren polis memuru intihar etti (29 Eylül 1986 Hürriyet), Utanmaz öğretmen: Çamlıca Kız Lisesi öğretmenlerinden Suat Püdü'nün azılı soyguncu olduğu anlaşıldı (27 Eylül 1986 Hürriyet), Sahte dolar kalpazanları (1 Ekim 1986 Tercüman) 1,5 Trilyonluk batık kredilerdeki kara eller ekspertiz mafyası (1 Ekim 1986 Hürriyet), 3 Enkalı tutuklandı: Hayali ihracaatla suçlanıyor (3 Ekim 1986 Hürriyet). İşte vergi iadesi vurguncular şeytana taş çıkartan altılı: 5 vergi dairesinden 775 milyon TL. aldılar, vs.

Sıraladığınız olaylar sadece 20 günlük manşet haberleridir. Rüşvet, suiistimal ve adam kayırma artık normal hadiselerden sayılmaktadır. Uyuşturucu felâketi kapımızı çalmıştır. Devamlı yeni yasalar çıkartılması, polis kadrolarının artırılıp takviye edilmesi, ahlâksızlığın, hırsızlığın, rüşvetin, soygunun, cinayetin, uyuşturucu felaketinin önüne geçememiştir. Bu gidişle de geçemeyecektir. Zira her kişi başına bir polis dikmek mümkün değildir. Bunu yapsanız dahi cemiyette öyle tipler türe mistir ki, suçu polise işletip kendi patronluk yapacak kadar ihtisas sahibi olmuştur. Şunu rahatça diyebiliriz ki, ahlaken çöken toplumlar yok olmaya mahkumdurlar. İnsanlık tarihi onun ibretli misalleriyle doludur. Kuran-ı Kerimde de ahlaksızlığa! saptıkları için rüzgar, deprem, sel felâketleri ve çeşitli semavi afetlerle cezalandırılmak suretiyle yok edilen millet ve kavimlerden misaller verilmektedir. Lût kavmi, At kavmi ve Semut kavmi gibi bizler ibret alalım da doğru yolu bulalım diye.

Muhterem Heyet: Yeryüzümde mevcut ve geçerli olan ahlâk umdeleri tamamen ilâhi menşeli ve semavidir. Hz. Ademden Hz. Muhammed Mustafa'ya kadar gelen bütün peygamberler hak peygamberlerdir. Hz. Adem'dem, Hz. İbrahim'e kadar gönderilen ilahi emirler 100 sahifeden ibarettir. Bunlara suhuf denmektedir. Daha sonra Hz. Musaya Tevrat, Hz. Davu'da Zebur, Hz. İsa'ya da İncil, Allah katından gönderileni hak kitaplardır. Ancak bütün bu hak kitaplar zaman içerisinde tahrifata uğramışlar ve aslı yetini kaybetmişlerdir. Cenabı Allah'ın insanlar arasından seçip (Seni Alemlere rahmet olarak gönderdim, sen en güzel ahlâk üstündesin dediği kulu ve peygamberi Hz. Muhammed Mustafa, meleklerin büyüğü Cibrili Emin vasıtasıyla gönderdiği ve bütün ilim dünyasının, hatta müsteşriklerin bile bir harfinin dahi değişmediğini ve tahrifata uğramadığını da ittifak ettikleri Kuran-ı Kerim son kitaptır. Hz. Muhammed de som peygamberdir. İşte biz mensubiyetiyle şeref duyduğumuz İslâmi ahlâkın, toplumumuzun, hatta bütün dünyanın kapısını çalan ahlak buhranının önüne geçebileceği inancıyla, nesilleri İslâm ahlâkıyla teşhiz etmeyi gaye ediniyoruz. Yani biz bu yolla, devletin fertleri ezmediği, fertlerin de devleti soymadığı: kapılara çifte kilitlerin takılmadığı, esrarkeşlerin, alkoliklerin sokaklarda yatmadığı, torpilinin değil, lâıyk olanın işe alındığı, emanetin ehline verildiği, 3-5 yaşındaki yavrulara tecavüz edip öldüren sapıkların yaşamadığı, egoizmin kaldırıldığı, birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için diyerek ahlâkta zirveye ulaşmış bir toplumun ancak İslâm ahlâk ve faziletiyle yoğrulacağına ve Türklük gurur ve şuuruyla da kemale ulaşacağına inanıyoruz.

Muhterem Heyet;

İslâm dini Türkiye'de yasak değildir ve kanunlarımıza göre Müslümanlığı methetmek suç değildir. Devlet her ne kadar lâik ise de, Türk milletinin yüzde 99'u müslümandır. Din işlerini, devlet işleriyle ayrı tutmak kaydıyla her türlü inanç ve ibadet serbesttir. "Tüm inanç ve ibadetler Anayasa teminatı altındadır. (Anayasa Mad. 24) Herkes, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir. Kimse ibadete, dini ayin ve törenlere katılmaya, dini inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz ve suçlanamaz. Görüldüğü gibi İslâm dininin itikat ve ibadet kısmı serbesttir ve Anayasa teminatı altındadır. Yasaklanan muamelat kısmıdır. Yani medeni kanunu kaldırıp yerine İslam hukukunu getirmek, din işleriyle devlet işlerini birleştirmek ki, dosyamız mündericatında böyle bir eylem yoktur.

Bilindiği gibi din eğitimi ve öğretimi, lâik devlet eliyle yürütülmektedir. Okullarımızda din ve ahlâk dersi zorunlu ders olarak okutulmaktadır. Ayrıca Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı bünyesinde Din Eğitimi Genel Müdürlüğü vardır. Bu genel müdürlük binlerce kişilik kadrosuyla tedrisat yapmakta ve milletimize hizmet vermektedir. Keza devlet bütçesinden milyarlarca lira din eğitimiyle ilgili işlere ayrılmaktadır. Yalnız Diyanet İşleri Başkanlığı'na 1987 yılı için teklif edilen bütçe 84 milyar 384 milyon 944 bin liradır. Personel sayısı ise 73082 dir. Bu kuruluş Müftü vaiz, imam, müezzin ve kayyumu ile Türkiye sathında millete İslâmı anlatmakta İslâmı yüceltmekte, övmekte, öğretmekte ve tatbikatını yaptırmaktadır.

Ayrıca üniversitelerimizde din tedrisatı yapan ilahiyat fakülteleri, sayısı yüzleri aşan İmam Hatip okulları, Diyanet İşleri Başkanlığına bağlı binlerce Kuran kursları vardır. Devletin radyo ve televizyonu İslâm diniyle ilgili programlar yapmakta ve yaymaktadır. Her cuma akşamı inanç dünyası, kandil gecelerimizde, dini ve ahlâki konuşmalar ve mevlit nakilleri, 30 Ramazan akşamı özel dini programlar radyo ve TV'de yer almaktadır. Bütün bu faaliyetlerin düzen değiştirmekle ilgisi olmadığı gibi, lâikliğe de aykırı değildir. Hatta gerek duyarsa, devlet, vatanın selâmeti için milletin dini duygularına başvurabilir. Bugün Güney Doğu Anadolu'da eşkiyayla yapılan savaşta olduğu gibi. Buna misal olmak üzere 23.5.1986 tarihli Hürriyet Gazetesinde neşredilen haberi okumak istiyorum. "Köy ve kasabalarda dağıtılan ve duvarlara asılan duyurularda, Hadis ve Ayetlere de yer verildi ve halkın ermeni uşağı bölücü çete mensuplarının yalanlarına kapılmaması istendi. Vatandaş başlığı altında yapılan duyuruda şöyle denildi. MUKADDES KİTABIMIZ KUR'AN-I KERİM DİYORKİ: Allaha ve onun Resulüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin sonra zaafa düşersiniz, rüzgârımız kesilip gider. Sana ulusal Kurtuluş Savaşı'ndan bahseden, eşkiya grubu senin birliğini ve beraberliğini parçalamak istemektedir. Bu küfür cephesinin oyununa gelme. Çoluk çocuk, genç ihtiyar, kadın erkek demeksizin halkımıza kurşun sıkan, öldüren, malı, mülki gasp eden kadınlarımızın namusuna el uzatan bu vatan haini eşkiyanın istediği düzen küfür düzenidir. Onlarda din, namus, ahlâk değerleri yoktur. Yalanlarına kapılma, haysiyetine, namusuna varlığına göz dikmiş ermeni uşağı bölücü çete mensuplarını gördüğüm yerde güvenlik kuvvetlerine haber ver."

24 Mart 1986 P.tesi Tercüman Gazetesindeki haber de şöyledir. Vatandaş: Yüce Peygamberimiz (as) Hadisi şeriflerinde "Bölücülüğe sebep olan hizipçilik ve ayrıcılık yapan bizden değildir. Bize silah çeken bizden değildir." buyuruyor. Yani sana, anana, babana, kız kardeşine, karına, çocuğuna silâh çeken tehdit eden öldüren ve ırzına geçen bölücü çete mensupları bizden değildir. Namusuna haysiyetine varlığına göz dikmiş ermeni uşağı bölücü çete mensuplarını gördüğün yerde güvenlik kuvvetlerine haber ver." Aksi hâlde sen de Allah indinde onların işlediği suçlara ortak olacaksın. Seni bölmek isteyen din düşmanı komünist eşkiyaya karşı mücadele eden askerine ve polisine yardımcı ol.

Muhterem Mahkeme Heyeti; Bunlara ilâveten halkın dini duygularını tahrik etmek için Diyanet İşleri Bakanlığı da görevlendirilmiştir. Müftüler de dahil olmak üzere yüksek düzeydeki yüzlerce din adamı bu bölgede görevlendirilmiş, İslâm dini anlatılarak, halk uyarılmaya ve devletin yanında yer almaya çağırılmıştır. Sayın iddia makamı bu uygulamaya ne buyuruyorlar, bilemiyorum. Devlet, yukarda sözünü ettiğimiz ilanlarıyla, afişleriyle ve komünist, eşkiya, ermeni uşağı, küfür cephesi vb. sözleriyle bölücülük mü yapmıştır, Kuran dan ayet ve Hz. Peygamberden hadislerle halkı cihada davet ederek, kendi lâik düzenini yıkmaya mı çalışmaktadır. Cumhurbaşkanı da yaptığı gezilerde zaman, zaman Kuran dan ayetler okumaktadır. Görülüyor ki bütün bunlara rağmen lâik düzen yıkılmamıştır. Zira bir söz ve fiilde önce kasıt aranır. Söz ve eylemdeki amaç düzeni yıkmaya matuf ise durum başkadır; İslâmiyeti övmek, ona inanmak ve onu sevmek gayesiyle yazılmış ve yayınlanmış ise durum başkadır. Biraz evvelce de arz ettiğim gibi; "Ameller niyetlere Göredir." Meselâ bir kişi Ramazan ayında unutarak oruç yese, orucu dahi bozulmadığı hâlde, bilerek, isteyerek oruç yiyen kimseye kefarete gerek, yani peş peşe ara vermeden 60 gün oruç tutması gerekir. Çünkü sonucunda kasıt vardır. Suçlamalar bu görüş açısından ele alındığında, iddia makamının delil olarak gösterdiği söz ve yazıların, düzen yıkma kastına matuf olmadığı açıkça görülecektir. Zira kasıt yoktur ve kuvveden fiile çıkan hiç bir hadise mevcut değildi.

Muhterem Heyet; İnançlar başkadır, eylem başkadır; Zaten kimse inançlarını açıklamaya zorlanamaz ve inançlarından dolayı kınanamaz. Bu Anayasa gereğidir. Ayrıca hiç bir şeye de zorla inandırılmaz. Şu anda

yürürlükte bulunan Anayasadır. Dolayısı ile daha şimdiden aleyhte kampanyalar başlamıştır. Hatta ilk fırsatta tamamen değiştirileceği açıkça ilân edilmektedir. Demek ki inanmamak, inanmadığımı da beyan etmek suç değildir. Suç olan filî harekettir, eylemdir. MHP'lilerin ise suçlamayla ilgili her hangi eylemi olmamıştır. **DİNİ İSTİSMAR:** Anayasamızın yasakladığı bir konu da dini istismardır. Anayasanın 24. maddesinin son paragrafında "siyasi ve kişisel çıkar, yahut nüfuz sağlamak amacıyla her ne surette olursa olsun dini veya dini duygularını, yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismarı edemez ve kötüye kullanamaz. "Buradan da anlaşılacağı gibi din istismarı yasaklanmıştır.

Biz MHP'liler olarak Allah'a şükür ki bu tarifi içine hiç girmedik. Prensibimiz, olduğumuz gibi görünmek, görüldüğümüz gibi olmaktır. Bizi bu tip hareketlerden alıkoyan şey, kanunların ötesinde Allah'a olan samimi inancımızdır. Cenabı Allah Kuranı Kerim'de istismarcıları kastederek: "Allah'ın ahdini ve yeminlerini az bir dere değişenlerin, işte onların ahirette bir payları yoktur. Allah onlara kıyamet günü hitap etmeyecek ve bakmayacaktır. Elem verici azap onlar içindir." demektedir. (Ali İmran Ayet 77) Bir başka Ayet'de; "De ki Rabbime karşı gelirim doğrusu büyük günün azabından korkarım." (Zümer Suresi Ayet. 13) müteakip ayetlerde de "Ey kullarım benden korkun" ihtarını almaktadır. Allah'a ve Kuran'a inanan bir müslüman hududu ve miktarı ne olursa olsun hiç bir dünya meta karşılığında Allah'ın dinini satmaz, yani istismar etmez. Hayatım boyunca böyle bir süfli hareketin içine hiç girmedim ve partimin çatısı altında da bu tip davranışlarla karşılaşmadım.

Türkiye'de dini istismarın olmadığı söylenemez. Maalesef dün vardı, bugün de vardır. Bu gidişle yarında olacaktır. Zira ilkemizde fertler dini bilgilerden büyük oranda yoksundur. İstismarcılar günümüze kadar bu boşluğu çok iyi kullanmışlar, dinini yeterince bilmeyen müslümana islâm dini ile alakası olmayan konuları islâm emri imiş gibi telkin ederek rollerini bir aktör gibi ustaca oynamışlardır. Bakınız Kuran'ı Kerim bunları ne güzel tarif ediyor. "Onlardan bir takımı Kuran-da olmadığı hâlde Kitap'dan zannedesiniz diye dillerini eğip bükerler, O Allah katından olmadığı hâlde Allah katındandır derler, bile bile Allah'a karşı yalan söylerler. (Ali İmran Ayet 78). Bilgisizlik konusunda karşılaştığım iki olayı misal olarak vermek istiyorum. Birincisi bir tıp profesörüne ait aylık muayene randevuları dolu ve mesleğinin zirvesinde. Ailece de zengin. Eski tabirle servet saman içinde yüzüyor. Götürdüğüm bir hastanın tedavisi münasebeti ile tanıştık. Tedavi uzadıkça dostluğumuz hayli ilerledi. Bir gün dini konulardan bahis açılmıştı. Bana dedi ki; "Sen beş vakit namaz kılıyor dinin gereklerini yerine getiriyorsun. Ben ise yapamıyorum. Ne yapalım sen cennete girersin, ben de cehenneme giderim". Kendisine, "Bu kanaatinde yanıldığımı, ben ibadetlerimi cennet arzusu ne de cehennem korkusu ile yapmadığımı, eğer Cenabı Allah kabul ederse, bana lütfettiği sayısız nimetlerine karşılık şükran ifadesi olarak ibadet yaptığımı yani teşekkür ettiğimi, ayrıca hiç bir kimsenin sadece ibadetiyle cennete giremeyeceğini, cen netin Allah'ın kullarına lütfü olduğunu ve bunu dilediği kuluna ikram edeceğini" anlattım ve Hz. Peygamberin bir hadisi şerifini naklettim. Hadis şöyle, "Asrı saadette bir sohbet anında birkaç kişi oturmuşlar, devamlı ibadetle meşgul olan bir zatı kastederek, o kişinin cennetlik olduğunu konuşuyorlar. Konuşulanlara kulak misafiri olan Peygamberimiz buyuruyorlar ki, "Ben dahi ibadetlerimle cennete gidemem, Cennet Allah'ın lütfüdür." Bunu Profösöre anlattım ve dedim ki. "Cennet ve Cehennem her ikisi de Allah'ındır, dilediğini dilediği yere koyar. Bana düşen Ona kulluk etmektir. Sayın Profesör, size bir sigara ikram ediyorum, teşekkür ediyorsunuz: 100 lira vizite bedeli ödüyorum, bu sefer çok çok teşekkür ediyorsunuz: ödenen bu meblağlar bin, onbin, yüzbin ve daha çok olsa belki yerlere kadar eğilirsiniz. Hâlbuki Cenabı Allah bana kıyasla size daha çok imkânlar ve nimetler ihsan etmiştir. Mesela bakınız, siz fiziki yapı olarak benden daha gelişkin ve daha yakışıklısiniz. Benden daha iyi bir mesleğe, unvana ve şöhrete sahipsiniz. Servet bakımından benden en az on kat, yirmi kat, hatta daha çok mali imkânlarınız var. Bir sigaraya ve 100 liralık vizite ücretine teşekkür eden siz centilmen doktorun, sizi yaratan ve size bunca nimetler ihsan eden Cenabı Allah'a teşekkür borcunuz yok mudur? "Profesör, renkten renge girdi ve "vallahi ben böyle olduğunu bilmiyordum", dedi.

Yine Devletin güvenliği ile ilgili yüksek düzeyde birkaç kişiyle sohbet ediyorduk. Benden müslümanı tarif etmemi istediler. Ben de kendilerine basit şekliyle izaha çalıştım ve dedim ki: "Önce şunu itiraf edeyim ki, bana numune bir müslüman göster deseydiniz, bunu göstermek de güçlük çekerdim. Fakat, Allah'ın ve Peygamber'in istediği müslümanı size tarif edebilirim. Şimdi lütfen yer yüzünde iyilik ve güzellik adına hatırıza ne geliyorsa hepsini bir araya toplayınız." Kısa bir süre sonra "evet topladık" dediler. Bu sefer de " tüm kötülükleri ve çirkinlikleri bir araya toplayınız." dedim. "Evet topladık dediler. O zaman dedim ki: "İşte müslüman o kişidir ki, topladığımız bütün güzellikleri nefsinde (şahsında) temsil eden, yine topladığımız tüm kötülüklerin çirkinliklerin zerresini dahi üzerinde taşımayan ve o kişi Allah'ın ve Peygamberin istediği müslümandır. O müslümanla karşılaşsaksak, belki onun yüzüne dahi bakamayız, gözümüz kamaşır. Zira onun alnında Allah'ın nuru vardır.

Konuştuklarımdan birisi hemen atıldı ve "Öyle Müslümana can kurban olsun, ama adam namaz kılıyor, hacca gidiyor, sakal bırakıyor, yine de karaborsa yapıyor." Kendisine dedim ki: ben size Müslümanı tarif ettim. Allah ve Peygamberi de benim anlatmaya çalıştığım kıratla Müslüman istiyor. Ama siz, İslâmı anlayamamış, taklit etmeyi dahi beceremeyen zavallı bir cahili misal veriyorsunuz, bu yanlış bir örnektir. Sizler hepimiz, kültürlü, yüksek tahsil yapmış kimselersiniz. Aynı zamanda da müslümansınız. Buyurun, Allah'ın ve Peygamberin istediği şekilde islâm'ın tatbikatını sizler yapın o cahiller de sizi örnek alsınlar."

3. Misalimi cahil bir vatandaştan vermek istiyorum. Yani eski tabirle ümmidir, okuyup yazma bilmemektedir. Sadece görüp kavrayabildiği kadar müslümandır. Zaman zaman gazetelerde görürsünüz arkasında cübbe, başında takke, elinde teşbih olan bir resme ve altında kocaman "irtica hortladı" yazısı. Tabi ki bunlarla irtica hortlamaz. Ancak söz konusu vatandaş böyle yapmakla islâmı yaşadığı inancındadır ve İslâmı bundan ibaret sanmaktadır. Misalden de görüldüğü gibi, bir aydınımız İslâm dinini yalnız Cennet ve Cehennem'den ibaret olarak görürken, başka bir aydınımız da cahil bir vatandaşın şahsında, islâm'ı aramaktadır. Zavallı, cahil ve ümmi vatandaşın islâm anlayışı ise cübbe, takke ve teşbihten ibarettir. Halbuki islâm dini bu tip anlayışlardan münezzehtir.

ZİRA İSLAM BİR GÜZELLİKLER MANZUMESİDİR. İSLAM BİR İLİM VE AHLAK ABİDESİDİR.

Cenabı Allah, Kuran-ı Keriminde "Ey Muhammed biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik. "(Enbiya Suresi Ayet 107) dediği Peygamberine, yine Kuran yoluyla sesleniyor; "Hakikaten sen büyük ahlak sahibisin (Kalem Suresi Ayet 4). Peygamber ise kendisini şöyle tarif ediyor. "Ben güzel huylan tamamlamak için gönderildim. (Seçme Hadisler Kitap 1 sayfa 6) "Sizin hayırlınız ahlâkça en güzel olanınızdır," (Seçme Hadisler Kitap 1. Say; 29) Hz. Ayşe'ye Peygamber ahlâkı soruluyor. Diyor ki; ' Onun ahlâkı Kuran ahlakıydı." İlim konusunda ise kitapları dolduran ayet ve hadisler vardır."Ey Muhammed de ki, bilenlerle bilmeyenler bir olur mu (Zümer Ayet 9). "Oku senin Rabbin nihaysiz kerem sahibidir (Alak Ayet 3). O kalem ile yazmayı öğretti. Alâk Ayet 4) "İnsana bilmediği şeyi öğretti (Alak Ayet 5)

İlimle ilgili Hadisi şeriflerin bazıları da şunlardır, ilim öğrenmek her müslümana farzdır. Alîm, yeryüzünde Allah'ın güvenilir kuludur. Alimlere uyunuz, onlar dünya ve ahiret kandileridir. Kim ilim talep etmek için yola koyulursa melekler ona dua eder. Alîm ol, yahut öğrenci, ya da dinleyici, yahut da bunları seven kimse ol Alîmin abide karşı üstünlüğü, benim en küçüğünüze karşı olan üstünlüğüm gibidir. Her kim ilim öğrenmek için bir yola giderse, Allah bu yüzden ona cennetin yolunu kolaylaştırır. İlim ararken eceli gelen kimse Allah'a kavuştuğu zaman kendisiyle peygamberler arasında ancak peygamberlik derecesi kalır. İlmi yazıyla kaydediniz. Alimin abide üstünlüğü dolunayın diğer yıldızlara karşı üstünlüğü gibidir. Bence ilim ibadetten daha sevimlidir. İlme talip olmak Allah katında namazdan, oruçtan, haçtan ve Allah yolunda cihaddan daha faziletlidir. İlim Çin'de dahi olsa arayıp bulunuz, her müslümana ilim farzdır. İlim islâmın hayatıdır., İmanın direğidir. Bir kimse ilim öğrenirse Allah'u Teala onun ecrini tam verir. Akşam sabah ilim öğrenmeye çalışmak, Allah yolunda cihattan daha faziletlidir. Her işin bir yolu vardır. Cennetin yolu ilimdir. İlme dayanan uyku cehalete dayanan namazdan hayırlıdır.İnsanlar iki zümredir: Öğrenen ve öğreten, başkalarında Hayır yoktur." Ayet ve hadislerde görüldüğü gibi beşikten mezara kadar ilim öğrenmeyi tavsiye eden İslâm dininin özü terk edilmiş, kabukta İslâm arayan bir sürü tipler ortaya çıkmıştır. İşte bu bilgisizler toplumu, istismarcılar için bulunmaz bir ortam teşkil etmektedir.

Din istismarcılarını üç bölümünde toplamak mümkündür:

1. İslâmı kendi çıkarları için kullananlar (Siyasi, iktisadi vs.)
2. Dışardaki bazı mahfellelere bağlı olanlar: Bunlar sureti haktan gözüküp İslâm dinini öne sürerek mensup oldukları mahfellelere yandaş kazandırmak gayretindedirler (Vahhabicilik, Humeynici'lik, Hizbürtahircilik Hizbullahçılık vs.).

3. Bu grupta ayrılıkçı olanlar ve kendilerini Türk kabul etmeyenler bulunmaktadır. Devlet için en büyük tehlikeyi oluşturan bunlardır. Bunlar İslâmiyeti öne sürerek millî duygulan yok etmek peşindedirler. Türk kelimesinden canavar görmüş gibi ürkerler. Hep "aziz milletimiz" derler, "Türk milleti" demezler. Aziz milletimiz sözüyle kendi mensup oldukları soyu kastederler. Bilgisiz ve saf bir kişiyle karşılaşınca, "Önce Türk müsün yoksa müslüman mısın?" sorusunu yöneltirler. Kelime cambazlığı yaparak Türk'üm" demenin günah olduğunu telkine çalışırlar. İstiklal Marşı ve Çanakkale Şehitleri'ne ithaf eden şiiri erindeki bazı mısralardan dolayı, bütün Türk milletince sevip sayılan merhum Mehmet Akif'i hiç sevmezler. Zira Akif, İstiklâl Marşımızda; "Çatma kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl, kahraman ırkıma bir gül ne bu şiddet bu celal" demektedir. Onlara göre Akif, bu mısrasında Türk ırkını yüceltmekte ve ırkçılık yapmaktadır. Ayrıca Çanakkale şehitlerine ithaf edilen şiirinde: Bu taşındır diyerek Kâbe yi diksem başına" ve "Bedrin aslan ları ancak bu kadar

şanlı idi" sözlerine büyük tepki gösterirler. Akif'e karşı açıkça mücadeleyi göze alamadıkları, için husumetlerini el altından yürütürler ve yine de burada da İslâmı kullanırlar. Onlara göre bu kelimeler İslama ters düşmektedir. Dolayısı ile merhum Akif'i de İslâmla vurmak isterler. Gerçekte bu iddiaların sahipleri ne Akif gibi temiz ve samimi müslümanlardır, ne de onun bilgi ve dehasının zerresine sahiptirler. Sahip oldukları tek şey Türk düşmanlığıdır.

Bu konuda iki misal sunacağım: 1979 yılı Ramazan Bayramında bir dostumun bayram ziyaretine gittim. Kendisi, iki oğlu ve iki genç daha vardı. Oğullarını zaten tanıyordum. Diğer iki genci takdim etti. İkisinin de damatları olduğunu ve yine ikisinin de İlahiyat Fakültesi mezunu olduklarını söyledi ve hemen ilâve etti, "benim damatlarım sizin partiye karşıdır ve size çok kızıyorlar" Bende tebessüm ederek hangisi daha çok kızıyor?" dedim. Birisi hemen atılarak "ben" dedi. "Siz ırkçısınız dedi. Bu gence ırkçı olmadığımı anlattım. Bu sefer "iyi ama Türkiye'de bir Kürt gerçeği var, bunu inkâr edemezsiniz" dedi. Kendisine, böyle bir şeyin olmadığını, aynı milletin çocukları olduğumuzu, bin yıldır aynı kaderi paylaştığımızı, beraber ağlayıp beraber güldüğümüzü, en azından din kardeşi olduğumuzu uzun uzun anlattım. Ama ikna olmuyordu. Bunun üzerine kendisine bir soru sordum, dedim ki: "Biz 1071 yılında Malazgirt'te Sultan Alparslan kumandasındaki ordularla şu Anadolu'nun kapılarını kırıp girdik ve yurt edindik. Bu arada siz neredeydiniz? Bu Anadolu'ya bizimle mi geldiniz, yoksa bizden önce yaşayan başka bir millet miydiniz? Bu suale cevap olarak aynen şöyle dedi. "Biz Kilikya da ermeni devleti idik. Biz aslen Ermeniyiz, ermeniden kürt olduk, kürt'ten müslüman olduk. Bu münazarayı takip eden kayın pederi birden ayağa fırladı ve Tuu Allah belanı versin" diyerek onu dışarı çıkardı. Münakaşaya islamlarla giren bu genç kendini kaybettiği için bu lafı söylemişti. Aslında kinlerini içlerinde saklamayı çok iyi bilirler. Hep İslâm dinini öne sürerek, İslamda milliyetçiliğinin olmadığını telkine ederek, Türk çocuğunu millî değerlerden koparmaya çalışırlar.

Devletin şu günlerde Güney Doğu Anadolu'da dağıtıp, afiş olarak duvarlara yapıştırdığı duyurularda savunulan fikirler, benimle münakaşa eden ilahiyat mezunu gencin söylediği sözlerle nasıl paralel düşmektedir, takdirlerinize arz ediyorum.

Diyanet işleri teşkilatına kadar girmiş ve vaizlik hakkı elde etmiş bir hocadan da kısa bir misal vereceğim, o yıllarda Hacı Bayram Kürsüsünde vaaz eden bu hoca efendi yüz yıllar öncesi türk olmayan bir risale yazarını el alarak bir saate yakın süren vaazında, methüsenalar ederek risaleyi ve yazarını göklere çıkardı, rahmetler okudu. Camiden çıkınca ben birkaç arkadaşla birlikte bir kitap evine girdik. Biraz sonra bu hoca efendi de bu kitapevine geldi. Biz arkadaşlarla duvarda asılı bulunan tarihi tablolarla ilgileniyorduk. Bunların arasında Malazgirt meydan savaşıyla ilgili bir tablo da vardı. Onun üzerinde konuşmalar oluyordu. Hoca efendi konuşmalarımıza müdahale ederek, "mezar taşıyla iftihar edilmez" dedi. Kedisine sordum:" Peki Hoca Efendi, siz biraz evvel cami kürsüsünde, bir saate yakın mezar taşı anlattınız, kemikleri çürümüş bir kişiyle iftihar ettiniz ve ona rahmetler okudunuz. Ne yapmıştı bu adam, yazdığı bir Risale değil mi? Şimdi bakın Malazgirt'te ne olmuş. Alparslan ne yapmamış 200.000 kişilik ordusuyla islam alemini yok etmek için saldırıya geçen Bizans İmparatoru Romen Diyojen'in karşısına bir avuç askerle çıkmış, İslâmın izzet ve şerefini korumuş, müslümanlar yok olmaktan kurtarmıştır. Şimdi söyle bakalım Hoca Efendi? sizin risale yazarını mı büyük iş yapmış Alparslan'ı mı hangisi Allah katında daha büyüktür ulvidir? Hoca efendi cevap vermeden dükkamı terk edip gitti.

Maalesef çeşitli taktiklerle Türk Milletini ve Türk çocuğunu millî benliğinden koparmak için her yola baş vurduklarını görüyoruz.

Başka milletin özlemini duymayan, Türklüğün idraki içinde olan din adamlarımız elbette çoğunluktadır. Bakınız bir din alimi inancını şöyle ifade ediyor: "MÜSLÜMANIM, MÜSLÜMANLIK ÖZ ŞIARIMDIR, BENİM TÜRK'ÜM TÜRK'LÜK İFTİHARIMDIR BENİM." Ancak görüldüğü gibi nadirattan da olsa, azınlık ruhu taşıyan, Türk düşmanlığını kendine şiar edinmiş, bir takım kimselerin, toplumun her kesimine kadar sızmış olduğunu görüyoruz.

Bu saydığım üç tip istismarcılar dışında, Allah'a inanan bir Türk çocuğunun mukaddes dinini istismar etmesini düşünemiyorum. Vicdanıma soruyorum. Ne diye, niçin, neden, istismar etsin?" Bu soruların cevabını bulamıyorum. Zira din kendisinin, devlet kendisinin, millet kendisidir. Yani:

"MAL DA BİZİM MÜLK TE BİZİM.
İLK DE BİZİM SON DA BİZİM.
EZEL EDEB SİLİNEMEZ.
DAMGAMIZ VAR MÜLK TE BİZİM?"

Mülkün sahibi hiç bir zaman kendi mülkünde fitne fesat istemez, kavga cidal ve bölücülüğe, tahammül edemez. Mülk sahibi mülkünde sulh ister, sükûn ister, birlik ve beraberlik kardeşlik ister. Böyle olursa Devleti Ebed Müddet inancı sağlıklı yürür, Devleti ve milleti ancak bu yolla payidar olur. İşte bu vatan mülkünün gerçek sahipleri olarak kendimizi gördüğümüz için, her türlü bölücülük ve teröre karşıyız. Bu bizim tabii misyonumuzdur.

Bugün ülkemizde görülen bölücülüğün, özellikle Güney Doğu Anadolu'da devlete karşı sürdürülen eylemin altında maalesef çeşitli istismarlar yatmaktadır. Bunlardan biri de dini istismardır. O bölgedeki oylan alabilmek için, vaktiyle "Federe Devlet" vaatleri yapılmıştır. "Oyunuzu bize verin, biz İslâm kardeşiyiz. İktidar olunca size bağımsız devlet kurma hakkı vereceğiz" diyenler çıkmıştır. Diğer yanda başka türlü sırt sıvazlayarak "38'in kahraman evlatları" demişler ve daha da ileri giderek, 1979 başlarında yapılan bir eş güdüm toplantısında Güney Doğu Anadolu bölgesi ile ilgili rapor konuşulurken o devrin yetkilisi, kürtlerin de etnik grup olduğunu, nasıl ki öteki etnik gruplar olan Rum, Ermeni ve Musevilerin kendi dillerini konuşmaya, kendi okullarında okumaya hakları varsa, bu uygulamanın Kürtlere de yapılması gerektiğini savunmuştur. (Cüneyt Arca Yürek, Müdahalenin Ayak Sesleri, Cilt 8 Sahife 115) Muhterem Heyet,

İşte Türkiye'deki durum budur. Dün devleti bir pula satanlar, her türlü bölücülüğe taviz verenler, bugün pasaportları cebinde ülke ülke geziyorlar ve has evlat muamelesi görüyorlar. Onlar keyif sürüp gezerken yargılanan ve hesap veren biz oluyoruz. Ancak inanıyorum ki, bir gün onlar için de, bizim için de, diğerleri için de tarih hükmünü söyleyecektir. Biz kalben müsterihiz. Millete hizmeti karşılıksız yapar, mükafatını da yalnız Allah'tan bekleriz.

Muhterem Heyet,

Bugüne kadar kendimizi anlatmaya çalıştık. Ama bütün gayretlerimize rağmen iddia makamı hâlâ adresimizi bulamadı ve gerçek kimliğimizi tespit edemedi. Zira bize hep yanlış mektuplar gelmektedir. Sayın iddia makamına kimliğimizi ve adresimizi bir daha tekrar ediyorum: Biz manevi değerlere sıkı sıkıya bağlı olan "Türk milliyetçileriyiz. Milliyetçiliğimiz ırkçılıktan uzak toplayıcı ve birleştiricidir. Bize göre Türk'üm diyen herkes Türk'tür. Bir zamanlar Türkiye'de, hatta benim köyümde yapıldığı gibi ne kafatası ölçeriz, ne de kan tahlili yaparız. Bunların kesinkes karşısındayız. Biz Türk'ün milletiyle, devletiyle, ülkesiyle, bütünlüğünü savunuruz. Bu bütünlüğün üzerine gölge düşürmeyiz. Bölge ve mezhep tahrikçiliğinin kesin olarak karşısındayız. Bunlar bizim değişmez prensiplerimizdir. Bu prensiplerin Türk milletini ebediyete kadar yaşatacağına inanıyoruz. Dolayısıyla bizi bu manevi değerlerle donatan, TÜRK OLARAK YARATAN, İSLÂM DİNİYLE ŞEREFLENDİREN VE CENNET GİBİ BİR YURT BAHŞEDEN ALEMLERİN RABBI CENAB-I ALLAHA HAMD EDERİM.

Verdiği sayısız nimetlere teşekkür etmenin, edebilmenin, gayreti içinde olmayı bir insanlık ve kulluk görevi sayarım.

4. üncü Kolordu Komutanlığı 1. No'lu As. Mahkeme Başkanlığına

ANKARA SON SÖZÜMDÜR

SÖZÜN ÖZÜ ODUR Kİ

BEN TÜRKÜM, MÜSLÜMANIM

VATAN, MİLLET, BAYRAK

BUNLAR BENİM ÖZGE CANIM

HAKKA BOYUN EĞERİM

ADALETE AŞIĞIM BEN

YANLIŞTIR BU SUÇLAMALAR,

REDDEDERİM TEMELİNDEN

YALAN HARAMDIR DİNİMDE

SÖYLEDİĞİM HEP DOĞRUDUR.

BERAAT VARDIR GÖNLÜMDE

HEYETE SAYGI SUNULUR

Muhterem heyetinize saygılar sunarak beraat imi talep ediyorum.

Mehmet Doğan Kayseri Eski Milletvekili

2. BÖLÜME ÖNSÖZ

Kitabımın sonuna eklediğim bu bölümde Türk milliyetçiliğinin siyaset sahnesine çıktığı 1965 tarihinden 12 Eylül 1980 tarihine kadar, Milliyetçi Hareket Partisi çatısı altında Ülkü Ocaklarında omuz omuza mücadele verdiğimiz bu kutsal davada ön saflarda görev almış olan Başbuğ Alparslan Türkeş'in yanında bulunmuş çilekeş dava arkadaşlarıma yer ayırdım. Ulaşabildiğim arkadaşlarımdan bu talebime katılmalarını kısa da olsa geçmişî canlandırır hatıralarını, genç nesillere ve tarihe aktarmalarını istedim elbette ki arkadaşlarımızın sayısı burda yer alanlardan ibaret değildir bir çok arkadaşla ulaşamadım. Ulaştığım bazı arkadaşlardan da yazı gelmedi. 12 Eylül öncesi bir bütün olan MHP'li ülkücüler 12 Eylül 1980 darbesinde büyük haksızlığa, zulme uğradı. Türkiye'nin Türk düşmanlarının korkulu rüyası hâline gelen bu büyük güç dağıtıldı ve 12 Eylül darbesinde böylece amacına ulaşmış oldu. Kimimiz devletine küstü köşesine çekildi, kimimiz başka yerde şans aradı. Kalanımızda birkaç parçaya bölündü. Faal politikayı bırakmış bu ulvî davanın bir neferi olarak en büyük arzum bu büyük potansiyelin yeniden bir bütün olmasıdır. İşte bu kitapta bir nebze olsa parçaları bir araya getirmenin mutluluğu ile yetinirken, yeniden toplanmanın gerçekleşmesi için dua ediyorum. Gayret bizden Tevfik Allah 'tantır.

Mehmet DOĞAN

BAHATTİN ERGEZER

Ben Rahmetli Alparslan TÜRKEŞ' i 1965 yılında Adana' da henüz ortaokul öğrencisi iken tanıdım. Söyledikleri bana hoş geliyordu. Tıpkı rahmetli babam gibi konuşuyordu. Moskof'tan ve Türkiye' deki Moskofçulardan bahsediyordu. Türklükten bahsediyordu. Çocukluğumuz uzun kış gecelerini tandıra ayaklarımızı uzatıp, büyüklerimizin anlattığı seferberlik hikâyeleri dinleyerek geçti. Hele babamın Çanakkale'de şehit düşen dedemin harp hikâyelerini dinlerken hep Türk düşmanlarına karşı öfke ile dolardım. Türk Türklük, Müslüman Müslümanlıkla ilgili yazılan, anlatılan her şeye karşı büyük ilgi duyardım. Seneler sonra Ankara' ya geldim. Gençlik arasında kalın çizgilerle tespit edilmiş bir bölünmüşlük yoktu. Her türlü milli meselelerde aşırı derecede heyecana kapılırdım. Hâlâ da öyleyim. Üniversite yıllarımızda, ülkücü gençlik dinsizlikle suçlandı. Üç beş arkadaşımızla ülkücülere yönelik dini ağırlıklı bir dergi çıkarmayı düşündük. Rahmetli Türkeş bu düşüncemizi çok olumlu buldu. Böylece Büyük Türkiye' ye Hasret dergisini çıkardık.

12 Eylül öncesi çok sık görüşmemize rağmen, rahmetli Türkeş' i 12 Eylül' den sonra yakından tanıma fırsatı buldum. İhtilâlde ben Almanya'daydım. Büyük bir heyecan içerisinde ihtilâlin rengini anlamaya çalışıyorduk. Orgeneral Kenan Evren, Türkeş gibi konuşuyordu. Her Türk insanı gibi bu sözlerle yüreğimize su serpiliyordu. Ama Türkeş hâlâ teslim olmamıştı. Niçin teslim olmuyordu? O'nun teslim olmayışı bizi değişik şüphelere sevk ediyordu. Nihayet Türkeş teslim oldu ve Uzun adaya gönderildi. Yurtdışında telefona sarıldık. M. Serdar Çelebi ile beraber Uzun adayı aradık. Telefonun öbür ucundakiler nereden aradığımızı sordular. Almanya'dan dedim. Bir telâştır başladı. Belli ki sesimizi kayda almak için hazırlık yapıyorlardı. Aradan epey bir zaman geçti. Nihayet Türkeş telefonda idi. Kendimi tanıttım. Nasıl davranmamız gerektiğini sordum. O gayet rahat ve diri bir sesle: "Oğlum, Türk ordusu Türk Milleti'nin teminatıdır. Türkiye'yi Komünist rejimin kucağına itmek isteyen güçlerin tek korkulu rüyasıdır. Yalnız bu işin başındakiler dostla düşman tefrikini yapmaktan acizler. Dostlarını düşmanlarını bilene kadar bekleyin, destek vermeyin. Gözlerinizden öperim."

Teşekkür ettim. Telefonu kardeşime veriyorum diyerek M. Serdar Çelebi' ye verdim. Daha sonra Türkiye' deki arkadaşlarla temasa geçerek Türkiye' ye geldim.

Çünkü 12 Eylülü yapanlar ülkücü kadroları tutuklamaya başlamışlar. Tutuklularla ilgilenen haklarında tutuklama emri olmayan arkadaşlarımız bir araya gelerek bu dönemi en az zararlı kapatmanın çarelerini aramak gerekiyordu.

O günlerde Ankara' da Türkiye'nin her tarafına yetişmeye çalışan 2-3 merkezde beşer onar kişilik gruplar, ülkücülerin dertleriyle ilgilenmeye çalışıyorlardı. Burada bazı isimleri zikretmek istiyorum.

Tuğrul Türkeş, MHP davasında yargılanan insanların avukat işleriyle uğraşıyordu. Maddi kaynaklan temin etmeye çalışıyor. İsmet Büyük Ataman ve bende avukat tutmaya çalışıyorduk. Burada, ilk davaları tereddütsüz alan Hasan Akgül ve Mürsel Yardasına sonsuz minnet duygularımı iletiyorum.

Ali Güngör, Muharrem Şemsek, Yılmaz Saka, Vecdet Şendil ve ismini saymadığım 20-30 arkadaşımız bu imtihan gününü bütün yokluklara rağmen büyük riskleri düşünmeden görevlerini yapıyorlardı. .

Ülkücüler bir aileydi. İçerde yatanlar biliyorlardı ki, dışarıda kalan kardeşleri, onların bütün sıkıntılarıyla ilgilenenlerdi. Nitekim bütün eksiklere rağmen öyle oldu. Herkes yarım ekmeğini bölüştü.

Rahmetli Türkeş Mevki Hastanesinde de kalıyordu. Kendisini orada ziyaret ettim. Hastanede kaldığı sürece bazen kendisi haber gönderdi. Bazen kendim giderek uzun uzun sohbet etmek imkânı bulduk. Türkeş insandı. Çocukları ve ailesi vardı. Endişeleri vardı. Arkadaşlarının ve çocuklarının en az zayıyla içerden çıkmalarını arzuluyordu. Onların dışarıdaki ailelerine iyi bakılmasını arzu ediyordu.

Bir hafta yanına gidemedim. Ali Koç ve kayınbiraderi Zafer Beyle haber göndererek yanma gelmemi istemiş. Böbrek sancılarım vardı. Yerimden kalkacak hâlim yoktu. Buna rağmen kalktım yanına gittim. Benim yüzüme bakınca telâşlandı. "Ne oldu sana böyle" dedi. Durumu anlattım. Tanıdıklarıyla Kayseri'ye haber gönderdi. 2 teneke Gilaburu suyu getirtti. "Aç karına, tok karna içmemi söyledi." Dediğini yaptım. İki gün sonra böbrek taşları düştü.

Yattığı oda dinleniyordu. Dışarıda ki arkadaşlarımızla göndermek istediğimiz mesajları veya sormak istediği özel haberleri yazardı. Yazıyla cevabını aldıktan sonra kâğıdı yakardı.

Aramızda geçen en önemli olay, hastane den kaçırılma olayı idi. Arkadaşlarımız idam ediliyordu. Türkeş'e karşı yönetimde olumsuz tavırlar gittikçe artıyordu. Mahkemelerde savcılar, sokaklarda eski Pol-Der'li polis şefleri ülkücülere her fırsatta zulüm ediyorlardı. Hatta Türkeş'i hastanede yediği yemekler, içtiği içecekler yoluyla veya bir kazayla ortadan kaldırmayı düşünenlerin olduğu söyleniyordu. Böyle günlerde Alparslan TÜRKEŞ'i kaçırma olayı gündeme geldi. Doktor Binbaşı Selim Kaptanoğlu hasta-hanedeki en büyük güvenceydi. Akşam 17.30'da odanın kapıları kilitleniyor, 01.00-02.00'ye kadar kontrolsüz bir zaman vardı. Yani Türkeş'i kaçırmak için 5-6 saatlik bir zaman vardı.

İki yol tartışıldı. Bunlardan birisi ilaçlama uçağı ile Bodrum'a inmek, orada bekletilecek yabancı bandrollü bir yatla bu kaçış gerçekleştirilecekti. Ya da Esenboğa hava alanına Çubuk tarafındaki yoldan girilecek, pist başına kadar sürünerek gidilecek, anlaşma yapılan uçak pist başında havalanmadan evvel uçağa binilerek kaçış gerçekleştirilecekti.

Bir gece Çubuk yoluna gittim. Akşamın karanlığında bacaklarım ve göğsüm diken ve taşlarla yaralandı. Sürünerek pist başına kadar gittim. 1.5 saat sürdü.

Hastaneye gittim. Yazarak durumu anlattım. Türkeş'te yazıyla bu zamanı 3.5 saat olarak düşünmemizi söyledi. Bu iş için, para gerekliydi. Rahmetli Kader sokaktaki evini satacağını söyledi. Geri kalanını da yurt dışındaki arkadaşlarımız temin edecekti.

Türkeş dışarı çıkarsa ülkücüler üzerindeki baskılar daha azalır diye düşünüyorduk. Doktor Binbaşı, kendisi televizyonda da anlattı. Hastanede bize zaman kazandıracaktı. 5-6 saatlik bir zaman içerisinde de biz havaalanına kadar belirli yerlerde araba değiştirip zamanında pist başına ulaşmış olacaktık.

Bu olayı üç beş kişiden başkası bilmiyordu. Biz hazırlık yaparken, Mevki Hastanesi'nde Türkeş'in yattığı odanın pencereleri demirle kapatıldı.

Böyle bir olayda herkesin haberi olmuştu. Belki de biz kaçarken hepimizi ve Türkeş'i vurarak ortadan kaldıracaklardı. O günlerde değişik yerlerden aldığımız haberler bunu doğruluyordu. Bunun üzerine arkadaşlarımızla konuşup bu işten vazgeçtik.

Sadece hastane günlerinde Türkeş'i anlatmak ciltlerle kitap olur. Bizim sağlığımızla, çocuklarımızla, ailemizle ilgilenmemizi ister. Bekar arkadaşları evlenmeye zorlardı.

Hastanede kaldığı günlerde en çok istediği ihtiyaç maddesi kitaptı. İngiltere'de yayınlanmış, Fransa'da yayınlanmış bir kitabı getirtmemi isterdi. Hastaneye giderken elimde mutlaka bir kitap olurdu.

Üniversitedeki görevimden istifa ederek, MHP'ye girerek Türkeş'le beraber siyaset yapmaya başlamıştım. Bir gün partideki Ocaklı siyasetçileri topladı. "Siyaset, yapmak istiyor musunuz?" diye sordu. Biz hep bir ağızdan "evet" dedik. O, hepimizi şöyle bir süzdü ve ardından "Öyleyse geniş olacaksınız" dedi ve gitti. Ben bir türlü geniş olamadım.

Ben Kırşehirliyim. Kırşehir'de belediye başkanlığı seçimleri var. Ali Fuat Eyüpoğlu Beyle birlikte sabah Oran'daki evinde buluştuk ve Kırşehir'e doğru hareket ettik. Benim Karaca kurt aşiretine mensup olduğumu bilirdi. Bana dönerek: "Karaca kurtların Selçukluların son döneminde, Konya'da 6 ay saltanatta kaldıklarını biliyor musun?" dedi. Bende bilmediğimi söyledim. Bunun üzerine uzun uzun Karaca kurtların Anadolu'ya gelişlerini ve mücadelelerini anlattı.

Geniş bir tarih bilgisi vardı. Türk tarihini ve İslâm tarihini çok iyi bilir ve tahlil ederdi.

2. Grup eğitimcileri olarak derslere devam ediyoruz. O günlerde Türkiye kan gölü, Rusya'daki Türk bölgelerini inceliyoruz. Türk dünyası ve Türkiye, birden döndü orada bulunanlara bir soru yöneltti. "Bakü petroleri önemli, Bakü hangi yarımada üzerindedir?" Hiçbirimizde ses yok.

Bakü'nün Apşeron yarımadasında olduğunu söyledi. Bunu bilmemenin Türkçüler için çok ayıp olduğunu kızgın bir ifadeyle dile getirdi. Türkes insandı, Büyük insandı, Mekâmı Cennet olsun.

TURAN KOÇAL
MHP Genel İdare Kurulu Üyesi
16.Dönem İstanbul Milletvekili

ALPARSLAN TÜRKEŞ, NEDEN LİDERİMDİ?

Bu sorunun cevabını verirken nedenlerini çok az sayıda ifade edilemez. Çünkü sebepleri çok fazladır.

Şimdi bunlardan bir kaçını ifade etmek isterim.

Rahmetli inançlı ve inancı da azami derecede tatbik etmek için çaba gösteren bir müslümandı. Beni bu kanaate ulaştıran birkaç misal vermek gerekirse;

1. İlk eşinin vefat ettiğini öğrenir öğrenmez, derhal Türkes beyin evine gittim. Evde evlatlarının yanı sıra 5-6 kişi daha vardı. Rahmetli genel başkan evde görünürde yoktu. Nerede olduğunu sorduğumda şimdi gelecek cevabını aldım . Beklemeye başladığımda bir müddet sonra bitişik odadan çıktığını gördüm kucaklaştık ve yan yana oturduk. Merak etmişim bu kapalı odada yalnız olarak oturmasına hasta olduğunu tahmin etmişim. Israrla sebebini sorduğumda kulağıma eğilerek KURAN okuyordum cevabını verdi.

2. 12 Eylül 1980 ihtilâlinde tutuklanarak biz MHP'liler MSP liler ve İşçi Partiler aynı yerde kalıyorduk. Burada işçi partiler hariç beş vakit namazlarımızı toplu olarak kıldığımız ve koridorda ki bir yerd (Bizi tutuklayan zihniyetin aynı fikir temsilcisinin gösterdiği mahal ve).

Kaldığımız odada da ibadet biraz zor oluyordu, burada her gece herkes. Uyuduktan sonra rahmetli sayın Türkes gece saat 01.00'lerde kalkar orda Kuran okur namaz kıları. Bunu İşçi Partililer hariç orada bulunan bütün tutuklular biliyordu.

3. 1976 yılında kendisi başbakan yardımcısı ve devlet bakanı iken beraber dini görevlerimiz olan Hac Farzını beraber yerine getirmiştik. Bu seyahatimiz de ve seyahat sonrasında vefaata tarihine kadar hiçbir mahalde ve zaman da dini görevini siyasi propaganda malzemesi olarak kullanmadığı gibi dışındaki şahıslar çeşitli sebepler ile kullanmağa kalkışanlara da fena hâlde sinirlenir ve müsaade etmezdi.

4. Kendisi ile yurt içi ve yurt dışı birçok seyahatler de beraber-iliğimizde ibadetlerini noksansız olarak yerine getirdi. İslâmiyet onun için olması gerekendi, hiçbir zaman dini siyaset'e alet etmezdi edenlere çok kızardı.

Siyasi hayatında dini inançlarını noksansız yerine getiren fakat bunu Allah rızası için yaptığına inanarak siyasi malzeme yapmayan ve hatta başkaları tarafından siyasi malzeme olarak kullanılır korkusu ile ibadetlerini mümkün olduğu kadar gizlice yapmasına şahit oldum. Bunlardan bir tanesi rahmetli sayın Türkes'den evvel partinin genel başkanı rahmetli eski ticaret bakanı sayın Ahmet Oğuz ve yine rahmetli sayın Türkes'di.

İbadetlerini siyasi malzeme yapanlar kendilerinin en üstün iman sahibi olduklarını söylerken Allah'ı inkardan sonra en büyük günah olan yalanı, emanete ihaneti ve verilen sözünde durmayı sanat hâline getirenler yüce dinimize verdikleri zararları saymakla bitmez işte sayın Türkes bunlardan değildi. Kısaca sayın Türkes samimi ve inançlı bir müslümandı.

B. Sayın rahmetli Türkes yalnız Türkiye'de değil bütün dünyada yaşayan Türklerin lideriydi, bunu çileli hayatındaki Türk milliyetçiliğine olan bağlılığı ve yücelmesi için yaptığı mücadelesiyle bu hususu aziz milletimizde çok iyi bilmekle beraber, çeşitli sebeplerden dolayı bildikleri ve inandıkları bu inançlarını bazıları ifade edemiyor, kendilerini gizliyorlardı. Aziz milletimizin dışında bulunan diğer ülkelerdeki Türkler çok daha inançlı ve samimiyetle sayın rahmetli Türkes için bu duygularını ifade edebiliyor ve asrımızın Türk milliyetçiliğinin liderliğini kabul etmekteydiler. Bu hususta yaşadığım bir olay izah etmek isterdim. Yalova'daki yazıhanemde işimle meşgulken yıl 1975 Ağustos ayı Rahmetli sayın Türkes misafirim olarak Yalova'da istirahat te olduğu bir saat.

Yazıhaneme bir genç geliyor bana beni soruyor sorduğun kişi benim buyurun ne istiyorsunuz.

Diyor ki; Ben Yalova'nın yabancısıyım. İskele meydanında Irak Kerküklü olduğunu söyleyen bir gurup benden ısrarla sayın Alparslan Türkes'in resmini bulmam için kendilerine yardımcı olmamı ısrarla ve yalvararak talep ettiler. Bende kendilerine araştırarak temin edersem size veririm dedim. Araştırma neticesinde sende bulabileceğini söylediler, onun için geldim, varsa bir resmini verebilirmisiniz dedi, bende kendisine resmine lüzum yok sayın Türkes şu anda misafirim olarak benim evdeler, yarım saat sonra buraya gelecek sende git o Kerküklüleri 1 saat sonra al buraya getir dedim, gitti. Biraz sonra rahmetli yazıhaneye geldi. Bir köye gitmek

üzere yazıhaneden çıkarken bahsi geçen Kerküklü Türklerle karşılaştık, unutmuştum kendilerini ziyaret edeceklerini. Hemen kendilerine durumu izah ettim. Teker teker ellerini sıktı gelen Kerküklü Türkler bir aile idi. En yaşlıları tahminen 80'lerde bir çift 2 oğlu 1 kızı ve torunları 11 kişi, hepsi rahmetlinin etrafını sardılar. Sonsuz bir saygı ve sevgi içinde en genci de en yaşlısı da ağlayarak adeta bayılırcasına kendilerinden geçmişlerdi. En yaşlı dede evlatlarına ve torunlarına şöyle diyordu, iyi bakın bir daha belki Türkiye'ye gelemeyiz, gelsek dahi Başbuğumuzu belki göremeyiz, iyi bakın gözüne kaşına boyuna her tarafına iyi bakınız. Ağlıyor, ağlıyorlardı işte o manzarayı ifade edebilmek mümkün değil.

Ben şahsen dedemi görmedim, ben doğmadan 15 yıl evvel vefat etmiş. Dedem mezardan çıkıp gelse ben bu Kerküklü kardeşlerimizin rahmetli Türkes'e baktıkları şekilde içten sevinerek bakacağımı zannetmiyorum.

Netice olarak rahmetli Türkes her zaman şunu ifade ederdi. İslâmiyet ile Türklüğü ayrı ayrı değerlendirmek, bu hususu münakaşa mevzuu etmek, kesinlikle mümkün olmaz.

Kendilerine Rahmet diliyoruz.

A. Turan Kocal

MEHMET IRMAK
MHP Genel İdare Kurulu Üyesi
16.Dönem Çorum Milletvekili

TUTUK EVİ ANILARIM'DAN

Dostum, kardeşim, Kayseri eski milletvekili Mehmet Doğan'ın anılarını yayına hazırlaması takdire şayandır.

Karşı görüştekiler, şimdiye kadar milliyetçi gruptan bazılarımız ve lider Alparslan Türkeş hakkında bazı (tutukluluk anılarına) kendi anılarında yer vermişler de bunların içtenliğini anlamak kolay değildir. Çünkü gruplar arasında o guruplardaki bir iki kişi dışında görüşmeler, konuşmalar olduğunu görmüş değilim. Özellikle de genel başkanlar düzeyinde görüşmeler olduğunu, bazı sol görüşlü yazarların Başbuğ Alparslan Türkeş ile ikili konuşmalar, görüşmeler yaptıklarına tanık olmadım. Gündelik karşılaşmalarda, görüşmeler yaptıklarına tanık olmadım. Gündelik karşılaşmalarda yürüyüşlerde selamlaşmalar dışında sohbetler olduğunu görmüş değilim.

Sağdan, sol kanattan milliyetçi veya karşıtı kişiler kısmen orta yaşam mahallinde sayılırdık. Yemekhanemiz yemek saatleri dışında oturma ve TV. izleme yerimizdi. Gazete ve dergileri çoğu zaman orada okurduk.

Milliyetçilere, Türk milliyetçiliğine amansız hasım sol görüş sahiplerinin hücum, iftira ve isnatlarını taşıyan (aydınlık gazetesi) koleksiyonları, ciltler hâlinde, gezindiğimiz koridordaki çelik dolaplar üzerinde bulunur gözümüzün içine bakar, bizi düşüncelere gark eylerdi.

Atatürk resimli ve isimli kitap kapları içerisinde teknil sol veya yasak yayınlar tutuk evine sokulurdu. Tutuk evi komutanının parafını taşıyan yayınlar biz milliyetçilere de kontrolden geçerek verilir. Sol veya yasak yayınlar Atatürkçü yayınlar gibi kaplarla maskelenmiş olarak nasıl tutukluların eline geçerdi? Bunu anlaya bilmiş değilim. İçerdeki solcu lider ve yazarların da dışarıya yazılar gönderdiklerine tanık olmuşumdur!

Milletvekili olmayan bazı genel idare kurulu üyesi arkadaşlarımız gurubumuzdan, tutuk evi dil okulundan (Kirazlı dereden) alınarak Mamak'a kolordu içi alanındaki tutuk evine götürülmüşlerdi. Yaşar Okuyan ve rahmetli tarih doktoru ve askeri okulların ve harp okulunun tarih hocası emekli albay Tahsin Ünal Mamak zindanını görmüş ve bilen kişilerdi içimizde. Namık Kemal Zeybek de öyleydi sanırım. Bizler ise ancak haftada iki gün spor salonu iken mahkeme salonuna çevrilmiş mekândan Mamak'ı tanırdık. Arka sıralardaki genç sanıklar bugün bazıları parlamentoda TV ekranlarında görülüyorlar! Yapılan baskıları görür, işkence olaylarının mahkeme önünde anlatıldığını işitir, dinlerdik.

Rahmetli Tahsin Ünal Hoca, kendisi'nin millî tarih dersleri verdiği subaylar kadrosunun milliyetçilere nasıl işkenceler yapabildiğine şaşar, hayıflanırdı.

Kendisinin Mamak'a götürüldüğü sürede nasıl, genç sanıklarla, tutuklularla birlikte talime, eğitime çıkartıldığını, bir acemi er gibi ileri yaşına karşı çök! Yat! Kalk!, sürün ilerle! Onbaşı, Çavuş, komutları ile eğitim yaptırıldığını, oğlum ben Subay'ım! Rütbem albay! Dediğinde aldırış edilmeyip eğitime zorlanıldığını gözleri yaşararak anlatırdı.

Sonra da adi suçlardan silah tamircisi, silâh kaçakçısı bazısı ülkücü sanıklarla bağlantılı gibi yaşlı kişilerle eğitimden istisna edilerek Kirazlıdere dil okulunda ceza evine çevrilmiş binadaki (garnizon komutanlığı içerisindeki) Özel ceza tutuk evine getirilmişlerdi. Rahatsızlığı nedeniyle, genç Yaşar Okuyan da şimdi değerli bakanlarımızdan Mamak eğitimi aramıza katılmış olan arkadaşlarımızdan idi. Sevgili Doğan benden, lider

Türkeş'e yakın kişilerden olarak Türkeş'le ilgili anılarımdan söz etmemi istemişti. Şimdi o bölüme geliyorum! Girizgâhi belki biraz uzattım. Sanırım gerekli idi.

Aramızda nasıl katıldıklarını yukarıda anımsattığım, siyasi olmayan yaşlı kişilerle Alparslan Türkeş'in görüşmelerinden konuşmalarından söz edeceğim. Türkeş'in halktan adamlarla nasıl ilişki kurabilme yeteneğinden! Bu olsa olsa kendisinin askerlik mesleğinden, kariyerinden edinilme bir haslet olsa gerek diye hep düşünmüştür.

Bunlardan Osman Efendi, iki ülkücü evladın babası olarak tutuk evinde beraberimizde idi. İzlerden onunla konuşanlar oğullarından dolayı tutuklandığını bilirdilerdi zayıf nahif bir hali vardı.

Türkeş'in onun hâlini hatırını sorduğunu onunla konuştuğunu bilirim yad ederim. Evlatlarının Hürriyete kavuştuğunu göremeden Dünyaya gözlerini kapatmıştır.

İkincisi, silâh bulundurmaktan suçlanan, Giresun'un Alucra ilçesi Boyluca köyünden, canlı hayvan alım satımı ile uğraşan, canbaz nitelenen meslek mensubu bir köylü kişi idi. Efendi kişi idi. Allaha kulluk görevlerini yerine getirirdi.

Sevgili Mehmet Doğan imanlığımızı yapardı. Boyluca köylü Mustafa karaçamda müezziniğimizi yapardı. Mehmet Doğan kardeşim tutuk evinde Kuran kıraatini hafzını derinleştirmişti. Onun tahliyesinden sonra azalan cemaatimize Mustafa Karaçam imamlık eder olmuştu ben de kamet getirdim.

Tutukevi'nin avlusu denilebilecek tel örgülerle çevrili havalandırma alanımızdan gezinti yerimizden, tutuklu evi deyimiyle volta attığımız bahçemsi alandan söz etmek istiyorum. Burası tel örgülerle çevrili yirmi otuz ağacı bulunduğu mevsimine göre yeşeren otlar, madımları ezilip asılan mevsimine göre bozkırlaşan ve çamurlaşan yaklaşık bir dönüm kadar bir alandı. Alanı büyültüp genişletircesine enine boyuna tel örgüler hedef alınarak yürüyüşler yapar, koşar, fazla kilolar almayı önlemek isterdik. Sporumuz bundan ibarettir. Oraya hava almaya çıktığımızda hürriyetimize kavuşmuş gibi mutlu olurduk.

Kışları, yağmurlu havalarda karda gezintilerimiz de hazin olurdu. Bata çıka çamurları tepikleyerek, zamandan öç alırcasına tempolu yürür ter atardık. Havalanma sonunda içeri alınırken de çamurları ayakkabılarımızdan temizlemek koşulu vardı. Çamurlu ayaklarla tutuk evine girmek yasaktı. Bulabildiğimiz çerçöp, dal, ağaç parçaları ile ayaklarımızı iyice çamurdan arındırır, sonra içeriye girince de su ile temizler kuruturduk.

Bu sebeple yağmurlu havalarda, çamurlu zamanlarda bahçenin isteklileri azalırdı. Çamurlarla pençeleşmek istemeyenler içerde kalır, pencerelerden, havalanmaları seyrederdilerdi.

Bahar ve yaz aylarında bahçemiz neşe ve mutluluk kaynağı olurdu. Yaşlılarımız, lider Alparslan Türkeş birkaç tur yaptıktan sonra ağaçlar altında oturur öylece hava alırlardı.

Yukarıda kendisinden söz ettiğim, Alucra Boyluca köylü Mustafa Karaçam, başbuğ Alparslan Türkeş'in sohbet arkadaşı olurdu. İki er ve komutan çamurlar izin verirse otururlar, vermez ise Ağaca yaslanarak ayakta sohbet ederlerdi. Yarım saatlik sürede konuşurlardı. Biz daha genç olanlar inatla yürür, yürüdük. Elbette zindancı başlıklarımıza da hayır dualar etmezdik. Çünkü kellesi istenilen, sehpa ile gönderilmek istenilen kişilerdir. Mevcut Anayasayı ihlâl edip, yeni Anayasa yapan ve ona kefil olduklarını sananlar, idamla yargılanıp hüküm giyen bölücü Baş'ın ertelenen savsaklanan idam kararları çiğnenen Anayasa hükümleri karşısında şimdi ne düşünürler, o ne menem anayasa kefilidir? Yoksa kefaleti zaman aşımına mı uğramıştır bilinmez.

Milliyetçilerin lideri Alparslan Türkeş ve arkadaşları, parti yönetimi ve milletvekilleri idam istemi ile yargılanıyorduk. Gözler önünde örnekler vardı. Beş paşanın aşkına onların imzaları ve onamaları ile gencecik hayatları söndürülmüş vatan evlatları bizlerin önümüzde emsallerdi, örneklerdi. Sizlerin de, hiç olmazsa bazılarımızın canlarının alınacağı korkusu yaratılmıştı. O korku yaygınlaştırılmıştı. Diğer gruptan tutuklular, milliyetçilere acıyarak baktıkları gibi, içten bazıları da can kaygısına düşmüşlerdi bir an önce tutukluluktan kurtulmak istiyorlardı. Çare liderden uzaklaşıldığı izlemine, yağcılara tutuk evi dışına iletmekten ibaretti. Sayın Mehmet Doğan'ın anılarında bu hava elbette anlatılamaz. Çünkü o daha önce salıverilenlerden olmuştu.

Halkın zekası çok daha başka bir şey lider Türkeş etrafındaki ve çöküşü çözülmeyi içimizdeki siyasi olmayan suçlular dahi sezinlemişlerdi. Bir yana rakip siyasi görüşlülere, yukarıdaki paraflarda kendisinden söz ettiğim, Mescit arkadaşımız tutuk evi tenhalaşınca da benim oda arkadaşım olan Boyluca köyünün Mustafa Karaçam'ı bir gün bana şöyle hitap etmişti.

" Mehmet Bey! Ben sizin arkadaşlarımızda bir tuhaflık görüyorum öteki partilerden olan sanıklar liderlerine karşı büyük saygı ve bağlılık gösterdikleri hâlde, sizin arkadaşlarınız liderlerini pek tutmuyorlar gibi geliyor bana ne dersin?" diye soruyor

" Yanılıyorsun Mustafa bey ! Arkadaşlarımın sıkıntıları vardır. Özel dertleri olabilir. Bu bir hapisane ceza evi haleti ruhiye sidir. Tahliye olununca değişir, onlar kendilerine gelirler!" gibi cevap veriyorum. İnandırıcı olmadığını o zamanda şimdi de biliyorum.

Evet! Ben gönlümün arzusunu, dileklerimi söylemişim, ne yazık ki hepimizin ve liderimizin tahliyesinden sonra gerçekler halk adamı Mustafa Karaçam'ın hissettiği, düşündüğü gibi tezahür eyledi.

Lidere baskılar, tehditler gösterildi, siyasetten vaz geçilmesi, dergi çıkartılarak öne sürüldü, önerileri kabul edilmeyince de mahkemenin tutumu ve liderin mahkum olabileceği öne sürüldü kanaatimce iç ve dış çevrelerden gelecek iftira ve tehditlere haksız eleştiri ve terk tehditlerine direnme gücü liderliğin vazgeçilemez unsurlarından olmalıdır.

Pasiflik, yılgınlık öneri Merine karşı lider kendini ortaya koydu;

a. Siyasi yasaklar kesinlikle kalacaktır!

b. MÇP'yi ben vetodan geçebilsinler diye geri plandaki arkadaşlara kurdurdum. Onlar sizin de bildiğiniz arkadaşlar onların saf dışı edilmelerini, partinin kapatılmasını istemeyiniz! Yasaklar kalkınca birlikte parlamentoda siyaset yapacağız. Millet, Türk, milliyetçilerinin parlamentoda varlığına on beş senedir alıştı. Yine izin verecektir! Birliğimizi devam ettirelim denildi ise de akliselim revaç bulmadı.

12 Eylül bize karşı yapılmıştı amacı bizi dağıtmaktı aramıza giren fitne, Fesat, 12 Eylül darbecilerinin planlarının tahakkuk etmesini sağladı ne diyelim ve bal ve günah bu oyuna gelenlerin boynuna olsun

15.5.2000

Ankara

Namık Kemal ZEYBEK
MHP'in Gençlik Kolları İlk Genel Başkanı
Gümrük Ve Tekel Bakanlığı Eski Müsteşarı
MHP Eğitimcilerin Başkanı
Kültür Eski Bakanı
Ahmet YESEVİ Mütevelli Heyeti Başkanı

MHP'de... Giriş:

Değerli Dostum ve ağabeyim Mehmet Doğan'ın isteği üzerine bu yazıyı yazıyorum. Kendisiyle MHP'de birlikte etkin siyaset yaptık. Partinin dürüstlüğüne herkesin hayran olduğu "Genel Muhasip" idi. 1977-1980 arasında MHP ve ülkücü Kuruluşların "Eğitim ve Propaganda" işleri sorumlusu olduğum yıllarda da kendisiyle son derece iyi ilişkiler içinde birlikte çalıştık. Sonra 12 Eylül 1980'den sonra "dil okulunda" iki yıl aynı evde kaldık. Varlığı ile yakınlarına huzur dağıtan Sayın Doğan'a can sağlığı ve güzel baht diliyorum.

Hatırladıklarımın Özetler.

Merhum Alpaslan Türkeş'le birlikte 1965 tarihinde yapılan bir törenle CKMP'ye giren üniversite öğrencilerinden birisi de bendim. CKMP yönetimi Türkeş'in kendilerine "güç ve hareket" kazandıracağı umuduyla partiye çağırılmışlardı. Hemen bir karar alındı. Türkeş, başmüfettiş ve eski "Milli Birlik Komitesi"nden arkadaşları da müfettiş olarak görevlendirildi. Gençlik kollarını yeniden kurdurmak görevi de Türkeş'e verildi. Merhum da beni çağırdı ve bu görevi bana verdi. "Sen Gençlik Kolları Genel Başkanı olacaksın. İl ve ilçe teşkilatları kuracaksınız. Her yönetim kuruluna mutlak iki bayan üye alacaksınız" dedi.

Türk ocakları, Üniversiteliler, Kültür Klubü ve yaptığımız diğer milliyetçi etkinliklerden oluşan çevremiz göreve hazır. Çok kısa zamanda CKMP. gençlik kolları kuruldu ve hızla gelişmeye başladı.

O yıllar milliyetçiler için zor yıllardı. Okumuşlar ve okumakta ' olanlar arasında **sosyalizm** bir bayrak gibi dalgalanıyordu. Üniversite öğrencileri arasında milliyetçiliğin adı faşizm, dindarlığın adı **gericilik**ti... "Sular geriye akmaz" gibi **bilimlik** (!) yaklaşımlarla sosyalizmin kaçınılmaz kader olduğu ve **tek yol** olduğu zihinlere yerleştiriliyordu. Sosyalizm için tek yol ise devrim idi. İşte böyle bir ortamda CKMP gençlik kolları **milliyetçi toplumculuk** görüşü ile gündeme girdi. Üst üste yapılan etkinliklerle varlığını kabul ettirdi. Alpaslan Türkeş'in efsanevi kişiliği, Dündar Taşer'in ve Muzaffer Özdağ'ın etkili konuşmaları konferanstan ve açık oturumlarda ortaya koydukları düşünce gücü CKMP'yi çağdaş Türk Milliyetçiliğinin siyasi merkezi haline getirme yoluna soktu.

1965 yılında yapılan kurultay'da Alpaslan Türkeş'in Parti genel başkanı seçilmesi ile konu billurlaştı. Milliyetçi düşünceye özel ilgi duymayanlar ayrıldı. Yeniler ve eskilerden kalanlarla Parti artık milliyetçilerin partisiydi... 1969 Adana kurultayında da adı MHP ve amblemi "üç ay" oldu.

MHP Gençlik kollarında etkinliklerimiz sürerken Parti ile doğrudan ilişkisi olmayan bir kuruluşa da gerek olduğu ortaya çıktı. Sosyalist gençlerin fakültelerde kurdukları **Fikir Klüpleri** ve **Federasyon** lan vardı. **Milliyetçi** Türk Gençlik **Teşkilatı'nın** Cebeci'deki merkezinde yaptığımız bir toplantıda **Ülkü Ocakları'nı** kurmağa karar verdik. Ülkü sözü Atsız'ın **Türk Ülküsü** adlı kitabından ve dokuz ışığın ilkelerinden birisi olan **Ülkücülük** den yakınlık duyduğumuz bir sözdü Ocak, ise alışık olduğumuz **Türk Ocağı'ndan** alınmaydı... İlk **Ülkü Ocağı** Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde kuruldu. Başkanı MTTB 2. Başkanlığı da yapmış olan Attila Özer di. Dil Tarihteki Ülkü Ocağı'nı İlyas Aslantürk, Ziraat Fakültesi'ndekini Rasim Demirci oluşturdu.

Ülkü ocaklarının ilk toplantısı İç cebeci'de "Seyhan Düğün Salonu"nda yapıldı. Ben bir açış konuşması yaptım ve dünya görüşümüzün adını ilân ettim. "Milliyetçi Toplumculuk" MHP genel sekreter yardımcısı ve gençlikle ilgili görevli olan Muzaffer Özdağ kapsamlı, coşturucu ve bilgilendirici bir konuşma yaptı. Heyecan doruktaydı. Olağanüstü günlerin heyecanı vardı...

Ülkü Ocaklarının tüzüğünü, Muzaffer Özdağ hazırlamış ve teksirle çoğaltmıştı. Yayınlanması için o günlerde **CKMP**'den ayrılmış ve karşı siyaset izleyen Gökhan Evliyaoğlu'na götürdüm. Medeniyet gazetesini çıkarıyordu. "Gençlerin derneğinin tüzüğünü yayımlarım"diyerek, parasız yayınladı... O günler öyle günlerdi ve böyle desteklere gerek duyuyorduk. Ülkü Ocakları çok gelişti. Milliyetçiliğin en büyük örgütü hâline geldi.

Ben 1966 yılında üniversiteyi bitirdim. Kaymakam olmak üzere staja başladım. 1966-1977 yılları arasında kaymakamlık görevinde bulundum. Ankara'ya her gidişimde ilk işim parti'yi ziyaret idi. Genel başkanı, büyüklerimizi ve dostlarımızı ziyaret ediyordum.

1977 seçimlerinde Keleş kaymakamı idim. Her görev yerimde yaptığım gibi çevremdeki ülkü ocaklarında konuşmalar yapıyordum. Bursa MHP il teşkilâtı aday olmamı istedi. "Kararı genel başkan verir, dedim. Merhum Türkeş beni Ankara'ya çağırdı. "Üç yerden aday olmanız isteniliyor, birisini seçin" dedi. "Gümüşhane memleketimdir, ancak çoktandır gidemedim. Orada Sıtkı Kadakal çalışıyor. Onun önüne geçmek istemem. Çankırı'da ise aday olmak hakkı Şevket Barutçu'nundur. Hem Çankırı'lıdır. Hem çok sevilir. Hem de uzun zamandır çalışıyor. Bursa da ise seçilmem mümkün değil, ancak Bursa önemli bir merkez seçim dolayısıyla partiyi güçlendiririz" dedim. "Hayır çalışacaksın ve kazanacaksın" dedi. 1977 seçimlerinde Bursa'da MHP aday oldum. Oylar 3500 idi. 13.500'e çıktı ama daha 10.000 oy gerekiyordu. Olmadı. Kaymakamlıktan ayrılmıştım. Ankara'da Toprak Reformu Teftiş Kurulu Başkanı olmuştum. Rahmetli Türkeş çağırdı. "Gençliğin çok büyüdüğünü ancak eğitimsiz olduğunu, iyi bir program ve örgütlenme ile bu konunun çözümlenmesini benden beklediğini söyledi". Kısa zamanda bir program hazırladım. Türkiye'yi bölgelere ayırdım ve otuz kişilik bir eğitimci dizini teklif ettim. Kabul edildi ve başladık.

Bu arada 2. MC hükümeti kurulmuştu. Gün Sazak'da Gümrük ve Tekel Bakanı olmuştu. Beni çağırdı ve "müsteşarlık" önerdi. Birlikte altı aya yakın çalıştık. Çok iyi bir yönetici olan, cesur ve dürüst bakanım ve ülkücü kadrolar sayesinde Cumhuriyet tarihimize altın harflerle yazılan bir dönem yaşandı. Gümrüklerde rüşvetin ve kaçakçılığın kökü kazandı.

1977 yılının sonunda 2. MC hükümeti yıkıldı ve Ecevit hükümeti iş başına geldi. Kısa bir süre sonra müsteşarlıktan ayrıldım ve kendimi tamamen parti çalışmalarına verdim. MHP genel merkezi'nde ve ülkücü kuruluşlarda eğitim çalışmaları yapıyordum. Eğitim'in temelinde Ahmet Yesevi çizgisi vardı. Ülkücülere Alperen tipi model olarak sunuluyordu. MHP'li gençleri parti çalışmalarına bilgili ve bilinçli olarak yönlendirmek için çalışıyorduk.

Türkiye'yi kaplamak isteyen Marksist Leninist ideolojiye karşı bir düşünce gücü oluşmuştu. Ülkemizi ve Milletimizi koruma ruh hali içinde uğraşıyorduk.

12 Eylül 1980 askeri müdahalesi bizi bu ortamda buldu. Sevinmiştik. Türkiye kurtuldu diyorduk. Türkiye kurtulmuştu ama biz tutuklandık. Otuz üç ay tutuklu kaldım. İlk 50 günü İstanbul'da Metrişte, Harbiye'de, Selimiye'de sonra Ankara Mamak'da ve Askeri Mevki Hastanesinde geçen zor aylardan sonra Dil **Okulu** denilen tutuk evine nakledildim. Orada MHP'liler, MSP'liler ve sol politikacılar vardı. Merhum Türkeş'le de, Sayın Ecevit ve Sayın Erbakan'la da aynı tutuk evindeydik.

Dil Okulu'ndaki MHP'liler içinde en uzun tutuklu kalanlar Merhum Türkeş, Necati Gültekin, Mehmet İrmak, Mehmet Doğan ve ben olduk. Sonunda MHP ve MHP'liler aklandılar ama hayatlarından uzun yıllar çalınmış oldu.

MHP ve Ülkücü kuruluşların Milliyetçilik bilincini yaygınlaştırarak Türkiye'ye büyük hizmet ettiklerine inancımı hiç yitirmedim.

Bugün de Türkiye ve Türk Dünyası için Ahmet Yesevi'den başlayıp Atatürk ile çağdaş yorumu olan Türklük bilincini ve bilimcilik akıl yolunu çıkar yol, olarak görüyorum. Bu yolda yürümeğe çalışıyorum

MAZİYE BİR BAKIŞ

Mehmet Doğan Bey bir hatıramı yaz deyince doğrusu zorlandım. Ne yazabilirim ki, neyi yazabilirdim. Daha doğrusu ne kadarını yazabilirdim... Yıllar öncesini hatırladım. 1978 yılıydı. Ankara, Sivas,Erzurum,Kars,Ağrı, Van,Bingöl,Elazığ, Malatya illerini kapsayan bir gezim vardı. Saat, yer, nokta nokta belirlenmişti. Aksamadan geziyorduk. Doğu Beyazıt'tan Taşlıçay'a geçtik. Taşlıçay'da bir kahvehanenin önünde sandalyeye çıkarak konuştum. Sonunda da "sorunuz var mı?" diye sordum. Yaşlı bir vatandaş "ne diyelim beyim, ilk defa bir devlet adamı gördük, bu bize yeter" dedi. Çok etkilendim, vatandaşımızın devlete saygısının büyüklüğüne karşı beklentisinin küçüklüğü şaşırtıcıydı. Ben 24 yaşında bir öğrenciydim. Demek ki vatandaşımız konuşmalarımızdan öyle çıkarmıştı. Veya biz devleti o kadar benimsemiştik ki, bizleri dinleyenler "devletim" diye bakıyorlardı. Ya da frekansları tutacak, devlet adamlarına hasret kalmışlardı.

Ağrı'ya geçtim ve bir otelde kaldık. Her kapı açışında saygı sunan bir adam var. Hiç hoşlanmadım, çok yılıştı. Ne istediğini sordum. "Beni gümrük kapısına görevlendirin" dedi. Bunun karşılığında bizim bütün masraflarımızı, yani ÜGD olarak tüm masraflarımızı üstlenebileceğini, söylüyordu. Bunu nasıl yapabileceğini sorduğum da "kapı doğunun kravatıdır, onu ele geçiren doğuya istediği kadar nefes aldırır" diyordu. Pervasızca her şeyi temin edebileceğini ısrarla ifade ediyordu. Hiddetlendim ve yanımdan kovdum. Sonra yola çıktık. Ağrı'nın Tutak ilçesinde mola verdik. Aynı kişi yine saygı sundu. Ve bizimle Ankara'ya kadar gelmek istediğini söyledi. Bu ısrarı ve pervasızlığı sabrımı taşırmıştı. Arabasının ön tekerine çizgi attım ve "burayı geçmeyeceksin" diyerek icabına uygun şekilde dövdürdüm. Ankara'ya döner dönmez rahmetli Gün Sazak ağabeyi ziyaret ettim. Gümrük bakanıydı. Olayı anlattım, "gümrük kapılarını kravat gibi görenlere fırsat vermemeliyiz. İmkân bulsalar ne ihanet yapacaklar" dedim. Gerçektende rahmetli Gün ağabeyin bakanlığı sırasında gümrük kapıları namus kapıları hâline getirilmişti. Belki de ölümünde bu kravatı ele geçirmek isteyenlerin payı vardı...

GÜN AĞABEYE

O gün batarken akşamın kızılığında
Gündüzde Gün aradık, Gün'le giden yollarda.
Herkes rahmet gibi ışık saçan Güne
Gerildi kızıl bir perde kızıl ellerce
Kapandı Ayrancı yokuşunda yollarımız
Gün battı 'günle birlikte karardı dünyamız.
Kar düştü Mayısın ,siirsel sessizliğine
Dudaklar kıpırtılı koştuk hastanelere
Teselli aradık nafile koridorlarda.
Gerçeği kabullenemedik sorduk bir daha
Yana düştü bahara açılan kollarımız
Ateşe düştü acıyla burkuldu yüreğimiz
Yükselen tekbirlerle sanki bir yürektik
Vakur ve sessiz hâlimizle senden örnektik
Omuzlarda bir bayrak gibiydin; temiz ve saf
Dizildi binlerce gönüldaş ın ardında saf saf
İmamın sorusuna ta yürekte haykırdık
Özellikleri malum,biz nasıl sayacaktık.
Duayla yıkadık, kefenledik o güzel bedeni
Müşvik ve dost bir sıcaklıkla toprak sardı seni
Çelebi halinle gönüllerde Gün ağabeydin
Gün gibi aydınlık, güneş gibi ışıklıydın
İnsanlık ideallerin o kadar büyüktü
Sevgi dolu yüreğine bir damla kin yüküdü
Canım Gün ağabeyim, arkandan biz ne mi yaptık?

Ağladık, yeminler ettik ve çabuk unuttuk
Çünkü seni anlamayacak kadar küçüktük
Anlayamamak!.. Seni kaybetmekten daha acı,
Muhsin YAZICIOĞLU

Tarih 19 Ağustos 1981. "MHP ve ülkücü kuruluşlar davası" mahkemesi başlayacak. Bu mahkeme için özel bir salon hazırlanmıştı. 434 sanık bu salona alınmıştı. Parti yönetici ve milletvekili olanlar "Dil okulundan getiriliyorlardı ve henüz içeri alınmamışlardı. Birbirimizle konuşmamız yasaktı. Yan yana oturanlar bile konuşamıyorlardı. Konuşan veya işaret edenlerin yaka numaraları yazılıyordu. Tabi akşam koşullara götürülürken ayrılacak ve gereken ceza verilecekti (Sınav çektirilir, 20-30 jop vurulur, direnirseniz hamama götürülür). Ben arkadaşlara:

"Genel başkan gelince hepimiz ayağa kalkalım. O yerine alınınca oturalım. Mahkeme heyeti girince tekrar kalkalım ve İstiklâl Marşı söyleyelim," dedim.

Bu isteğim öne, arkaya ve çapraza kulaktan kulağa iletildi. Tabi iyi anlaşılmadığı için, Sayın Türkeş içeri alınca ayağa kalkıldı ve hep bir yerden İstiklâl Marşı okunmaya başlandı. Artık herkes uydu. Mahkeme heyeti de yerini almak üzereyken ayakta dinlemek zorunda kaldı (Hâlbuki mahkeme heyeti yerini aldıktan sonra okunacaktı) İstiklâl Marşımız okunurken çok duygulu bir ortam oldu; çok sanık ve ailenin ağladığını hatırlıyorum. (Bu olaydan sonra Sayın Türkeş herkesten önce salona alınmaya başladı ve mahkemeden tahliye olana kadar böyle devam etti. Bizler ayağa kalkarak saygı göstermeydim diye.)

Akşam koşullarımıza dönünce bize birer savunma kâğıdı dağıtıldı. 3 soru vardı:

1. İstiklâl Marşı'nı niçin söylediniz?
2. Bu eyleme sizi kim teşvik etti?
3. Bu suçu işlemenizdeki maksat nedir?

Bizi seven askerler var. Onlar koğuş mazgalından beni çağırarak "arkadaşlar nasıl cevap yazsınlar" diye soruyorlar. Ben de "onlar nasıl cevap yazacağını bilir, benim bir şey demem gerekmez" diyorum.

Sabah, herkesin aynı cevapları verdiğini görüyoruz:

1. Milli marşımız olduğu için söyledim.
2. Milli şuurum emretti.

3. Bunun suç olduğunu bilmiyordum. Bu suçsa, yüz kere bu suçu işlemeye hazırım...

Hergün saat 16.00' da "rap rap" yaptırılırdı. Yani yerinde uygun adım sayarak marşlar söylenir, yarım saatlik bu eğitimin ardından İstiklâl Marşı söylenerek dağılırdı. Bu marşlar çok bağırarak söylenmek zorundaydı. Sesiniz yavaş çıkarsa ve söylemezseniz müeyyidesi vardı. Sol örgüt mensupları İstiklâl Marşını söyleme zlerdi; protesto ediyorlardı. Birlikte kaldığımız için, yan yana diziliyoruz. Başınız dik, gözler tavanda beklerken, karnınıza., boğazınıza jopla dürterek "İstiklâl Marşı söyleyecek misin lan?!..." diye sorulurdu. "Söyleyeceğim komutanım!.." diye bağırman gerekiyor. Komutanınız olan askerin keyfine bağlı; sesinizi yeterli bulmazsa avucumuza keyfince jop vurur... On, onbeş... artık ne takdir ederse.

Ya bizim psikolojimiz, "söyleyeceğim komutanım" diye bağır-sanız korku gibi anlaşılacak, "söylemiyorum" desanız, İstiklâl Marşı'na karşı olacaksınız ve örgütle eylem birliğine düşeceksiniz. Hem de İstiklâl Marşı'na karşı... Bu ikilemin izahı çok zor. İstiklâl Marşı bir terbiye aracı olarak jop gibi kullanılıyordu. Orada bulunma sebebi İstiklâl Marşı'nın ruhuna bağlılık olan insanlar, İstiklâl Marşıyla terbiye olunmaya çalışılıyordu! .. Bazı arkadaşlar tecrit hücrelerinde kalıyorlardı ve 5 yıl sonra koşullara nakledildik. Saat 16.00'da İstiklâl Marşı okunurken 2 kişi mazgaldan okuyor geri kalanlar sırt üstü kitap okuyor ve hiç aldırış etmiyordu. Hayret ettim. Hatta üzüldüm.

5.5 yıl önce mahkemede İstiklal Marşı söylenirken ağlayanlar, cezaevinde bulunma sebepleri İstiklal Marşının ruhuna bağlılık olanlar, şimdi bu kadar duyarsız hale mi getirilmişti!..

Sistem bu milli heyecanı bastırma ve törpülemeye başarılı mı olmuştu. O duygu seli, coşkusu nasıl pörsütülmüştü. Bravo darbeciler mi diyelim?

Kötü muamele, zulüm, işkence insanlık dışı bir boyut kazanmıştı. Sol örgütler "gelin eylem birliği yapalım önce idareye karşı mücadele edelim, aramızdaki mücadeleyi sonra yapalım" diyorlardı.

Avrupa insan hakları komiteleri geliyorlardı. Sol örgüt üyeleri "işkence var" diyor, bizimkiler "Türk devleti işkence yapmaz, bunlar münferit" diyorlardı. Halbuki C5'te sistemli işkence görmüştük, cezaevinde Güney Amerika usulü yöntemlerle sistemli işkence yapılıyordu. Peki bu gerçeği neden yabancı heyetlere

söylemiyorduk. Evet, kendi devletimizi yabancılara şikayeti içimize sindiremiyorduk; bir milliyetçi kendi devletini yabancıya şikayet edemezdi. Problemi kendi içinde çözmeliydi. Türkiye evrensel insan haklarının olduğu bir hukuk devleti olmalıydı ve bunu kendimiz elde etmeliydik.

Fakat olmuyordu. Zemin 4 diye bir koğuş vardı. K.Evren Erzurum'da "Avrupa bizi denetleyemez" diye nutuk atıyor, ama aynı gün Mamak'ta teftiş vardı. Koğuş kapıları kapalıydı. Koridordan heyet geçerken bizim çocuklardan birine "zemin 4'ü söyle" diyorlar. Almanca olarak mazgaldan sesleniyor. Koğuşu açturdular ve arkadaşımı alıp gittiler. Heyet zemin 4' e varınca bir Alman şöyle koklamış ve " burada tutuklu kalamaz, insan yaşayamaz" demiş. 45 dakikada koğuş boşaltıldı.

Acı bir gerçek ortaya çıkmıştı. Yönetim kendi insanların taleplerini hiç ama hiç dikkate almamıştı. İnsan hakları, hukuk... vs. hiç önemli değildi. Ne yazık ki çözüm yabancılara şikayetten geçiyordu.

Sonra açlık grevlerimiz oldu. Çocukların vazgeçirilmesi için benimle 8 saat müzakere etmek zorunda kaldılar. Cezaevinden çıktım. Abdi İpekçi parkında tutuklu ailelerine ölüm orucu tutturduk. Sebep: Cezaevindeki şartlar insanileştirilsin...

Evet, Mamak'ta "karıştır barıştır" adıyla yapılan bir uygulama dolayısıyla sağ,sol aynı koğuşlarda kaldık. 5 yıldan fazla tecritte 2.5 m2 lik hücrede Dev Genç Genel Başkanı ve Dev-Yol merkez komite üyesiyle birlikte kaldım.

Okullara, mahallelere, şehirlere, hatta Türkiye'ye sığmamıştık ama, 2.5 m2 lik hücrelere sığmıştık.

Yeni gençliğe tavsiyem: "Gelin cezaevlerini, 2.5 m2 lik hücreleri paylaşmak yerine, bu güzel yurdumuzu birbirimize cehennem etmek yerine, ecdat yadigarı Cennet Vatanımızda birlikte yaşamın yolunu bulalım. Farklı düşünce ve görüşlerimizi birbirimize dayatarak kavga sebebi yapmak yerine; farklılıklarımıza tahammül ederek, sorunlarımızı tartışarak demokrasi ikliminde birlikte ve mutlu yaşayalım. Kavga girdabında en verimli yıllan ve canları heba etmek yerine; fikirlerimizi, terimizi, umutlarımızı, bilgilerimizi birleştirerek ülkemizi kalkındıralım. Kinlerimizi değil sevgilerimizi paylaşalım..." **ÖNDER**

Bu yazının yazarını tanıyanlar, siyasî hayatımızın son on yedi yılını hatırlayarak, "Ölülerinizi hayırla yad ediniz" hükmünce, yazının yazıldığını düşünebilirler. Yanlıştır.

Elbette ki ölümlerimizi hayırla yad edeceğiz; ancak, başkaları için yaptıkları kadar olmasa da, kendilerini de sorgulamaya çaba harcayanlar, gerçekçi olmayı yüreklerine sindirebilirler; gerçeği söylemekten uzak duramazlar. .

Rahmetli Türkeş Bey hakkında zamanla çok şey yazılacaktır; ne kadarının övgü yahut yergi, ne kadarının ciddi ve ölçülü olacağını şimdiden kestiremiyorum. Biz onun, önderlik niteliğini ortaya koyan bir iki hatıramızı naklederek, kendisini rahmetle anacağız.

Türk siyasî hayatında güzel söz söylemek, nutuk çekmek hala çok önemli bir faktördür. Bugün, bunu ,yanlış bulmuyorsam da, mübalağalı ve yanıltıcı olduğunu düşünüyorum. Hele 1965'li yıllarda, hitabetin, liderliğin baş niteliği olduğunu düşünürdük. Ayrıca, lider çok şeyi, mümkünse her şeyi bilmelidir; sohbeti tatlı, çehresi beşuş ve yumuşak olmalıdır... Bu nitelikler, bugün de, bir liderin kitleler önündeki başarısı için, ilgili profesyonellerce zaruri görülmektedir. Buna bir diyeceğim yok.

Fakat, ben bu nitelikleri yazarken,tanıyanlar, rahmetli Dündar Taşer Ağabeyi anlatır gibi olduğumu anlayabilirler. İşte, gazetecilik yaptığım 1966 yılının bir gününde, gazetemizin Ankara bürosun da rahmetli Dündar Ağabey'i ile sohbet ederken, böyle düşünüyorduk. Kendisine sorduk, sen, bütün bu nitelikler bakımından Türkeş Bey'den daha üstünsün, niçin sen lider değilsin de, onun arkasındasın?

Dündar Bey için cevapsız soru yoktu. Gülümsedi ve, bütün bu söyledikleriniz doğru da olabilirdi. Ancak, lider insan, herkesin düştüğü yerde, kalkıp yeniden yürüeyebilen insandır, Türkeş de budur, dedi.

Söylediğim gibi, Dündar Bey için cevap verilemeyecek soru yoktu. Bu cevabımı da, Fuzuli'nin "Gördüm ki cevaptan gayri nesne vermezler" cin sinden verilmiş güzel bir cevap diye algıladık ve tabi üsteleymedik.

Aradan ne kadar zaman geçmişti, bilemiyorum. Büyük Millet Meclisi'nde, Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi'nin grup odasında idim. Parti başkanı olan Türkeş Bey masasında oturuyordu. Rahmetli Galip Erdem Ağabey'i bir koltuğa oturmuştu, ben de yanında idim. Muzaffer Özdağ, Numan Esin, İsmail Hakkı Yılanoğlu ve galiba şimdi hatırlayamadığım bir iki kişi daha vardı. Hepsisi milletvekili idi; millî bakiye sisteminin imkânı ile CKMP'den Meclise girmişlerdi.

O zaman Adalet Partisi'nde, olan, milliyetçiliğin büyük isimlerinden Prof. Osman Turan'ı partiye geçirmek istiyorlardı; son derece heyecanla onu beklediklerini görüyordum. Belli ki, büyük hamleler yapmanın hayalinin

kuruyorlardı. Darbe ile iktidara gelip, şimdi demokrasiye soyunmuş olan bu milliyetçi insanlar, şimdi demokratik yöntemlerle de büyük atılımların hesabını yapıyorlardı.

Osman Hocayı getirmekle, Osman Yüksel Serdengeçti görevlendirilmişti. Kapıdan içeri girdiler. Herkes saygı ve heyecanla ayağa fırladı. Benim genç yüreğimi de tahmin edebilirsiniz. Yalnız Galip Ağabeyi, çok sakin, hatta biraz yavaş, birbirine doladığı bacaklarını çözmüş ve saygı ile ayağa kalkmıştı. Galip Ağabeyi, o üslubu ile o salona uymuyor gibi idi.

Konuşmalar başladı. Tam yeridir: Ben ölüp ölüp, dinliyordum; Galip Ağabey'i sigarasını içiyordu. Konuşmalar gittikçe uzuyor ve insanoğlunun bildiği hemen her alana girip çıkıyordu. Fakat Osman Hoca, evet, demiyordu. Öyle anlar oluyordu ki, Türkeş Bey ayağa kalkıyor, giriş beyannamesini Osman Hoca'nın önüne koyuyor, imza için kalemini veriyor ve biz tamam diyorduk; ama, Hoca evet demiyordu.

Ben nokta olmuş gibi idim; Galip Ağabey de, herhalde empresyonist bir resme dönmüştü. Herkes yorgun değil bitkin bir halde idi; odayı karanlık ve soğuk bir hava gittikçe kaplamıştı. Konuşmalar azalmış, sesler yavaşlamıştı. Osman Hoca evet demedi ve bilemiyorum kaç saat sonra, O. Yüksel Serdengeçti ile birlikte odadan çıktılar

Hayaller yıkılmış, bina çökmüştü. Hangi sıra ile konuştuklarını

hatırlamıyorum; odadakiler birer birer söz alarak, bu işin yürümeyeceğine, kendisinden milliyetçilik öğrendikleri bir insanı bile ikna edemedikten sonra, artık yapılacak bir şeyin kalmadığına dair fazla uzun olmayan etkili konuşmalar yaptılar. Salona ağır, karanlık bir sükût çöktü. Benim dünyam yıkılmıştı. Türkeş'in ayağa kalktığını gördüm; elini sertçe masaya vurdu, "Devam edeceğiz arkadaşlar, zafer bizim olacaktır" dedi ve paltosunu giyip gitti. Galip Ağabeyi'nin, koltuğa şöyle bir yayıldığını gördüm. Üstümden bir depremin bütün enkazı kalkmıştı. Ayağa kalktım; Galip Ağabey'le birlikte hiç bir şey konuşmadan ve iki mutlu insan olarak o odadan çıktık, gittik.

Ben, bu olayı yaşadktan sonra; Dünder Ağabeyi'nin söylediklerinin anlamını kavrayabilmiş miydim, bilemiyorum. Ama, ikinci bir olay var ki, aptala lafın tamamını anlatır nitelikte idi ve ben anlamıştım.

1977 seçimlerinin hazırlıklarını rahmetli Gün Sazak Bey'le birlikte yürütüyorduk. Ben daha önce de bir seçim çalışması geçirdiğim için biraz daha tecrübeli idim; ama, Gün Bey'in yaptıklarını yeniden gözden geçirmeyi de saygısızlık gibi gördüğümünden, fazla dikkat etmiyordum.

O gün, akşam saat on yediye kadar, gerekli bütün listelerin hazırlanarak Yüksek Seçim Kurulu'na teslim edilmesi gerekiyordu. Biz de, evrakları tamamlayıp, öğlenden sonra kurula teslim etmiş, Partideki odamızda sohbet ediyorduk. Telefon çaldı, Yüksek Seçim Kurulu'ndan Sabahat hanımın görüşmek istediğini söylediler. Sabahat hanım kurulda sekreterdi. "Nevzat Bey, ne yaptınız? dedi." "Hayrola?" dedim. "Senato seçimine ait listeyi noksan yazmışsınız; saat on yediye kadar yazıp yetiştiremezseniz, seçimlere girmeniz tehlikeye girer" dedi.

Koca bir daktiloyu kapıp masaya geçtim, kağıt getirin, dosyaları getirin, listeleri getirin, getirin, getirin... Ne olduğunu kimse anlayamamıştı; benim de anlatmaya vaktim yoktu; paldır küldür daktilonun tuşlarına vuruyordum. Saat on altı otuz idi, bu vakit içinde listeleri yetiştiremezsek, sadece senato seçimleri değil, milletvekilleri seçimine de giremeyecektik. Onca emek ve meşakkatle gelinen bir noktada, on beş dakikalık bir gecikme ve ihmalizden ötürü MHP seçimlere giremeyecekti. Arabada, Gün Bey "Seçimlere giremezsek, ben artık bu memlekette yaşayamam" dedi. "Nereye gideceksen beni de götür dedim. Başka bir şey konuşmadık. Parti ayağa kalkmıştı; bir felaketin dolaştığını herkes anlamış ama ne olduğunu kestirememişlerdi. Genel Başkan durumdan haberdar edilmiş, o da hemen partiye gelmişti; ama, ne olduğu konusunda kimse bir şey söyleyemiyordu.

Gün Bey önde, ben arkasında odasına girdiğimizde, ellerini masaya dayamış, ayakta, öne doğru uzanmış bir halde ve sanki bütün vücudu ile soruyordu: Ne oldu?

Gün Bey, bütün gücünü toplayarak, bitkin bir sesle, "Efendim, galiba seçimlere giremeyeceğiz." Dedi. Başka bir açıklama yapmadı; Türkeş Bey de sormadı; ancak, yüzünden bir siyah bulutun geçtiğini gördüm. Sadece bir andı. Yumruğunu masaya vurdu; "Canınız sağ olsun, seçimlere bağımsız girer kazanırız" dedi.

O an, benim duygularım kilitlendi; Dünder Ağabeyi'yi hatırladığımı biliyorum. Gün Bey'le koltuğa çöktük, "anlatın bakalım., ne oldu? Dedi.

O zamana kadar olanlar da, ondan sonra olacaklar da artık benim için önemli değildi. Olanlar olmuştu ve ben iman yenilemiş bir mümin gibi, diri, taptaze idim.

Yüksek Seçim Kurulu, bu kadarcık bir gecikmenin, bir siyasî partinin seçimlere girmesini engellemesinin, kanunun ruhuna uygun olamayacağı kararını vererek, önümüzü açmıştı.

Nevzat Köseoğlu

EMİR İSTİYENE EMİR VERİLİR

1945 yılı tarihin gördüğü en yıkıcı savaşlardan biri olan II. Dünya savaşının sonunu gösterir. Bu savaş tam bir dünya savaşı olmuş ve savaşın etkisini hissetmeyen hiçbir ülke kalmamıştı. Ancak, altı yıllık bu ıstırap dönemi dahi dünyanın ve insanlığın barışa kavuşmasını sağlayamamıştı. Dünya artık yeni bir uluslar arası politika yapısına sahipti Sovyet Rusya'nın büyük güç olması, ilk defa uluslar arası ilişkilere doktrin ve ideoloji unsurlarının girmesini de beraberinde getirmişti. Doğu Avrupa'yı işgal eden Sovyetler 1948 baharında Çekoslovakya'yı bir darbe ile yönetimi ele geçirince artık uzun yıllar sürecek olan "Soğuk Savaş" da başlamış oluyordu.

Türkiye'de ise 1946 yılında çok partili parlamenter sisteme geçilmiş ve batı ittifakından yana olan tercih batının kurduğu uluslar arası örgütlere katılımlarla pekiştirilmiştir. 1950 yılı ise Ankara'daki CHP hükümetleri döneminin sonu ve 10 yıllık DP Hükümetlerinin başlangıç yılı oluyordu.

1960 yılına gelindiğinde Türk demokrasi tarihi bir ihtilal yaşıyordu. Türkeş bey ve 13 arkadaşı ordunun iktidarı kendilerine devredeceğini uman CHP'ye iktidarın teslimine karşı tavır alınca bir oyunu bozmuş oluyorlar ama İsmet İnönü ve CHP'nin düşmanlığını kazanmış oluyorlardı. AP'liler ise Türkeş bey ve arkadaşlarına 1960 ihtilaline karıştıkları için kırgındı. Her iki partinin oy potansiyelinin %90'lara vardığı düşünülünce, siyasete nereden başlanacak? Sorusu ortaya çıkıyordu. Türkeş bey'in çok isabetli bir kararıyla "gençlikten" başlandı.

Sovyet emperyalizmi, devletin yeniden teşkilatlandırılması, dış Türkler konusu, tarım kentleri, millet sektörü, çağlar üzerinden atlayarak batıyı geçme, insana yatırım yapma gibi gençliğe orijinal gelen fikirlerle hızla taban oluşturuldu. Ülkü Ocakları da o dönemde kuruldu. Ocak kısa zamandan gençliğin saygısını kazandı. İşte bu sebeple de Türkiye'deki komünist hareket silahlı propaganda stratejisine başladı. Ancak bu gerçeği göremeyenler bu dönemdeki olayların adının, sağ sol kavgası koymuştu. İşçi hareketlerinde buna benzer taktik uygulanıyordu. O dönemin sol sendikacılığının özü " Çok ücret iste, az ücret al" stratejisiydi.

Çünkü çok isteyip çok alınrsa işçileri kıskırtamayacak ve peşlerine takamayacaklardı.

Milliyetçi, ülkücü kesimde ise gerçekten ciddi bir çalışma ve ülkeye hizmet etme coşkusu, heyecanı vardı. O zamanki ülkücü gençlik teşkilatlarında, 18-20 yaşlarında bulunan gençler arasında yapılan sohbet toplantıları ve seminer çalışmalarında şimdi büyük büyük siyasetçilerin sempozyum ve panellerde de ele aldığı konular derinlemesine tartışılıyordu.

Biz 1967 yılında Veteriner Fakültesi Ülkü Ocağını kurduk. Ertesi sene ise merkez yönetim kurul üyeliği ve basın sözcülüğü görevini üstlenmiştim. Daha ertesi sene de ülkü Ocakları Başkanlığı görevine geldim Ve 12 Mart'a kadar bu göreve devam ettim. Rahmetli Türkeş bey ilim adamlarını ve milliyetçi düşüncü-leri ihmal etmez onları ziyaret eder gönüllerini alırdı. Bu cümleden olmak üzere General Ord. Profesör Doktor Süreyya Tahsin Aygün hoca, hocaların hocasıydı. Çok ciddi bir ilim adamıydı. Devrin önemli hastalıklarından olan çocuk felci üzerine çalışıyordu. Hoca, Türkeş beyi, Türkeş bey de hoca'yı çok severdi. Türkeş beyle beraber hocayı bir ziyaretimiz esnasında yaşlıca bir beyefendi bana dönüp, bir emriniz var mı? Diye sordu. Ben de yaşlı başlı birinin böyle bir soruyu üstelikte Türkeş bey ve hocamızın yanında sormasından çok mahcup olmuşum. Ziyaretten dönüştü, rahmetli Türkeş bey benim mahcubiyetimin farkın varmış olacak ki, bana dönüp " oğlum emir isteyene emir verilir" dedi. O dönemde de askerler üzerinde her zaman olduğu gibi spekülasyonlar vardı. O konuya atıfta bulunarak ve bir hatırasını anlatarak, " kurmaylıkta birinci prensip emir isteyene emir vermektir. Bunun için üst ast ilişkisi bile önemli değildir" diyerek konuyu bağladı.

Kayseri eski millet vekili sayın Mehmet Doğan'ın hazırlayacağı bir eser için benden rica ettiği o dönemle ilgili bir anekdotu sizlere aktarıırken halen geçerli olduğunu düşündüğüm için yukarıdaki olayı ilk önce anlattım. Ancak en az onun kadar önemli bir başka hatıram ise; merhum Orsan Öymen'in yönettiği, gençlerin talepleri nelerdir ve gençler arasındaki çatışma nasıl sona erdirilir? Adli televizyonda bir açık oturum düzenlenmiş ve bunun ertesinde rahmetli Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay bizi köşke davet etmişti.

Bizi dinledikten sonra bu tür açık oturumların tekrarını istediye de, o zamanki sol gençlik ve TRT'deki sol kadrolar bir daha böyle bir program düzenlenmesinden kaçındılar. Fakat merhum Sunay bize sempati duymaya başladı hatta CHP Genel Başkanı ve ana muhalefet lideri İsmet İnönü ülkücülerini de anarşinin içinde gösterip şikâyet edince rahmetli Sunay ülkücüler vatansever gençlerdir" diyerek bizi savunmuştu. İnönü'nün şikâyetlerinden bir hafta sonra bir sağ parti Genel Başkanı da, sol ağızla, aynı şikâyeti dile getirince merhum Cumhurbaşkanı, " İsmet paşayla görüşüp öyle mi geldiniz? Diyerek onu da ikaz etmişti.

12 Mart sonrasında ise gençliğin yeniden teşkilâtlandırılması çalışmalarında gençlik ve diğer ülkücü yan kuruluşların çalışmaları Parti Gençlik teşkilatı çalışmaları ile ilgili genel başkan müşavirliği görevini üstlendim. 1974-77 yılları arası gençlik kolları genel başkanlığı ve Genel İdare Kurul Üyeliği görevlerini yürüttüm.

1977'den 12 Eylül tarihine kadar gençlik ve yan kuruluşlardan sorumlu Genel Başkan Müşavirliği görevlerinde bulundum.

O dönemlere ait normal şartlarda bir günde yaşanan olağanüstü olaylar bugünün normal şartlarda belki bir senede dahi yaşanamaz. Bu durum o kuşaktan her arkadaşımız için geçerlidir. Yukarıda anlattığım olaylar günümüzle ilgili olduğunu düşündüğüm ilk bir iki hatıradır.

Arzum ve temennim, Türkiye'nin bir daha öyle günler yaşamamasıdır.

TURKEŞ'İ

SAYGIYLA ANARKEN

1955 yılı sonbaharının ilk günleriydi. Okullar yeni açılmış. Öğrenciler yeni ders yılının başlarında bütün bir dönem birlikte olacakları öğretmenlerini tanımaya alışıyorlardı. Milli Savunma dersi öğretmenleri genellikle ilgi uyandırmazlar. "Zira onların dersleri sınıf geçmede ve üniversiteye girişte fazla etkili değildir. Subay öğretmenlerin meslekî disiplin ve düzen içinde verdikleri dersler, müstahak oldukları ilgiyi sağlayamadığından çoğu kere dinleyenlerin kabiliyetleri ölçüsünde yararlandıkları birer genel konferans görünümünden ileri gidemezler.

Ankara Kurtuluş Lisesi'nin üst kat koridorunun en başındaki sınıfımıza giren yüzbaşı rütbesindeki öğretmenimizi bu ruh haliyle karşıladık. Lise birinci sınıftaki diğer arkadaşlarım gibi benim için de bu yüzbaşı, haftada bir gün dersini dinlemek, sorularına cevap vermek, karneme vereceği notu beklemekten başka anlam taşımayan sıradan bir öğretmen görünümündeydi. Ancak yeni öğretmenimiz daha sonraları sık sık duyacağım tok, otoriter ve yalın bir sesle ismini açıkladığı zaman zihnimde şimşekler çakıverdi. Çünkü karşımda adını çoktandır bildiğim, hayatının bir bölümünden haberdar olduğum, ilk gençlik yıllarıma coşku ve heyecanımla hafızama nakşedilmiş bir ismin sahibini görüyordum. Kürsünün arkasındaki yüzbaşı "Benim adım Alparslan Türkeş" demişti.

Ortaokulda iken rahmetli eniştemin aldığı Orkun Dergisini, O'nun teşvikiyle okurdum. Nejdet Sancar'ın yazdığı "Orkun'dan Sesler" ve "1944-45 Irkçılık Turancılık Davası" gibi yazılarını ezberlercesine ilgiyle takip ederdim. 1944 yılında Türk Milliyetçilerine reva görülen muameleyi derin bir nefretle öğrenmişim. Bu dâvanın sanıklarının ezberlediğim isimlerini, muhayyilede "Bozkurt ların Ölümü" romanıyla, KürŞad ve arkadaşlarıyla irtibatlandırır, Çin Sarayı'nın önünde bağımsızlıkları için ölümüne dövüşen Gök Türklerle benzeştirirdim.

Kulaklarımda yankılanan Alparslan Türkeş adının bir benzeme olabileceği ihtimalinin korkusuyla çatallaşan kısık bir sesle yerimden atılı verdim. "Efendim siz 1944 Türkçülük davasında adı geçen Alparslan Türkeş misiniz?" O'nun "Evet" cevabıyla ben bir anda Kür Şad'ın 40 yiğidinden biriyle buluşmanın bahtiyarı olmuşum. Artık her dersi ipe çekiyordum. Millî Savunma Dersleri benim için tam bir tarih ve kültür şenliği idi. Öğretmenimizin Özenle, dikkatle, sabırla araladığı Türk Tarihinin sayfaları arasında bir ziyafet sarhoşluğuyla dolaşıyor, Türkeş adının ne anlam taşıdığına farkında olmayan arkadaşlarıma acıyordum.

Birkaç ay sonra öğretmenimiz Amerika'ya gideceği için artık derslere gelemeyeceğini söyledi. Bu benim için çok güzel bir rüyanın sonu demekti. Vedalaşırken bana okumam için birkaç kitap ismi verdi; tarih, kültür ve edebiyat konularında okumamı, milliyetçi neşriyatı takip etmemi tavsiye etti ve ayrıldık. Aradan birkaç yıl geçti. Türk Ocağı Gençlik Kolunu kurmuş, çalışıyorduk. 1959 yılının sıcak bir ağustos gününde Zafer Bayramı vesilesiyle, tarihî binanın büyük salonunda "Zaferler Günü" adıyla bir program hazırlamıştık. Program profesyonellere, taş çıkartacak bir titizlikle düzenlenmişti. Günün askerî veçhesini anlatmak üzere bir asker konuşmacıya ihtiyacımız vardı. Aklıma askerlik hocam Alparslan Türkeş geldi. Arkadaşlarımız da uygun buldular. Ancak nerede olduğunu bilmiyorduk. 44 Davasının son kahramanlarından Zeki Sofuoğlu Ankara Şubesi reisiydi. Zeki Bey Türkeş'in Ankara'da olduğunu ve görüşebileceğini söyledi. Böylece Ankaralılar o sırada Kurmay Yarbay olan Alparslan Türkeş'i Türk Ocağı'nın bir zafer şöleninde dinleme imkânı buldular.

Daha sonra kendisini başka faaliyetlerimiz vesilesiyle de davet ettik. Zira Türk Ocağı Gençlik kolu çok düzenli ve yoğun bir çalışma dönemine girmişti. İbrahim Metin, Mustafa Kafalı, Sadi Somuncuoğlu, rahmetli Halil Özyıldız, Şeref Yılmaz, Metin Erson gibi arkadaşlarımızın gayretleriyle hazırlanan programlar büyük ilgi topluyordu. Alparslan Türkeş Bey bize başka milliyetçi subay arkadaşlarının da bulunduğunu, çalışmalarımıza sürekli kendisinin gelmesi yerine onları da çağırmanızı tavsiye etti. Bizlere Mehmet Özgüneş ve Suphi Karaman gibi bilâhare kamuoyunun MBK üyeleri olarak tanıdığı isimlerle tanıştırdı. Bâzi günlerimizde bunları konuşmacı olarak davet ettik.

1960 yılının Nisan ve Mayıs ayları üniversitelerde başlayan gösterilerin sokaklara, meydanlara taşıdığı bir kargaşa dönemine dönüşmüştü. Özellikle Ankara'nın Kızılay Meydanı memurların dağılma saatlerinde hemen her gün bu gösterilerin sergilendiği bir mekân olmuştu. Olayların mihrakları belli olmasına rağmen etkili önlemler alınmıyor, doğru teşhisler konulamıyor, ülke gittikçe kesifleşen siyasî ve sosyal bunalıma sürükleniyordu.

Mayıs ayının ortalarında bir gün, Bulvar'da olaysız geçen nadir vakitlerden birinde dolaşırken Alparslan Türkeş'i gördük. Sivil giyinmişti, Albaylığa terfi ettiğini biliyorduk. Yanında rahmetli Prof. Dr. Hikmet Tanyu vardı, konuşarak yürüyorlardı. Yaklaşıp selâm verdik. Yaşanılan olaylarla ilgili zihinlerimizi kurcalayan suallerin en başta gelenini sorduk. "Albayım bu gelişmeler hakkında Ordu ne düşünüyor?" verdiği cevabı hiç unutmadım; "Ordu iki taraflı bir kılıçtır. Kimi keseceğini hiç kimse bilemez' ardından ilâve etti; "DP' de politika yapan milliyetçi arkadaşlarımız, milletvekillerimiz buldukları geminin süratle su almakta olduğunu neden görmüyorlar?"

Bu konuşmamızdan beş on gün sonra sabahın ilk ışıklarıyla birlikte radyolardan duyulan kaim ve tok bir ses Silâhlı Kuvvetlerin idareye el koyduğunu ilân ediyordu.

Devrilen DP. İktidarının alternatifi CHP, idi. Bu partinin şemsiyesi altında fırsat bekleyen solcuların ve bunların da ilerisinde komünistlerin etkili olabilecekları bir ortamın doğacağını düşünüyor, endişe ve üzüntüyle kıvranıyorduk. Tepkimizin, odak noktası ihtilâl beyannamesini her beş dakikada, bir muntazam aralıklarla tekrarlayan radyodaki seste toplanıyordu. Seste aşına bir ton vardı ama bildik bir isimle bütünleştirebilecek ruh haletinde değildik.

Yenimahalle'de evimizin ufak odasında öfkeyle, endişe ve üzüntüyle kıvrılırken İbrahim Metin'in tarihi ve emektar Hilman marka arabası kapımızın önünde durdu. Galip Ağabey yüzünde gülücükler açarak arabadan indi. Böyle bir zamanda Galip Ağabey'in neşesine bir anlam veremememin şaşkınlığıyla kapıyı açtım. Daha içeri girmeden sualini suratımıza patlatıverdi. "Radyodan konuşan sesi tanıdımız mı?"

Cevabımızı, bekletmeden ilâve etti. "Bu Alparslan Türkeş, Zeki Sofuoğlu'dan öğrendim, harekâtın en etkili yerinde bulunuyor O andan itibaren safımız belli olmuştu.

Basın her zaman olduğu gibi CHP nin ve solun kontrolü altındaydı. Kısa bir süre sonra açıklanan Milli Birlik Komitesi her ferdiyle bu çevrelerin hassas mercekleri altında tespit ve tahlile tâbi tutuldu. Kimlerin yandaş, kimlerin tekere çomak sokabileceklerini ölçüp, tarttılar. Bu tahlillerin sonunda Alparslan Türkeş adı en büyük hasım kabul edildi ve bunun gereği olan saldırılar başlatıldı.

Albay Türkeş adı ihtilâlın mağduru olan DP'li kitle nezdinde bir ümit ve makulü bulabilme ihtimali sayıldı. Ancak yönetimin istikametini tayin edecek stratejik makamlarda O'na gerekli desteği verecek suur ve yapıda insanların sayısı fazla değildi. Rahmetli Necdet Sançarın evinde Türkeş'in namı hesabına tanzim etmeye uğraştığı çalışmalara iştirak eden gençlerin adedi bile çok sınırlıydı. Buna rağmen kısa sürede Türk ve Dünya kamuoyunda ihtilâlın kudretli Albayı imajı oluşuyor, Alparslan Türkeş Türkiye Devleti'nin idaresinde söz sahibi bir yönetici olarak parlıyordu.

13 Kasım darbesi umuda katılan bir acı zehirdi. Kader Sokağındaki evinin çevresinde bir haber alabilmek için beklenirken bile, "Albay"ın bu fesat çemberini ne yapıp yapıp kıracağına yürekten inanıyorduk. Belki de bu psikolojinin etkisiyle bir kaç gün sonra O'nu Esenboğa'dan Hindistan'a uğurlarken, uçağının merdivenlerinden dönüp el sallayışını yakın bir zaferin işareti ve müjdesi olarak algıladık.

1963 yılının ilkbaharında Albayımızın yurda dönüşü Türk milliyetçileri için beklentilerin, umutların, özlemlerin kapılarını aralayan yeni bir doğuşun ifadesiydi. Karayoluyla gelecekti. Yenimahalle köprüsünün altında karşılanmasına karar verilmişti. Karşılıycıların sayısı bazısı sivil giyimli teğmenler olmak üzere yirmiye geçmiyordu. Aradan 34 yıl geçtikten sonra O'nu ebedi yolculuğunda uğurlayanları bir başka köprüden seyrettim. Katılanları saymak mümkün değildi. Yüz binlerce insan tarifi gayri kabil bir mefkûre ummam hâlinde, dalgalanıyor, insan yığınlarından gök kubbeye sevgi ve muhabbet pınarlarından çağıldayan dualar, niyazlar, antlar yükseliyordu. Yağmur ve kar sabahın ilk ışıklarıyla beraber gök katmanlarından ilâhi bir müjdenin işaretleri gibi kalabalığın üzerini sarmaş dolaş kaplıyor, bedenleri bir rahmet fısıltısıyla ak bir kuşak gibi kucaklıyor, adeta duaların cevabı oluyordu. Bir dostun ifadesiyle yüz binlerce insanın birbirlerinin ayaklarına bile basmadan, dikkatli, saygılı ve ölçülü bir şekilde, birlikte olabilmeleri, hiç kimseyi kırmadan, incitmeden ıstıraplarını yaşayabilmeleri inanç ve mefkûre iştirakinin, kalbî muhabbetin derecesini anlatan anlamı büyük bir tablodur.

Yüz binlerin çehrelerinde yaşadıkları mücadelelerin izlerini tek tek okumak kabildi. Türkeş ile 1944'lerin zulmünü yaşamış olan ve adetleri günden güne azalan en eski Türkçülerden, siyasî hareketi başlattığı ilk partili kadrolar, Milliyetçi Hareket'in fedakâr, vefakâr ve imanlı kadroları... 70' ler sonrasının her gün kan ve ateşle imtihan edilen, omuzlan taşıdıkları ülküdaş tabutlarından nasırlaşmış, bazı günler bir kaç şehidin cenazesine koşuşturduktan sonra parti toplantısına katılmış olan, yürekleri "bir ölür bin doğarız" inancıyla çarpan, isimsiz kahramanlar. Ve bu safların görünmez tamamlayıcıları, binlerce ülkücü şehit ervahı. Dursun Önkuza'nun, Süleyman Özmen'in, Necip Altınok'un, Yavuz Özkaya'nın, Yusuf İmamoğlu'nun Gün Sazak'ın nicelerin hep birlikte cemaatle kucaklaşmakta olduğunu duyar gibi oluyorum.

Yaşlan çok daha genç nesillerin yüzlerinde 1980 öncesinin kâbuslu ortamının, 12 Eylül'ün çile ve ıstıraplarının haritası Cenabı Hakk'a şükürler olsun ki yok. Onların sesleri daha gür, bozkurt işareti yaptıkları kolları daha dik ve güvenli yürüyorlar. Acaba, diye düşünüyorum, onlar milliyetçilerin örsle çekiç arasında imtihan verdikleri, siyasi rüşterini ispat ettikleri, ülkücü kimlik taşımamın bedelini canlarıyla, kanlarıyla ödedikleri, ateşle imtihan edildikleri dönemi biliyorlar mı, biliyorlarsa ilgileniyorlar mı, ilgileniyorlarsa Dündar Taşer'leri, Galip Erdemleri, Faruk Akkölâhları, Recep Haşatlı'ları hatırlıyorlar mı? Hatırlasalar, bilseler ve tanısalar diye diliyorum, çünkü biliyorum ki onların tamamı, ülkücü şehitler ordusu, tıpkı hayatta oldukları günlerdeki gibi mefkûre ordusunun arasında, tekbirlere iştirak ederek, niyazları paylaşarak yürüyorlar, gençlerin yanaklarında engin bir şefkat ve tahassüsle dolaşıyorlar. Davanın bayrağını emanet ettikleri bu delikanlıların her türlü belâdan, fitneden, nefsanîyetten, şeytaniyet'ten korunmaları için lisanı hâl ile Hakk'a yakarıyorlar.

Yaşayanlarıyla ve ervahıyla ve dava saflarının teşekkülü elbette kolay olmadı. Alparslan Türkeş'in, çoğu insanın ümitsizliğe kapılıp geri döndüğü, yol değiştirdiği şartlarda nasıl bir direnç ve azimle devam ettiğini en iyi birlikte yaşayanlar bilir. Türkiye'ye döndükten sonra ilk siyasi çıkış arayışları son derece elverişsiz maddi şartlarla başlamıştı. Kader Sokağındaki eve umumiyetle Pazar günü sabahları talimat almak üzere dönüşümlü gidilirdi. Giriş kapısının hemen karşısındaki ufak odada bir koltuğa ilişir, raporlar sunulur. Talimatları dinlenirdi. Bazen rahmetli eşi Muzaffer Hanım emsalsiz bir anne şefkatiyle kapıda görünür, Pazar gününün istirahat saatlerini işgal edenlere duyması gereken öfke yerine yüzünde kendisine çok yakışan melek tebessümüyle elleriyle hazırladığı çayı ikram ederdi.

Merdivenleri şevkimizin, heyecanımızın, ümidimizin çok daha arttığını hissetmenin coşkusu içersinde uçarak inerdik.

Cezmi Bayram, öğretmen Okulu'nun yüksek kısmına yeni başlamıştı. Babası sattığı fındıklar dan oğluna elbise almak üzere gerekli parayı göndermiş, Cezmi de iki takım elbise yaptırmıştı. Acar Okan bunu görünce iri gözlerini daha da açarak, boynunu ileri uzatıp sesinin bütün husumetiyle Cezmi'yi paylamaya başladı: "Liderimiz evinde yırtık koltuklarda otururken, davayı yürütebilmek için çocuklarının nafakasını harcarken sen ne hakla iki takım elbise birden yaptırırsın Bunun milliyetçi ahlâka, dava adamlığına uyar tarafı var mı?"

Parti günleri başladığında ihtiyaçlar çok daha artmıştı. Yüksel Caddesindeki binada soğuk Ankara kışının ikisini, kömür alınacak para olmadığından sobası çoğu defa yanmayan odasında omuzlarında paltosu, boynunda yün atkısıyla geçirdiğini bilenler bilir. Partinin dibe vurduğu, siyasi istikbalin kapalı görüldüğü bu günlerde yanına pek de gelen olmadığından çoğu kere müstahdem rahmetli Şahin Efendinin yaptığı çaylarla ısınmaya çalışırdı. Milliyetçilik o zamana kadar dernekler çevresinde cereyan eden yerel faaliyetler hâlinde süregelmiştir. Siyasete atılan milliyetçilerin yöneldikleri başka partiler vardı ve bağımsız siyasi hareket denemesi Türkeş'in teşebbüsüne kadar hiç yapılmamıştı. Bu hareketin bir buzdağını nefesiyle hohlayarak eritmek kadar güç ve çetin olduğunu anlamak için o'nun şartlarında, o denemeyi yapmak gerekir.

Mefkûre motoru ısındıkça siyasi çalışmalar güçlenmeye, hızlanmaya başladı, çevresi yavaş fakat güvenli şekilde çoğalıyordu. Aramızda konu- surken liderimizin çevresinde iyi yetişmiş, bilgili ve ehliyetli kadroların mevcudiyeti zaruretinde birleşiyorduk. Bunun sağlanmasını inancımızın bizlere yüklediği mükellefiyet olarak görüyorduk.

Alparslan Türkeş'in Türk Siyasi hayatından çekilmesi telâfisi fevkalâde zor boşluk doğurmuştur. Bunu Milliyetçi Hareket'in hasımları belki de daha fazla hissedeceklerdir. Müzakereye son derece açık, toleranslı, yapıcı ve muhataplarının şahsına hürmet ettikleri bir siyasî liderin bulunmayışı siyasî problemlerin çözümünde önemli engel teşkil edecekti.

Milliyetçi Siyasi hareketin önünde zor günler vardır. Türkeş' in karizmatik liderliği altında politika yaparken hatalar, eksikler dikkatleri çok fazla çekmeyebilirdi. "Zira onun itibarı ve otoritesi her dönemde emsalsiz bir himaye şemsiyesi oluşturmuştur. Türk Milliyetçiliği fikrinin yüzyıllık birikimi O'nun şahsında siyasî aksiyona dönüşmüştür. Bunun tahakkukunda kırk yıla yaklaşan politika hayatında oluşan karizmatik yapının yanı sıra büyük kültür birikiminin ve güçlü şahsiyetinin önemli etkisi olmuştur. Bu özellikleri O'nu camianın siyasi olduğu kadar fikri bakımdan da temsilinin zeminini hazırlamıştır. Milliyetçiler bağımsız siyasî hareketle iktidar olmalarının mümkün olduğunu görmüşler, bunun fiili tecrübesini yaşamışlardır. Milliyetçi siyasi hareketin gelişmesi çok daha değişik şartlarda ve zeminlerde devam edecektir. Yeni yöneticiler zihnî ve psikolojik bakımlardan bu şartlara ne kadar erken intibak edebilirlerse zarurî olan bütünlük o kadar erken sağlanabilir. Alparslan Türkeş siyasi mücadelesinin çeşitli dönemlerinde camiada birlik ve bütünlüğün sağlanabilmesi için "Gönül seferberliği" adını verdiği hamlelere başvurmuştur. Vefatından önce de bunların çok daha kapsamlısını yapmak üzere teşebbüse geçtiğini biliyoruz. Ömrü elverseydi pek muhtemeldir ki Türk Milliyetçilerinin özlemini çektikleri bütünleşme O'nun öncülüğüyle, teşvik ve tanzimiyle gerçekleşecekti. Şimdi bu görev siyasi hareketin yeni yönetimine düşmektedir Bunun sağlanabilmesi kendileri için rahmetli Türkeş'e karşı birinci mükellefiyetleri

sayılmalıdır. Başta hareketin yarınları demek olan milliyetçi gençlik olmak üzere bütün camianın sevgi, saygı ve güven duygularının hakim olduğu, dostluk ve muhabbet potasında bir araya gelmesi, Türkeş Bey'in bütün ömrünce emeli ve hülyası olan millî şuur ve iman beraberliğini sağlayacak, dileği olan gönül seferberliği amacına ulaşacaktır.

Nurettin GÜLTEKİN
Hava Üsüklü General
MHP Eski Genel Sekreteri
16. Dönem Ankara Milletvekili

TÜRKEŞ'LE ACI GÜNLER

4-Nisan-1997 Cuma akşamı.

Televizyonu seyrederken ekranda bir alt yazı geçti. Programa dalmış olacağım ki alt yazıya pek dikkat etmemiştim. Eşimin uyarası ile yazının ikinci geçişinde acı hakikatle yüz yüze kaldım.

İnanılmaz bir şey!.

Koca Başbuğ öldü diyorlardı!..

Nasıl olurdu?. Bu mümkün mü idi?..

Gözümde her şey karardı. Sanki zaman durmuş ve ben bir zaman tüneline idim. Geriye 1974 Kasımında Sayın Türkeş'in bazı arkadaşları ile evime teşrif ederek Partisine katılmamı teklif ettiği o günlere dönmüştüm. Askerlikten henüz yeni ayrılmıştım. Politikaya girmeyi hiç düşünmüyordum. Gayet nazik bir tavırla o gece yapılacak. Gençlik Kolları gecesine davet edilmiştik. Aynı gece Gençlik Kolları başkanı Türkmen Onur gelerek Başbuğun spor salonunda bizi görmeyi arzu ettiklerini bildirdi.

Salona girdiğimizde sayın Türkeş eşime ve bana yanında yer verdi. Biraz sonra da salondaki M.H.P.'lilere ve Ülkücü Gençliğe eşim ve ben takdim edildik. Artık biz de M.H.P.'li olmuştuk. O tarihten itibaren sayın" Türkeş'in en yakınlarından biri olmuştum. Sekiz yıl devamlı onunla beraber oldum. Bütün gezilerine, Ülkü Ocaklarındaki seminerlerine katılıyor, onu yakından takip ediyor ve her hareketini ve sözlerini büyük bir dikkatle izliyordum. Güçlü lider ve usta siyasinin benim politik hayatımda ilk örnek ve hocam oluşu büyük şansımdır.

Daha sonraları parti genel sekreter yardımcısı, genel sekreter ve M.H.P milletvekili olarak hep yakınında oldum.

12-Eylül-1980 ihtilaline kadar Milliyetçi Hareket Partisi devamlı güçlendi. Fakat Türkiye büyük bir badire içerisinde idi. Halk kamplara bölünmüştü, partimize ve partililerimize saldırılar şiddetini artırarak devam ediyordu. Her gün partililerimizden ve ülkücü gençlerden birkaçının şehadet haberini alıyorduk. Bu durumda dahi sayın Türkeş, Parti teşkilatından ve ülkücü gençlerden itidalli ve sabırlı olmalarını istiyor, komünistlerin gençliği sokağa çekip bir iç harbi başlatma oyunlarına gelmemelerini istiyordu, bu süre içerisinde parti genel merkezi tam bir demokrasi havasında ve yoğun bir çalışma içerisinde idi.

Ben parti eski genel sekreteri olarak şunu samimiyetle söyleyebilirim ki, genel kanaatin aksine Türkeş, gerek idare kurulunda, gerekse Başkanlık Divanında hiç bir zaman kendi görüş ve kararlarının Genel Başkan olarak dikte ettirmemiştir. Görüşülecek konu topluca müzakere edilir, oylanır ve neticeye Türkeş'te dahil herkes uyardı. Türkeş'i yakından tanımayanlar için bu tutumunu anlamak zordur. Bir gün Mecliste grup toplantısı esnasında müzakereler uzayınca yeni milletvekillerinden bir arkadaşımız Genel başkanın görüşünü sorunca hepimiz gülmüştük. Çünkü o hiç bir zaman kendi görüş ve kararını önceden ihlas etmemiştir.

Partiye katıldığım günden 12 Eylül Askerî harekâtına kadar geçen sürede ben Türkeş'i:

Güçlü bir lider,

Demokrat bir yönetici,

Şuurlu bir Türk milliyetçisi,

Bilge ve inaçlı bir Müslüman,

Gençlere karşı müşfik fakat disiplinli bir öğretmen, Usta bir teşkilatçı ve politikacı olarak tanıdım. 14 Eylül 1980 Günü Türkeş'in gözaltına alınarak İzmir Uzun Ada' ya gönderildiğinin televizyondan bildirilmesi üzerine Uzun adaya telefon açarak kendisi ile konuşmak istedim ise de Ada Komutanlığı sayın Türkeş'in odasına henüz telefon bağlanmadığını söylediler. Aynı gece gelen bir ekip tarafından ben de gözaltına alınarak ANKARA Merkez Komutanlığındaki Dil Okuluna getirildim. Millî Güvenlik Konseyi'nin denge politikası neticesinde Milliyetçi Hareket Partisi yöneticileri olarak hepimiz gözaltına alındık. Türkeş Uzun Adadan Dil Okuluna getirildikten sonra odaların taksim ve tahsisinde Genel Başkanın arzusu üzerine aynı odayı paylaştık. Kader yeniden bizi bir araya getirmişti.

Başlangıçta dil okulunda gereksiz ve manasız bir yönetim uygulanıyordu. Dışarıdan yiyecek getirmek yasaktı. Odamızda elektrik prizi olmadığı gibi, traş makineleri hariç hiçbir elektrikli cihazın kullanılmasına da müsaade edilmiyordu. Bulduğum bir kontra plak parçasını odaya getirdim. Sabahlan iki karyola arasına iki sandalyeyi karşılıklı koyup üstüne kontrplağı yerleştirip onun üstüne de gazete sererek kahvaltımızı yapıyorduk. Kavanozdan ispirto ocağı yapmıştım. Kolonya şişesinde içeri soktuğumuz alkolle ocağı yakıp çayımızı demliyorduk. Benim SONY radyo güç de olsa BBC yi alabiliyordu. Türkeş bu kanaldan Türkiye haberlerini ve yorumlan dinleyerek kıymetlendirmeler yapardı. Sekiz ay sonra mahkemeler başladı. Mahkemelerin cereyan tarzı ve çekilen sıkıntılar mevzuumuz dışında olduğundan burada bahsetmeyeceğim.

Ben tutuklu kaldığım üç buçuk yıl içerisinde yaklaşık üç yıl dil okulunda ve altı ay da Ankara Mevki Hastanesinde hep Türkeş'le aynı odada kaldım. Bu süre içerisinde onun çektiği ıstıraba, gösterdiği sabra ailesine olan bağa yakından şahit oldum.

Mahkemede hakkımızda yapılan haksız ithamları ve gençlere uygulanan büyük işkenceleri dinlerken duyduğu ıstırap yüz hatlarının gerilmesinden okunuyor, duruşma sonunda adeta bitap düşüyordu. Sert görünümüne rağmen çok yufka yürekli idi. Askeri yönetimin milliyetçi ve ülkücüler üzerindeki bu baskılarını ve onlara reva görülen zalimce tutuma karşı hiç bir şey yapamamanın ıstırapı ile kahroluyor

O ailesine de çok düşküdü. Dil Okulunda iken ziyaret günlerinden bir gün önce hazırlıklara başladılar. Ufak şekerci külahlarına şeker, fıstık ve diğer çerezleri sayarak doldurur, çocukları ve torunları için hazır ederdi. Ziyaret saatlerinden çok önce takım elbisesini giyerek ziyarete gelenleri en uzak noktada görebileceği pencere önünde beklemeye başladılar.

Gerek dil okulunda ve gerekse Mevki Hastanesinde koridordaki yürüyüşleri hiç kaçırmazdı. Yaz kış başına Kars işi yün papağı giyerek uzandığı yerde okumayı severdi. Gazete, dergi, kitap bulduğu her şeyi okurdu. Kişileri adlan, işleri, çoluk çocuklan ve özellikleri ile hatırında tutardı.

Sağlığı ve iştahı yerinde idi. O bakımdan ölümüne inanmak benim için çok güç oldu. Kötü bir rüya görüyorum gibi geldi.

O, umulmadık bir zamanda aramızdan geride acı, tatlı hatıralar ve yürütülmesi gereken bir davayı miras olarak bırakıp ayrıldı. O mirasta binlerce şehidin, taş duvarlar arkasında, işkence hanelerde kan kusanların ve hepimizin emeği ve hakkı vardır. Ona sahip çıkmak, korumak zorundayız. Onun yerini doldurmak elbette mümkün değildir. Davamız ancak ehil ellerde yürütülebilir. Ancak O mücadelesini verdiği davaya inanan ve bayrağı dik tutabilecek binlerce genç yetiştirmiştir. En iyisini bulmak bizim borcumuzdu.

Koca Başbuğ sana Allah'tan gani gani rahmet diliyorum. Müsterih uyu. Emeklerin boşa gitmeyecektir.

Hatıran önünde tazimle eğilirim.

MİLLET BÜYÜĞÜ TÜRKES

4 Nisan 1997' den itibaren dünyadaki bütün nispetlerin den sıyrılmış, bütün unvan ve sıfatlarını geride bırakmış olan Türkeş Bey tarihteki büyüklerimizin safında yerini almıştır. Onu herhangi bir sıfatın dar çerçevesinde sınırlamayı, şahsiyetini inhisar altına almayı doğru bulmam. O, bütün Türk milletinin gözyaşları ve hayır duaları ile ebediyete uğurlanmıştır. Milyonlarca dua ve niyazla Allah'ın rahmetine emanet ve vatan toprağına tevdi edildikten sonra " Türk büyüğü Türkeş" olarak tarihin malı oldu sanıyorum. Cenaze törenindeki muhteşem manzaradan, dua ve gözyaşı selinden mülhem olarak gönlüm, onun bütün gönüllerde ve nesillerin hafızasında bir Türk büyüğü olarak kalmasını arzu ediyor. Bu tarz bir algılama ve değerlendirmenin Alparslan Türkeş gerçeğine daha uygun düşeceğini düşünüyorum. Cenazesinde devlet ve millet olarak herkes vardı. Onu bu sondan başlayarak değerlendirmek ve anlamak bence daha doğru olur.

1960' da Milli Birlik Komitesi üyesi olarak faaliyeti 5 ay 18 gündür. Sonra rakipleri tarafından tasfiye edilerek sürgüne gönderildi. Daha sonraki siyasi faaliyetinde de bu 5 ay 18 gün umumiyetle menfi bir faktör

olarak önüne çıkmış, adeta yolunu kesmiştir. Bu menfi faktörü aşabilmek için çok emek ve gayret etmiştir. Binaenaleyh 27 Mayıs onun bir başarısı değildir.

Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı sıfatıyla elde ettiği siyasi basanlar ise emsallerine nazaran çok mütevazı sonuçlardır.

Öyle ise onu büyük adam yapan nedir? O bir milliyetçi mefkure adamı ve milli mücadeleciydi. Eğer bir nesil önce doğmuş olsaydı onu muhakkak I. Dünya Harbi kahramanlarımız ve Millî Mücadele önderlerimiz arasında görecektik.

Atatürk'ün kıyamete kadar gelecek bütün Türk nesillerine vasiyeti ve buyruğu açıktır: "Ey Türk Gençliği! Birinci vazifen Türk istiklalini, Türk cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir. Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegane temeli budur." Cumhuriyet ilan edildiği zaman Alparslan Türkeş 6 yaşında idi. Büyük yıkımın içinde gözlerini dünyaya açtı ve büyük zaferin coşkusu, Cumhuriyetle birlikte Türk milletinin yeniden dirilişinin destan havası içinde büyüdü. Vatan kurtaran ve devleti yeniden Kuran ordunun bir subayı oldu. Hocaları Milli Mücadele gazileriydi. Varlığını Türk varlığına adanarak yaşamının ne demek olduğunu onlardan öğrendi. "Birinci Vazife" yi iliklerine kadar işlemiş bir şuur halinde benimsedi. Bu hava ve şartlar içinde yetişen bir genç, fitratı da müsaitse büyük idealist ve lider olur. O da öyle oldu. Türkiye Cumhuriyeti kuruluş yıllarından itibaren komünizmi ideolojik bir vasıta ve silah olarak kullanan Rusya'nın doğrudan tehdidi altında idi. Bu tehdidin muhtelif hamleleri, merhaleleri var. II. Dünya Harbi'nin bitiminde Boğazlardan ve Doğu Anadolu'dan çok açık ve kaba toprak talebi olarak da önümüze geldi. Bu sebeple bütün milliyetçiler gibi Alparslan Türkeş de şuurlu bir

Antikomünistti. Çünkü Türk istiklal ve cumhuriyetine kasteden en büyük ve en yakın tehdit o maske ile geliyordu. Bu hususta da Atatürk'ün çok açık ikazları ve talimatları vardı. Türkiye Cumhuriyeti'ni tehdit eden komünist Rusya esasen milyonlarca kardeşimizi, tıpkı Çarlık Rusya sı gibi esareti altında tutuyordu. Türkiye Cumhuriyeti tek müstakil Türk devleti, Türklüğün son hür kalesi idi.

1960'la 1980 arasında da Türkiye, Rusya'nın ve komünizmin muhtelif tertip ve teşebbüsleri ile karşı karşıya kaldı. Bu tertip ve teşebbüslerin bütünü bir örtülü istila teşebbüsü olarak değerlendirilebilir, ' isimlendirilebilir. Okuyan gençliğin, özellikle üniversite gençliğinin beynine girmek, vicdanlarını zapt etmek, müesseseleri ele geçirmek, Türkiye'yi içerden çökertmek istiyorlardı. Başarabilseler bu içten çökertme hareketini bir askeri ihtilal ile tamamlayarak işi bitireceklerdi.

İşte Türkeş bu oyunu bozan adamdır. 1965'le 1980 arasında Komünist Rusya'nın örtülü istila teşebbüsüne karşı verilen mücadelenin ön safında o vardır. Millî mücadelecisi Türkeş, milli mukavemetçi Türkeş, lider Türkeş bu dönemde parlamış ve yükselmiştir. MHP bu mücadelenin bir vasıtasından ibarettir. Öncü gençliği organize etti, tehdidi en can alıcı hedefinde göğüsledi. Milletlerarası Komünizmin çok tecrübeli ve etkili propaganda taarruzuna karşı Türk milliyetçiliği ve antikomünizm bayrağını yükseltti. Bu bayrak altında aydınlardan çok sağlam bir blok oluşturdu. Taarruz, tertip ve örgütlerin her türüne karşı tedbir aldı, teşkilat kurdu. Rus örtülü istila saldırıları, komünizmin hıyanet dalgaları, devlet ve millet bünyesinde tahribat noktalarına erişmeden ülkücülerin göğüslerinde söndürüldü. Her benzer durumda olduğu gibi gaflet, dalalet ve hıyanet iç içe, el ele idi; birbirini besliyordu. Tıpkı Millî Mücadele'de olduğu gibi şartlar ve imkanlar asla eşit değildi. Buna rağmen ülkücü aydınlar, ülkücü gençler asla yılmadılar, gerilemediler, yüz döndürmediler.

Maalesef bir noktadan sonra ülkücüler Komünizmin yalnız fikir ve propaganda saldırılarını değil, silahlı fiili saldırılarını da göğüslemek zorunda ve açmazında kaldılar. Neredeyse Millî Mücadele'deki kadar zayıf oldu, şehit verildi. Ve sonra 12 Eylül 1980'de Kenan Paşa geldi. Bu örtülü istila teşebbüsünün bütün iç yüzünün devletin dosyalarına dayanarak açıkladı. "Biz gelmeseydik komünistler gelecekti!" dedi. Bütün millet Türkeş'in liderliğinde ülkücülerin nasıl bir mücadele verdiklerini ve nasıl mukavemetlerinin adeta son noktasına geldiklerini dehşetle gördü, öğrendi. Meydan meydan, ekran ekran bunları anlatan Kenan Paşa, Türkeş'i ve ülkücülerini hapsetti. "Türk milletinin mukavemet damarlarını kesiyorsunuz!" ikazlarına aldırmadan, her türlü işkenceyi yaptırarak, ülkücülerini de komünistlerle aynı teraziye koyarak sıkı yönetim mahkemelerinde yargılattı... Mahkum etti astırdı...

Allah geçinden versin, Kenan Paşa da bir gün ebedi aleme göçtüğü zaman kendisine eski cumhurbaşkanı sıfatıyla hiç şüphesiz devlet töreni yapılacak ve devlet mezarlığına gömülecektir. Yaşayıp görececek olanlar mukayese etsinler, bu tören hiçbir zaman, bahara sarkmış en şiddetli bir kış gününde, lapa lapa kar altında Alparslan Türkeş'e yapılan merasim gibi olmayacaktır, olamayacaktır. Hasbelkader devlet büyüğü olunabilir ama milletin büyüğü olmak, o apayrı bir nasip ve çile işidir...

Alparslan Türkeş böyle büyük bir nasibin ve çilenin adamı idi. Vatan toprağı ile birlikte milletin sinesinde bir büyük adam olarak yerini almıştır. Allah rahmet eylesin

TÜRKEŞ'Lİ VE ERDEMLİ YILLAR

İlk tanışmamızı ben hatırlamıyorum. Galip Abi'nin kendi ifadesine göre 1957-1958 yıllarında Ankara'da Gençlik Parkındaki çay bahçelerinden birine giderken, Açık Hava Tiyatrosu'nda "18 Mart Çanakkale Şehitleri Günü"nü kutlama afişini görür. İlgisini çeker! Bir genç sahnede Mehmet Akif'in "Çanakkale Şehitlerine" şirini okumaktadır. Manzara şöyle: "Şu Boğaz Harbi Nedir? Var mı ki dünyada eşi..." (Şiir okuyanın eli sol iç cebini karıştırmaktadır.) "Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya..." (Mendil cebini karıştırmaktadır).. Şiirin sonuna kadar pantolon cepleri dahil bir taraftan ceplerini karıştıran bir taraftan şiir okumaya devam edeni görünce:

"Bu Artist midir nedir? Şiiri berbat etti" der. O benim işte!..

Ankara Ticaret Lisesi son sınıfında öğrenciyim. Ve dokuz okulun öğrencilerinden meydana gelen "Ankara Mesleki ve Teknik Öğretim Okulları Öğrenci Kültür Birliği'nin Genel Başkanlığı'nı yapmaktayım, Aklımızın erdiğince Kız Enstitülerinde, Erkek Sanat Enstitülerinde, milliyetçi bildiğim ağabeylerime konferanslar verdim. Çeşitli millî günler tertiplemekteyim. Bu da o faaliyetlerden biri."Çanakkale Şehitlerine" malum uzun bir şiir, tamamını okuyorum. Belki takılıym diye ceplerimde yazılı metni aramaktayım. Heyhat yanıma almamışım. Rahmetli ağabeyim yıllar sonra beni tanıma merasimini böyle anlattı.

Galip Erdem, herkes gibi benim de manevi ağabeyim. Yıllarca aileden biri oldu. Ağabeyim de olmadığı için, aynı zamanda maddi ağabeyim.. Ben böyle kabul ettim ...

GİZLİ CEMİYET KURUYORUM

1952 yılında Ticaret Lisesi'nin orta kısmına yazıldım. Hem aileden hem de hocamız Zeki Sofuoğlu ve Muhittin nözü'nden aldığımız telkinlerle milliyetçilik duygularımız hassas. Okul Edebiyat Kolu millî günler tertiplemekte, ben de şiir okuyarak katılmaktayım. Bu hassasiyet beni arayışlara zorluyor. Elime geçen milliyetçi muhtevalı bir derginin muhabiri olmak istiyorum. Müdür muavinimiz Zeki Sofuoğlu'na danışıyorum. Tavsiye etmiyor. Hocamızın 1944 olaylarının mağdurlarından olduğunu, hassasiyetinin bu tecrübeden kaynaklandığını çok sonraları öğreniyorum. Bu

sıralarda "Millî Ahlakı Koruma Derneği", adında gizli bir cemiyet kuruyorum. (Neden gizli ise) İlk üyelik teklif ettiklerimden birisi, sınıf arkadaşım Sadi Somuncuoğlu.. O'na bu konudan yakın arkadaşımız Halil Özyıldız'a bahsetmemesini tembihliyorum. (Rahmetli çok şakacı idi. Sonraları yıllarca omuz omuza çalıştık.) Ticaret Lisesi'nin tam karşısında görkemli bir bina var. Üzerinde Türk Ocağı yazılı. Bir de kütüphanesi var. Türk Ocağı bizim için, kütüphanesinde ders çalıştığımız bir mahal...

TÜRK OCAKLARINA İLK ADIM

Yıl 1958.. O tarihe kadar pasif durumda olan Türk Ocakları'nın Merkez Müdürlüğü'ne Saadetin Bilgiç getirilir. Ve Ocağı canlandırmak, gençlik kolları kurmak ister. Okul edebiyat Kolu faaliyetlerinden tanıştığımız ağabeyimiz şair Ayhan inal beni ocağa tavsiye eder. Bir süre sonra okulumuzdaki (Sadi Somuncuoğlu, Halil Özyıldız, Solmaz Ayarlan, Nuh Ceylan, Oğuz Çetinoğlu gibi ..) ve "Öğrenci Kültür Derneği'ndeki İbrahim Cemali (Rahmetli), Abdurrahman Çelik, Orhan Uysal. Turan Özşahin, Metin Erson...gibi) seçilmiş insanlarla Türk Ocağı'ndayız. Orada Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nden Mustafa Kafalı Ziraat Fakültesi'nden (Rahmetli) Latif Gökçek, Emin Özgümüş, ismet Ağan, Alparslan Pehlivan Türk, İlahiyat'tan Süleyman Hayri Bolay, Veterinerden Özer Altuğ Hukuk Fakültesi'nden Cengiz Gökçek ile tanıştık. (Nuri Gürgür ile tanışmamızı sağlayan Şerafettin Yılmaz'dır.) Arkadaşımız mahallede benim beyin yıkamamdan illallah dediği bir gün, "Nedir sizden çektiğim. Fakültede Nuri, mahallede sen" diye şikayette bulununca, tanıştığımızı istedim. Nuri ile, bir gece sabaha kadar Siyasal ile Hukuk Fakültesi arasındaki kaldırımları arşınlayarak "Türklükle İslâmiyetin etle turnak misali birlikte olması" gibi prensiplerde anlaştık.

Türk Ocağı'nda hem Türk Yurdu yayınlanmakta, hem de gençleri yetiştirmek için seminer faaliyetleri düzenlenmektedir. Gençlik Kolları'na yol gösteren ağabeylerimiz vardır. Galip Erdem, Nevzat Yalçıntaş, Omer Öztürkmen...

Bir taraftan devrin en kaliteli dergisi Türk Yurdu'nda fahri olarak çalışıyoruz. Böyle bir dergi de ağabeylerimizin yanında bizim de ismimizin çıkmasından çok memnunuz. Diğer taraftan yetişmemiz için bize hazırlattırılan seminerler.. 18-19 yaşında "Türkiye'nin İktisadî Kalkınması Nasıl Olmalıdır". Konusunu hazırlayıp Nevzat Yalçıntaş'ın yönetiminde dinleyicilere anlatıyorum.

MÜNASEBETSİZLİĞİM ve KADERİM

Her fakültede bir temsilcimiz bulunsun istiyoruz. Milliyetçi düşünceyi benimsemiş olan genç bulamıyoruz. Sayımız az. Çemberi genişletmek gerekir. Bunu sağlayacak yollardan biri olarak, otobüste gözümüzün tuttuğu gencin ayağına basıp, "Pardon" diyerek de olsa çemberi genişletmek istiyoruz. Tarihi Türk Ocağı binasının salonunda dışa açık toplantılar da düzenliyoruz. Bunlardan birisi de "30 Ağustos Zafer Günü"... Konuşmacılarını seçerken,Ordu'dan da bir isim gerek. Aklımıza ilk gelen "1944 Milliyetçilik Olayları'ndan tanıdığımız ve o sıralarda Genel Kurmay'da görevli Yarbay Alparslan TÜRKES (Rahmetli).. Gün'ün programı yüklü, konuşmacı adedi fazla, vb. Türkeş konuşmasını çok uzatınca, sahne perdesi aralığında "Yarbayım vakit doldu" diye ikaz etmek münasebetsizliğinde bulunuyorum. (ilk tanış-mamızdaki bu münasebetsizliğim yıllarca kaderim oldu)...

1957 seçimlerinde Demokrat Parti tekrar iktidara gelmiş olmasına rağmen, 1960'lara doğru Halk Partisi ile İktidar Partisi yoğun bir gerginlik içinde, Üniversite gençliği, iktidara karşı tahrik ediliyor. Bizler ve genelde milliyetçiler Halk Partisine sıcak bakmadığımız gibi D.P' ye de sıcak bakmıyoruz. 1950'de İktidara geldikten sonra kurulan "Milliyetçiler Derneği" kısa zamanda yurt sathında yayıldığı için iktidarı korkutmuş, Sait Bilgiç (rahmetli), Tevfik İleri (rahmetli) gibi milletvekillerine rağmen D.P bu dernekleri kapattığından O'na da sıcak bakmıyoruz.

10 yıllık iktidarı döneminde farklı bir nesil yetiştiremeyen D.P'nin; Halk Partisi'nin aksine aydın kadrosu, basın kadrosu yok denecek kadar az. İstanbul'da Havadis, Ankara'da Zafer gazeteleri parti organı görünümünde ve de etkisiz. Radyo iktidar propagandisti.. Diğer bütün basın iktidarı yıpratıyor.

Ülkede anarşi ve gençlik olayları başlamış, bizler de bu manzaradan rahatsızız. Yüksek tirajlı siyasi bir dergi çıkaracak maddi imkândan yoksunuz. Ama eli kalem tutan geniş bir aydın kadrosuna sahibiz.

Muhalefet kanadı: Metin Toker'in yönetiminde Akis Dergisini haftalık çıkarıyor ve çok etkili oluyordu. D.P, İl Başkanları ve aynı zamanda Sümerbank Genel Müdürlüğü görevini de birlikte yürüten Mehmet Akın kanalı ile bizimle temasa geçti. Pazarlığa göre; D.P'li kaynakların finansörlüğünü yapacağı haftalık siyasi bir dergi çıkarılacak, sahibi biz olacağız, yazı kadrosuna ve fikri muhtevasına hiç müdahalede bulunmayacaklar. Mehmet Akın, bu finansörlüğü partiye izah edebilmem için sizlerinde üye olmanız gerekli dediğinden, başta Prof. Emin Bilgiç olmak üzere, 40 aydın kişiye bir listeye imzalar attırarak bu sıkıntılarını gidermiş olduk.

Ertesi gün, mahalleden arkadaşım Şerafettin Yılmaz, "İbrahim sende mi? Nasıl böyle bir şey yaparsın?" dediğinde şaşırıp ve ne yaptığımı sordum. " Vatan Cephesi'ne geçmişsin. Radyoda ismin okundu " deyince, olanların ve nasıl bir tuzağa düştüğümüzün farkına vardım, işte D.P kendisi için hayati ehem-niyette olan bir fırsatı çok küçük bir fayda karşılığı heba etmişti.

D.P, basının kendisini sıkıştırması karşısında, radyoyu silah olarak kullanıyor ve her gün "Vatan Cephesi"ne geçenlerin listesini okuyor, bu da vatandaşın tepkisini çekiyordu. Kimimiz il başkanlarıyla temasta olan Vehbi Ünal'la münakaşa ederek, kimimiz de Ulus Gazetesi'nde "Kafalı Öğrenci, Vatan Cephesi'nden istifa Etti." başlığıyla çıkan haberdeki gibi, tepkimizi dile getiriyorduk. Siyasi dergi hikayemiz böylece noktalandı.

PAROLA "555 İHTİLALİN SOLUĞU"

İstanbul Beyazıt'de ve Ankara Kızılay'da İktidara karşı öğrenci olayları başlamıştı. Her akşam, buralarda gösteriler yapılıyordu. Parolası "555 K" şifresiyle 5 inci ayın 5'inde Kızılay'da buluşalım gibi.. Biz bunları memleketi sola çekmek isteyen ve anarşiye götüren hareketler olarak değerlendirdiğimizden, karşı devrimci konumunda görev yapıyorduk. Bu günlerin birinde, Kızılay'da sivil giyimli Alparslan Türkeş ile karşılaşınca bu konudaki düşüncelerimizi O'na aktardık. "Kenarda kalmamızı ve bu hareketlere karışmamamızı "tasfiye etti. Hatta Ankara Ocağı, yeni İdare Heyeti seçimi yapmıştı. Bu Heyetin, Türkçü olduğunu belirttiği Kara Kuvvetleri Komutanı Cemal Gürsel'i ziyaret etmesini söyledi. Bizler de bu tavsiyeye uyduk.

26 Mayıs gecesi, Sadi Somuncuoğlu bizim evde misafir kaldı. Sabahleyin, askeri araçların gürültüsü ile uyandık. Sokağa çıkma yasağı konmuştu. Yenimahallede arka yollardan Nuri Gürgür'ün evine gittik. Radyoda tok sesli spiker: "Türk Silahlı Kuvvetleri idareye ele almıştır... "Bu hareket hiçbir parti ve zümreye karşı yapılmamıştır kardeş kavgasını önlemek için yapılmıştır..." "En kısa zamanda seçimlere gidilecektir." Şeklinde ihtilâl bildirisini okuyor ve bizler, her seferinde okuyana küfrediyorduk. Öğleden sonra sokağa çıkma yasağı kalktığında, Türk Ocağı'na gittik. (Galip Erdem oradaydı. Ocak'ın üst katında bir odada yatıp kalkmaktaydı. Geceleri sabaha kadar okuduğundan, sabahlan O'nu uyandıracak cesaretli kişilere ihtiyaç vardı. O dönemde bu, Metin Erson idi. Sabah kapısını yumrukluyor ve uyandırmaya çalışırken ihtilâl olduğunu söylüyor. Galip Ağabey de kendisini uyandırmak için, ihtilal bahanesini uydurduğunu zannederek, O'nu azarlıyordu.) Dertleşecek birini arıyorduk. Yanımıza Galip Ağabey'i de alarak, Zeki Sofuoğlu Hocamızın Sıhhiye'deki evine gittik. Kapı açıldığında; "Gözümüz aydın" diyerek bizleri kucakladı. Şaşırmıştık. Olayın tesiri ile Hocamızın aklını yitirdiğini zannettik ve "Hayrola Hocam gözümüz neden aydın?" diye sordüğümüzde bize; "Radyoda' konuşan kimdi?" dedi. Birbirimizin yüzüne baktık. Konuşanın Alparslan Türkeş olduğunu söyleyince "Milliyetçiler ihtilal

yaptı" düşüncesiyle birbirimize sarılmaya başladık. Tabii taşın sert olduğunu ileriki günlerde, Milli Birlik Komitesi listesi ilân edilince anladık. Komite içerisinde Alparslan Türkeş, Muzaffer Özdağ, Numan Esin, Mehmet Özgüneş, Ahmet Er, Rifat Baykal gibi isimleri ve sonraları da Dündar Taşer gibi önemli bir değeri tanıdık.

NEREDEN NEREYE?

1965 yılında Amasya'da yedek subaylığımı yapıyordum. Askerliğimin bitmesine üç dört ay vardı. Heyecanlı günler yaşıyor, kabımıza sığamıyorduk. O sıralarda, Türkiye çalkantılar içinde bulunuyor siyasi partiler, yeni yeni yapılanmalar kabuk değiştiriyorlardı. 27 Mayıs'tan sonra, Türkiye'de bir takım değişiklikler husule geliyor, devletin ve milletin anlayışında farklı düşünceler ve görüşler ortaya yayılıyor. Türkiye'deki siyasi partiler ne yazık ki Türk milletinin anlayış bakımından çok geride bulunuyorlardı. Yeni bir heves, yeni bir anlayış ve her şeyden önce yenidir heyecan. Heyecan olmayınca hiçbir şey olmuyor.

Parti yapılanmalarından birisi de cumhuriyetçi köylü millet partisinde cereyan ediyordu. Parti, büyük kongresini yapmış, genel başkanlığa dönemin kudretli albay Alparslan Türkeş seçilmişti. Türkeş büyük bir ümit ışığı idi. Yeni bir başlangıcın işaretleri ortaya çıkmaya başlıyor, Türk milletini kucaklayan bir anlayış herkes tarafından kabul görüyordu.

27 Mayıs hareketinde sivrilmiş ihtilalin beyni mesabesindeki emekli kurmay albay Alparslan Türkeş, yepyeni bir hareketi böylece başlatıyor, Türk milliyetçiliği fikrini, siyasi parti kanalıyla, bütün Türkiye'ye yaymaya çalışıyordu.

Alparslan Türkeş'i 27 Mayıs'tan hemen sonra tanıdım. Daha önce ismini duymuş, fakat yüz yüze gelmemiştim. 1963 yılının şubat ayında sürgüne gönderildiği Hindistan'dan yurda dönüyordu. Kendisini karşılamaya Yunanistan'a işkenceye gitmişim. İşkence'de Türk gençler birliğinin bulunduğu binada konuşma yapıyordu. Ben o sıralarda yeni İstanbul gazetesinin yazı işleri müdürü olarak görev yapıyordum. Gazete, neşriyatı ile, kitlelere heyecan ve ruh veren bir anlayışla çıkıyor, Türk milliyetçiliği fikrini yurdun dört bir tarafına yaymaya çalışıyordu.

Askerlik bittikten sonra İstanbul'a gelmiş, gazetenin başına geçmişim. Sık sık Ankara'ya geliyor, Cumhuriyetçi köylü millet partisinin Kızılay'daki genel merkezine uğruyor, rahmetli Türkeş ile sohbet ediyordum. Parti imkansızlıklar içindeydi parası yoktu teksir yapılacak kağıt bulunamıyordu Türkeş soğuk kış günlerinde paltıyla oturuyor çalışmalarını bu imkansızlıklar içerisinde yürütüyordu. Ayrıca partiye gelip gidenler bir elin parmakları kadar azdı. Türkeş'in ve arkadaşlarının azimli ve kararlı davranışlarıyla, parti büyüyor, gençlerin büyük ilgisi ile daha da güçleniyordu.

Bir süre sonra parti, Bahçelievler'deki eski bir binaya taşındı. Kızılay da olumsuz şartlar burada da geçerliydi para yoktu. İmkânsızlık diz boyu parti binasının giriş katında gelir getirecek eşyalardan bayrağa, kitaplardan parti amblemine kadar her türlü eşya sergileniyor, satışı temin ediliyor, partinin masrafları karşılanmaya çalışılıyordu. Partini muhasibinin fedakâra ne çalışmaları hiçbir zaman unutulacak bir husus değildir.

Şair diyor ki:

Maziye unutsak bile mazi kökümüzdür. En tatlı gülen yüz mazideki yüzdür.

Evet, ne imkansızlıklardan yokluklardan bugünkü bu büyük imkanlara sahip olunmasına ne demeli? Gençliklerinin baharında kara toprağa düşen binlerce ülkücü ve milliyetçi gencin unutulması mümkün müdür? Neden şehitlik mertebesine eriştiler? Geleceği iyi planlamanın en başta gelen unsurlarının başında geçmişi iyi bilmek ve ondan ders almak gelmektedir.

Türk milliyetçiliği her şeyden önce feragat isteyen, fedakârlık duygularına sahip bir düşünceyi, toplumun her kesimine yayma tavrı ve hareketlerinin bir göstergesidir.

Gene, şairimizden bir beyitle devam edelim:

Yufka yürekliyle çetin yollar aşılmaz

Çünkü bu yol kutludur gider tanrı dağına

Hâlbuki yoldaşımı bırakıp dönenlerin

Değişilir topu da bir sokak kaltağına

Geriye dönüp şöyle bir bakalım nereden nereye geldik, nasıl geldik, niçin geldik? Bu gün ne durumdayız.? Hüküm verirken elimizi kafamızın arasına alalım ve düşünelim. Evet iyi düşünelim...

12 Eylül Mamak Arenasında **OPERASYON**

Cezaevleri, yetkililerin açıklamalarına göre, mahkumların tekrar topluma kazandırılması amacıyla kurulmuş müesseselerdir. Tutukluluktan maksat; cezalandırmak değil, ıslah etmek, topluma kazandırmaktır. Hal böyle olunca, uygulamanın da buna yönelik olması gerekmez mi? Ben altı seneye yakın bir tutukluluk dönemi yaşadım. Maalesef böyle bir uygulamaya hiç şahit olmadığım gibi aksine, tutuklu ve mahkûmların devlete isyan etmelerine sebep olacak bir çok icraatla karşılaştım.

Yazının başlığı operasyon. Bu kelimeye yabancı olan hiç kimse yoktur herhalde. Günümüzde, emniyetçe yapılan arama taramaya operasyon denildiği gibi, ufak çaptaki askeri müdahalelere bu ad veriliyor. Mamak cezaevinde ise operasyondan bahsedilmesi, yüzü soğuk bir durumun gündeme gelmesi demektir. Mamak'da operasyon, kelimenin tam manasıyla tutuklu veya hükümlülerin hukuki durumlarının ötesinde cezalandırılmasıdır. Ceza sebepleri arasında; koğuştan gürültü gelmesinden turun mahkemenin açılışında İstiklal Marşı söylemeye kadar bir çok husus sayılabilir.

1981 yılının bahar aylarında bir gün Mamak cezaevi D.Blokta bir operasyon oldu. Ben de C Blokta idim. O gün havalandırılmaya çıkarıldık. Operasyon D. Blok'un havalandırma yerinde yapıldı. Operasyon sahası, yarım futbol sahası büyüklüğünde idi. Önce D Blok'ta bir hareketlenme gördük. Hava yerine tutukluları tek sıra yaptılar. Arkalarına sayılınca özel yetiştirilmiş alman Kurt ve Kangal Çoban köpekleri ve tutukluların üç-dört katı asker dizildi. Garip bir merasim taburu gibiydiler. Bir süre sonra Cezaevi Müdürü Raci Tetik göründü. Napolyon'un Rus seferine çıkışındaki ihtişamını gölgede bırakacak şekilde otomobilinden indi. Bizler büyük bir merakla ne olacak diye seyrederiz. O ara cezaevi müdürüne çay getirildi. Çayın gelmesiyle beraber bir düdük sesi duyuldu. Bu operasyonun başlama işaretiydi. Bir anda ortalık karıştı. Köpekler ve askerler tutukluları kovalıyor, özel yetiştirilmiş bu hayvanlar bütün maharetlerini sergileyerek, bir atlayışta tutukluyu yere yıkıyor, hemen tutuklunun başına üşüşen üç dört asker coplarını bir toz bulutu içinde indirip kaldırıyorlardı. Haykırışları, feryatları anlatmaya gerek var mı bilmem. Bu fasıl Cezaevi Müdürümüz Raci Tetik'in çayının bitmesine kadar devam etti. Çay bitti bir düdük sesi ile operasyona da ara verildi. Biraz sonra ikinci çay geldiğinde ikinci perde açıldı. Neron'un Roma'yı yakıp üzüm yediği gibi, sayın Cezaevi Müdürümüz Raci Tetik de tutuklulara işkence yaptırarak çayını yudumluyordu. Ta ki, çaya doyuncaya, zevklerini tatmin edinceye kadar. Bize operasyonun seyrettirilmesindeki maksat ise elbette psikolojik baskıydı. " İyi bakın sizin de başımıza gelebilir" şeklinde bir uyarı. Bizim için acı olan, işkenceyi görmek değildi, arkadaşlarımıza yapılan işkenceyi eli-kolu bağlı seyretmekti. Güzel bir geleceğe yönelik ülküleri paylaştığımız, yarım ekmeği, kuru soğanı beraber yediğiniz ülküdaşımız işkence görüyor, siz bir şey yapamıyorsunuz! İşte işkencelerin en büyüğü...

MİLLİYETÇİ HAREKET

Milliyetçi Hareket Partisi (MHP)'nin siyaset sahnesine çıkışındaki varlığını, bir cümle ile özetlersek; şöyle dememiz mümkündür:

"MHP, Türklüğün varoluş ve yükseliş iradesidir..." İşte bu tarif, çok derin anlamlar ihtiva etmekte ve MHP'ye bir başka deyişle "Milliyetçi Hareket'e" büyük görevler yüklemektedir. MHP'nin varlık sebebini açıklayan bu tarihi, biraz daha açarsak, şöyle diyebiliriz: Türk Milleti'nin tarih sahnesine çıktığı ilk günden, yaşadığımız şu günlere kadar gelen zaman içinde, şekli değişen, ama özü değişmeyen vazgeçilemez değerleri vardır. Bu değerler; Devletin varlığı yani çağına göre bağımsız yaşama iradesi, milletin mutluluk ve refahına öncelik, birlik ve beraberliğe verilen önemdir... Bu değeri er binlerce yıl öncede vardı; bu günde var ve yaşıyor... İşte, MHP portresini oluşturan ana çizgiler bu değerlerdir. Bu değerlerin dışına çıkmış bir MHP, kendisini inkar eder.

MHP'nin varoluşunu belirleyen ana ölçüleri, Türk Tarihi'nin gelişim sürecindeki 'öz' tavırlarda bulmamız mümkündür. Mete Han'ın davranışları, Çiçi Yabğu'nun başkaldırısındaki espri, Orkun Kitabeleri'ndeki refah ve bağımsızlık uyarıları, Oğuzlar'ın 9.yüzyıldan sonra 'bağımsızlık ve refah içinde yaşama endişesiyle' Batı'ya yönelmeleri, Selçuklu'nun yarattığı refah ve imarlı Anadolu, Osmanlı'nın gayretleri ve Cumhuriyetin varoluş sebebi ve ilkeleri... Bütün bu tarihi gelişim içinde, MHP'nin yukarıda anlattığımız ana çizgilerini görebilmekteyiz...

Cumhuriyet ve MHP Peteng Yaylası'nda kuşattığı Çin ordusunu, "Çin'e gidersek Türklük erir, yok olur" endişesiyle serbest bırakan Mete Kağan'ın amacı... Devletin bağımsızlığını korumak için aynen Atatürk gibi başkaldıran Çiçi Yabğu'nun ideolojisi... "Aç olanı doyurdum, çıplak olanı giydirdim, Türk Milleti için gece uyumadım, gündüz oturmadım" diyen Bilge Kağan'ın fikirleri... Ertuğrul Gazi ve Osman Gazi'nin güzel gayretleri... Zaman içinde Türk varlığının ezilmesi, Türklüğün ebedi yurdu Anadolu'nun çiğnenmesi karşısında

Atatürk ve arkadaşlarının gerçekleştirdiği yüce eser Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran fikirler... MHP'ye şahsiyet veren değerler ve ülkülerdir.

Cumhuriyeti kuran kahramanların dayandığı ve Milli İradenin, öz olarak şekil verdiği "Kuvayi Milliye" varlığı, MHP'nin heyecan ve esin kaynağıdır. Bu anlamda Türklüğün tarihi misyonunu ifade eden MHP'nin, kuruluş tarihini her hangi bir tarihe bağlamak doğru olmaz..."MHP, Türklük dünya üzerinde varolduğu gün kurulmuştur" demek, MHP Türk Milliyetçiliği felsefesinin konu olduğu devirdeki ve günümüzdeki yorumudur demek doğru olanıdır.

1980 Öncesi MHP ve Ülkücülük;

1980 öncesinde MHP'nin kendisini anlatamaması, tanıta-maması en büyük talihsizliğidir... Şartlar öylesine gelişmiştir ki, 1944'lerde rahmetli Atsız ve Türkçü aydınlarla 1960'larda rahmetli Alpaslan Türkeş ve arkadaşların liderliğinde Türk Milleti'nin öz güven kaynağına dayalı bir fikir hareketi olarak ortaya çıkan MHP, kamuoyunu oluşturan kaynaklarca haksız hükümlerle damgalanmış, uzun süre toplumdan tecrit edilmiştir...

II. Dünya Savaşı sonunda Sovyetler'in Doğu Avrupa'ya hakim olması, ardından Kars ve Ardahan'ı istemesi, Boğazlar'dan hak talep etmesi, yine bu devletin, diğer ülkelerde 'ideolojik olta' ile kendisine bağlı gruplar, yönetimler kurma gayretleri ve nihayet 'Soğuk Savaş'a' muhatap olan bir Türkiye söz konusudur... O yıllarda, Marksist ideolojinin öne çıkması demek, Sovyetlerin öne çıkması demek olan bir Türkiye söz konusudur. Bu durum sadece fikri zeminde kalsa idi, şüphesiz zengin bir fikri tartışmanın getireceği faydalı sonuçlar elde edilebilirdi. Ne var ki, bu ideolojinin sempatanları örgütlenip, Türk sosyal hayatında etkin olmaya başladılar... O yıllarda, yediden yetmişe, bütün Türk Milletini yüce değerlerle donatmak için kurulan Ülkücü dernekler, bu Marksist ideolojinin hakim olduğu grup ve kuruluşlarla karşı karşıya kalmak durumunu yaşadılar.

ÜOD'nin Kuruluşu, 12 Mart, 12 Eylül.

O yıllardaki Türkiye şartlarını ve biz Ülkücülerin duruş ve fonksiyonunu ortaya koyabilmek bakımından, Ülkü Ocakları Derneğinin kuruluşu ile, 12 Eylül öncesinin siyasi ortamını anlatmakta fayda olacaktır. Zira: Türkiye'de 1980 yılına kadar ki ideolojik mücadele ve çatışmalarla, siyasi mücadele verenlerin; fikirleri, kuruluşları ve duruşlarını gerçek şekliyle bilmeden, kavramadan MHP'yi tanımak, MHP'li olmak hele ülkücü olmak mümkün değildir. Bu dönemi bilmeden, öğrenmeden, o dönemin kahramanlarının yaptıklarını, yapmak isteyip te yapamadıklarını bilmeden, Türkiye'ye hizmet etmekte güçtür. Şahsen, aktif siyasi çalışmalara 1969'lu yıllardan itibaren Ankara'da başladık. O yıllarda belli illerde ideolojik çatışmalar yeni yeni başlıyordu. Ülkücü Türk Gençliği de, Ülkü Ocakları Birliği adı ile tesiri az da olsa çalışıyordu. Kısa olan bu dönem 12 Mart 1971 askeri muhtırası ile kapatıldı. Bizler Ankara'da Okul, Ülkü Ocağı ve 1971 muhtırası sonrasında da MHP "gençlik Kolları"nın faaliyetlerinin tam anlamı ile içine girerek faaliyetlerimizi yoğunlaştırdık. 1973 yılında da, muhtıra sonrası, Ülkü Ocakları Derneği Genel Merkezini kurarak daha açık ve yaygın çalışmalarımıza başladık. O zamanlar Ankara'da sıkı yönetim olduğundan derneklerin kuruluşuna izin verilmeyebiliyordu. Bu sebeple; Ülkü Ocakları Derneğini, Bursa'da, Bursa Ülkü Ocağı derneği" olarak çalışan bir derneğin tüzüğün de tadilat yaparak derneği; "Ülkü Ocakları Derneği Genel Merkezi" haline getirdik ve dernek genel merkezini de Ankara Demirtepe de bir adrese taşıdık ve Ülkü Ocakları Derneğimiz böylece kuruldu. Arkadaşlarımız da şahsımı Ülkü Ocakları derneğimizin genel Başkanlığına seçtiler. 1973 Yılında Rahmetli İsmet İnönü'nün vefat ettiği gün Bursa da yapılan kongre ile Ülkü Ocakları Derneği genel merkez olarak kurularak, Ankaraya taşındı ve çalışmalara başlandı. Çok yaygın ve yoğun gayretlerimiz oldu. O dönemde çalışan arkadaşlarımızın hepsi birer kahramanlık örneği, çalışmalar yaptılar. Kurucu üyelerimizden Av. Ergin Bayramcı vefat etti. Kendisine Allah'tan rahmet arkadaşları ve ailesine baş sağlığı ve sabır diliyorum. Yusuf Okumuş, Lokman Abbasoğlu, Türkmen Çağrı, Aydın Güngüneş gibi o dönemde kuruculuk görevi yürüten arkadaşlarımızın hepsinden Allah razı olsun diyerek şükranlarımı ifade etmeyi görev sayıyorum. 12 Mart Askeri Muhtırası ile, 1969'larda filizlenmeye başlayan ve kısa sürede de çatışmalara varan ideolojik mücadeleye 1971 Muhtırası ile ara verilmiş, Dernekler kapatılmış, yargılanmalar, idamlar olmuştu. Ancak, 1971 12 Mart Muhtırası sonrası okullarda ve şehirlerde kıpırdanmalar oluyor, Okullarda adeta psikolojik bir harple ideolojik kamplaşma, çatışma ve çalışmalar sürüyordu. Görünen tehlike karşısında bizler, Organize güç olmak Türk gençliğini marksizmin ağından kurtarmak, Türk kültürü ile müspet ilimle yoğurmak, vatan ve Millet sevgisi ile dolu, milli şuur ve ülkü sahibi gençler haline getirmek, gençlerimizin Sovyetlerin yayılcı ve istilacı politikalarının aracı olmasını ve Marksizmin ağına düşmesini önlemek için çalıştık. Meşru organize güç yapmaya çalıştık. Ülkü ocakları Derneği, Türk Milletinin kalbinde o dönemdeki çalışmalar ile taht kurdu. Bütün şehitlerimize Allah'tan rahmet, gazilerimize Allah'tan acil şifalar diliyor, bütün ülküdaşlarıma, dava arkadaşlarıma saygılarımı sunuyorum. Kuruluşundan, 1975 yaz aylarına kadar, Ülkü Ocakları Derneğimizin, hareketimizin genel başkanlığını yaptım.

Bu dönem de Ülkü Ocaklar Derneğimize biri, Bursa da olmak üzere üç kongre yaptık, üçüncü kongrede görevi bizden sonrakilere devrettik. Görevli olduğumuz dönemde bütün dava arkadaşlarımız çok büyük fedakarlıklar yaptılar. Allah cümlesinden razı olsun. Bir büyük destan yazdılar.

Hemen söylemeliyim ki, 12 Eylül öncesini, sosyal kargaşanın yaşandığı bir siyasi kaos olarak ele almak gerekir... Sosyal kargaşa çok bilinen adıyla anarşinin oluşmaya başlama tarihini çok gerilere götürmek gerekir. Türkiye 12 Eylül'e kendiliğinden gelmedi, getirildi(!) Şartların oluşmasına adeta seyirci kalındı...

Ülkemizde 12 Eylül 1980 öncesi anarşik ortamın oluşmasında en büyük sebep, emperyalist devletlerin emelleridir. Burada özellikle Sovyetler'in emperyalist ve yayılmacı emelleri öncelik alır... İkinci Dünya Savaşından sonra Sovyetler, Doğu Avrupa Ülkelerine fiilen girdiği gibi, pek çok 3. Dünya Ülkeleri diye adlandırılan, sömürge yönetiminden henüz kurtulmuş Ülkelerde de, marksist ideolojiyi kullanarak, kendisine bağlı hükümetler kurdurdu. Noe-koloniyalizm denilen bu metot, emperyalist bir Ülke için masrafsız ve problemsizdi. Marksist ideoloji ile, o ülke aydını ve gençler elde ediliyor, kendisine bağlı rejimin gerçekleşmesi için çalıştırılıyor ve çatıştırılıyor, güçleri yeterse de rejim değişikliği sağlanıyordu. Devlet tecrübesi olmayan Ülkelerde Sovyetler kolay basan elde etti... Çok kan akıtıldı. 1950 ile 1960 Yılları arası, Türkiye için adeta bir hazırlık, bir yoklama safhası idi. Soğuk savaşın bir anlamda manevrası yapılıyordu ülkemizde. Buna Sovyetlerin fikri hazırlık safhası da diyebilirsiniz. Hemen ifade etmeliyim ki, Sovyetler, Marksist ideolojiyi yem olarak, olta olarak kullanma çalışmasını, en yoğun biçimde Türkiye üzerinde gerçekleştirdi. Ortam uygundu. Ülke fakir, kapital formasyonu yani sermaye terakümü yoktu. Böyle bir Ülkede liberal kapitalizm tam olmasa da uygulanıyordu. Sosyal konularda "Sosyal Devlet" yok denecek kadar ilgisizdi. Şu fakir, şu zengin niye? Sorusunun cevabında Marksizm'in primi vardı...

1961 Anayasası'nın getirdiği ilimsiz ama "Özerk Üniversite" ile, muhtevassız fakat "Özerk TRT" gibi düzenlemeler, Sovyetlerin işini kolaylaştırıyordu. Sovyetler, Türkiye de kendisine "Beyni" ile, son zamanlarda açıklanan KGB gizli evraklarına göre, midesi ile de bağlı pek çok aydın buldu. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Üniversitelerinde yuvalanan bu aydınlar sözde "Halk adına" öğrencileri kendi vatani, kendi bayrağı, kendi tarihi, kendi dini aleyhine motive etti. Onları şuurlandırdı. İşte, 1960'lı yılların sonlarına doğru, Fransa'da başlayan masum öğrenci hareketlerinin Türkiye deki uzantısı bu şekilde oluyor ve hiç de masum amaçlar taşıymıyordu.

Üniversite duvarları, Marksist liderlerin portreleri için tuval idi. Orak-Çekiçli kızıl bayraklar sokakları dolduruyordu. Türkiye; şuursuz, köksüz, kimliksiz sözde aydınların öncülüğünde, Sovyetlerin Türkiye için hedeflediği ortama getiriliyordu. Devrim cezbeli insanlar, ilerici aydın ve demokratı. Onların dışındakiler Faşist, gerici ve bağnazdılar.

Boykotlar. İşgaller gündemeydi: "Devrim Kanla Yazılır", "Devrim Namlunun ucundan geçer", "Halk ayaklanması" gibi sloganlar sokaklara taşıyordu. Devlet tam anlamıyla bir zaaf içindeydi. 12 Mart 1971 Muhtırasından sonra yapılan düzenlemeler çare olmamıştı. İhanet bir türlü durdurulamıyordu. Bir fikir ancak ondan daha üstün bir fikir ile önlenebilirdi. İşte, Türk Milleti'nin Dünya üzerinde varoluşundan beri kimi zaman kültürel, kimi zaman siyasi hüviyeti ile devamlı dipdiri ayakta kalan Türk Milliyetçiliği fikri, "Ülkücü Hareket" adı ile ihanet düşüncesinin karşısına vatan sever bir düşünce olarak çıkıyordu. Ülkücü hareketin Sosyo Ekonomik ve kültürel tezleri vardı. Ülkücü Aydınlar, Ülkücü gençler Marksist'leri her zeminde tartışmaya çağırırdı.

Fakat onlar fikri tartışma yerine kavgayı yeğ tuttular. Başka türlüde davranmaları esasen mümkün değildi. İnandıkları ideoloji "Kan" ile uygulana bilirdi. Kavga ile, isyan ile uygulana bilirdi. Özellikle 1974-1975 Yıllardan sora Marksistlerin siyasi cinayetleri ile anarşi ve terör olayları yeniden artmaya başlamıştı. Devrim "Kan" ile yazılmalıydı.

İşte Sovyetlere ve ideolojisine bağlı bu grupların en büyük engeli ülkücüler oldu. Devletin zaafı sonucu milletin tabi içgüdüğü ile ortaya koyduğu tepki idi bu. Ülkücüler her zeminde Marksistlerin karşısına dikildi. Ne acıdır ki, Devleti yönetenler olaylara basit sağ, sol kavgası olarak bakmaya ısrarla devam ediyor; gaflet zirveye tırmanıyordu. Marksist solcular Ülkücülere saldırıyor, öldürüyor, yaralıyordu. 1971 Muhtırasına kadar on sekiz olan ülkücü Şehit sayımız, 1980'lere gelindiğinde üç binlere ulaşmış, Beş bin insanımız kaybolmuştur.

Altıyüzbin kişilik Türk Ordusu'na rağmen, devlet Marksist saldırılarla hırpalanıyordu. Devrimci denilen Marksist grup, orak çekiçli kızıl bayraklar taşıırken, Ülkücülerin elinde Türk bayrağı vardı. Türklüğün sembolü Bozkurt vardı. Devrimci grubun elinde Marksın, Leninin, Gueveranın portresi vardı. Ülkücülerin taşıdığı portreler ise Türk büyüklerinininkiler idi. Fatih Sultan Mehmet, Yavuz Sultan Selim, Alparslan, Atatürk gibi liderlerin resim ve rozetleri idi ellerinde ve yakalarında.

Bu sosyal hırçnlık, bu sosyal kargaşa siyasi partilere de yansiyordu. Bir siyasi parti, Atatürk'ün kurduğu bir siyasi parti, maalesef ilerencilik, Demokrat solculuk adına Marksist ihanet şebekelerine kol kanat geriyordu. Türk Milleti'nin huzurunu, vatanın bütünlüğünü, bayrağın değişmemesini savunan bizler ülkücüler ise, daha sonra yöneticisi olacağımız bir başka siyasi partiye MHP'ye yakınlık duyuyordu. Kitle partisi olarak bilinen bir sağ parti ise ki çoğunlukla iktidarda idi. Bu olayları küçümsüyor, gereken hassasiyetle önem vermiyor, Ülkenin kan ve zaman kaybına bir anlamda seyirci kalıyordu. İşte bu durum üst seviyede bir siyasi kaos doğuruyordu. O zamanlar Türk Silahlı Kuvvetlerine üst seviyede komuta edenler, bu kaosu bir darbe ile önleyeceklerine inandılar. Önlerinde kendilerine göre gerekçeler vardı. Sade vatandaşın hemen kabul edebileceği gerçekler...

"Gece insanlar sokağa çıkamıyor... Her gün cinayetler işleniyor... Cumhurbaşkanı seçilemiyor..." gibi. Gerçi 11 Eylül'de başkent Kızılay'ında Başbakanlık binası önünde onlarca bomba birden patlar, cinayetler olurken 13 Eylül günü olayların bıçakla kesilir gibi kesilmesinin izahı daha yapılamadı ya... Halbuki, Ülkücülerin sempati duyduğu siyasi parti 12 Eylül' den önce resmen müracaat ederek, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Ülke çapında iç güvenliği sağlama görevini üstlenmesini istemiş, bu düşüncesinden dolayı da "Antidemokratik istekte bulunmak" gibi bir iddia ile bu parti hakkında dava açılmış, bu dava 12 Eylül' den sonra devam etmişti.

Ülkücü hareket, komünist rejimin Türkiye'de kurulmasına en büyük engeli teşkil ediyordu. Bu durumdan elbette ki Sovyet emperyalizmi çok rahatsızdı. Evet, Sovyetler rahatsızdı. Ne gariptir ki batı bloğu, müttefik olduğumuz devletler de Türkiye' nin bir anlamda kardeş kavgasına karşı sessizdi. Sosyalist-Marksist gençlerin çoğunluğu bu Ülkenin fakirliğinden yola çıkarak ihanet odaklanınca aldatılmış vatan evlatlarıydı. Sonuç olarak bu Ülkenin evlatlarıydı. Onlar aydan gelmedi. Hayrettir, batı bloğu Türkiye' deki bu kardeş kavgasına karşı duyarsızdı. Kan dökülüyor, ülke evlatları birbirini vuruyordu. Türkiye her anlamda kan kaybediyordu. Ama batı sessizdi. Ülkücü hareketin komünistler önünde olmasından memnun görünüyordu. Ancak bu "memnuniyet" bir yere kadar olacaktı(!) İşte herkesin gözünden kaçan istenmeyen bir durum olmuştu. O durum şu idi: Komünistlerle mücadele eden ülkücü grubun sempati duyduğu bir siyasi partinin başarı grafiği kamuoyunda gittikçe yükseliyordu. Batının politika literatüründe bunun adı "Milli marjinal tercihti". Zararlıydı. Türkler bir İsviçreli değildi. Köklü tarihi, yöneticilik fonksiyonlar vardı. Böyle bir Milletin her türlü emperyalizme karşı milli motifli, "fiyatı olmayan" kadrolarla yönetilmesi kendileri içinde bir tehlike idi(!) 1981 Yılında yapılacak seçimlerde ülkücülerin sempati duyduğu siyasi kadronun, MHP'nin en az yüz Milletvekili ile Meclise girmesi içten bile değildi. Bu durum batı bloğunun demokratik süper gücünü çok endişelendirdi. Dikkat ederseniz 1979 yılından itibaren liberal aydınların çıkarttığı bir dergi ile, sözde Marksist Aydınlik gazetesi arasında ülkücülerle ilgili "dehşet" haber ve yazılan yayımında bir paralellik bulursunuz. Ülkücü hareket izole edilmeliydi. Suçlu duruma düşürülmeliydi. 12 Eylül den sonra batı blokun'da ki Süper Gücün bir yetkilisinin şu beyanı çok ilginçtir: "12 Eylülü yapmakla çok iyi ettiniz. Az kalsın TÜRKİYE iktidara gelecekti". Öylesine bir sosyal kaos oluştu ki, MHP fikriyatını taşıyan ülkücü kuruluşlar, o hengamede kendi gerçek niyetlerini anlatma fırsatı dahi bulamadılar. Esasen, topluma yansıyan bu gerçek dışı fotoğrafın 'böyle olmasını' Türk ve Türkiye düşmanı güçler özellikle istiyordu. "Kavga ve Silah" ile beraber algılanan bir "Ülkücü Tipi" çizmek; onlar için önemliydi. Türkiye'de tuttukları köşe başlarıyla bunu başardılar da. Türk Milleti'nin öz fikir gücünü, toplumdan tecrit etmenin yanın da, bu hareketi parçalamak, işine yarayacak parçalar dışında kalanların yine "aşağılık" yöntemlerle öne çıkmasını engellemede de, doğrusu başarılı oldular.

A N I

İnsan hayatının dönüm noktaları vardır.

Benim de hayatımda rahmetli Alparslan Türkeş'le tanışmamız bir dönüm noktası olmuştur. Hindistan dönüşü kendisini karşılamış siyasi, görüşlerimizde ve ideallerimizde ki beraberliği, görmüş, zaman zaman ziyaretlerine giderek dostluğumuzu devam ettirmiştik.

1973 yılının Mayıs ayında Bahçelievler'deki Parti binasında ziyaretine gitmiştim. Biraz sohbetten sonra "Hazırlığımı yap, seçimlerde Yozgat'tan adayımızsın" dedi. Aman Genel Başkanım yapmayın ben bu işe Şimdi, hazır değilim, dediysem de o kararlı tavrı ile "Bu bir görevdir, kaçamazsın" dedi. Söyleyecek bir şey kalmamıştı; emredersiniz diyerek yanından ayrıldım.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin 1969 daki, seçimlerde Yozgat' tan aldığı oyun tamamı 910 oydu. Bu oyu alan partinin Milletvekili çıkartma Şansı hiç mi hiç yoktu. Genel Merkez de İller ihtimallere göre A-Çıkartır, B-

Çıkartabilir C-Çıkartamaz D-Hiç ihtimal yok, şeklinde değerlendirmiş, Yozgat'ı da haklı olarak (D) şıkkı içinde göstermiştir.

kaçı
oy fa

Mers
öptül
ağlay
daha
Mille

olmu

HEY

SERDAR DOĞAN

Alpistan Türkeş'in Bıcancağı, Mehmet Doğan'ın Oğlu

paylaştığım arkadaşlarımızla durumu tartışmış görevden atılma çalışmalarına başlamıştık. Beş ay sonra yapılan seçimler de 27 Milletvekili, olan bir Partinin Meclisteki temsilcisi olmuştum. Dürümüş her il Yozgat'ı örnek alır gibi olmuştum. Seçimden üç ay sonra Mersin'de gören gençler kamyonu durdurmuş lastiklerini, tezahürat yapmışlar. Yozgat'a gittiğimde bu şoför gelip elimi, öpmüşümlü, bambaşka bir atmosferde hissettim, yüklendiğim sorumluluğu Mecliste Şerefli mücadeleyi veren Milliyetçi Hareket Partisi'nin birinci edilmekten yılmadan mücadeleyi devam ettirdim. İnan ve samimiyet Siyasi hayatım boyunca hep bana güç kaynağı

adım; Unutmuyorum SELAM: VE SEVGİLER O GENÇLERE O ŞAYANLARA .

BAŞBUĞ'LA SON ON GÜN

1997 Mart ayı Başbuğ Türkeş için yoğun bir tempo ile geçmekteydi. Bu ayda Kayesri, K.Maraş kongreleri ardından 21 Mart'da Nevruz için Kars'a gitmişti.

Bir taraftan da 28 Şubat kararlarının ardından politika da cadı kazanı kaynamaktaydı. Başbakan Erbakan'a karşı her an ihtilalden bahsediliyordu. Bu durumlar Başbuğ'u çok üzmekteydi. Ruhun ve fiziken çok yorgundu. Diğer taraftan da Nisan ayında yapılacak Türk Dünyası kurultayı hazırlıkları devam ediyordu.

25 Mart 1997 tarihinde eşi seval Hanım, özel kalem md. Sami cezzaroğlu, Koruma md. Tahsin Pehlivanoğlu ile birlikte Hamburg'a gittik.

Orda çok ünlü bir klinik olan Endo klinik de dizlerinden muayene olmuştu. Daha sonraki günlerde merhum Dr. Şeref Yurtseven tarafından başta kalp olmak üzere kan ve diğer tetkikleri yapıldı. Sağlığı mükemmeldi. Tüm tetkiklerin ve tahlillerin sonucu çok güzeldi. Klinikteki alman Doktor Mejer, merhum başbuğum'a bu neticelere göre yaşınız 20-25 yaşında olmalı tebrikler sağlığınıza muhteşem dedi.

Ruhi yönden sıkıntılı olan, Başbuğum fiziki yönden çok iyiydi.

4 gün planlanan Hamburg seyahati tam 10 gün sürmüştü. Her gün türkiyeyi telefonla adım adım, takip etmekteydi. Bazı telefon konuşmalarından sonra yüz ifadesi değişiyordu 1 Nisan dan sonra rahatlamıştı artık inşallah bir problem kalmadı dedi. Önceki günlerde moralinin bozulmasına ve üzülmesine neden başbakan Erbakan'a karşı heran ihtilal planlanmaktaydı.

Merhum Başbuğ ilerlemiş yaşına rağmen fiziki yönünden maşallah çok dinçdi. O yorulmak bilmiyordu. Ama 1995 seçimlerinden sonra ruhen çok yorgundu. Etrafındaki insanların zaafı onun temposuna uyamamıştı. Basit bencil düşüncelerle yapılan hatalar Başbuğ ve MHP yi meclis dışında bırakmıştı.

Bana Hamburgda, eski arkadaşlarından ve babamdan övgüyle bahsederek döner dönmez onları toplayacağını yeniden bir yapılanmaya gideceğinden bahsetmişti. Artık etrafındaki insanların ne olduğunu çok iyi biliyordu. Bu yüzden bu davanın çilekeş ve vefakar insanlarına şimdi daha çok ihtiyaç olduğunu biliyordu. En kısa zamanda bir kongreden bahsediyordu.

O gece otel odasında saatlerce baş başa sohbet ettik. Bütün sıkıntılara rağmen elleriyle başımı okşayarak göreceksin çok uzun sürmez artık iktidara yürüyoruz dedi. O geceyi hiç unutamayacağım

3 Nisan 1997 de öğle üzeri Hamburg dan İstanbul'a dönmüştük. Akşamüzeri havaalanında Kıbrıs havayollarının salonunda Türk dünyası kurultayı hazırlıkları için toplantı yapıldı gece yarısı Ankara'ya döndü. 3 Nisan gecesi onu son görüşümdü. 4 Nisan akşamı Hakka kavuşmuştu. Ölüm nedeni bana o günde bugünde hiç inandırıcı gelmedi. Ecele ve takdiri ilahiye inancım sonsuzdur. Ama başta kalp olmak üzere yapılan tüm tetkikler mükemmeldi. O gece bana anlattıklarını düşünüyorum. Daha çok yapacak şeyi vardı. Ama Türkiye'nin içinde bulunduğu o günler ve 4 Nisan akşamı o ani ölüm beni hep düşündürmektedir. Elbette güneş balçıkla sıvanmaz.

OYTUN ŞAHİN

Rahmetli Prof.Dr. Necmettin Hacıeminoğlu Kızı

BAŞBUĞA LÂYIK OLMAK

8 Nisan 1997 günü, Türk tarihinde görülmemiş muhteşem bir törenle toprağa verdiğimiz Başbuğ Alparslan Türkeş yetmiş yıllık Cumhuriyet Türkiye'sinin, elli yılına fikirleri ve eylemleriyle damgasını vurmuş ülkücü bir dava ve fikir adamı idi.

Alparslan Türkeş'in Türk milliyetçileri için önemi nedir? Bazıları onun sağlığında "milliyetçilik kişilerle, partilerle sınırlı değildir, Türkeş'i sevmeyenler hatta onun yolundan gitmeyenler de milliyetçi olabilir" iddialarıyla yıpratma hareketine girişmişlerdi. Oysa Türkeş'in ardından gidenlerin hepsi biliyorlardı ki aslında uzun bir geçmişe sahip olan Türklük şuurunu ve Türk milliyetçiliği fikrini "hareket" haline getirebilen ilk insan Türkeş'ti. Elbette Türkeş'ten ve onun partisi MHP'den önce de Türkçüler, milliyetçiler vardı fakat milliyetçilik fikrinin siyasi platformda temsil edilerek, kitlelerin bu ideoloji ile tanıştırılması Türkeş'in "teşkilat" kurmadaki üstün başarıları sayesinde olmuştur.

Sosyal bilimcilerin de tespit etmiş oldukları gibi, Türklerde Türklük şuru çok eskilere dayanır. 13.yy. dan önce rastlanmayan "Germenlik" ve "İngilizlik" şuuruna karşılık Kültürün anıtlarında Türklük şuruyla karşılaşırız. Tarih araştırmacıları daha da gerilere giderek M.Ö. birinci yüzyılda Çinlilerle savaşan Hun lideri Çi Çi'yi "milliyetçiliği devlet politikasına temel yapan ilk devlet adamı" olarak kabul ediyorlar.

İki bin yıldan fazla bir geçmişe sahip olan Türk Milliyetçiliği neden 19. Yüzyılın sonlarında türemiş bir fikir hareketi gibi gösteriliyor? Elbette Türklük şuurunun ve milliyetçilik duygularını sistemli bir ideoloji haline gelmesi için bütün dünyada "aydın davranışının" başladığı tarih ,

olan 19. Yüzyılı beklemek gerekecekti. Türk milliyetçiliğinin ideolojisini ve siyasi programını yazan Ziya Gökalp'ın fikirleri Türkiye Cumhuriyeti'ne de temel oluşturmasına rağmen, Atatürk'ün ölümünden sonra, "Türk milletindenim, İslam ümmetindenim, Garp medeniyetindenim" sloganı ile özetlenen Türkçü İslamcı Batıcı görüşün üç unsuruna da aynı derecede ağırlık verilmemiş, hatta Türkçüler arasında bile bu unsurların birini alarak diğerlerini ihmal eden gruplar olmuştur. Uç temele dayanan milliyetçilik fikrini, binlerce yıllık bütüncü tarih şuurunu, uydurmacılığa kaçmayan temiz bir Türkçeyi benimseyen, halk kültürünün de klasik sanatların da bizim olduğunu savunan, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içindeki herkesi Türk kabul eden, Türk dünyasında "dilde, fikirde, işte birliği" gerçekleştirmek amacıyla, aydınlardan başlayarak, gençleri ve halkı kucaklayan siyasî bir hareket haline getirmeyi başaran Türkeş olmuştur.

Alparslan Türkeş'in milliyetçilik faaliyetleri "romantik" bir aydın fantezisi olmakla kalmayıp uygulamaya konmuş fakat hiçbir zaman da Enver Paşa misali maceracı ve hissi olmamıştır Peygamberimizin önemli vasıflarından olan şecaat, Türkeş Beyin örnek aldığı bir karakter özelliğidir Korkaklık ve çekingenlik önünün ardının düşünmeden gözü kara maceraperestlik de Türk milletine ve devletine zarar vermektense bir işe yaramaz. İşte yukarıda saydığımız Türkçü, İslamcı, Medeniyetçi unsurların birleşik ismi olan Ülkücülük, akılcılığı da bünyesinde barındırmaktadır.

Başbuğ Türkeş'i herhangi bir parti başkanı olmaktan öte, bilge lider yapan özelliklerden en önemlileri, okuyan ve yazan bir önder oluşu, engin tarih bilgisi hem halkı, hem aydınları hem orduyu çok yakından tanıması idi. Yayınlanmış çok sayıda kitabı bulunan Türkeş Bey, bilim adamları ile her zaman çok yakın işbirliği ve istişare içinde olmuştur. Altmışlı yıllarda sivil olarak siyasete atıldığı zaman milliyetçileri organize etmeye üniversitelerden başlamış, etrafında üç beş kişi ile başladığı hareket, otuz yıl sonra bugün ülkeye binlerce ülkücü öğretim üyesi, bürokrat öğretmen, mühendis, hukukçu kazandırmıştır. İşte Türkiye ancak bu kadrolar sayesinde yarınlara başı dik alını açık ulaşabilir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin önünde iki yol uzanmaktadır; ya bölgesinde süper güç olacak ya da başka süper güçler tarafından yutulacaktır. Alparslan Türkeş'in ardından birbirlerine daha sıkı sarılması gereken milliyetçiler, sosyal ve kültürel alanda etkilerini arttırarak, siyasi platformda da doktrinden sapmadan gerçekçi bir politika takip edip kitlelere açılarak milli devleti, güçlü iktidarı gerçekleştirmek, kısacası Başbuğ'a lâyık olmak zorundadırlar.

BAHTİYAR VAHAPZADE
AZERBEYCAN MİLLİ ŞAİRİ

TÜRK HALKLARININ ATASI

Bütün Türk dünyasının değerli şairi BAHTİYAR VAHAPZADE, merhum Alparslan Türkeş'in vefatını öğrendiğinde çok üzülmüştü. O günlerde bir açıklama yapamayan Vahapzade'nin, Başbuğ hakkındaki kısa değerlendirmesini sunuyoruz:

" Alparslan Türkeş beyin ismini daha 60'lı yıllarda duymuş, onun amacı, ideali ve bu ideal yolunda gerçekleştirdiği mücadeleyle tanışmışım. Bu yıllardan itibaren onun faaliyetini daima izlemiş, Türkçülük, Ülkücülük yolunda ne gibi azaplar, işkenceler çektiğini öğrenmişim. Onun kendi özel derdi yoktu. Bütün hayatı boyu Türk halklarının derdi onun kalbinde yaşamıştır.

1977 yılında Türkiye'yi turist olarak ziyaret ettim. O zamanlar Alparslan, Türkeş Bey'in Sovyet İmparatorluğu bünyesindeki esir Türk halklarının Kremlin'in esirliğinden ergeç kurtulacağına eminim sözlerine Türkiye'de alay edenlere de rastladım. Ama onun uzağı görme becerisiyle geleceği bildiği ispat olundu. Çünkü o istikbali sevgisinin ve arzusunun gözüyle görüyordu.

Ben kendisiyle birkaç kere görüşmüş, evin de misafir olmuşum. Kendisini hangi büyük fikirler ve arzularla yaşadığının şahidiyim.

Geçen yıl aralık ayında Ankara Numune Hastanesi'nde tedavi gördüğüm zaman beni ziyaret etti. Ben o zaman son kez görüştüğümüzü nereden hileydim?

Bu büyük insanın, bu büyük Türkçünün vefatı yalnız Türkiye'yi değil, bütün Türk dünyasını sarstı. Bu nedenle onun matemini bütün Türk dünyasının matemidir. 6 Türk Cumhuriyetinin kazandığı bağımsızlık onun şaheseridir. Bunu cesaretle söyleyebiliriz.

Bugün ben bir Türk olarak, bu büyük Türkoğlu Alparslan Türkeş'in anısı önünde baş eğerek ona Allah'tan rahmet diliyorum.

SADİ SOMUNCUOĞLU

MHP eski Genel Başkan Yardımcısı
16-20-21 Dönem Aksaray Milletvekili
Devlet Eski Bakanı ve Merkez Yürütme Kurulu Üyesi

KÜBİTEM

KURULUŞ VE AMAÇ

1969'lan hatırlamayanlar Kübitem'in ne ifade ettiğini bilemezler. 1969' da kurulan Kültür Bilim ve Teknik Merkezi (Kübitem) 12 Mart 1971 askeri müdahalesine kadar çok yoğun görev yapmış bir kuruluşumuzdur. Kurulma amacı; Üniversite ve Yüksel Okullarımızdaki öğretim elemanlarını Türkiye çapında teşkilatlandırmak ve ülkücü gençlikle belli bir dayanışma içinde çalışmasının sağlamaktır.

Bu konuyu biraz daha açmakta yarar var. Üniversite ve yüksek okullar anarşinin kaynağı durumuna getirilmişti. Üniversiteler kanunu gereğince, fakülte dekanları davet etmedikçe, insanlar öldürülse bile devletin güvenlik güçleri fakültelelere giremezdi. Ülkü Ocakları çoğalan öğrenciler kökü dışarıda olan anarşist saldırılar karşısında çok zor durumlarda kalıyorlardı. Ülkücü öğrenciler yasa dışı eylemlere sürüklenmek isteniyorlardı. Basının büyük kesimi, taraflı ve şartlanmış bir şekilde yaşın yapıyor, olaylardan hep ülkücüleri sorumlu göstererek, anarşist kesimle birlikte hareket ediyordu. Bu şartlarda ülkücü öğrencilerin, bir kısım öğretim üyeleri ile ciddi bir dayanışmaya kavuşturulmaları sağlanamazsa, üniversitelerden dışlanmaları tehlikesi ortaya çıkmıştı. Ayrıca bütün Türkiye'ye yayılmış olan ülkücü kuruluşların Ankara'da bir merkezleri yoktu.

O tarihte bu önemli ihtiyacı dikkate alarak bir merkez kurmaya karar verdik. Bu maksatla ODTÜ'de öğretim üyesi olan Dr. İskender Öksüz ile birlikte Meşrutiyet Caddesi'nin Bayındır sokakla kesiştiği köşede bir daire tuttuk. Bu arada faaliyet göstermek üzere KÜBİTEM'i bir grup üniversite mensubu arkadaşla birlikte kurduk. Rahmetli Prof. Dr. Tank Somer hoca ilk başkanı oldu. Hocanın güvenilir ve ciddi şahsiyeti faaliyetlerin gücüne güç kattı. Böylece kısa zamanda teşkilatlanmış KÜBİTEM faaliyete geçti.

Bütün Türkiye'deki üniversite ve yüksek okullarla temasa geçildi. 12 Mürt müdahalesini hazırlayan anarşi hareketleri hakkında günü gününe sağlıklı bilgiler alındı. Bu bilgilerin ışığında değerlendirmeler yapıldı gençliğin anarşiye sürüklenmesini önlemek için ciddi gayret sarf edildi. Üniversitelerimizin işgal ve boykotlarla bunalıtılmasında eğitim ve öğretim hayatının devam ettirilmesi için çok yararlı çalışmalar yapıldı.

ANARŞİ VE YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİ

İçerden ve dışarıdan desteklenen anarşinin önü alnamıyor ve artıyordu. Okullarına giremeyen ülkücü gençlik çok zor durumlarda kalıyordu. Devletin bütün kapıları bu meselelerin görüşülmesi ve gerekli tedbirlerin alınması için ülkücü gençliğe adeta kapatılmıştı. Ankara Ülkü Ocakları Birliği son çare olarak Cumhurbaşkanlığına başvurdu. O zaman ki, Cumhurbaşkanımız rahmetli Cevdet Sunay görüşme talebini hemen kabul ettiğini bildirdi. Bunun üzerine görüşmeler başladı. Fakültelerde neler oluyor kendisine sözlü ve yazılı raporlar verildi. Bu raporlara ek olarak bazı belgeler de sunuluyordu. Bir defasında " Yaşasın Dünya komünizminin lideri Mao" yazılı bir rozet ve Çin'de Komünist Partisi'nin Tüzüğü takdim edilmişti. Üniversitelerde meydana gelen anarşi hakkında bilgi vermesi bakımından böylesine belgeler çok önemliydi. Bu görüşmeler Sunay'ı çok ikna etmişti ki, İsmet İnönü ile bir görüşmesinde " Ülkücü gençler vatansever insanlardır" diyerek açık ve kesin bir tavır koymuştu.

Kübitem tarafından düzenlenen ve bütün üniversitemizden, Profesörler, Doçentler, asistanlar ve Ülkücü Ocakları'nın ayrı ayrı randevu alarak Cumhurbaşkanıyla yaptığı görüşmeler ve sundukları raporlar çok yararlı ve etkili oluyordu. Nitekim ilk görüşmenin sonunda rahmetli Sunay'n, " Bana memlekette neler oluyor, doğru olarak söylemiyorlar. Hatta pek çok gerçek benden gizleniyor. Kimseye itimadım kalmadı. Evlatlarım size güveniyorum. Bana her hafta gelin ve ne bilgi ve belge varsa getirin" demişti. Cumhurbaşkanımızın bizim gibi kendisinin de ihtiyaç duyduğu bu görüşmeleri sürekli ve muntazam olarak yapmak istemesi KÜBİTEM camiasının son derece mutlu etmişti. KÜBİTEM'in kurduğu çalışma düzeni sayesinde Türkiye'deki bütün fakülte ve yüksek okullarda olup bitenlerden, büyük çapta günü gününe haberimiz oluyordu. Sağlıklı, yeterli ve ciddi bilgi akışı sağlanınca bundan faydalı sonuçlar çıkarmak da kolay oluyordu.

TERSİNE DÖNEN MÜDAHALE

Rahmetli Sunay'm kendisine sunulan bu kapsamlı raporları çoğaltılarak üst kademe askeri birliklere gönderdiğini ve oralarda albay ve yukarı rütbeli subaylara okunduğunu, 12 Mart müdahalesinden sonra öğrendik. Söz buraya gelmişken bir tespiti de yapmak gerekir. 12 Mart öncesi" Sosyalist bir ihtilâl" hazırlığı yapan Cemal Madanoğlu, Hava Kuvvetleri Komutanı Muhsin Batur gibi bir kısım askerler ile eski tüfek komünistleri, daha sonra kazdıkları kuyuya düşerek tutuklanmalarıyla, Türkiye bir maceraya sürüklenmekten kurtarılmıştı. O dönemin tahlili ayrı bir konu olmakla beraber hemen belirtelim ki, yüksek okullardaki kendileri tarafından meydana getirilen anarşi bahane edilerek yapılacak olan sosyalist ihtilalin önüne geçilmesinde KÜBİTEM'in anlatılan bu çalışmalarının çok yararlı, aydınlatıcı ve etkili olduğunu zannediyorum. Cumhurbaşkanımızın bile doğru bilgilerden mahrum bırakıldığı bir kargaşa ortamında, basınımızın büyük kesiminin olayları tam tersine çevirerek kamuoyunu yanlı tarafa yönlendirdiği de düşünülecek olursa, bütün komutanlara sıcak, doğru ve kanaat verecek kadar bilgi ve belgenin ulaştırılmış olmasının önemi küçümsenemez.

YAYINCILIK ÇALIŞMALARI

KÜBİTEM böylesine hizmetlerinin yayınında, gençliğin yetiştirilmesi ve eğitilmesinde yararlı ve etkili çalışmalar yaptı. Seçilmiş gençlere sistemli olarak seminerler verildi. Gençliğin her türlü meselesinin çözümü için uğraşıldı. Eğitimin yanında yayıncılığa da çok önem verildi. Bodrum kat bir izbe odada hazırlanan DEVLET Gazetesi, Bozkurt ve TÖRE dergileri burada yayın hayatını geliştirerek sürdürdü. Bu dergilerin tirajları, Türkiye'nin o gün benzeri yayınların tirajlarının çok üstüne çıktı. Üniversite hocalar başta olmak üzere milliyetçi kalemlerin güçlü yazılan bu dergiler aracılı ile bütün Türkiye'ye yayıldı.

Sürelî yayınların yanında üniversite gençliğini uyarmak, yöneticilerin gerçeklere karşı yumdukları gözlerini açmak ve kamuoyunu aydınlatmak maksadıyla adeta bir " Bildiri taarruzu" başlatılmıştı. Neredeyse her gün Ankara Kızılay meydanında etkili bildiriler halka dağıtılır, büyük ilgi görürdü. Doğrusu halk da ülkede meydana gelen ve ilk defa karşılaştığı bu karanlık olaylardan ciddi endişe duyuyor, gerçekleri bilmek istiyordu. Basında yer alan haberlerden bir şey anlamıyordu. Fakülte ve yüksek okulların boykota götürülmesi, daha sonra işgaller ve nihayet ölümlerin meydana gelmesi Türkiye'yi iyice sarsmıştı. İktidar ilk defa karşılaşılan bu kargaşa karşısında adeta paniğe kapılmış, hiçbir şey yapamaz haldeydi. Demirel'in o meşhur sözü işte bu ortamda söylenmişti. " Yollar yürümekte aşınmaz." Bu sözün anlamı, benim yapacak bir şeyim, alınacak bir tedbirim yok demektir. Söylenildiği ve olumsuz tesirleri bu günlere kadar uzanan çok ağır bedelleri her ödedi. Sosyal doku ve moral değerlerdeki tahribat onarılamadı. Terbiye bozulmuştu.

KÜBİTEM'deki çalışmalar bundan da ibaret değildi. Halkı uyandırmak ve faaliyetleri finansmanını sağlamak için, Ankara'daki esnaf ve sanatkârlar da teşkilatlandırıldı. Aynı zamanda orta büyüklükteki sanayiciler ile sağlam ilişkiler kuruldu. Özellikle Siteler ve Sanayi çarşıları gibi belli meslek gurupları organize edildi. Hakikaten bu çalışmalar her yönüyle faydalı oldu ve toplumun bel kemiği olan bu kesimden her yönüyle sağlam destek edilerek yeterli kaynak sağlandı.

HEMEN HATIRLANAN BAZI İSİMLER

KÜBİTEM' de pek çok ilim adamı görev yaptı. Başarı arttıkça bu çalışmalara katılanlar çoğaldı. Rahmetli Dünder Taşer bey, partiden çok buraya gelirdi. Bütün gücüyle yazdı, hem seminerler verdi, hem görüşmeler yaptı. Belki hayatının en verimli ve mutlu dönemini burada geçirdi. Dünder Taşer gibi bir büyük kültür, iman ve dava adamının KÜBİTEM'de devlet memurunun mesai anlayışı içinde her gün muntazam bir şekilde gelmesi ve geç saatlere kadar heyecanla çalışması hizmet gücümüzü çok artırmıştı. Burada yüksek bir fedakarlık anlayışı içinde çalışan rahmetli Halil Özyıldız, İbrahim Metin, İskender Öksüz, Reşat Genç, Kazım Koprıman, İsmail Aka, İ.Hakkı Gökhan, Atilla Özmen, gibi isimleri ilk sırada hatırlatmak gerekir.

BİR OLAY VE KAPANIŞ

KÜBİTEM'in çalışmalarıyla ilgili bir özet yaparken, kapanışa sebep olan bir olayı anlatarak noktalayalım. 12 Mart müdahalesi yapılmıştı. Sıkıyönetim idaresi, sıkıyönetim ilanına gerekçe teşkil eden anarşi ve anarşistlerin üzerine gitmeye başladı. Ülkücü gençliğin çalışmaları sıkıyönetimin ilan sebeplerinden sayılmadığı için, ülkücülerden suç işleyenler varsa bunların durumu normal mahkemelere bırakıldı. Bunun için bizler rahattık. Ama bir gün KÜBİTEM'de çalıştığımız bir sırada kapı zili çaldı, açtığımızda karşımızda bir Albay ve otomatik silahlı askerleri gördük. Buyuran diyerek içeri aldık. Albay ""burada kem varsa, hepsini sıkıyönetim karargâhına götürme emrini aldım. Toplanın" dedi. Başta Dünder Taşer Bey olmak üzere şaşırдық. Ve " sebep midir" dediğimizde, Albay " Ben bir şey bilmiyorum. Sadece bizi götürmek için geldim" dedi. Pencereden dışarı baktığımızda ne görelim: makineli tüfekli askerler binayı kuşatmış, namlular bizim kata doğrulmuş, eller tetikte bekliyorlardı. Şaşkınlığımız biraz daha arttı. Ama yapacak bir şey yoktu. Telefon etmemize izin verilmedi, binadan çıkarak bütün halkın ve komşuların hayret ifade eden bakışları altında bizi bekleyen askeri araçlara bindik.

15 Kişi kadar vardık, Dışkapı'daki askeri merkeze götürdüler ve bir barakanın içine koydular. Sonra aramızda konuşuyorduk ki, kapı kilidi açıldı ve bir er benim kendisiyle gelmemi istedi. Birlikte gittik, bir çalışma odasına girdik, askeri savcı masasında oturuyordu. Karşısında yine savcı olan Baki Tuğ Bey vardı. Savcı Albay Orhan Beyi tanıdım; 1964'de Ağrı'da yedek subaylık yaparken tanıdığım Tümen savcısı idi. Bana " Sadi bey ne oluyor. Sizi niçin getirdiler" diye sordu. Ben de " Hiçbir şey binmiyoruz. Bizi alıp getirdiler, bir şey söylemediler" dedim. O sırada KÜBİTEM'den toplanmış kitaplar Savcı beyin masasının üstünde duruyordu. Bana göstererek, " Bu kitapları sizin oradan getirmişler. Bunlarda bir sakınca var mı" dedi. Ben de " Evet bu kitaplar bizim. Ama herhangi bir sakıncalı tarafı yok" cevabını verdim.. Baki Tuğ Bey bu kitaplardan " Milliyetçi Türkiye" kitabını eline aldı, beni tanıymıyormuş gibi davranarak, savcı Orhan Bey'e hitaben, " Bu kitap Türkiye'yi kurtaracak değerli bir kitaptır. Ordu içinde çok arkadaşa gönderdim. Kendimde kalmadı. Aradım bulamadım" diyerek, destekleyici bir tavır gösterdi.

Savcı daha sonra bana hitaben aynen şöyle diledi: " Tamam Sadi Bey sen şimdi git, ben biraz sonra ifadelerimizi alır, meseleyi hallederim. Anlaşılan bir yanlışlık var."

Görevli asker beni koğuşa tekrar götürdü. Merakla beni bekleyenlere olanları anlattım. Sonra da teker teker savcının huzuruna çıkıp ifademizi verdi. Ve serbest bırakıldık. Sonradan öğrendik ki, bizi aynı apartmanda oturan bir Danıştay üyesi Sıkıyönetim Komutanlığına ihbar etmiş: "Burada sol bir hücre var, gizli beyannameler basılıyor" diye. Gerçekten KÜBİTEM'de gelişmiş teksir makineleri vardı. Biz gece gündüz demeden baskı yapardık. İhbarcı komşu solcu olmadığını biliyor ama bizi oradan attırmak için kasıtlı olarak bu ihbarı yapmış. KÜBİTEM' de bu olaydan sonra çalışmalarını durdurdu. Daha sonra da kendi kendini feshetti. O dönemi bilenler, KÜBİTEM'in bizim hareketin beyni gibi çalıştığını, çok verimli ve etkili bir eğitim ve yönetim merkezi olarak üstün görevler yaptığını unutamazlar. Özellikle üniversite hocaları ve o dönemin ülkücü gençleri bu durumu çok iyi bilirler.

ŞERAFETTİN YILMAZ

Hukukçu MHP Eski Genel İdare Kurulu üyesi
MHP Ülkücü kuruluşlar Davası Avukatı

BUDA GEÇER YAHU

Hazırlamakta olduğunuz 12 Eylül 1980 sonrası " Milliyetçi hareket partisi ve Ülkücü Kuruluşlar Davası " hakkında hazırlamakta olduğunuz kitapla ilgili olarak benden bu dava hakkında kısaca bir genel değerlendirme

yapmamı istemeniz üzerine; işbu yazıyı hafızamın zamanımın ve içinde bulunduğum olumsuz şartların elverdiği ölçüde kaleme almaya çalıştım.

Bu konuda dava ile ilgili dokümanlar maalesef elimde olmadığından hafızamın ve elimdeki sınırlı dokümanların elverdiği ölçüde değerlendirme yapmak durumundayım. Buna göre:

"Milliyetçi hareket partisi ve Ülkücü Kuruluşlar Davası" 1000 sayfalık iddianame 587 sanıklı olarak açılmış Türkiye'nin değil Dünya'nın en büyük ve en kapsamlı siyasi nitelikli davalarından en başta geleni olduğu malumdur. Öyle bir dava ki hazırlık safhasından karar safhasına kadar hissiyatın, zanların ve dirije edilmiş ithamların mecmuundan oluşmaktadır.

12 Eylül zemin hazırlayan bir zihniyetin önceden planladığı ve harekâtla birlikte hazırlanan plan çerçevesinden harekete geçildiği davanın dosyaları arasındaki sabit delillerle mahfuz bulunmaktadır. Burada geniş geniş bu konunun ele alınıp tartışılmayacağı düşüncesiyle çarpıcı bir örnekle bu hususu delillendirmekte fayda görüyorum. Belki ileride gelecek kuşaklar bu davayı incelemeye yöneldikleri takdirde meselenin mezkûr açıdan da değerlendirilmesi için vereceğimiz misal önderlik edebilir.

12 Eylül harekâtında, harekâtın başlaması ile birlikte aranan yegâne parti Milliyetçi Hareket Partisi olmuştur. Bu konuda tank olarak dinlenen Türk Silâhlı Kuvvetlerinde Milliyetçi Hareket Partisi'ne sevk edilen kuvvetlerin başında bulunan Komando yzb. Serdar Akyazar'a mahkemede kendisine partiyi aramaya sevk edenin, emir verenin kim olduğu tarafımızca sorulmak istenmişse de bu soruların cevaplandırılmasına izin verilmemiş, esas hakkındaki mütealada harekât gecesi arama yapılan partinin sadece Milliyetçi Hareket Partisi olmadığı diğer partilerin de arandığı ifade edilmiştir. Oysaki MHP dışındaki partilerin arama tutanaklarına baktığımız zaman Milli Selâmet Partisinin 13.09.1980 de, Cumhuriyet Halk Partisi'nin 13.09.1980'de, Adalet Partisinin ise 14.09.1980 tarihinde Savcıların iştiraki ile arandığı görülmüştür. Milliyetçi Hareket Partisi'nin aranmasına harekâtın dışında, harekâtla ilgili olmayan kimselerin emir vermesiyle vücut bulmuş bir hadise şeklinde değil, harekâtın içinde görev alan önceden yapılmış hazırlıkların haberdarı olan kimselerin uygulamayı plan doğrultusunda, ihtilalin kendine mahsus kuralları içinde, kimsenin tahkike imkân bulamayacağı bir deminde yönlendirilmesi şeklinde görmekteyiz.

Bu fiili durumun bir delilide 17.06.1982 tarihli Başsavcı Nurettin Soyer'in mahkemeye itafen vermiş olduğu dilekçeden ayan beyan anlaşılacaktır. Bu dilekçede

"12 Eylül 1980 günü saat 07.00'de Ankara Sıkı Yönetim Komutanlığının emri üzerine sıkı yönetim askeri savcısı Albay dönmele, 12 Eylül Harekâtında savcıların 12 Eylül 1980 tarihinde saat 07.00'de Milliyetçi Hareket Partisi ve yöneticileri hakkında henüz bir emir ve direktif almamış oldukları anlaşılacaktır. Dava dosyasının belgeleri arasında bulunan MHP genel merkezinin aranmasıyla ilgili tutanakta,

" Komando yüzbaşı Serdar Akyazan ile yapılan koordine edilmiş anılan yüzbaşının komutasındaki görev timinin binada 03.00 saatinden itibaren aramaya başlayıp, savcıların olaya el koymasına dek saat 09.00'a kadar aralıksız aramaları sürdürdükleri..."

şeklindeki beyan, yaratılmış fiili bir durumu açıkça ortaya koyulmaktadır. Bu da yukarıdan beri izah etmeye çalıştığımız gibi MHP davasının harekâtın başlamasıyla birlikte önceden planlanmış harekâtta gerekecek olacak tarzda bir düzenlemeye partiye yönelin-miştir. Bu hususu daha açık bir şekilde ortaya koyan duruşma tutanaklarında yer alan Kom. Yzb. Serdar Akyazan'ın dinlenmesiyle ilgili Duruşma Hakimi Vurrah Özenirler ile aramızda geçen muhavereyi buraya aktarmanın kâfi geleceği kanatındeyim.

Parti genel merkezini arayan tim komutanı Yzb. Serdar Akyazan'a arama hususunda kimin emir verdiği duruşma sırasında öğrenilmek istenmiş, Serdar Akyazan' a bu hususta sorulmak istenen suale Duruşma Hakimince mani olunmuştur. Muhavere şu şekilde cereyan etmiştir: " Av. Şerafettin Yılmaz: Kim emir verdi? MHP'nin aranmasına emir veren kimdir? Diyorum. Ben bunu öğrenmek istiyorum.

D. Hakimi: Onu resmi makamlardan sorun. Ben tanıktan soruyorum efendim bu konuyu

Av. Şerafettin Yılmaz: Efendim, şimdi bizim dâvamız için hesap veriyoruz. Gizlilik kalmamıştır, gizlilik yoktur; biz hesap veriyoruz diye diyoruz ki, bu zat oraya gelirken...

D. Hakimi: Evet efendim, ben sordurmuyorum, bitti.

Av. Şerafettin Yılmaz: Bende açıklama yapıyorum, tekrar sorulmasına...

D. Hakimi: Ben sormuyorum efendim, varmı arkadaşlar sormak istediğiniz bir şey?

Av. Şerafettin Yılmaz: Efendim, ben bunun hesabını veriyorum, parti için arama emrini veren kimdi diyorum.

D. Hakimi: Kurul üyelerine danışıldı; bu konuda başka bir söz verilmedi."

Görüldüğü gibi, Milliyetçi Hareket Partisini aramak üzere parti binasına timi gönderen bir güç var. Bu tim bu gücün emri ile görev yapıyor. Mahkemeden biz bunu öğrenmek istediğimizde mahkemenin duruşma hakimi

bunu öğrenmemize bizzat mani oluyor ve bu husus karanlıkta kalıyor. Böylece de seksiz ve şüphesiz Milliyetçi Hareket Partisinin 12 Eylül Harekâtında özel bir gücün planlaması çerçevesinde davanın yaratılması için gerekli malzemelerin planlandığı şekilde elde edildiği açıkça anlaşılmaktadır. Bu özel gücün hazırlanmış olduğu senaryo MHP davasının iddianamedeki atılı suçla yargılanmasını sağlamış arzu edilen tutuklamalarla dava yönlendirilmiştir.

" Milliyetçi Hareket Partisi ve Ülkücü Kuruluşlar davası" her yönüyle bu gizli güçlerin mürettep bir dâvası olarak adalet tarihindeki yerini almış bulunmaktadır.

Herkesçe malumdurki ceza davalarında kutsal olan iddia değil, müdâfaadır. Bu dâvada ise kutsal olan müdafaa değil iddia olmuştur. İddianame 1000 sayfadan oluşmaktadır. Baştan sona kadar okunmuştur. Müteala ise 2100 sayfa olup keza baştan sona okunmuştur. Çete suçlamasıyla devletin müesses nizamını ortadan kaldırmaya matuf iddia doğrultusunda idam talebiyle yargılanan sanıkların ortada suç teşkil edecek bir örgütün elmanı olmadıklarını ortaya koyan 1500 sayfalık 250 avukatın imzasını taşıyan müşterek savunmanın tek satırı dahi okutulmamış ve dolayısıyla bu davayı baştan sona takip eden duruşma hâkimi kadar aralıksız davanın takipçisi olan müdafî sıfatıyla hareket edenler müşterek savunmayı savunmamız okuyamamış olarak dava sonuçlandırılmıştır.

Aynı şekilde müdafaanın değil iddianın kutsallığını ortaya koyan bir başka örnek ise şahitlerin durumudur. İddia makamı 1110 şahit göstermiş hem hazırlık safhasında hem duruşma safhasında bu şahitler dinlenmiştir. Kendileri idam talebiyle müebbet mahkumiyet talebiyle yargılanan sanıklar ve müdafilerince binlerce şahit gösterilmesine rağmen müdafaa şahitlerinin dinlenmesine izin verilmemiştir. Böyle bir dâvaya ve böyle bir dâvanın sonunda verilen karara nasıl adil demek mümkündür bilemiyoruz. Belkide savunmanın gösterdiği şahitlerin dinlenmesine lüzum görülmeyen yegâne ceza davası " Milliyetçi Hareket Partisi ve Ülkücü Kuruluşlar" davasıdır.

Bu dâvada adalet adına talihsizlik addedilecek pek çok örnekler vardır. Bunlardan hiç olmazsa bir tanesini zikretmeden geçemeyeceğim Oda: 22 Ağustos 1979 tarihinde sayın Alparslan Türkeş'in devrin cumhurbaşkanı sayın Fahri Korutürk'e sıkıyönetimde görevli bulunan hâkimlerin sıkı yönetim mahkemelerinde hâkimlik yapamayacaklarını" bildiren bir mektubu bulunmaktadır. Bu mektupta " Ortaçağ mantığına bile değil ancak çağdaş totaliter diktatörlerin "halk mahkemesi" ya da "Reich mahkemesi" mantığına uygun bu karardan kendimiz adına hiç tedirgin olmadık çünkü Türkiye'de henüz hakimler vardır ve eninde sonunda gerçek anlaşılacaktır. Fakat bir noktada endişemiz büyüktür. Oda sıkı yönetim mahkemelerin partizan mahkemeler haline getirilmesi, tarafsızlık, objektiflik, uygun milliyetin, hukuk geleneğine saygı ve Türk silahlı kuvvetlerinin onu yücelten geleneklerine bağlılık ilkelerinin hiçe sayılmıştır."

Şeklinde mezkûr mektupla kendilerine " Halk Mahkemesi, Reich Mahkemesi" hakimleri sıfatı verilerek reisicumhur'a şikayet edilen ve sıkıyönetimde hakimlik yapmalarının önlenmesi istenenlerden birside bu dâvanın duruşma hâkimi sayın Vural Özenir-ler'dir. Bu mektup mahkemeye delil olarak sunulmuş sayın Vural Özenirler'dir. Bu mektup mahkemeye delil olarak sunulmuş sayın Vural Özenirler'e böyle bir mektuba rağmen ve bu mektuba muttali olmanıza rağmen bu davada tarafsız olmanız veya tarafsızlığınıza inanç duyulması mümkün müdür? Suali sorulmuş ve hiçbir tepki alınmaksızın bu dâva Vural Özenirler'in duruşma hakimliğiyle sonuçlandırılmıştır.

İşte böyle görülen dâvada nihai sonuç, savunmamızın son bölümünde şöyle değerlendirilmiştir:

" Taleplerimiz ve redlerin sonu gelmemiştir. Bütün tevsi-i tahkikat taleplerimiz de reddedilmiş; savcının 1110 şahidi dinlendiği hâlde bizim şahitlerimiz dinlenilmemiş, tarafımızdan dinlenilmesi için 4000 şahit gösterilmiş, tabi ki bunlar da red edilmiştir. Partide keşif yapılmış, parti binasının bahçesi ile bitişik duvarı içinde bulunan silâhların yerinin, keşfe gelmişken tespit ve krokisinin çizdirilmesi talep edilmiş; reddedilmiştir. Çeşitli keşif taleplerinde taleplerinde bulunulmuş; partide, gençlerde, MHP Genel Merkezinde yakalandığı iddia edilen silâhlar görülmek istenmiş, hepsi reddedilmiştir. Taleplerden vazgeçilmemiş, redlerden de vazgeçilmemiştir. Öyle bir noktaya gelinmiştir ki, sanıklara "son söz" verilmesi istenmiş; o da reddedilmiştir."

Bu bölümde dâvanın nasıl yanlı olarak görüldüğünü oraya koyan bir başka husustur.

" Milliyetçi Hareket Partisi ve Ülkücü Kuruluşlar Dâvası" sanıklarının nasıl yargılandığını en çarpıcı bir şekilde ortaya koyan sözlerden birtanesi de yakın zamanda Hürriyet gazetesinde çıkan sayın eski Cumhurbaşkanı Kenan Evren'e aittir. Kenan Evren kendisi ile yapılan bir röportajında

" Alparslan Türkeş'in kendisi tarafından salıverildiğini" mesajını vermektedir. Böylece ortada kendi iradeleriyle adalet üzere yargılama yapılan bir mahkemenin değil drije edilmiş bir mahkemenin varlığı ayan beyan görülmektedir.

Biz konuyla ilgili lafı daha fazla uzatmadan müşterek müdaafımızın son bölümünden bir pasaj aktararak bu yazıyı bitirmek istiyorum. Biz burada diyoruzki:

" Muhterem Hey'et,

Biz hiç kimseyi rencide etmenin peşinde değiliz. Bu dâvayı mahkemenin bir rüknü olarak takip ettik. Adalet terazisi bozuk bir devletin ayakta kalamayacağı bilinen bir gerçektir. Bu hususu ifade eden "Adalet Mülkün Temelidir" düsturu, dinimizin ve tarihimizin derinliklerinden gelmektedir. Atatürk, bu sözü aynen benimsemiş ve onun talimatı olarak " Adalet Mülkün Temelidir" sözü, mahkemelerde hâkimlerimizin arkasındaki duvarlara kazınmıştır.

Sayın Cumhurbaşkanımız Kenan Evren de, üst seviyeli yargı organlarından birini ziyaretlerinde, adaletsiz bir devletin payidar olamayacağını belirterek, aynı düsturu tekrar etmiştir.

Bir memleket adaletsiz hâle bir günde ve bir çırpıda gelemez. Yargılama ve kararlara, adalet duygusundan başka duygular müessir olmaya başladığı zaman tehlike çanları çalıyor demektir. Buna kulak verilmezse, benzer uygulamalar farkında olmadan yaygınlaşır. Sonra bir gün ve defa ansızın adalet mekanizmasının çöküşü ile karşı karşıya gelinebilir. İşte o zaman da, bir şeyler yapma şansı tükenmiş ve devlet bitmiş olur.

Affedilmesi gereken yegane yeş, adalet terazisindeki sapmalardır. İşte biz, mahkemenin bir rüknü sıfatıyla bunları söylüyoruz. Yassıada yargılamasından sonra " Adalet Mülkün Temelidir" sözü" Ridilemet Nüklüm Telada" şeklinde anılır olmuştur. Adaletin aldığı bu yara hâlen sarılabilmiş değildir. Biz kimseyi rencide etmek için değil, içinde bulunduğumuz şartlarda yaşanan tehlikeye dikkat çekmek istiyoruz. Bu açıdan da görevimizi yapıyoruz.

Öyle umuyoruz ki, yazdıklarımızda amacımız dışında mânâlar aranmaz. Çünkü böyle zamanlarda, yazılanlarda hakikat payının olup olmadığını aramak yerine, bir suç bulma mantığı işler. Temenni ederiz böyle olmaz. Sonra unutulmasın ki, bir memlekette adalet terazisi yanlış tartmaya başladı mı, bugün bize olanlar yarın başkalarınındır...

Bizlerin olmayacağı zamanlarda bu savunmayı okuyacak nesillere sesleniyoruz. Müvekkillerimiz böyle yargılandılar. Bu satırlarla bugünden size vasiyet ediyoruz.: Hasımlarınızı bile böyle yargılamayınız.

Savunmamız ve yazdıklarımız hukuk ilmini düstur edinmiş tarafsız kimseler tarafından tetkik buyrulduğunda, söylediklerimizde haksız bulunursak, gereğine amadeyiz. Eğer söylediklerimizin ve endişelerimizin haklılığı görülür de, Türkiye'miz bir daha bu tarz acılara mal olmayacak tedbirlerle donatılırsa ne mutlu bize.."

Eğer savunmamız yaptırılmış olsaydı heyete son sözümüz " Buda Geçer Ya-Hu" olacaktı. Ancak savunmamız okutulmadığı için levhadaki aynı sözü burada tekrarla bu değerlendirmeyi tamamlamak istiyorum. " Buda Geçer Yahu"

SIRRI ERKUŞ

Hukukçu,MHP Eski Genel Sekreter Yardımcısı
Alparslan Türkeş'in Özel Avukatı MHP ve Ülkücü Kuruluşlar
Davası Mahkeme Ve Yargıtay Aşaması avukatı

"12 EYLÜL ÖNCESİNDE VE SONRASINDA ANKARA"

Türkiye 42 İslâm Ülkesi arasında batı değerlerini benimsemiş tek İslâm ülkesi olması nedeniyle batı sizden vazgeçemez her hareketiniz kontrolde...

Türkiye'de yıllarımı harcadım, güzel dostluklar kurdum... Kenan EVREN'i, Süleyman DEMİREL'i, Bülent ECEVİT'i, Turgut ÖZAL'ı, Bülent ULUSU'yı, Turhan FEVZİOĞLU'nu hepsini aynı trend çizgide batı değerlerine bağlı bir bütün olarak gördüm ve takdir ettim. Necmettin ERBAKAN'la iç karşılaşmadım. Karşılaşmak ta istemem.

HER ON YILDA BİR ASKERİ MÜDAHALEYE YOL AÇTINIZ, AMA MEMLEKETİ DE ALPARSLAN TÜRKEŞ'İN ELİNE TESLİM ETMEDİNİZ."

(Ufuk GÜLDEMİR. " Amerika Büyükelçisi SPAIN anlatıyor" Cumhuriyet Gazetesi, Ocak 1985) Emekli Büyükelçi SPAIN, Yüksek deveceli bir MASON - U.Güldemir...

" GAP'TAKİ KEMANCI PAUL MENZE"

Yıl 1980

12 Eylül akşamı ABD Başkanı CARTER, ,Washington'daki Kenndy Center'da DAMDAKİ KEMANCI müzikalini seyrediyordu. Oyunun yarısında, lojmanını hemen dışındaki telefon sinyal verdi. Beyaz Saray santrali, Dışişleri Başkanı MUSKİE'nin Başkan ile görüşmek istediğini söyledi ve bağlantıyı kurdu:

- " Mr. President, Türk ordusu'nun Komuta Heyeti, Ankara'da yönetime el koydu herhangi bir kaygıya gerek yok. Kimler müdahale etmesi gerekiyorsa, onlar müdahale etti."

CANTER teşekkür etti, iyi geceler diledi ve DAMDAKİ KEMANCI'ya döndü.

Washington... Yerel saatle 20.00...

Milli Güvenlik Konseyi TÜRKİYE Masası Sorumlusu Paul HENZE, evine yeni gelmişti. Beyaz Saray'ın "Situation Room" diye adlandırdıkları bölümünü aradı. Dünyada ABD açısından çok önemli diye nitelendirilebilecek gelişmeler bu bölüme yollanırdı. PENTEGON olsun. Dışişleri, CIA olsun, Başkan'ın duyması gereken önemdeki konular buraya yöneltirlerdi.

- " Paul, seninkiler nihayet yaptı, (... your boys have done it)" -" Kim benimkiler neden bahsediyorsun?"

- " Senin generaller Türkiye'de darbe yaptılar..."

- O, öyle mi? Çok memnun olmuştu. Derin bir iç çekti. Sekiz aydır bekliyordu bu anı."

(Orsan ÖYMEN. Milliyet, 14 Kasım 198)

12 EYLÜL 1980 HAREKATI SONRASI ANKARA, MERKEZ KOMUTANLIĞI ORDU, DİL VE İSTİHBARAT OKULUNDA, GÖZETİM ALTINDA TUTULAN MÜVEKKİLLERLE YAPILAN, BİR İLK GÖRÜŞME GÖZLEM ANI..

Kenan EVREN ve arkadaşları, 12 Eylül 1980 günü; gece saat 02.30 da, emir komuta zinciri içinde TSK. Leri adına; ÜLKE DEVLET YÖNETİMİNE EL KOYDUKLARINI ilân etmişlerdi. El koyma, aynı tarih ve saatte, evet, 12 Eylül 1980 günü, gece saat, 02. 30'da bir eşgüdüm içinde, MHP'ye MHP'nin, Ankara BAĞÇELİEVLER'deki Genel Merkezinde de gerçekleşti. MHP dışındaki hiçbir siyasi parti, aynı saat ve tarihteki belirtilen bu el koyma arama eylemine muhatap kılınmadı...

Anayasa askıya alınmış, parlamento feshedilmiş, ülke genelinde sıkıyönetim ilân edilmiş, siyasi parti faaliyetleri durdurulmuş ve ilk etapda da, bazı siyasi parti liderleri ile parti üst düzey yöneticileri, sıkıyönetim komutanlıklarınca gözetim altına alınmışlardı..

MHP Genel Başkanı Alparslan TÜRKES ile MHP Genel İdare Kurulu Üyelerinin tamamına yakını da: Ankara, Merkez Komutanlığı yerleşim alanı içerisindeki, " ORDU, DİL VE İSTİHBARAT OKULU'nda gözetim altına alınmışlardı. Eğitimcilerin başı olarak nitelen, Gümrük ve Tekel Bakanlığı Müsteşarlarından, Namık Kemal ZEYBEK'de, MHP Gurubu içerisinde gözetim altında tutulamakta idi...

Gözetim altına alınan MHP Genel Başkanı Alparslan TÜRKES ile MHP Genel İdare Kurulu Üyelerini N.K. ZEYBEK dahil; avukat sıfatıyla ilk defa ziyaret edecekti. Haftanın belli günlerinde belli süreler tahtunda müvekkillerle görüşmeye müsaade ediliyordu. Vekaletnameyi haiz, 3-4 kişilik bir avukat grubu olarak müvekkillerle görüşmek üzere, Ankara Merkez Komutanlığı'na ilgili nizamıyeye gittik. Görevlilere ziyaret sebebimizi beyanla, hüviyetlerimizi ve vekaletnamelerimizi takdim ettik. Görevliler, gerekli kayıt işlemlerini yaptıktan sonra; üstlerimizi ve çantalarımızı sıkı bir şekilde aradılar arattırdılar. Bu arada bazı yerlerle telefon görüşmeleri bildirdiler. İşlemler tamamlanınca da iki inzibatın nezaretinde, avukat arkadaşlarla birlikte, müvekkillerimizin gözetim altında tutukladıkları; Ordu, Dil ve istihbarat Okulu giriş kapısına geldik. Bina girişinde, görevli Sb. Asb. Vd. varlardı. Bunlar, müvekkillerinin gözetim altında tutukladıkları binanın iç emniyeti ile müvekkillerle vaki görüşmeler vd. hususları tedvirle görevlilermiş.

Giriş nizamıyesinde muhatap olduğumuz işlemlerin benzerlerine burada da muhatap olduk. Bizi bir küçük bekleme odasına aldılar. Bu arada iç emniyet amiri, bir görevliye; yukarı çık, MHP Grubuna haber ver. Avukatları görüşe geldi hazırlansınlar ve görüşme salonundaki yerlerini alsınlar hazır olduklarında da aşağıya bize haber verilsin talimatını verdiler 10-12 dakika sonra beklenen haber geldi: MHP Grubu görüşe hazır komutanın. İç emniyet Sb. Ve maiyetindeki görevlilerin refakatinde binanın merdivenlerinden yukarı görüşme salonumuz bulunduğu kata çıktık. Salonun kapısında. Büyükçe bir salon, salonun ortasına konulmuş, dikdörtgen biçiminde uzunca bir masa ve etrafına dizili sandalyelerine oturmuş tıraşlı, gömlek kravatlı, takım elbiseli, bizimle görüşmeye hazır vaziyette bekler konumda müvekkillerimiz. Salonun girişi sol bölümünde, belleri palaskalı, palaskalarında kütüklükler takılı üzerlerinde silâhları yok ve fakat kütüklük takılı önceden sonuçlandırılmış 4-5 Er göreve hazır vaziyetlerde. Emir işaret bekler vaziyetlerde.

Adı üzerinde," Ordu, Dil ve İstihbarat Okulu" daha işin başında bina inşa edilirken, kullanım maksadı nazara alınarak, kim bilir ne tür dinleme sorgulama görüntüleme vd. hususlar için, nerelere ne tür teknik cihazlar yerleştirilmiştir. Florasans lâmba muhafazalarına elektrik anahtar yuvalarına yerleştirilenlerin dışında.

Bu manzara karşısında, müvekkillerle yapılacak görüşme konuşmalarda çok dikkatli olunması yanlış anlama yorumlara meydan verecek bir söz veya kelimenin hem söyleyene ve hem de karşısındakine haksız, hukuka aykırı temel hakları hiçe sayılarak ağır şartlar altında keyfiliğe dayalı bir tarzda gözaltına alınan müvekkillere, ek sıkıntılar getireceğinin bilinmesi gerekir.

Salon kapısında duran gözetimde icra edilecek görüş için verilecek izin, nihayet görevli âmirce verildi. 30 dakikalık bir zaman süresi içerisinde disiplinli olarak, müvekkillerimizle görüşmelerimizi yapacaktık. Görüş için gelen avukat arkadaşlar, birer sandalye alarak, masa etrafında oturur vaziyetteki müvekkillerimizle dönerli olarak bire bir yan yana karşılıklı olarak görüşmeye selâm hal hatır sorarak başladık. Görüşme sıram MHP Genel Başkanı Sayın Alparslan TÜRKES'e gelmişti. Sandalyemiz yan yana geldiğinde salonda sonuçlandırılan palaskalarında kütüklük takılı erlerden biri aldığı işaret üzerine, hemen aramıza girdi masaya doğru eğildi kütüklüklerini konuşmalarımızı engeller tarzda, ağız hizamıza tutmaya ve konuşmalarımızı da bizzat dinlemek üzere eğitilmiş görevlendirilmişler. Selâm hal hatırlarını verdim sordum. Görevli er, evelden aldığı talimatı yerine getirme gayreti ve çabasını aldığı görevin fonksiyonlarını ifa istikametindeki fillerini aralıksız sürdürüyor. Müvekkilimin kendilerinden öğrenmek istediğim bir hususla ilgili soru var içimde bunu içinde bulunduğum şartta açıkça dile getirsem yanlış anlama yorumlara sıkıntılara sebep olabilecek onların arkasındakiler ve hareketin temelde kime karşı yapıldığı vd. Durumunda, kendilerine zarar gelmeyecek tarzda arz etmek ve cevabını görüşünü kanaatini almak arzusundayım. Bir fırsatını bulup, fısıltılı bir tonda başımızda nöbet tutan tutturulanın ifa ettiği iki fonksiyonunu da baypas yapma gayreti içinde aniden eğilip kulaklarına " Efendim, bu hareketi yapanlar belli, hareket kimler tarafından ve kime karşı yapılmış bir hareket" dedim. Aynı hızla kulağıma aynı fısıltılı tarzda " MASON CIA İŞBİRLİĞİNDE, ABD'NİN GÜDÜMÜNDE, BİZE KARŞI YAPILMIŞ BİR HAREKAT" şeklinde ki cevabı üzerine iki baş anında ayrılmıştı ki, bir de görelim: Karşımızda oturan 4-5 kişilik bir müvekkil grubu, öfkeli tarzda gözaltında bulunmanın tevlit ettiği psikolojik etkenlerin de tesirleri ile olsa gerek MHP Genel Başkanı Sayın Alparslan TÜRKES'e gizli ne konuşuyorsunuz? Biz bir an evvel çıkmak istiyoruz. Dilekçe vd. verdirmeyin.." şeklinde tepki sergilemişlerdi..

MEHMET ŞANDIR
MHP Eski İstanbul Görevlisi Eğitimci
21.Dönem Hatay Milletvekili

GERİYE DÖNÜP BAKINCA

Maziye Dönüp her baktığımda İsmail Arslan Abinin Hayalini görürüm.

İçinde bulunduğumuz zaman diliminden ve mekandan geriye dönüp bakmak ve gördüğünü resmetmek galiba, çok zor bir iş. Gördüğünü doğru resmetmenin zorluğu, seyreden gözün bugünkü şartlardan soyutlanmamasıdır.

Bugünden dünü seyretmek ve gördüğünden geleceğe ait görevlere ve sorumluluklar üretmek gerçekten muhterale bir iş.

Hatıralar, duygu yüküdür; sevinmek hüznülenmek için hatırlanır. Yanlış hatırlanmaları hüküm niteliğinde sonuçlara ulaşmayacağı için çok da önemli değildir; bir başka hatırlayan tarafından düzeltilir.

Yapabilirsem, geçmişte yaşadığım, bugün be birlikte olduğum bazı arkadaşlarla birlikte yaşadığım bir olayı bugüne taşıyarak, müşterek gelecek sorumluluklarımıza bir ışık tutmaya, cüret edeceğim. Türk Milliyetçilerinin bugün ulaştıkları noktada görev ve sorumluluklarını yerine getirilmesinde bir pratik bulabiliriz ümidindeyim.

Yılı söylemeyelim, ancak, 1980 öncesi. Terör temel mesele Zamanı ve tüm enerjimizi teröre tedbir gayretleri ve terör tahribatına direnebilmek için canhıraş bir çırpış içinde tüketmekteyiz.

İktidar olmak iktidar olarak millete hizmet edebilmek; Ülkümüz Türk Milletini tarihi gücüne kavuşturarak ilahi Kelimatullah aşkına tüm insanlığa hizmet edebilmek maksadı ile, ülkücülere, MHP çatısı altında iktidar olmak mecburiyetinde olduklarını telkin ediyoruz, eğitimler veriyoruz. Bunun için teşkilatlar kurmaya çalışıyoruz. Siyaset yoluyla milletimizin güvenini kazanarak oy'unu almak ve seçimlerde meclise girmek; iktidar olmak arzusundayız bir gün mutlaka iktidar olacağız iddiasındayız.

Ancak terör, tüm insanlarımızı kuşatmış durumda. Her sabah sayım yapıyorum: gece kimler şehit oldu? Tespit ediyorum. Gece dağılınca, evlerimize ulaştığımızda tekmil veriyoruz. Yönetim kurulu üyelerimiz her geçen gün bir bir azalıyor. İlçeler, yöneticilerden teröre verdikleri şehit sayılarına göre mücadelede statü kazanıyorlar; Kartal ilçesi, 3 ilçe başkanı ile birlikte 24 yöneticisi ni şehit vermiş. Zeytinburnu ilçesinin bir haftada 7 yöneticisi

şehit olmuş, Şişli İlçe Başkanının işyeri 18. defa bombalanmış Yusuf Bahri tek kurşunla şehit olmuş. Yalçın'ın vücudundan 8 kurşun çıkarmışlar yaralı; Allah'ın hikmetinden sual sorulmaz. Konuştuğumuz konular bunlar. Türkiye, yabancıların ve onların yerli uşaklarının saldırısı karşısında ülkücülerle yine bir istiklal savaşı yaşıyor.

Kısaca, anlatmak istediğim tasvir anlatmak istediğim Olay'ın zamanını tasvir etmeye çalışıyorum.

Ancak, müsaade ederseniz, bu noktada benim bir görevim var; benim bir görevim var;

1980 öncesi MHP anlatılırken, İsmail Aslan'ın mutlaka anlatmalıyım. Yoksa ruhu muazzab olur. İsmail Aslan; Zeytinburnu'nda Teneke evler mahallesinde 8 çocuğu, bir yaşlı babası ile birlikte iki göz bir evde oturuyor. Yanlış hatırlamıyorsam işçi emeklisi. Bir çocuğu şehit olmuş, acılı bir baba. İlçe Başkanı olacak birini aradık bir emekli imam, bir muhasebeci ve bir avukat talipli oldu. Avukat arkadaşımızı seçtik. İsmail Aslan beni Genel Başkan'a şikayet etti. " Benim hakkımdı. Mehmet Şandır vermedi" diye," Çok fakir temsilde yeterli olmaz" dedim. Giydiği ceket defalarca elde yıkınmış buruş buruş Allah biliyor, acıdım. 45 gün sonra İlçe Başkanımız arabasının içinde silahlı saldırıya maruz kaldı; kendisi şehit oldu, oğlu yaralandı. Rahmetli Av. Bekir Şendilmen, kongrede, " Ben buraya şehit olmaya geldim, bu milletin sahipsiz olmadığını herkese göstereceğim" dedi, seçildi; 45 gün sonra şehit oldu. Cenazesine yetişemedim. İsmail Aslan tekrar geldi. " Artık kimse benden bu hakkı almaz " dedi. Genel Başkan emretti. İlçe başkanı yaptık. Kısa süre sonra maalesef şehit oldu. Hakkını helal et bana sevgili İsmail Aslan ağabey. Allah sana rahmet etsin.

İşte böyle bir canhıraş feryatlar mahşerinde biz, yinede siyaset yapmak için çırpınıyoruz; Milletten güvenini kazanacağız, oy alacağız, meclise gireceğiz, iktidar olacağız. Yarabbi o ne imandı. O ne enerjiydi, ölüme karşı birbirimizle yaşıyorduk.

Her hafta yönetim kurulları muntazaman toplanıyor, İlçeler açık tutuluyordu. Türkiye ve MHP bu dehşeti yaşarken her şeye rağmen siyaset yapmak, demokratik sistemi savunmak ve meşru zeminlerde seçime hazırlanmak kararlılığını gösteriyordu. Zannediyorum bu tavrımızda aşağıda anlatacağım Olay'daki anlam ve yönelişin büyük rolü olmuştur.

Bir gün bir davet aldım; şu gün şurada ol ve falancayı gör diye bir telgraf. Aynı telgrafı alan diğer arkadaşlarla birlikte söylenen yerde toplandık.

Konuşmacı: Rahmetli Başbuğumuz, Genel Başkanımız Alparslan Türkeş. Yaklaşık iki saat konuştu; Türkiye'nin ve Türk Milletinin sahip olduğu imkan ve kabiliyetlerini, coğrafyasının ve tarihinin kendisine yüklediği misyonunu anlattı. Buna karşı imkânsızlıklarını, düşmanlarını, dünya dengelerini ve muhtemel gelecek senaryolarını, anlayacağımız üslupla anlattı; gönüllerimiz ve kafamızda düşünceler ufaklarda yüzüyordu.

Genel Başkan, gözlerimizin içine bakarak son sözlerini söyledi; " Böyle bir Türkiye'de, yarın, Türkiye Cumhuriyeti başbakanısınız. Ne yapacaksınız, nereden başlayacaksınız" 15 günde hazırlanın gelin bize anlatın dedi. Şok olmuştuk. 15 günde hep birlikte düşündük, konuştuk, cevaplarımızı ayrı ayrı yazdık.

Denilen günde her birimiz bir şeyler anlattık. Dokuz ışıktan, tarihten, ekonomiden çözümler teklifler sıraladık; Beğenmedi, kızdı bize rahmetli. Yeni bir şeyler anlatarak bizleri dağıttı.

Bugün, bulunduğumuz bu noktadan bu vesile ile geriye dönük bu olayı düşünüyorum; Verilmek istenen ders neydi, emri anladık mı, gereğince değerlendirdik mi? Bu sorunun cevabını vermeye bugün hazır mıyız? Geleceği düşünürken, geçmişi daha iyi anlatmak veya daha faydalı ve başka anlamda anlamak mümkün oluyor.

Türk Milliyetçilerinin, ülkücülerin ve MHP'nin ideallerinde bir değişiklik yoktur olamaz da. İmanımızda, niyetimizde, mantığımızda bir değişme yok, gayretlerimizde bir azalma yok. Değişen pozisyonumuz dur. İşte iktidardayız.

Her ülkücü başbakandır. Başbakan sorumluluğundadır. Yetki, görevli olanların sorumluluk her ülkücünün, her MHP'linin MHP yöneticilerininindir. Görev; YAPILMASI GEREKEN NEYSE O'NU YAPMAKTIR.

Göreve hazır mıyız? Hazırlıklarımız bu ülkeyi yönetmeye yeterli midir?

Samimiyet terazisinde ve sorgulanmasında, ilmi bir metot ve bütünlük içinde bu sorunun cevabını vermeliyiz.

Ülkemizin meseleleri artık ertelenmez bir noktaya geldi,

Dün teröre can veren ülkücüler, kan ve barut içinde yılmadan millet ve onun değerlerini savundular. MHP'lilerin görevleri bugün dünden daha ağırdır ve mutlaka da başarıya taşınmalıdır.

Mazeretimiz yok, zamanımız yok, millete söylenecek bir sözümüz yok; 21. Yüzyıla girerken Türk Milletinin bugünkü evlatları olan bizlerin geçmişe ve geleceğe karşı sorumluluklarımız var, bunu biz talep ettik. Binlerce yıl Türk kimliği ile yaklaşık 20.000 km lik yol kat ederek egemen ve hür yaşamış Büyük Milletimizi; küreselleşen dünyada " Yeni Dünya Düzeni" denilen kurtlar sofrasında onurlu bir yer edinmesi gayreti ve sorumluluğu bize düşmüştür.

Geleceğin yükü altında kalmamak için yoğun bir gayretle çalışırken, geçmişte bir olayı hatırlamama ve incelikle kendime hayati önemde sorular sormama vesile olan muhterem büyüğüme saygılar söniyorum.

Tüm şehitlerimize rahmet diliyorum.

Mehmet Şandır

EDİP ÖZBAŞ
Hukukçu 1.Dönem MHP
Kahramanmaraş Milletvekili

GEÇMİŞ ZAMAN OLURKİ

TBMM de ziyaretçi kabul etmem maksadıyla tahsis edilmiş odanın kapısından içeri giren bir baba dostunun benden gerçekleştirmemi istedikleri karşısında, bu kadar heyecan duyacağımı tahmin edemediğim gibi, talebin ruhumda bu denli fırtınalar koparacağını tahayyül dahi edemezdim.

Yaşlanmış fiziğine rağmen gözlerindeki iman ışığı, yüzündeki mücadele azmi, gayreti ve kararlılığı ile yazılı bir eser hazırlığı içerisinde olduğunu, geçmişle gelecek arasında bir gönül köprüsü kurmak istediğini dünü bilmeden, bu günün yaşanmasını zorlaşacağını, geleceğin şekillenmesini imkansızlaşacağını bir çırpıda ifade eden sn. Mehmet DOĞAN, hazırladığı eserin bir köşesine yerleştirmek maksadıyla benden geçmiş yaşadıklarımızla ilgili değerlendirmeye birlikte ilginç bir hatıramı 3-5 satırla kaleme almamı istemişti.

Kaleme almam istenilen düne ait hatıralardı, yani tarihin küçük bir kesiti. Tarih; nesiller arasında gönül köprüsü oluşturan, acı, tatlı hadiseler, doğrular, yanlışlar fazilet mücadelen, kötülük ve nifak numunelerini yan yana durduğu ibret sayfalan, bu tozlu sayfaları mütemadiyen karıştırmak, ders ve ibret almak maksadıyla didik, didik etmek hem yeni neslin vazifesi, hem de hayat ve gelecek şartı olarak görüp değerlendirdiğim için, dostumun benden istediği yazıyı kaleme almaya çalışırken çok zorlandım.

Hafıza gözümü 30 yıl kadar geriye çevirip, geçmişte yaşadıklarımı belleğimde canlandırmak için bir ucundan tutup kaldırdığım perdenin aralığından, birdenbire kendimi 1970 Türkiyesinde buluverdim.

Anadolu toprakları üzerinde toplanan bulutların bir Karabasan misali insanımız üzerine abandı, o sisli karanlık günler. 67-68'li yıllarda başlatılan aleni ihanet hareketlerinin sokaklara, caddelere, okullara sirayetini doruğa ulaştığı yıl, masum öğrenci ve işçi hareketleri olarak başlatılan, sonraları, banka soyma, gemi batırma, fabrika yakma ve sonuçta top yekun bir başkaldırı şekline dönüşen dış destekli saldırının boyutları gün geçtikçe artmakta idi.

Tıpkı yaşanan yıllardan 50 yıl öncesinde oldu gibi, Kahramanmaraşta işgalci güçlerden aldıkları kuvvetle, yerli ermenilerin kaleden Türk bayrağını indirip Fransız bayrağını çekmelerini örnek alan hainler İstanbul'da üniversitenin bahçesindeki Beyazıt kulesindeki Türk bayrağını indirip, kızıl Rus bayrağını asılması Konsolos kaçırılıp, güvenlik güçleriyle silahlı çatışmanın içerisine girilmesi Muhakkak gördükleri kızıl ihtilalin denemeliydi.

12 Mart askeri muhtırasından sonra, ihanetin bağımsız Türk mahkemelerinde hesap vererek cezalandırılması halkımızı ümitlendirip sevinmesine yol açmıştı bu sevinç uzun sürmedi, güvenlik güçleri tarafından yakalanarak, adalet karşısında hesap verenler, kısa süre sonra cezalarını çektikleri mahpus damlarının kapılarının ardına kadar açılması sebebiyle hainler yine sokaklarda, caddelerde, okul ve iş yerlerinden eskisinden daha kesif bir şekilde örgütlenmeye başlamıştı. İhaneti içerde bileyenmiş kudurmuş militanlar edindikleri tecrübelerimde katarak, filmi toplumumuza yeni baştan göstermeye başlamışlardı. Hedeflerine ulaşmak için yakıp, yıkıyorlar, öldürüyorlardı. Ülke toprakları Kurtuluş savaşında olduğu gibi bütünüyle bu saldırıyı acımasızlığı altındaydı, dün Sakarya'da, Dumlupınar'da, Kahramanmaraş ta Türk oğluna kurşun sıkanlar, agop, hırlak, artin isimlerini taşırken, aynı işi Agoplaşmış, mahirlere, Denizlere, Yusuf ve Hüseyinlere yaptırıyorlardı, tarih tekerrür ediyordu, bir kez daha bu millet iyilik yapıp ekmek yedirdiği insanların ihanetine uğruyordu.

Karşı, karşıya bulunulan saldırı, Atatürk'ün gençliğe hitabesinde sınırlarını çizdiği çerçevede sözü edilen ihanetten daha küçük değildi, bir kısım yetkililerimiz umursamaz bir biçimde, sokaklar yürümekle

aşınmaz diyerek ufuksuzluklarını ortaya koyarken, bazılarıda bilerek veya bilmeyerek ihanete yardımcı oluyorlardı.

İşte yukarıda sözü edilen şartlar içerisinde ki milli refleksin, ihanete karşı konusu, geri kalmışlık zincirini kırılmak istenmesini ve tüm kötülüklerin def edilmesinin adıydı ülkücülük, ne yapacaktı Türk gençliği bazılarının istediği gibi susacak mıydı, korkup pusacak mıydı, tabii ki bu şekilde davranmak her Türk evladı için katlanılması en ağır, acı veren bir hareket tarzı olduğu için, onlar böyle davranmadılar, damarlarındaki asil kanın verdiği kudretle, kalplerindeki imanla imkansızlıklar içerisinde saldırılara karşı koydular, o günlerde ülkücüler, fırlatılan zehirli ihanet oklarının önünde milli bir kalkandı.

Bu mücadelede kızıl kurşunlarla yere serilen her ülkücü bedeninden akan kan, ayakta kalan arkadaşlarını yere düşürmemeye gayret gösterdiği, şanlı bayrağımızın rengini allaştırmıştır.

Ruhi Kılıçkiran, Süleyman Özmen, Yusuf İmamoğlu, Dursun Önkuzu gibi iman erleri ülkü devleri canlarından çok sevdikleri, ana ırzı bildikleri kara toprağa gök ekinler misali düşerken, sağ kalan ülkücüler arkadaşlarını şehit kanını yazmak için mürekkep olarak kullanıldığı büyük Türk milletinin davasının arzuhalini yüce yaradana ulaştırıp, davayı kazanmaya çalışıyorlardı.

Günde 3-5 ülkücünün mübarek naaşlarının kara toprağa verildiği, karakollardan ve işkence hanelerden ülkücü feryatlarının yükseldiği o günleri anlatmak için, değil birkaç satır, ciltler dolusu yazı yetmez, ancak unutulmasın, ibret alınsın diye ifadeye çalıştığım bu olayların vukuu bulduğu günlere ait bir hatıramı sizlere nakletmek istiyorum.

Yıl 1975 kırım Türklerinin lideri Mustafa Cemiloğlunun yaptığı açlık grevinden sonra esir olduğu Sovyetler birliğinde ölüm haberi bütün Türk milliyetçilerini derinden sarsmış ülke genelinde Büyük bir infiale sebebiyet veren olayı telin için Kahramanmaraş'ta da bir yürüyüş ve miting düzenlemiş idik. Esir Türklere İstiklâl adını verdiğimiz yürüyüş ve miting muazzam bir kalabalığın iştiraki ile gerçekleştirilmiş, ertesi gün doğu Almanya'dan Türkçe yıkıcı yayın yapan sovyet yanlısı bizim radyo da bu miting haber olarak geçilmiş, şahsımı ve diğer miting yöneticilerini itham edici sözler sarf edilmiş idi, işte bu olaydan yıllar sonra 16 nisan 1978 tarihinde, şahsım bir çok kahramanmaraşlı ülkücüyle birlikte karakollara alınmış, günler boyu süren akıl almaz işkencelere muhatap tutularak, yıllar önce düzenlediğimiz esir türklere istiklâl mitingi delil gösterilmek suretiyle ETKO(esir türklere kurtarma ordusu) kısa adıyla bir örgüt kurduğum ve bu Örgütle birlikte bir çok suç işlediğim iddiasıyla aleyhime 16 ayrı suç dosyası tanzim edilerek dava açıldı, karakolda isnat edilen suçlamaları kabul etmeyişim bile bir işe yaramamıştı, ülkücü olmam esir Türklere ilgili miting düzenlemem suçlanmak ve karakolda günler boyu sürece işkence görmeme yeterli görülmişti açılan dava tam yedi sene sürdü, idam talebiyle yargılandım ve sonunda sıkıyönetim Askeri mahkemesi tarafından 16 dosyadan ayrı ayrı beraat ettirildim. 1978 yılında 21 aylık CHP (Bülent Ecevit) iktidarı döneminde muhatap olduğum bu haksızlığın yapılmasından tam 21 sene sonra karakola düştüğüm günlerde yapılan bir seçimle milletim beni milletvekili seçti. 23 Nisan 1978 karakoldan cezaevine nakledilişimin tarihi 23 Nisan 1999 milletvekili mazbatasını alma tarihi, ilahi adalete inanmayan gönülleri karanlık kişilerin dikkatlerine sunulur.

1975 yılında öldü diye üzüldüğümüz Sn. Mustafa CEMİLOGLU'nun sağ olduğuna daha sonraki günlerde öğrenmiştik. Kendisiyle milletvekili seçildikten sonra gerçekleştirdiğim Almanya seyahati esnasında Türk Federasyonunca tertiplenen bir gecede karşılaşp geçmişi yad etmemiz, beni çok duygulanırdı.

Seneler öncesine gözlerimizi çevirmemizin sebebi bu güne dönüp düşünmeye dalmak içindir. Şairin dediği gibi; özümüzden vuran düşman kimmiş dündü, göreceksin aynı düşman bugünkü, bizi üzen ağlatan, yahut güldüren nedir,düşmana tutsak edip sonra öldüren nedir, hangi sırta parlayıp, büyüyüp saçılmışız, hangi duyguyla söntüp dağılıp, küçülmüşüz.

Maziyi ret ederek yükseleceklerini zannedenler, atinin sillesini yemeye mahkumdur.

AYDIN TANERİ
Genel Türk Tarihi Profesörü
(Rahmetli)

AYDINLIKTA

Değerli kardeşim Sebahattin Önkibar, genel seçimler öncesi yaptığı kuvvetli tahliller ile dolu yazılarından birinde, partilerin genel başkanlarının portrelerini çizdi. Bu arada MÇP ve Alparslan Türkeş için şöyle diyordu:

"LİDER: Yalnız MÇP'lilerin değil, bütün gerçek Türk mil-liyetçilerinin manevi lideri olan Türkeş Bey, 1944'lerden beri cefa'larla sırtladığı davası Ona gerçek lider, Karizmatik lider yakıştırmasını haklı kılıyor. Türkeş Bey partiden çok mefkurelerin lideridir. Turkey Bey'in sağlığında Milliyetçiler başka lider aramazlar, aramaları da abesle işigaldır.

EKİP : Her bakımdan yetişkin kadroları mevcuttur. Hem de üç tane Türkiye'yi yönetecek tertemiz kadrolara sahiptir. Burada ekip, eşittir kadrodur.."

Görüldüğü gibi, Önkibar, Türkeş Bey'i siyasi ve fikri cihetleri ile ele almış ve değerlendirmiştir. Genel seçimlerin sonucunda Yozgat'dan tekrar TBMM'ye giren Alparslan Türkeş'i herhangi bir siyasi görüşe bağlı olmayan biz de, sosyolojik ve psikolojik olarak tanıtmak istiyoruz.

NAZİK BİR İNSAN

Türkeş, fevkalade nazik bir insandır. Türkün kendisini has adab-ı muaşeret (görgü) kurallarını, kâmil bir usul ve tarzda yerine getirir. Bu bakımdan hanedanların ince zarafetine sahiptir. Muhatabını, sabırla, nezaket ile dinler ve muhatabını kendilerini çok kullandıkları bir tabirle, "eşref-i mahlukat" olarak kabul eder. Çünkü, anlaşılacağı gibi, insan yaratılanların en şerefliisidir. Türkeş, kendisine yapılan en küçük bir hizmeti bin teşekkürle karşılar. Çok defa, fikir muhtevası kuvvetli zarif bir mektupla şükranlarını bildirir.

Mücadele adamı olmanın tabii neticesi olarak dinine bağlıdır. Bin insanın uzun yıllar binbir meşakkat içinde kapalı bir hayatı göğüsleyebilmesi fevkalade müşkül bir vakadır. Türkeş içinse böyle bir hayat, haksızlığa uğramanın verdiği psikolojik hava içinde, ibadet, iman ve sabırla geçer. Bu bakımdan maneviyatını asla bozmaz. Hatta kendisini ziyaret edenleri teselli eder.

ŞEFKAT VE MERHAMET TİMSALİ

Bütün hayatı, etrafına şefkat ve merhamet telkin etmekle geçiyor. Onun için insan hayatı azizdir. Bu bakımdan Adnan Menderes'in talihsiz akıbete duçar olmaması için çok gayret sarfetti. Etrafına ve topluma daima şiddetin zararlarını telkin etti. 12 Eylül öncesinde İstanbul Zeytinburnu MHP ilçe başkanları şehit edilmişlerdi. Başkanları diyorum, hafızam beni yanıltmıyorsa arka arkaya üç başkan hayatını kaybetmişti.

ALPARSLAN TÜRKES

Ölümden korkmadıkları anlaşılıyordu. Zira, şehit olan başkanın yerini gönüllü olarak hemen bir arkadaşı alıyordu. Böyle günlerin birinde Alparslan Türkeş ve Genel Başkan Yardımcısı Gün Sazak yeni ilçe başkanını tebrik etmek için Zeytinburnu'na gittiler. Ben de bir yazar olarak oradaydım. Bu sırada şehidlerin yakınları, kardeşleri, kızkardeşleri gelerek büyüklerin ellerini öptüler. Hepsı metanetini muhafaza ediyorlardı. Ancak, onlar odadan çıktıktan sonra Türkeş ve Gün Sazak'ın gözlerinin buğuladığını hatırlıyorum. Konuşamadılar, birbirlerini teselli edecek söz de bulamadılar. Oradan ayrılma vakti gelmişti. Arka bahçeye bakan odadan çıkarılarken, birden her ikisinin de gözleri oldukça geniş olan bahçenin arka tarafında branda bezlerinin örttüğü bir yığına ilişti. Acaba altında ne vardı? Partililerden biri açıklama yaptı. Yazın arka tarafta lunapark kuruluyordu. Kış gelince, işletmeci emaneten bazı eşyalarını bırakmıştı, üzerlerini de branda bezi ile örtmüştü. Peki bunlar neydi? Bunlar lunaparkta nişan almak için kullanılan tüfeklerdi. Türkeş Bey ve Gün Sazak bir an için göz göze geldiler. İyi niyetin ve insanlığın bu kadarının, merhametten maraz çıkacağı, hasıl olduğu hususunda anlaşmışlardı. Onlar binayı terk ederlerken, tüfekler de sahibini bulmak üzere paketleniyorlardı.

YANLIŞ TANITILDI

Alparslan Türkeş siyasi alanda milliyetçiliğin felsefesini yaptı. Bu da aleyhinde karşı propagandanın devalı ve tesirli çalışmasına sebep oldu. Olduğunun tam zıddı olarak tanıtıldı. Türk devleti, milleti ve toplumu için ne acı bir tecellidir ki dış bir organ Pravda gazetesi 1991'de onun "faşist değil, Türk milliyetçisi" olduğunu ilan etti. Evet, hakkımızdaki gerçekleri yabancılardan öğrenmek acı bir tecellidir.'

Türkeş Bey, daima haleflerini hazırladı. Mütefekkir Dünder Taşer, üstün insan Gün Sazak bunlardandır. Fakat Cenab-ı Hakk'ın takdiri her şeyin üstündeydi.

1960'lardan itibaren Adana milletvekili, 1990'ların Yozgat Milletvekili Alparslan Türkeş'e muvaffakiyet temennileriyle..

Değer okurlarım bu yazımız 6 Kasım 1991'de bu sütunda yayınlanmıştır. Aynı gün ve makalemi bir dosyaya koyarak. Türkeş Bey'e makamlarında arz ettim. Bana aynen şunları söyledi: "Sabahleyin yazınızı okumuştum, fevkalade mahcup oldum. Size teşekkür ediyorum.

Alparslan Türkeş Beye Allahtan rahmet dileriz. Mekanı cennet, ruhu şad olsun. Ailesine ve bütün Türk alemine başsağlığı dilerim.

AHMET DOĞAN
Şair
Mehmet Doğan'ın Abisi

BAŞBUĞ'A AĞIT

Aramızdan ecel aldı götürdü
Başbuğ diye köşe bucak ağlıyor
Türk dünyası liderini yitirdi.
Ülkücüler ocak, ocak ağlıyor

Öksüz kaldı onu baba sayanlar
Şoka girdi ona sevgi duyanlar
Büyük, küçük, kadın erkek insanlar
Göz yaşları seller gibi çağlıyor.

Doğu, batı, kuzey, güney her yanda
Yas tutulur Türkistan'da, Turan'da
Acı büyük yavru ana vatanda
Başbuğ diye köşe bucak ağlıyor

Ülkücüler ondan feyiz alanlar
Bizden olup bizim telden çalanlar
Birlik günü dirlik günü ey canlar
Ona hürmet hepimizi bağlıyor

Hüzün çöktü köye, kente, her yana
Allah emri kim ne diye kadere
Ahmedi der Rabbim sabırlar vere
Büyük kayıp yürekleri dağlıyor.

Ahmet DOĞAN

Hocam ve komutanım A.Türkeş'e
CİHANDA TÜRK

Bozkurtlar vatanı sert yaylaların,
Huyundan huy kapmış ırkımız bizim
Her birimiz bir savaşta doğmuşuz;
Zafere karışmış kırkımız bizim.

Atlarımız aldan, kırdan, yağızdan,
Akıncılar kopmuş gelmiş Oğuz'dan...
Küçüklü büyüklü her bir ağızdan
Evrence söylenir türkümüz bizim.

Surlar Fatih'lere karşı duramaz,
Değme dağlar bize göğüs geremez,
Kapımızdan rügar bile giremez
Açıktır evimiz, barkımız bizim!

Kızılma bir aşk, bir tutuklu düş;
Tarih dizimizde doğmuş, büyümüş...
Anla ay-yıldızın sırrı neymiş;
Garba ışık veren şarkımız bizim...

Akından akına seslendikçe biz;
Coşardı dalgalar, taşardı deniz..
Çağlan öğüten bir değirmeniz
Kanımızla döner çarkımız bizim!

Kânundur değişmez dünyânın seyri,
Şerre göz yumanlar göremez hayrı!
Savaştan yılmayız Allahtan gayrı
Hiç kimseden yoktur korkumuz bizim

Bekir Sıtkı'm fazla övgü ne gerek,
Yetmez mi Atatürk ülkümüz demek?
Yetmişiki millet dilince tek tek,
Övülmüş, bu üstün farkımız bizim...

ŞİMDİKİ ZAMAN ÇEKİMİNDE BİR MAHKUMA MEKTUP

12 Eylül sonrası tutuklanan Alparslan Türkeş ve Bütün dava arkadaşlarına..
Sana bu mektubu bir gece yarısında yazıyorum.
Azatlığın zirvesinde sohbete dalmış yıldızlar.
Zühre bir şarkı tutturmuş Bâbilden kalan
Zavallı dünya habersiz, zavallı dünya sağır
Bir Hârûtla Marût bir de ben dinliyorum
Derken kayıp gidiyor yıldızlardan birisi
Bir intikan fişegi gibi saplanıyor karanlığın karnına
Senin namına yıldızları kıskanıyorum.

Kim bilir kaç ışık yılı uzakta
Öfkeyle kollarını çemriyor yalancı fecir
İmanım gibi biliyorum vakit asılmak vaktidir
Ve Taksim gazinolarında trahomlu şairler
Mısra arıyorlar masaların altında
Kanını içiyorlar bilmeden "Cennet atları"nın
Ben yurdumun en sert tütününden bir sigara sanıyorum
Dumanı ciğerlerime değil iliklerime çekiyorum
Ne kadar ürkek ceylan varsa Asya çöllerinde
Domaniç yaylasından ne kadar dizginsiz at
Başıyorlar koşmaya kılcal damarlarımda
Sıcak solukları yalarken alınımı
Toynaklarını hissediyorum alyuvarlarımda

Sana bu mektubu evimin balkonunda yazıyorum
Sağ elimi koyuyorum tam yüreğimin üstüne
Çankaya yokuşunda söylediğimiz marşı duyuyorum
Ulu kayalar parçalanıyor beynimin bir yerinde
Bir yerinde demirden dağlar eriyor
Atlas yelkenli gemileri unutmuş birkaç levent
Viski kokulu bulvarlarda yavaş yavaş ölüyor
İstedığın o seccadeyi hemen gönderiyorum
Üstünde Kâbe resmi ve anamın duaları var
Ve bildiğin sebeplerden ben gelemiyorum
Yine biliyorsun ki sevmedim ülküden başkasını
Başı dumanlı dağları, dolunayı, ufukları
Bir de Çankaya yokuşunda rüzgara tutuluş saçlarını
Önce Allah sonra genlerim şahit
Sevgimi üçbin yıl sonra doğacak torunuma yolluyorum
Trahomlu şairler doğruluyorlar masaların altında
Benim kalemimden kan değil süt damlıyor
Geceler boyu böyle geleceği emziriyorum
Kahrolayım sevmedim ülküden başkasını
Bir de seni seviyorum.

DİLAVER CEBECİ

KİTAP BASKIYA GİRERKEN SON DAKİKA

Alparslan Türkeş'in ve M.H.P yetkililerinin bilgi ve arzuları dışında, kendi inisiyatifleri ile darbe ve suikast, yapacaklarını iddia eden bazı kişiler, bilahare bu kararlarından vaz geçtiklerini bunda aldıkları istihbaratın etkili olduğunu söylüyorlar neymiş bu istihbarat, Evren'in Konseye verdiği talimat "bana suikast yapılırsa yapan örgütün içerdeki elemanlarının tümünü öldürün."

Bu talimatı kendisinin de doğrulaması, itiraf etmesi, Evren Paşa'nın ruh dünyasını ve Türkeş'e ve M.H.P. olan hissiyatını ortaya koyması bakımından çok önemlidir.

Bu itirafı duyunca gazeteci Yalçın Doğan'ın Dar Sokakta Siyaset isimli kitabı aklıma geldi. Bu kitabın 2nci baskısının 3İnci sayfasında anlattığı olayı aynen aktarıyorum. "Türkeş tüm Türkiye'de hani harıl aranırken, Çankaya'daki Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nün önüne üç hilalli bir bayrak dikilmek istendi. 18.20 yasalarında bir

gencin elindeki bayrak köşkü koruyanlar tarafından görüldüğü an ele geçirildi. Genç yakalanarak hemen soruşturmaya gönderildi. Savcılıkta aklı dengesinin yerinde olmadığına karar verilen bu genci M.H.P. çevresinde tanımayan yoktu. M.H.P Genel Merkezi'ndeki odacının oğlu olan bu genç hakkında daha önce verilmiş tıbbi raporlar hemen ortaya çıktı ve genç ertesi gün serbest bırakıldı."

Evet Yalçın Doğan'ın anlattığı bu kadar bahsettiği gencin ismi Kadir Kozandır. Bu genç partinin emektar görevlisi Hasan Kozan'ın oğlu. Seksenli yıllarda Etimesgut ta tren altında kalarak hayatını kaybetmiştir. Allah rahmet eylesin.

12 Eylül'de ailece partinin alt katında otururlardı. Kadir'in kafası öyle hükmetmiş, partinin bayrağını kapmış. Atlamış taksiye Çankaya'ya çıkmış ve eylemi yapmış.

Allah muhafaza kötü niyetli bir kişi bu hasta çocuğun eline bir bomba verip, bunu git köşke at deseydi. Veyahutta, 12 Eylül ön cesi 16 yaşındaki Veli Oduncu'nun eline silah verip, vur biz arkadayız diyen o meçhul kişilerin 12 Eylül'den sonra ülkücüler adına hareket ettiğini iddia eden bir kişiye suikast oyunu oynatsalardı, ne olurdu halimiz. Ne yapalım Paşa'nunki can bizimki patlıcanmış. Bir Evren Binlerce M.H.P.'liye bedelmış...

İhtilal Hikayeleri

Ben yıllarca 27 Mayıs ihtilalinde yer almış, 3 Milli Birlik Komitesi üyesi ile çalıştım. Türkeş Bey, Dündar Taşar ve Ahmet Er. Ahmet Er, derviş ruhlı, gönül adamı onu katmıyorum. Rahmetli Dündar Taşer Bey ihtilallerden ve 27. mayıstan söz edildiği bir sohbetimizde aynen şunları söylüyordu. Bir iş yapmıştık. Devlet düzeni bozulmuştu. Gönülüm hiç rahat değildi. Mevlana soyundan gelen yakın akrabamız bir hanım vefat etmişti. Konya'da Mevlana Dergâhına defnettik. Defnettikten sonra Mevlana sandukası karşısında oturdu. Bütün içtenliğimle Allah'a yalvardım, beni bu işten kurtarması için. 10 gün sonra 13 Kasım oldu. Yurt dışına gönderildik, kurtulduk. Allah bir daha ihtilal göstermesin diyordu.

Türkeş Bey'e gelince en çok kızdığı ihtilal sözüydü. 27 Mayıs gerçekten bir ders olmuştu. Türkeş Bey'e göre Millet'in onayı olmadan her ne şekilde olursa olsun iktidara gelen hükümetlerin muvaffak olma şansı yoktur. Kesin inancı en kötü demokrasi en iyi ihtilal ve dikta resminden iyidir.

Zaten Türkeş'in M.H.P.'nin ihtilale ihtiyacı yoktu. 12 Eylül darbesi olması idi. M.H.P. halkın oyuyla iktidardı. İhtilal M.H.P. nin yolunu kesmiş ve bu gücü dağıtmıştır. Dağılan güçleri toplamak bir hayli zaman almıştır. Sebebi ise 12 Eylül Darbesi'nin bütün gücüyle M.H.P. ve ülkücü kuruluşlara karşı yürüttüğü zulüm ve işkencedir. Artık ok yaydan çıkmıştır. Ülkücülerin iktidarını kimse önleyemez.

